

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΣΤ'

Τρίτη 9 Δεκεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 4ο Γυμνάσιο Τρίπολης, το Γενικό Λύκειο Φλώρινας και το Μειονοτικό Γενικό Λύκειο Κομοτηνής, σελ. 3247, 3255, 3263, 3267

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3227, 3234, 3241, 3245, 3246, 3247, 3250, 3251, 3254, 3255, 3256, 3259, 3263, 3266, 3269, 3270, 3275, 3276, 3278, 3280, 3282, 3284, 3285, 3287, 3288

3. Αναφορά στην "υπόθεση Ρωμανού", σελ. 3232, 3234, 3235, 3240, 3241, 3244, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3253, 3254, 3255, 3256, 3259, 3260, 3263, 3264, 3265, 3266, 3269, 3270, 3271, 3275, 3276, 3277, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών», σελ. 3227

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Ναυτιλίας και Αιγαίου, Μακεδονίας και Θράκης και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Πράξεις εισφοράς σε γη και σε χρήμα - Ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις και άλλες διατάξεις», σελ. 3260

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 3227 - 3242
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3242 - 3265
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3265 - 3289

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 3234, 3250, 3263, 3276, 3278, 3288

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 3227, 3234, 3241
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 3254, 3266, 3288
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 3275, 3276, 3278, 3284, 3285

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 3247, 3282
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 3280
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3245, 3246, 3247, 3251, 3254, 3255, 3259

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 3234, 3251, 3278, 3287
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 3241, 3246, 3255, 3256, 3266, 3269, 3270, 3275, 3276, 3278

ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 3263
ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ Δ. , σελ. 3234
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3266, 3269, 3270, 3275, 3276, 3278, 3280, 3284, 3285, 3287, 3288
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 3254, 3270

B. Επί της αναφοράς στην "υπόθεση Ρωμανού":

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 3251
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 3249, 3250, 3251, 3253, 3255, 3275, 3276, 3284, 3285, 3287

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3246, 3269, 3270

ΓΑΪΤΑΝΗ Ι. , σελ. 3272

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 3240, 3281, 3282

ΔΙΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 3270

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 3254, 3266, 3276

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 3276, 3277, 3285, 3286

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 3245

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 3247, 3256, 3282, 3283

ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Ι. , σελ. 3244, 3245

ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 3248, 3250, 3276, 3280, 3286

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 3232, 3259, 3278, 3279, 3285

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 3286

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 3247

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 3257

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 3265

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 3241, 3246, 3247, 3253, 3254, 3255, 3256, 3263, 3275, 3276, 3283, 3286, 3287

ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 3261, 3284

ΜΠΟΛΑΡΗ Μ. , σελ. 3271

ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. , σελ. 3259

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 3243

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 3283

ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 3268

ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 3245, 3246, 3247

ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ Δ. , σελ. 3234, 3279, 3280

ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 3264, 3265

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 3260

ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 3270, 3279

ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 3265

ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 3235

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 3227, 3234, 3242, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3255, 3256, 3260, 3272, 3284, 3285, 3287

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 3240, 3281

ΔΙΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 3270

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 3266, 3267

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 3276, 3277, 3278, 3286

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 3245

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 3256, 3282

ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Ι. ,	σελ. 3244
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. ,	σελ. 3248, 3249, 3250
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 3241
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 3232, 3234, 3252, 3253, 3259
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 3242, 3286
ΚΟΥΡΑΚΟΣ Ι. ,	σελ. 3242
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 3247
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,	σελ. 3257
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. ,	σελ. 3265
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 3241, 3255, 3256, 3286, 3287
ΜΑΚΡΗ Ρ. ,	σελ. 3261, 3284
ΜΠΟΛΑΡΗ Μ. ,	σελ. 3271
ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 3258, 3259
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. ,	σελ. 3237, 3252, 3280, 3281
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 3267
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 3243
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 3283
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 3268
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 3245
ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ Δ. ,	σελ. 3234, 3279, 3280
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 3263, 3264
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 3260, 3261
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 3231
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 3265
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. ,	σελ. 3235, 3252, 3253, 3280

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΣΤ'

Τρίτη 9 Δεκεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 9 Δεκεμβρίου 2014, ημέρα Τρίτη και ώρα 15.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 4-12-2014 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Κατά την επεξεργασία του παρόντος νομοσχεδίου ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει με επιστολή του ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τη Βουλευτή κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου.

Επίσης, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Δημήτριο Σαλτούρο.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Ελλήνων διά της κ. Κουντουρά ορίζει ως ειδική εισηγήτρια τη Βουλευτή κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Μαρίνο Ουζουνίδη.

Η Χρυσή Αυγή ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Δημήτριο Κουκούτση και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Σερρών κ. Αρτέμιο Ματθαίουπουλο.

Η Δημοκρατική Αριστερά ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή

Α' Αθήνας κ. Γιάννη Πανούση και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Αχαΐας κ. Νίκο Τσούκαλη.

Οι Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές ορίζουν ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Β' Πειραιά κ. Ιωάννη Κουράκο και ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο τη Βουλευτή κ. Ραχήλ Μακρή.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Χαράλαμπος Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Στο σχέδιο νόμου στο τέλος του τίτλου –επειδή βάζουμε και τροπολογίες– θα προστεθεί η φράση «και άλλες διατάξεις».

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, η φράση «σύμφωνα με τις παραγράφους 1,2,3, και 4» αντικαθίσταται με τη φράση «1,2 και 3», το τέσσερα (4) δεν χρειάζεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, συγγνώμη. Μπορείτε να τις καταθέσετε και να διανεμηθούν και στη διάρκεια της συνεδρίασης μπορείτε να ζητήσετε τον λόγο για να τις επεξηγήσετε, για συντόμευση χρόνου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφορούν την τροπολογία με γενικό αριθμό 2076. Η διάταξη της παραγράφου 8 αποσύρεται και η τροπολογία που καταθέσαμε για τον Σωφρονιστικό Κώδικα είναι ακριβώς η ίδια, αλλά είναι πιο σωστή νομοτεχνικά.

Θα τη δείτε, δεν αλλάζει τίποτα όσον αφορά την τροπολογία. Εάν είναι κάτι άλλο, κατά τη συζήτηση θα τα πούμε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων με τίτλο

**«Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών
απαιτήσεων και μετρητών»**

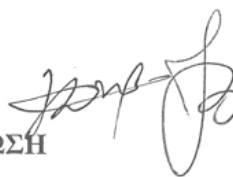
Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής

1. Στο τέλος του τίτλου του σχεδίου νόμου, μετά τη φράση "και μετρητών" προστίθεται η φράση "και άλλες διατάξεις".
2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, η φράση "σύμφωνα με τις παραγράφους 1,2,3 και 4" αντικαθίσταται με τη φράση "1,2 και 3".
3. Στην περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 2, η φράση "μέχρι ισόβια κάθειρξη" αντικαθίσταται με τη φράση "ισόβια κάθειρξη".
4. Στην περίπτωση β' , υποπερίπτωση αα' της παραγράφου 4 του άρθρου 2, η λέξη "φυλάκιση" αντικαθίσταται με τη φράση "φυλάκιση τουλάχιστον (1) ενός έτους".
5. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 8, η φράση "παραγράφου 5" αντικαθίσταται με τη φράση "παραγράφου 4" .

Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 2014

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Χαράλαμπος Αθανασίου

ΠΡΟΣΘΗΚΗ – ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στην τροπολογία με Γενικό αριθμό 2075 και Ειδικό Αριθμό 151/5-12-2014 στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο

«ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών».

Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής

Το άρθρο επαναδιατυπώνεται ως εξής:

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του ν. 2776/1999 «Σωφρονιστικός Κώδικας», προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η φοίτηση καταδίκων και υποδίκων φοιτητών και σπουδαστών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων μπορεί να γίνεται και με παρακολούθηση μαθημάτων εξ αποστάσεως. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, ο τρόπος και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εξ αποστάσεως παρακολούθηση των μαθημάτων και των εργαστηρίων, καθώς και η συμμετοχή στις εξετάσεις των ανωτέρω φοιτητών ή σπουδαστών, σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών της σχολής στην οποία φοιτούν».

Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ – ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στην τροπολογία με Γενικό αριθμό 2076 και Ειδικό Αριθμό 152/5-12-2014 στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο

«ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών».

Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής

1. Η διάταξη της παραγράφου 8 αποσύρεται.

Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Υψηλάντης για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το υπό εξέταση σχέδιο νόμου: «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών» αποσκοπεί στο να ρυθμίσει δύο θέματα, που τολμώ να πω ότι απασχολούσαν και απασχολούν την ελληνική κοινωνία και αποκαθιστούν το περί δικαίου αίσθημα.

Το πρώτο έχει να κάνει με τη διαχείριση από το ελληνικό δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου -όπως αναγράφεται διευρυμένο «τα κρατικά νομικά πρόσωπα», έχοντας υπ' όψιν και τη φορολογική νομοθεσία και τους φορείς της γενικής κυβέρνησης-, εν γένει των δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών ή υπολοίπων τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας. Έρχεται λοιπόν το κράτος για πολίτες οι οποίοι έχουν υποπέσει σε οικονομικά εγκλήματα κατά του δημοσίου, κατ' αρχάς, να δεσμεύει τα ποσά αυτά και να τα θέτει υπό τη διαχείρισή του.

Το δεύτερο αφορά τη θέσπιση μιας μορφής ποινικής συνδιαλλαγής για τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο, που διευκολύνουν το ελληνικό δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα, όπως ανέφερα, και τη γενική κυβέρνηση, να ικανοποιηθούν πλήρως από την αξίωση και τη ζημία τους.

Οι ρυθμίσεις αυτές επιδιώκουν να είναι συμβατές με τις συνταγματικές αρχές και την αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας, ενώ παρέχεται και η δυνατότητα στο δημόσιο και στα νομικά πρόσωπα και τους φορείς, στους οποίους αναφέρθηκα, να έχουν ακριβώς μία συνολική εικόνα των ποσών αυτών αλλά και της αξιοποίησής τους, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και σε συντομότερους χρόνους από εκείνους της ποινικής διαδικασίας. Επέρχεται έτσι ικανοποίηση του δημοσίου αισθήματος για την τύχη και τη διαχείριση από πλευράς του κράτους των ποσών εκείνων που φέρεται ότι έχουν γίνει αντικείμενο ιδιοποίησης σε βάρος του δημοσίου και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα.

Συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις κατάσχεσης, δέσμευσης, απαγόρευσης κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή το βούλευμα διατάσσει την παρακατάθεση των μετρητών, των υπολοίπων των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες σε έναν δεσμευμένο άτοκο λογαριασμό, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου.

Ποια εγκλήματα αφορά η διάταξη αυτή; Αφορά εκείνα τα οποία προβλέπονται στον ν. 2523/1997, δηλαδή φορολογικά αδικήματα. Αφορά αδικήματα του ν. 2960/2001 του Τελωνειακού Κώδικα, του ν. 2803/2000, που αφορά τη σύμβαση προστασίας συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ν. 3691/2008 για τη νομιμοποίηση εσόδων, του ν. 3213/2003 για το «πόθεν έσχες», του ν. 4022/2011 περί διαφθοράς αξιωματούχων, εκείνων του Ποινικού Κώδικα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων τα οποία πραγματώθηκαν χωρίς βία ή απειλή -δηλαδή αποκλείεται η περίπτωση της ληστείας και είναι εύλογο- και τελέστηκαν σε βάρος του ελληνικού δημοσίου ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή οποιουδήποτε νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν. 1232/1982 ή του άρθρου 1 του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 ή οποιουδήποτε άλλου φορέα της γενικής κυβέρνησης και επίσης οποιασδήποτε ανεξάρτητης διοικητικής αρχής ή άλλης κρατικής αρχής.

Επίσης, ισχύουν και στα συναφή με όλα τα ανωτέρω εγκλήματα που τελέστηκαν με σκοπό τη διευκόλυνση εκτέλεσης ή συγκάλυψης αυτών. Αυτά πραγματεύονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1.

Εάν όλα αυτά τα εγκλήματα έχουν τελεστεί σε βάρος του ελληνικού δημοσίου ή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων του, η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσσει την απόδοση στο ελληνικό δημόσιο των μετρητών ή του υπολοίπου

των τραπεζικών λογαριασμών ή μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, συνυπολογιζομένων των τόκων, των προσαυξήσεων και των προστίμων και μέχρι του συνολικού ποσού αυτών έναντι της οφειλής ή αίτησης ζημίας που προσδιορίστηκε κατά τον χρόνο κατά τον οποίο η απαίτηση του δημοσίου καθίσταται εισπρακτέα, είτε συνεπεία παρέλευσης της προθεσμίας αμφισβήτησης της πράξης προσδιορισμού, διοικητικής ή δικαστικής, είτε τέλος, στην περίπτωση έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, όταν έχουμε έγερση αμφισβήτησης.

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου προβλέπονται τα ως άνω και για την περίπτωση που τα εγκλήματα έχουν, όπως είπα και πριν, τελεστεί κατά άλλων, εκτός του ελληνικού δημοσίου, και αναφέρομαι στα πρόσωπα του δημοσίου ή του ιδιωτικού δικαίου, με τη διαφορά ότι τα πρόσωπα τα οποία διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο, τα νομικά πρόσωπα, για την απόδοση απαιτείται η έκδοση εκτελεστού τίτλου με ισχύ δεδικασμένου, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 1 αφορά την περίπτωση που προβάλλονται ταυτόχρονα απαιτήσεις από περισσότερα πρόσωπα και ρυθμίζει ως εξής: Για την απόδοση, λοιπόν, διενεργείται κατά τον λόγο της ζημίας ή της αξίωσης από το καθένα, ενώ για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 δεν επηρεάζεται η ποινική μεταχείριση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, εάν κάποιος δεν συμφωνεί.

Με την παράγραφο 6 προβλέπεται ότι δεν θίγονται τα επικρατέστερα δικαιώματα τρίτων επί των μετρητών ή των τραπεζικών λογαριασμών, τα οποία τυχόν είχαν αποκτηθεί με βάση τις κείμενες διατάξεις.

Η παράγραφος 7 του άρθρου 1 προβλέπει τη χορήγηση από το πιστωτικό ίδρυμα που διενεργεί την παρακατάθεση πιστοποιητικού για όλες αυτές τις αξιώσεις, ενώ στην παράγραφο 8 του άρθρου 1 προβλέπεται ότι, εάν μετά την απόδοση των μετρητών ή του υπολοίπου των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, οι απαιτήσεις του ελληνικού δημοσίου ή του νομικού προσώπου ή φορέα έπαψαν για τον οποιονδήποτε λόγο να είναι κατά τις κείμενες διατάξεις εισπρακτέες, εφόσον δεν έχει ήδη εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση του ποινικού δικαστηρίου, τα αποδοθέντα ποσά, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, παρακατατίθενται υπέρ αυτού στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Το άρθρο 2, όπως προείπα, ρυθμίζει την περίπτωση κατά την οποία ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος για την εκτέλεση των εγκλημάτων, στα οποία αναφέρθηκα προηγουμένως, και ο οποιοσδήποτε βέβαια τρίτος που ενεργεί για λογαριασμό του μπορούν με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους προς τον εισαγγελέα, τον ανακριτή ή το δικαστικό συμβούλιο, κατά περίπτωση, να καταβάλουν το συνολικό ποσό της οριζόμενης στο κατηγορητήριο, στο κλητήριο θέσπισμα ή στο βούλευμα ζημίας ή αξίωσης, για πλήρη ικανοποίηση του ελληνικού δημοσίου ή των νομικών προσώπων ή των φορέων, στα οποία ήδη έχω αναφερθεί, και σε περίπτωση περισσοτέρων, του συνόλου αυτών και μάλιστα σε κεφάλαια στα οποία δεν έχει επιβληθεί κατάσχεση, δέσμευση ή απαγόρευση κίνησης λογαριασμών. Η πλήρης ικανοποίηση μπορεί να γίνει δεκτή μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, με την κατάθεση των χρημάτων σε άτοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 προβλέπεται ότι ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος των εγκλημάτων του άρθρου 1 ή κάποιος τρίτος, που του έχει επιβληθεί ή διαταχθεί κατάσχεση ή απαγόρευση κίνησης λογαριασμών, και οι συνδικαιούχοι αυτών μπορούν με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους προς τον εισαγγελέα, τον ανακριτή, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο να συναινέσουν στην οριστική απόδοση στο ελληνικό δημόσιο και στα νομικά πρόσωπα στα οποία αναφέρθηκα σε πλήρη ικανοποίηση αυτών για τα οριζόμενα σε βάρος τους ποσά, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 για τα βεβαιωμένα δικαιώματα τρίτων.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται η πλήρης ικανοποίηση, που είναι η ολοσχερής απόδοση του ποσού της οριζόμενης στο κατηγορητήριο ή στο κλητήριο θέσπισμα ή στο βούλευμα ζημίας ή αξίω-

σης και είναι ελεύθερο από επικρατέστερα δικαιώματα τρίτων επί των μετρητών ή των τραπεζικών λογαριασμών.

Επίσης, ορίζονται οι ποινές που δύνανται να επιβληθούν στον κηρυχθέντα ένοχο που έχει πλήρως αποκαταστήσει ή ικανοποιήσει τον ζημιωθέντα.

Υπάρχουν οι εξής διαβαθμίσεις: α) Αν η προβλεπόμενη στον νόμο ποινή είναι μέχρι ισόβια κάθειρξη, επιβάλλεται: αα) κάθειρξη μέχρι δέκα έτη, αν η ικανοποίηση λάβει χώρα μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή και ββ) κάθειρξη μέχρι δεκαπέντε έτη, αν η ικανοποίησή τους λάβει χώρα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια δίκη.

β) Αν η προβλεπόμενη ποινή είναι άνω των δέκα ετών, επιβάλλεται: αα) φυλάκιση, αν η ικανοποίηση των ανωτέρω προσώπων λάβει χώρα μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή και ββ) φυλάκιση μέχρι τριών ετών, αν η ικανοποίησή τους λάβει χώρα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια δίκη.

γ) Αν η προβλεπόμενη στον νόμο ποινή είναι κάθειρξη μέχρι δέκα έτη, επιβάλλεται: αα) μέχρι δυο έτη, αν η ικανοποίηση των ανωτέρω λάβει χώρα μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή και ββ) φυλάκιση μέχρι τρία έτη, αν η ικανοποίηση λάβει χώρα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια δίκη.

Ο κακουρηγητικός χαρακτήρας των πράξεων του άρθρου 1 εξακολουθεί να παραμένει ακόμα και στην περίπτωση πρόβλεψης ποινής φυλάκισης. Δεν αλλάζει, δηλαδή, ο χαρακτήρας.

Επί πλημμελημάτων εφαρμόζονται οι διατάξεις της έμπρακτης μετάνοιας του άρθρου 384 του Ποινικού Κώδικα και της ικανοποίησης του παθόντα, όπως αναφέρεται το άρθρο 406Α του Ποινικού Κώδικα. Η ικανοποίηση αυτή ωφελεί και τους υπόλοιπους συμμετόχους που συμφωνούν, ενώ, αν ο συμμετέχων δεν συμφωνεί, δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις.

Με το άρθρο 3 η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 - των βασικών, δηλαδή, ρυθμίσεων- δεν επηρεάζει την προβολή και την ικανοποίηση των μη περιουσιακών αξιών του πολίτη ενάγοντος, καθώς και τα δικαιώματα αυτού. Τα μη περιουσιακά δικαιώματα, δηλαδή, εξακολουθούν να υφίστανται και μπορεί το δημόσιο και τα πρόσωπα που είπαμε ότι θίγονται να τα αξιώσουν.

Εξαιρούνται απ' όλες αυτές τις διατάξεις ρύθμισης αυτών των θεμάτων ο Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί, οι Υφυπουργοί, οι Βουλευτές, οι Ευρωβουλευτές, Γενικοί και Ειδικοί Γραμματείς, Περιφερειάρχες, Αντιπεριφερειάρχες, Δήμαρχοι, Αντιδήμαρχοι ή αν τα πρόσωπα αυτά συμμετείχαν στη διάπραξη όλων αυτών των εγκλημάτων.

Στη συνέχεια, προβλέπεται για τις υποθέσεις του άρθρου 1, όταν έχει εκδοθεί παραπεμπτικό βούλευμα, ότι αρμόδιο για να διατάξει όσα ειπώθηκαν για τα άρθρα 1 και 2 είναι κατά περίπτωση, το δικαστικό συμβούλιο, εάν η υπόθεση εκκρεμεί στην κύρια ανάκριση, αρμόδιος είναι ο ανακριτής και μετά την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, αρμόδιο είναι το δικαστήριο που έχει επιληφθεί.

Στη συνέχεια, γίνεται μια πρόβλεψη για το πώς αποδίδονται τα χρήματα όταν υπάρχει δικαστική απόφαση. Έτσι, στο άρθρο 6 με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι, σε περίπτωση τελεσίδικης καταδίκης το δικαστήριο καθορίζει το ύψος της ζημίας, καθώς και το πρόσωπο σε βάρος του οποίου τελέστηκε το οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 αδικήματα. Εφόσον είναι το ελληνικό δημόσιο το ζημιωθέν, το δικαστήριο διατάσσει την οριστική απόδοση του ισόποσου ποσού ή της αξίωσης από τα κατασχεθέντα ή κατατεθέντα χρήματα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 και, σε περίπτωση περισσοτέρων, ρυθμίζεται ανάλογα.

Σε περίπτωση τώρα αθωωτικής και αμετάκλητης απαλλαγής, διότι δεν αποδείχθηκε η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος, αποδίδονται στους δικαιούχους τα ποσά αυτά εντόκως και αυτά τα προβλέπει, όπως είπα, το άρθρο 6.

Στο άρθρο 7 υπάρχουν εξουσιοδοτικές διατάξεις, προκειμένου να καθορισθεί ο τρόπος, η διαδικασία και ο χρόνος απόδοσης των χρηματικών απαιτήσεων του ελληνικού δημοσίου και η

διαδικασία ανοίγματος και καταγραφής του περιεχομένου των θυρίδων.

Το άρθρο 8, δε, αναφέρεται σε τρεις περιπτώσεις μεταβατικών διατάξεων για τις εκκρεμείς υποθέσεις οι οποίες υπάρχουν και για τις ρυθμίσεις των υποπεριπτώσεων.

Τέλος, με τις τελικές διατάξεις του άρθρου 9 και του άρθρου 10, το οποίο αφορά την ισχύ του νόμου, ολοκληρώνεται το νομοσχέδιο για το οποίο καλούμαστε σήμερα να αποφανθούμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα γίνεται με τροπολογία μία πράξη ανθρωπιάς, μία πράξη πραγματικής προσήλωσης τόσο στη νομιμότητα όσο και στην ανθρωπιστική πλευρά των ζητημάτων.

Με τροπολογία την οποία από ό,τι βλέπω υπογράφουν ο Υπουργός κ. Αθανασίου και ο Υπουργός Οικονομικών, έρχεται να ρυθμιστεί το θέμα ανάλογων περιπτώσεων με την περίπτωση Ρωμανού, δίνοντας τόσο τη δυνατότητα με αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων της δικαιοσύνης για παρακολούθηση από κοντά των μαθημάτων, όσο βεβαίως και με τη χρήση -εκεί που δεν προβλέπεται- των μέσων της τεχνολογίας, ώστε να μη χάνουν ούτε τα μαθήματά τους οι κρατούμενοι ούτε βεβαίως το δικαίωμα των εξετάσεων.

Έτσι νομίζω ότι μπαίνει σε ένα προχωρημένο και πολύ ικανοποιητικό σημείο η εκκρεμότητα αυτή, που η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιχείρησε να μετατρέψει σε παντιέρα της στην επιχειρούμενη κατά την άποψή τους αυτή ανατροπή.

Παντιέρες στα πεζοδρόμια, παντιέρες στα Εξάρχεια, παντιέρες παντού! Αυτές τις παντιέρες σύντομα ο ελληνικός λαός θα τις κατεβάσει και θα τις αποστείλει. Διότι γνωρίζει καλά ποια είναι τα κίνητρα αυτά τα οποία ωθούν την Αξιωματική Αντιπολίτευση στο να παίρνει αυτές εδώ τις θέσεις και να συντρέπει σε θέματα, που, ναι, μεν όλοι έχουμε τις ευαισθησίες εκείνες για να τα ρυθμίζουμε στο πλαίσιο της νομιμότητας, αλλά εκείνοι επιχειρούν να τις παρουσιάσουν ως πράξεις επαναστατικές, ως πράξεις τις οποίες μόνον η πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να προστατεύει και μπορεί να προβάλλει.

Κύριε Υπουργέ, θα κλείσω, ζητώντας την αποδοχή μίας τροπολογίας που έχει κατατεθεί σχετικά με το Διοικητικό Συμβούλιο του Ινστιτούτου Ναυτικού Δικαίου της Ρόδου, το οποίο μπορεί να λειτουργήσει με τη σύνθεση την οποία προτείνετε. Παρακαλούμε για την εύρυθμη λειτουργία της Ακαδημίας του Ινστιτούτου αλλά και για την εύρυθμη λειτουργία του ιδίου να γίνει αποδεκτή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε.

Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Ιωάννη Γκιόκα.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος κ. Σταύρος Κοντονής, για δεκαπέντε λεπτά. Θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου για όσο χρειαστεί.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ την τοποθέτησή μου με ένα σοβαρό ζήτημα που απασχολεί όχι μόνο την κοινή γνώμη στην Ελλάδα, αλλά από χθες απασχολεί το σύνολο της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης. Είναι το θέμα της εκπαιδευτικής άδειας του καταδικασθέντα και κρατουμένου Νικολάου Ρωμανού.

Ξεκινάω με αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι σήμερα απερρίφθη από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου η αίτηση ανάρρησης την οποία είχε καταθέσει ο Νικόλαος Ρωμανός διά των πληρεξουσίων συνηγόρων του. Επομένως πρέπει να αντιληφθούμε ότι η υπόθεση αυτή είναι στα χέρια της νομοθετικής εξουσίας και στα χέρια κυρίως της εκτελεστικής εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνεστε όλοι ότι έχουμε να κάνουμε με ένα νέο παιδί, του οποίου η βίαιη συμπεριφορά ενός ανεύθυνου και εγκληματικά φερόμενου δημόσιου λειτουργού σημάδεψε τη ζωή.

Το νεαρόν της ηλικίας του και οι συγκεκριμένες συνθήκες που έζησε πρέπει μετ' επιτάσεως να μας οδηγήσουν σήμερα στο να

πάρουμε μια νομοθετική πρωτοβουλία σχετικά με αυτό το παιδί για κάτι που το επιβράβευσε το κράτος, δηλαδή την εισαγωγή του σε ένα ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, να έχει τη δυνατότητα των σπουδών. Ο κανόνας είναι οι κρατούμενοι να έχουν αυτή τη δυνατότητα.

Πρέπει, λοιπόν, σήμερα να νομοθετήσουμε κατά τέτοιον τρόπον, ώστε να αποφευχθεί οτιδήποτε μοιραίο σε αυτήν την εξέλιξη και ο Νίκος Ρωμανός να αποκτήσει τη δυνατότητα να συνεχίσει τις σπουδές του. Η μέχρι σήμερα επιχειρηματολογία από μεριάς της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού για το ζήτημα αυτό οδήγησε σε ξέσνηση αυτής της κατάστασης.

Θεωρούμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, ότι η χθεσινή σας δήλωση περί χρήσης του μηχανισμού γεωενοτισμού κινείται σε θετική κατεύθυνση. Όμως, πρώτα και κύρια, θα πρέπει να δούμε σήμερα εδώ, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, το γεγονός πως είναι απαραίτητο να νομοθετηθεί ότι, σε κάθε περίπτωση που ζητείται εκπαιδευτική άδεια, αυτή πρέπει να παρέχεται, διότι η εκπαιδευτική διαδικασία είναι μια διαδικασία που μόνο θετικά αποτελέσματα μπορεί να έχει για τον οποιονδήποτε κρατούμενο.

Θέλω να τονίσω και κάτι άλλο, κύριοι συνάδελφοι, γιατί δαιμονοποιούνται καταστάσεις κατά τρόπον απαράδεκτο, όσον αφορά την πραγματικότητα. Ποια είναι αλήθεια η κατάσταση που επικρατεί για τους καταδικασθέντες που κάνουν χρήση της άδειας; Έχουμε το χαμηλότερο ποσοστό -2,6%- στην Ευρώπη κρατούμενων οι οποίοι παραβιάζουν τους όρους άδειας. Το τονίζω: Όχι που δεν επιστρέφουν ποτέ στη φυλακή, αλλά που παραβιάζουν οποιονδήποτε όρο της άδειας και που μπορεί οι περισσότεροι από αυτούς να έχουν επιστρέψει.

Επομένως, υπό το κράτος αυτών των δεδομένων, δηλαδή της πραγματικότητας, θα πρέπει να πάρουμε μια γενναία απόφαση και να πούμε ότι οι εκπαιδευτικές άδειες πρέπει να δίνονται σε κάθε περίπτωση.

Εμείς, όμως, κύριοι συνάδελφοι, επειδή ακριβώς θέλουμε να δοθεί μια λύση αποδεκτή και κοινωνικά δίκαιη, λέμε αυτό που είπα προηγουμένως: Η χθεσινολογική δήλωση του κυρίου Υπουργού κινείται σε θετική κατεύθυνση.

Το δεύτερο που ήθελα να πω επί του θέματος αυτού, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει και την τροπολογία που κατέθεσε ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Πανούσης εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστείας και της τροπολογία που καταθέσαμε σήμερα για τη ρύθμιση του συγκεκριμένου ζητήματος. Νομίζουμε ότι είναι θέμα ευθύνης να κρατηθεί στη ζωή αυτό το παιδί, το οποίο αισθάνεται ότι αδικείται από όλη αυτήν την κατάσταση. Και δικαίως αισθάνεται ότι αδικείται.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω, κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στα θέματα του υπό συζήτηση νομοσχεδίου είναι το εξής: Πριν από τρεις μέρες στην Εθνική Αντιπροσωπεία ο ΣΥΡΙΖΑ δέχθηκε μια εξωφρενική και συκοφαντική επίθεση, ιδιαίτερα ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Και όταν προσβάλλεται ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, προσβάλλεται ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ο κ. Κουκουλόπουλος είχε το θράσος από το Βήμα της Βουλής να επικαλεσθεί συνάντηση που είχε -δήθεν- ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ με οικονομικούς παράγοντες του τόπου! Μάλιστα είπε ότι θα φέρει και φωτογραφίες και διαψεύστηκε από όλες τις πλευρές!

Και ρωτάμε σήμερα: Είναι ακόμα Υπουργός ο κ. Κουκουλόπουλος, ο οποίος αποδεικνύεται ένας ταπεινός συκοφάντης και γελοιοποιείται εις το πανελλήνιο; Ο κύριος Πρωθυπουργός τουλάχιστον, αφού ο ίδιος δεν το πράττει, δεν έχει την ευαισθησία να του ζητήσει την παραίτησή του γι' αυτά τα χυδαία ψέματα, τις ακραίες συκοφαντίες, που είπε μάλιστα ότι έχει και στοιχεία και θα τα προσκομίσει; Αυτό είναι το επίπεδο της Κυβέρνησης; Συκοφαντίες και ψέματα κατά του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης;

Εμείς ζητάμε υπεύθυνη τοποθέτηση γι' αυτό το ζήτημα από την Κυβέρνηση, γιατί το πρόβλημα δεν είναι του κ. Κουκουλόπουλου. Αυτός προφανώς δεν το αντιλαμβάνεται. Το πρόβλημα είναι της Κυβέρνησης και η Κυβέρνηση θα πρέπει να απαντήσει γι' αυτή την άθλια, συκοφαντική και προσβλητική επίθεση που δέχτηκε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί μακρόν αναφερθήκαμε στις εκτεταμένες συζητήσεις της επιτροπής για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, που έχει τον τίτλο και επιγράφεται και στην ουσία είναι «η ποινική συνδιαλλαγή». Καταθέσαμε τις ενστάσεις μας και τις αντιρρήσεις μας για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Θέλω να σας πω ότι θα μπορούσε κάποιος να κωδικοποιήσει το πνεύμα του νομοσχεδίου στο ότι με αυτό το νομοσχέδιο προσβάλλεται η ποινική διαδικασία και ακυρώνεται η αποτρεπτική δύναμη του νόμου.

Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί, παρά το γεγονός ότι και η κοινωνία το θέλει και τα πολιτικά κόμματα το επιθυμούν να επιστρέψουν τα κλεμμένα, όπως λέει ο λαός, δηλαδή τα υπεξαιρεθέντα κρατικά χρήματα, στο δημόσιο ταμείο, αυτό δεν μπορεί να γίνεται με μία διαδικασία η οποία εμπεδώνει την ατιμωρησία και δημιουργεί και νέους δρόστες υπεξαίρεσης. Ισχυριζόμαστε κάτι τέτοιο, διότι αυτό που σας είπα κατοχυρώνεται στο νομοσχέδιο μέσω των ποινών που προβλέπονται εις το άρθρο 2.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πείτε μου εάν ένας υπεξαίρετης του δημοσίου χρήματος γνωρίζει, εκ των προτέρων μάλιστα, ότι έχει τη δυνατότητα να επιστρέψει τα χρήματα τα οποία αφαιρέσει από το δημόσιο ταμείο και μάλιστα όχι αυτοβούλως, όχι πριν κληθεί από τη δικαιοσύνη, αλλά αφού έχουμε μπει στη διαδικασία της κύριας ανάκρισης ή ακόμα και της κύριας δίκης, τότε τι θα τον εμποδίσει κάποιον -όταν γνωρίζει ότι θα αγοράσει την ποινή με τα κλεμμένα που θα επιστρέψει- να πραγματοποιήσει αυτή την πράξη; Διότι στην ουσία το σχέδιο νόμου προβλέπει ένα εύρος ποινής το οποίο είναι απαλλακτικό.

Να σας αναφέρω, για παράδειγμα, ότι, αν για ένα αδίκημα προβλέπεται κάθειρξη πάνω από δέκα χρόνια, μπορεί αυτή, -με βάση το σχέδιο νόμου που σήμερα συζητάμε-, να μετατραπεί σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών ή σε ποινή φυλάκισης.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι εδώ κάποιος, ο οποίος γνωρίζει ότι στην ουσία δεν έχει κανέναν ποινικό κολασμό, διότι αυτές οι ποινές θα είναι και εξαγοράσιμες -ακόμα χειρότερα είναι για την ποινή μέχρι δέκα χρόνια που προβλέπει ο Ποινικός Κώδικας-, αυτός μπορεί να πραγματοποιήσει εκ του ασφαλούς την πράξη του. Και αντί εμείς να περιμένουμε έσοδα για τα δημόσια ταμεία, να έχουμε νέα γενιά υπεξαίρετών, οι οποίοι θα δρουν εκ του ασφαλούς.

Επομένως εδώ υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα στο νομοσχέδιο με αυτό το πλαίσιο των ποινών, το οποίο έχει προτείνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Μας έκανε δε εντύπωση, διότι, τόσο στην πρώτη συζήτηση όσο και κατά την ακρόαση των φορέων, ο κύριος Υπουργός είχε την καλοσύνη να θέσει υπ' όψιν μας ότι αυτό το ζήτημα επανεξετάζεται. Όμως, κατά τη συζήτηση επί των άρθρων δεν ακούσαμε καμμία βελτίωση και καμμία πρόταση εκ μέρους του Υπουργείου.

Επομένως ένα σοβαρότατο ζήτημα είναι αυτό που μόλις ανέφερα και θα πρέπει εδώ να πούμε το εξής: Το σύστημα δικαίου, όπως αποτυπώνεται επί των συγκεκριμένων ζητημάτων, τόσο στον Ποινικό Κώδικα όσο και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, απαγορεύει οποιαδήποτε ποινική συναλλαγή με τον υπεξαίρετη του δημοσίου χρήματος. Αναφέρομαι στα άρθρα 406Α και 384 του Ποινικού Κώδικα, καθώς επίσης και στο άρθρο 308Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Επομένως μία νομοθετική πρωτοβουλία που αλλάζει συνολικά αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή, για να μην εμπεδωθεί στην κοινωνία ένα αίσθημα ότι οδεύουμε από ατιμωρησία σε ατιμωρησία και από σκάνδαλο σε σκάνδαλο. Οι δε υπεξαίρετες του δημοσίου χρήματος θα τυγχάνουν της καλύτερης ποινικής μεταχείρισης και όχι μόνο αυτό, αλλά θα δρουν εκ του ασφαλούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου δοθεί η ευκαιρία να μιλήσω πιο αναλυτικά και κατά τη δευτερολογία μου για τα άρθρα. Εκείνο, όμως, που θα ήθελα να πω είναι -και το τονίσαμε κι εμείς, το τόνισαν και οι φορείς, δηλαδή οι δικαστικές ενώσεις κατά κύριο λόγο- τα διαλαμβανόμενα στη μεταβατική διάταξη του υπό συζήτηση νομοσχεδίου.

Αν δείτε στο άρθρο 8 του νομοσχεδίου, έχουμε μεταβατικές διατάξεις για όσους βρίσκονται ενώπιον της δικαιοσύνης κατά την κρίσιμη αυτή περίοδο που συζητάμε και μετά την ψήφιση του

νομοσχεδίου. Προβλέπεται δε ακόμη και γι' αυτούς που βρίσκονται στον δεύτερο βαθμό να ευεργετηθούν από τις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Ερωτάμε, λοιπόν: Μα, δεν βλέπουμε εδώ ότι αυτό αποτελεί πρόκληση για την κοινωνία; Δεν βλέπουμε εδώ ότι δίκαιες είναι οι υποψίες που υπάρχουν; Και δεν υπάρχουν μόνο από τα πολιτικά κόμματα και τους πολιτικούς ανταγωνιστές της Κυβέρνησης, υπάρχουν από τις ίδιες τις δικαστικές και εισαγγελικές ενώσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Έχει αποσυρθεί η διάταξη της παραγράφου αυτής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Πότε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Την έχει καταθέσει ο Υπουργός.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Καταθέσατε κάτι, κύριε Υπουργέ, όπως λέει ο συνάδελφος;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, η μεταβατική.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι, λοιπόν, δεν έχει αποσυρθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θέλετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γι' αυτό είπα προηγουμένως, κύριε Πρόεδρε, να διαβάσω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Όχι, αυτή δεν έχει αποσυρθεί.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ξέρω, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Σαλτούρο, είδατε; Παραμένει.

Σας λέμε, λοιπόν, ότι αυτό είναι πρόκληση για το σύστημα δικαίου. Είναι πρόκληση, διότι έτσι θα βρεθούν ιδιαίτερα ευνοημένοι κάποιοι, οι οποίοι δεν το δικαιούνται. Μα, στον δεύτερο βαθμό δικαιοσύνης τι βιασύνη υπάρχει; Ποια είναι εκείνη η σπουδή που επιβάλλει στον δεύτερο βαθμό, που τελειώνει η ποινική διαδικασία, να τυγχάνουν ευνοϊκής μεταχειρίσεως, αφού τότε, σε κάθε περίπτωση, τα κλεμμένα θα επιστραφούν;

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντικά όσα σήμερα συζητούμε για το σύστημα απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και ιδίως για έναν τομέα πάρα πολύ κρίσιμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, κάνοντας χρήση ενός λεπτού να πω ότι κρίσιμα ζητήματα τα οποία έχουν απασχολήσει την κοινή γνώμη, όπως είναι σύνθετα φαινόμενα, που δεν περιορίζεται κάποιος στην υπεξαίρεση μόνο του δημοσίου χρήματος, αλλά μέρος της παράνομης δραστηριότητάς του είναι και ο χρηματισμός, αυτά δεν ρυθμίζονται στις συγκεκριμένες διατάξεις που έχουμε μπροστά μας.

Μπορεί, λοιπόν, να βρεθούμε στο εξής πρωτόγνωρο φαινόμενο, που αυτό και αν αποτελεί κοινωνική πρόκληση: Κάποιοι, με τις μίζες που έχει πάρει, να πληρώνει μέρος και των υπεξαίρεθέντων χρημάτων! Εδώ δηλαδή νομιμοποιούμε, σε κάθε περίπτωση, αυτές τις παράλογες και παράνομες ενέργειες.

Θα ήθελα να αναφερθώ επ' ολίγον, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα που είχαμε θέσει και για το άρθρο 1 παράγραφος 6. Αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 6 ότι «ενδέχεται να υπάρχουν επικρατέστερα δικαιώματα τρίτων».

Σας ρωτήσαμε και πάλι: Πώς είναι δυνατόν να θεμελιώνονται δικαιώματα τρίτων επί προϊόντων εγκλήματος; Είναι ποτέ δυνατόν να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Τουλάχιστον, κατά τον ισχύοντα Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και κατά τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων δεν υπάρχει κάτι τέτοιο. Πώς, λοιπόν, εμείς εδώ βάζουμε τέτοιες διατάξεις; Εκτός και εάν αυτό είναι προανάκρουσμα άλλων τροποποιήσεων και νομοθετημάτων αυτών που σας ανέφερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είπα αρχικά είναι αίτημα της κοινωνίας να επιστραφούν τα κλεμμένα στο ελληνικό δημόσιο. Όμως, είναι επίσης αίτημα της κοινωνίας αυτό να μη γίνεται ως συναλλαγή. Διότι τότε, από την «ποινική συνδιαλλαγή», που επιγράφεται το νομοσχέδιο, πάμε στην «ποινική συναλλαγή» και αυτό η κοινωνία δεν το θέλει, δεν το σηκώνει.

Επομένως εμείς διατηρούμε τις αρχικές μας επιφυλάξεις και αντιρρήσεις. Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει βελτίωση, σε κάθε περίπτωση, αυστηροποίηση του πλαισίου των ποινών. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, υπό αυτές τις ενστάσεις και αυτές τις αντιρρή-

σεις να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Θα ψηφίσουμε «παρών» επί της αρχής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Σαλτούρος για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα και εγώ να ξεκινήσω με τις εξελίξεις των τελευταίων εβδομάδων, σε ό,τι αφορά την απεργία πείνας του φυλακισμένου Νικολάου Ρωμανού, οι οποίες και ανέδειξαν ένα υπαρκτό πρόβλημα του σωφρονιστικού μας συστήματος. Ανέδειξαν, λοιπόν, την αδυναμία φοίτησης κρατούμενων φοιτητών, στην περίπτωση που, για οποιονδήποτε λόγο, δεν δύνανται να λάβουν τις απαραίτητες φοιτητικές άδειες.

Χωρίς να έχουμε ούτε το δικαίωμα αλλά ούτε και τη βούληση να υποκαταστήσουμε τον ρόλο των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών και οργάνων, στο ΠΑΣΟΚ εντοπίσαμε το σχετικό κενό στον Σωφρονιστικό Κώδικα και είπαμε από την πρώτη στιγμή ότι πρέπει να προστατευτεί το δικαίωμα στη μόρφωση των σωφρονιζόμενων συμπολιτών μας και να ληφθούν όλα τα απαραίτητα νομοθετικά μέτρα, λαμβάνοντας βεβαίως υπ' όψιν και το δικαίωμα της κοινωνίας να αμύνεται έναντι αυτών από τους οποίους πρέπει να αμυνθεί η ίδια η κοινωνία, όπως φυσικά ορίζουν το Σύνταγμα και οι νόμοι και όπως η δικαιοσύνη εξειδικεύει, σύμφωνα με τους νόμους αυτούς.

Για εμάς, λοιπόν, η υπόθεση αυτή δεν αφορά ούτε αποκλειστικά τον συγκεκριμένο φυλακισμένο ούτε το εάν θα πάρει ή όχι φοιτητική άδεια. Η απόφαση αυτή ανήκει στην αρμοδιότητα των εκ του νόμου προβλεπόμενων οργάνων, οι αποφάσεις των οποίων επίσης μπορούν να προσληφθούν νομίμως από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον προς τούτο.

Από εκεί και πέρα, βέβαια, ο καθένας μπορεί να έχει τις προσωπικές του απόψεις για το αν ο τάδε ή ο δείνα δικαιούται ή όχι τακτική, φοιτητική ή οποιαδήποτε άλλη άδεια. Δεν απαγορεύεται, φυσικά. Αυτό που απαγορεύεται, όμως, είναι να χρησιμοποιεί τον θεσμικό του ρόλο και να ασκεί πιέσεις λόγω της θέσης του, ώστε να εφαρμοστεί στην πράξη η δική του άποψη για τα πράγματα. Πολύ περισσότερο απαγορεύεται να χρησιμοποιεί τον κίνδυνο ζωής ενός νέου ανθρώπου, για να εξυπηρετήσει δικές του σκοπιμότητες.

Με την υπό συζήτηση τροπολογία, λοιπόν, ανοίγει ο δρόμος για την επί της ουσίας επίλυση του ζητήματος. Το κράτος δεν μπορεί να γίνει παίγνιο στα χέρια οποιουδήποτε. Από την άλλη, δεν μπορεί να ανέχεται και καταστάσεις, οι οποίες υπονομεύουν τα δικαιώματα των πολιτών και φυσικά και των φυλακισμένων.

Η συγκεκριμένη διάταξη υποχρεώνει την πολιτεία να λάβει κάθε πρόσφορο και αναγκαίο μέτρο, ώστε να εξασφαλιστεί η ουσιαστική δυνατότητα των φυλακισμένων φοιτητών να παρακολουθούν τα μαθήματά τους και να λαμβάνουν μέρος στις εξετάσεις τους. Αναμένουμε την άμεση έκδοση της απαιτούμενης υπουργικής απόφασης και τη σχετική οργάνωση των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Προσωπικά εύχομαι και ελπίζω η απεργία πείνας του Νίκου Ρωμανού να λήξει άμεσα. Το δικαίωμά του στη μόρφωση ενισχύθηκε, ουσιαστικοποιήθηκε περισσότερο. Το δε μήνυμα που θα ήθελα να στείλω, τόσο σε αυτόν όσο και σε όλους τους νέους ανθρώπους που τυχαίνει αυτήν τη στιγμή να είναι πίσω από τα σίδερα μιας φυλακής, είναι ότι ωραίος αγώνας είναι αυτός που χτίζει και όχι εκείνος που γκρεμίζει. Η επιλογή, βεβαίως, είναι προσωπική υπόθεση καθενός.

Σε ό,τι αφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, θα ήθελα να ξεκινήσω από μια μεταξύ άλλων πολύ ουσιαστική παρατήρηση της Επιστημονικής Υπηρεσίας, εκείνη που αφορά την εφαρμογή ή μη και του άρθρου 84 του Ποινικού Κώδικα, με αποτέλεσμα τη διπλή μείωση ποινής. Θα έλεγα ότι κάτι τέτοιο πρέπει ρητά να αποκλειστεί.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Υπουργέ, αναμένουμε την τοποθέτησή σας επ' αυτού.

Γενικότερα τώρα, πρόκειται για ένα σχέδιο νόμου του οποίου πρωταρχικός στόχος είναι η άμεση αξιοποίηση από το δημόσιο,

τα κρατικά νομικά πρόσωπα, τις αρχές και τους φορείς της γενικής κυβέρνησης εν γένει των λιμναζόντων χρηματικών ποσών που έχουν ήδη δεσμευθεί, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αλλά παραμένουν αναξιοποίητα μέχρι την τελική δικαστική κρίση.

Κατά δεύτερον, επιχειρείται διά της συναίνεσης και άμεσης συμβολής των υπαίτιων να καταστεί δυνατή ή να επιταχυνθεί η ικανοποίηση των απαιτήσεων του δημοσίου με αντάλλαγμα την ευμενέστερη ποινική μεταχείριση των ως άνω συναινούντων υπαίτιων.

Κατά τον τρόπο αυτό, δημιουργείται ένα νέο καθεστώς, που, αφ' ενός θα επιτρέπει την άμεση αξιοποίηση ενός σεβαστού πόσου, αφ' ετέρου θα λειτουργεί διαχρονικά ως δυναμικό μέσο είσπραξης επισφαλών –όσον αφορά αυτή καθαυτή την είσπραξη- απαιτήσεων του δημοσίου.

Εδώ θα έλεγε κανείς ή θα μπορούσε να παρατηρήσει κάποιος ένα κενό, το οποίο θα μπορούσε να έχει να κάνει με ικανά να αποτιμηθούν σε χρήμα περιουσιακά στοιχεία ατόμων, κατηγορουμένων ή καταδικασθέντων, όπως, για παράδειγμα, ακίνητα πολύ μεγάλης αξίας, ενώ φυσικά εδώ μιλάμε μόνο για μετρητά.

Όσον αφορά τώρα τις επιμέρους διατάξεις του νομοσχεδίου, για το πρώτο άρθρο, με την παράγραφο 1 ορίζεται ο κύκλος των αδικημάτων, για τα οποία θα εφαρμοστούν οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις, καθώς και τα θιγόμενα από αυτά πρόσωπα.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσσει την παρακατάθεση των μετρητών ή του υπολοίπου τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες σε δεσμευμένο άτομο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και φυσικά κι εκεί ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου για λόγους ενιαίας κεντρικής παρακολούθησης των σχετικών περιπτώσεων, αντί της διάσπαρτης τήρησης που υπάρχει σήμερα ανά κατηγορούμενο ή ύποπτο ή τραπεζικό λογαριασμό ή πιστωτικό ίδρυμα.

Επίσης, η ίδια αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο διατάσσει την απόδοση στο ελληνικό δημόσιο των δεσμευμένων χρημάτων, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο η απαίτησή του καθίσταται εισπρακτέα, είτε συνεπεία παρέλευσης της προθεσμίας αμφισβήτησης της σχετικής πράξης προσδιορισμού είτε συνεπεία έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, σε περίπτωση έγερσης αμφισβήτησης κατά της πράξης αυτής.

Με αυτόν τον τρόπο, αίρεται η υφιστάμενη στρέβλωση και η απόδοση στο δημόσιο θα πάψει να καθυστερεί επί πολλά έτη –ακόμη και άνω της δεκαετίας- εν αναμονή της έκδοσης ποινικής απόφασης. Η δε απόδοση θα γίνεται σε προγενέστερο χρόνο κατά τον οποίο προκύπτει, κατά τα ανωτέρω, η εισπρακτέα απαίτηση από την ίδια αιτία, παραδείγματος χάριν, υπεξαίρεση.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 2, ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος για την τέλεση των εγκλημάτων του άρθρου 1 μπορεί, με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή του στο εκάστοτε αρμόδιο όργανο, να καταβάλει το συνολικό ποσό της οριζόμενης στο κατηγορητήριο ή στο βούλευμα ζημίας ή αξίωσης, προς πλήρη ικανοποίηση του ελληνικού δημοσίου ή των λοιπών οριζόμενων φορέων, από κεφάλαια στα οποία δεν έχει επιβληθεί κατάσχεση, δέσμευση ή απαγόρευση κίνησης λογαριασμών.

Η πλήρης ικανοποίηση μπορεί να γίνει μέχρι και την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας σε πρώτο βαθμό, με την κατάθεση των χρημάτων σε λογαριασμό του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Ως πλήρης ικανοποίηση νοείται η ολοσχερής απόδοση του ποσού που προβλέπεται στο κατηγορητήριο. Το ποσό που αποδίδει ο κατηγορούμενος με την ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή του οφείλει να είναι ελεύθερο από δικαιώματα τρίτων.

Στην παράγραφο 4 προβλέπονται οι μειώσεις ποινών στην περίπτωση επιστροφής χρημάτων. Οι μειώσεις αυτές είναι συνάρτηση αφ' ενός του ύψους της απειλούμενης ποινής και αφ' ετέρου του σταδίου της ποινικής διαδικασίας κατά το οποίο πραγματοποιείται η ανέκκλητη δήλωση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου.

Μία πολύ σημαντική διάταξη του νομοσχεδίου είναι, πιστεύουμε, αυτή του άρθρου 4, σύμφωνα με την οποία εξαιρούνται από τις ευνοϊκές ρυθμίσεις της ευμενέστερης ποινικής

μεταχείρισης όχι μόνο τα αναφερόμενα στη διάταξη πολιτικά πρόσωπα, αλλά και όσοι συνεργάζονται με τα πρόσωπα αυτά προς βλάβη του ελληνικού δημοσίου.

Με τον τρόπο αυτό αποδεικνύεται ότι η πάταξη της διαφθοράς στον δημόσιο βίο, τόσο ως προς την πρόληψή της όσο και ως προς την καταστολή και τιμωρία των υποκειμένων της, αποτελεί για την ελληνική κοινωνία σταθερό και απόλυτο στόχο. Έτσι, όλοι οι εμπλεκόμενοι σε σχετικές υποθέσεις -πολιτικά πρόσωπα και ιδιώτες- εξαιρούνται από τη δυνατότητα ευμενούς ποινικής μεταχείρισης, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του παρόντος νομοσχεδίου. Όσον αφορά τους υπόλοιπους, το νομοσχέδιο κινείται στη λογική των άρθρων 384 και 406Α του Ποινικού Κώδικα, χωρίς βέβαια να φτάνει μέχρι την πλήρη εξάλειψη του αξιοποιήσιμου.

Το άρθρο 8 εισάγει απαραίτητες διατάξεις μεταβατικού χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, στην πρώτη παράγραφο έχουμε, επί της ουσίας, την επέκταση των ρυθμίσεων του άρθρου 1 και στις εκκρεμείς δίκες, ενώ με τη δεύτερη παράγραφο επιχειρείται η αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων του άρθρου 2, όσον αφορά τους κατηγορούμενους ή τους πρωτοδίκως δικασθέντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική κρίση και οι άμεσες δημοσιονομικές ανάγκες, πέρα από τις επαχθείς και πρωτόγνωρες δυσκολίες, έφεραν υποχρεωτικά στο προσκήνιο την ανάγκη άμεσης εξέλιξης, εξυγίανσης και εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας σε διάφορα πεδία. Πολλές από αυτές τις δράσεις έπρεπε να έχουν λάβει χώρα νωρίτερα, πριν από την εκδήλωση της κρίσης, καθώς τότε θα είχαν ακόμη μεγαλύτερη αξία. Ωστόσο, έστω και τώρα, μπορούν να παραγάγουν ικανά αποτελέσματα. Ιδιαίτερα τώρα, υπάρχει η άμεση ανάγκη αυτών των αποτελεσμάτων.

Το συζητούμενο, λοιπόν, νομοσχέδιο αποτελεί μία ακόμη απόδειξη επαγρύπνησης και προσπάθειας προσαρμογής και εξέλιξης. Γι' αυτό και εμείς το υπερψηφίζουμε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στην πρωτολογία μου σε δύο εκπρόθεσμες τροπολογίες που καταθέσαμε και αφορούν το Υπουργείο Εργασίας.

Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσαμε για την ευαισθησία σας. Θα αντιληφθείτε πολύ εύκολα τι εννοώ, διαβάζοντάς τες, όπως και οι αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι. Η μία, η με γενικό αριθμό 2082 και ειδικό 155, αφορά το Ψυχολογικό Κέντρο Ξάνθης, που η σχετική τροπολογία είχε ψηφιστεί και είχε γίνει το άρθρο 16 του ν. 4275/2014, αλλά εκ παραδρομής είχαν παραλειφθεί κάποια αναγκαία στοιχεία για την εκτέλεση της συγκεκριμένης τροπολογίας και σημερινού άρθρου 16 του ν. 4275.

Θα παρακαλούσαμε, λοιπόν, να την κάνετε δεκτή, γιατί επιλύονται εκκρεμίες, πολύ σοβαρά ζητήματα και, όπως είπα, εκ παραδρομής είχαν παραλειφθεί την προηγούμενη φορά.

Με δεύτερη τροπολογία, κύριε Υπουργέ, τη με γενικό αριθμό 2081 και ειδικό 154, επίσης επιχειρείται η επίλυση φλεγόντων ζητημάτων, που αφορούν την κοινωνική φροντίδα ηλικιωμένων και αναπήρων, ΑΜΕΑ κ.λπ., το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι».

Επίσης, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να της ρίξετε μία ματιά. Θεωρούμε ότι είναι απολύτως αναγκαία η αποδοχή της από τον αξιότιμο κύριο Υπουργό και σε αυτό ακριβώς προσδοκούμε και προσφεύγουμε.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σαλτούρο.

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο πως πλέον το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης έχει μετατοπιστεί από το συζητούμενο νομοσχέδιο σε μία και μοναδική τροπολογία του Υπουργείου. Μιλώ, λοιπόν, για τη γνωστή υπόθεση Ρωμανού και όσα έχουν προηγηθεί κατά το τελευταίο τρίμηνο.

Θα ήθελα να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, από την αρχή. Ο ανθρωπισμός και το κράτος δικαίου ασφαλώς και επιβάλλουν την εξασφάλιση του δικαιώματος στη μόρφωση σε κάθε νέο άνθρωπο.

Για εμάς, τους Ανεξάρτητους Έλληνες, πρόκειται για ένα δι-

καίωμα αυτονόητο και αδιαπραγμάτευτο. Το ίδιο, όμως, αυτονόητο είναι, για εμάς τουλάχιστον, η υποχρέωση των πολιτικών κομμάτων -και αναφέρομαι σε όλα τα πολιτικά κόμματα- να απέχουν από κάθε εκμετάλλευση προσωπικών καταστάσεων για μικροπολιτικά οφέλη.

Δυστυχώς, όμως, ορισμένες παρεμβάσεις, προερχόμενες τόσο από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΣΥΡΙΖΑ για το θέμα αυτό, ήταν όχι μόνον αντιπαραγωγικές, αλλά θα έλεγα ότι άγγιζαν και τα άκρα.

Όταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινδυνεύουν ζωές, όλοι μας οφείλουμε να μη ρίχνουμε λάδι στη φωτιά, οφείλουμε να είμαστε νηφάλιοι και να αξιολογούμε όχι μόνο τι λέμε, αλλά και πότε το λέμε. Η στιγμή στην πολιτική είναι επιλογή κορυφαίας σημασίας, γιατί από μόνη της δίνει εντελώς άλλο νόημα στις θέσεις των πολιτικών.

Στο κάτω κάτω της γραφής, όλοι μας είδαμε τα επεισόδια του Σαββάτου στην Αθήνα. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, κάτι να διδαχθούμε από αυτά; Το τι συμβαίνει γύρω μας δεν πρέπει άραγε να κάνει όλους τους πολιτικούς λίγο πιο συνετούς, λίγο πιο προσεκτικούς και λιγότερο θεατρικούς;

Δεν ισχυρίζομαι, βέβαια, πως πρόκειται αποκλειστικά για πολιτικά σκηνοθετημένο ενδιαφέρον. Αλίμονο να ισχυριστώ κάτι τέτοιο! Θέλω ειλικρινά να πιστεύω πως, τόσο ο κ. Σαμαράς όσο και ο κ. Τσίπρας, που συνάντησαν χτες τον πατέρα Ρωμανό, το έκαναν από προσωπική ευαισθησία. Βέβαια, είχαν προηγηθεί αιτήσεις δηλώσεις στελεχών, τόσο από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας όσο και από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, που έθεταν το θέμα, θα έλεγα, σε εξωπραγματικές διαστάσεις.

Από τη μία, η Νέα Δημοκρατία προσπάθησε να παρουσιάσει την υπόθεση του Ρωμανού ως τρανταχτό παράδειγμα της ιδεολογικής υπονόμευσης του σωφρονιστικού συστήματος από μέσα. Μα, αναρρωτιέμαι, χρειαζόταν κάποιος να υπονομεύσει το σωφρονιστικό σύστημα, την ώρα που το ίδιο κάνει άριστα τη δουλειά αυτή; Για παράδειγμα, χρειαζόταν η περίπτωση του νεαρού Ρωμανού για να συνειδητοποιήσουμε ότι ο νόμος για την παρακολούθηση των υποδίκων με τα λεγόμενα «βραχιολάκια» δεν εφαρμόζεται, γιατί αυτά δεν υπάρχουν; Όχι, βέβαια. Αυτό είναι ένα γεγονός γνωστό τοις πάσι.

Χρειαζόταν, άραγε, η υπόθεση Ρωμανού, για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε πως οι δυνατότητες στην εκπαίδευση των καταδίκων εκείνων που θέλουν να σπουδάσουν είναι μηδενικές; Προφανώς και όχι.

Όταν, λοιπόν, η ανυπαρξία υποδομών στις φυλακές είναι γνωστή, ακόμα και για τα πλέον βασικά πράγματα, όπως είναι η υγεία των κρατούμενων, γιατί καθόμαστε και συζητούμε σοβαρά περί δήθεν υπονόμευσης του σωφρονιστικού συστήματος από τον Ρωμανό; Πρόκειται για ένα ακραίο, κακόγουστο αστείο από πλευράς λίγων, ευτυχώς, στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Από την άλλη πλευρά, αυτή του ΣΥΡΙΖΑ, δυστυχώς έλειψε σε αρκετές περιπτώσεις, θα έλεγα, το μέτρο: καταγγέλιες κατά της δικαιοσύνης, αμφισβήτησης ακόμα και του ίδιου του περιεχομένου του νόμου και πολλές επικλήσεις όχι στο λογικό, αλλά στο θυμικό, συχνά με παραπομπές σε εικόνες που ανέσυραν από το συλλογικό υποσυνείδητο μαύρους, θα έλεγα, συνειρμούς. Γιατί, άραγε;

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα: Τι ήθελαν να πετύχουν τα δύο αυτά κόμματα μέσα από ακραίους χαρακτηρισμούς και τελείως ανεδαφικές τοποθετήσεις; Εξυπηρέτησαν μήπως τα ανθρώπινα δικαιώματα ή την ανάγκη αναβάθμισης των φυλακών; Δυστυχώς όχι. Γιατί στην πραγματικότητα όλο αυτό το πάθος που εκφράστηκε ένθεν κακείθεν από ένα σημείο και πέρα εξυπηρέτησε έναν και μοναδικό σκοπό: τους κομματικούς υπολογισμούς τόσο της συγκυβέρνησης όσο και του ΣΥΡΙΖΑ. Βεβαίως, δεν αναφέρομαι στις πρώτες εν θερμώ αντιδράσεις, αλλά αναφέρομαι σε όσα ακούστηκαν στη συνέχεια, πράγματα τα οποία ξεπέρασαν κάθε έννοια μέτρου.

Δυστυχώς στη χώρα μας η έλλειψη μέτρου οδηγεί πάρα πολύ συχνά τον δημόσιο διάλογο σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Ένα δείγμα αυτής της πολιτικής ευτέλειας ήταν και η προληπτική απόδοση ευθυνών, θα έλεγα κακόβουλα, εκ μέρους στελεχών και της Νέας Δημοκρατίας στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και αντιστρόφως,

για τις συνέπειες στην υγεία του Ρωμανού από τη συνέχιση της απεργίας πείνας. Νομίζω πως όταν η Νέα Δημοκρατία αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ ανακατεύονται σε μία τόσο ευαίσθητη και ανθρώπινη ιστορία, για να κερδίσουν μικροπολιτικά οφέλη, τότε μιλούμε πλέον όχι για έλλειψη μέτρου, αλλά για πολιτική σκοπιμότητα. Το να προσπαθεί το ένα κόμμα να ρίξει την ευθύνη του στο άλλο για την απόλυτα τραγική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ένας νέος άνθρωπος, εγώ προσωπικά το βρίσκω όχι απλά απαράδεκτο, το θεωρώ πολιτικά ανήθικο.

Κάποιος θα πει «συμφωνώ, αλλά τι μπορείτε να κάνετε εσείς οι πολιτικοί, αντί να αλληλοκατηγορείστε;». Πρώτα απ' όλα, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δηλώνουμε πως από μόνη της η τροπολογία του κ. Αθανασίου για τη φοίτηση μέσα από τις φυλακές, όπως αυτή επαναδιατυπώθηκε, δεν συνιστά λύση. Όμως, για να δείξουμε την καλή μας πρόθεση, εμείς δηλώνουμε ότι θα την ψηφίσουμε. Όμως θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι, τόσο σε ό,τι αφορά τις σπουδές όσο και στην επιτήρηση των υποδίκων εξ αποστάσεως. Αναγκαία συνθήκη, για να μπορέσουν να πραγματοποιηθούν όλα αυτά, είναι η ύπαρξη κατάλληλων υποδομών στο σωφρονιστικό μας σύστημα. Χωρίς αυτές τις υποδομές, καμμία υποσυγκριτική τροπολογία δεν θα έχει νόημα και καμμία ανθρωπιστική ανησυχία δεν θα μπορέσει να βρει μία ρεαλιστική έκφραση.

Μέχρι τότε, λοιπόν, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες προτείνουμε να κρατήσουμε όλοι το μέτρο του κοινού νου και να αποφύγουμε τη στομφώδη αμετροέπεια. Αν το κάνουμε, θα είναι χρήσιμο όχι μόνο στον νεαρό Ρωμανό, αλλά και στην κοινωνία που μας ακούει και θα μας βοηθήσει να μπορέσουμε να διατηρήσουμε κάποιον από τον αυτοσεβασμό του πολιτικού κόσμου.

Μετά απ' αυτή τη μεγάλη αλλά αναγκαία παρέμβαση, οφείλουμε τώρα να στρέψουμε την προσοχή μας στο κυρίως νομοσχέδιο, που, για κάποιους λόγους, έχει περάσει σε ιδιαίτερη μοίρα. Όχι, βεβαίως, για εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες, κύριε Υπουργέ.

Όπως δηλώσαμε και στην επιτροπή, θεωρούμε το νομοσχέδιο για την επιστροφή χρημάτων εκ μέρους ανθρώπων που λεηλάτησαν τον δημόσιο πλούτο μια καλή ιδέα. Αυτό βέβαια σε επίπεδο προθέσεων, γιατί τα πάντα, ιδιαίτερα στα νομικά, κρίνονται από τις διατυπώσεις και τη λογική συνοχή των διατάξεων που έρχονται να εφαρμόσουν τις καλές ιδέες. Αν η εφαρμογή πάσχει, τότε είναι γεγονός ότι όσες καλές ιδέες και να έχει κανείς, δυστυχώς δεν θα μπορέσει να τις μετουσιώσει σε πράξη ή, ακόμα χειρότερα, με την εισαγωγή ατελών διατάξεων μπορεί να δημιουργήσει νέα προβλήματα, αντί εκείνων που προσπαθεί να επιλύσει.

Μιλώ, λοιπόν, και για την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, που δυστυχώς επιβεβαιώνει απόλυτα την παραπάνω εικόνα. Με ιδιαίτερα αναλυτικό και εποικοδομητικό, θα έλεγα, τρόπο, ο καθηγητής κ. Μυλωνόπουλος έρχεται να τεκμηριώσει όσα ακούστηκαν, τόσο από τους Βουλευτές όσο και από τους φορείς στην επιτροπή, για τα μεγάλα κενά του νομοσχεδίου, καθ' όλη τη διάρκεια της επεξεργασίας του στην επιτροπή.

Και όχι μόνον αυτά. Έρχεται ο έγκριτος νομικός να προσθέσει και νέους προβληματισμούς για ατελείς διατάξεις, οι οποίες φοβόμαστε ότι μας οδηγούν σε ένα και μοναδικό συμπέρασμα: ότι, δηλαδή, το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι μια καλή μεν ιδέα, πλην όμως σε κακή εκτέλεση.

Τα νομοθετικά κενά είναι όντως τεράστια. Θα επικαλεστώ κατ' αρχάς ένα παράδειγμα, για να δείξω το μέγεθος του προβλήματος. Μιλούμε, λοιπόν, για δέσμευση χρηματικών διαθέσιμων, χωρίς όμως ανάλογη ρύθμιση για τις κινητές αξίες ή τα ακίνητα των καταχραστών. Όπως αναφέρει και η εν λόγω έκθεση, η παραπάνω έλλειψη δεν μας επιτρέπει να πραγματοποιηθεί πλήρως ο σκοπός του νόμου, που είναι η αξιοποίηση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων του εμπλεκόμενου με τον προσφορότερο δυνατό τρόπο.

Μια άλλη παρατήρηση, στην οποία επιμείναμε ιδιαίτερα οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στην επιτροπή, αφορούσε στο κομμάτι της ειδικοπροληπτικής φιλοσοφίας του νομοσχεδίου. Θα το ξαναπώ, χρησιμοποιώντας τα λόγια του καθηγητή κ. Μυλωνόπουλου, ο οποίος λέει: «Μέσω του νομοσχεδίου αντικειμενικώς ενθαρρύνεται ο δράστης που τελεί διακεκριμένη απάτη πολλών εκατομμυρίων».

ρίων ευρώ σε βάρος του δημοσίου, με τη λογική τού «εάν με πιάσουν, τα αποδίδω και γλιτώνω», να τελέσει την πράξη του και, εάν ατυχήσει και γίνει αντιληπτός, να υποστεί ποινή η οποία μπορεί να είναι κατά κανόνα μετατρέψιμη.».

Με απλά λόγια, όχι μόνο υπονομεύετε την πρόληψη, αλλά η Κυβέρνηση εμφανίζεται να δίνει και κίνητρο στους μελλοντικούς καταχραστές του δημοσίου χρήματος.

Υπάρχουν βεβαίως και άλλα ζητήματα, που δεν έχουν να κάνουν μόνο με τη νομοθετική ανεπάρκεια του προτεινομένου σχήματος ποινικής συνδιαλλαγής, αλλά θα έλεγα ότι αγγίζουν και τη σφαίρα του παραλόγου.

Ένα τέτοιο, λοιπόν, ακραίο παράδειγμα αφορά στην ποινική μεταχείριση του δράστη σε περίπτωση απόπειρας ή όταν η ζημία κατά του δημοσίου έχει εν μέρει μόνο επέλθει και εν μέρει είναι οπωσδήποτε απειληθείσα. Στις περιπτώσεις αυτές, λοιπόν, ο κατηγορούμενος για απόπειρα αντιμετωπίζεται αυστηρότερα από τον κατηγορούμενο για τετελεσμένο αδίκημα, εφόσον ο τελευταίος, με το νομοσχέδιό σας, αποκτά την ευχέρεια να αποδώσει τα προϊόντα του εγκλήματος, με αντάλλαγμα την ηπιότερη ποινική μεταχείριση.

Επίσης, ορισμένες παρατηρήσεις: Με το άρθρο 1 του νομοσχεδίου δεν συμφωνούμε, καθώς με το άρθρο αυτό προβλέπεται η προστασία δικαιωμάτων τρίτων επί των δεσμευθέντων. Για εμάς, λοιπόν, δεν πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα κάποιος να εισπράττει από κλεμμένα του δημοσίου κατ' εξαίρεση.

Εν σχέσει, δε, με την αναφερόμενη στο άρθρο αυτό ανεκκλήτη δήλωση, θεωρούμε ότι δεν υπάρχει καμμία απολύτως διευκρίνιση για τον χαρακτήρα που θα έχει η δήλωση αυτή. Τέτοιες ελλειπτικές διατυπώσεις, όπως κατανοείτε, δεν μπορούμε να τις στηρίξουμε.

Τώρα, για το άρθρο 2 του νομοσχεδίου διατυπώνουμε την εναντίωσή μας, καθώς περιέχει επικαλυπτόμενες με τον Ποινικό Κώδικα προβλέψεις σε σχέση με την ποινική μεταχείριση του κατηγορουμένου σε περίπτωση ικανοποίησης. Υπάρχουν, επίσης, αντινομίες, όπως με τα άρθρα 380Α και 406, για παράδειγμα, του Ποινικού Κώδικα, που αφορούν ιδιαίτερα στην περίπτωση της απιστίας.

Τέλος, παραμένει το πρόβλημα της εξακρίβωσης του πραγματικού ύψους της ζημίας του παθόντος, τι θα γίνεται δηλαδή αν διακριβωθεί, κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, ότι η ζημία είναι ανώτερη ή κατώτερη της οριζόμενης στο κατηγορητήριο.

Επίσης, στο άρθρο 6 του νομοσχεδίου παρατηρούμε ότι δεν προβλέπεται ποια θα είναι η συνέπεια αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ελλείψει δόλου ή υποκειμενικού στοιχείου του αδικού ή για λόγο αναγόμενο στην ενοχή αυτού.

Στα άρθρα 7 έως 9 του νομοσχεδίου παρατηρούμε ότι είτε δεν διευκρινίζεται το πεδίο εφαρμογής τους είτε δεν δικαιολογείται από τον κύριο Υπουργό η σκοπιμότητά τους και ειδικά, όπως είπαμε και στην επιτροπή, για τη διάταξη, για το άρθρο 8, φοβόμαστε ότι αποτελεί μια φωτογραφική διάταξη.

Θεωρώ ότι οι παραπάνω αρχικές παρατηρήσεις -θα επανέλθω, βέβαια, και στη δευτερολογία μου- είναι κατ' αρχάς αρκετές, για να μπορέσουν να αιτιολογήσουν τη θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων σε σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Είναι σαφές ότι δεν μπορούμε, λόγω των ελλείψεων αυτών, να το υπερψηφίσουμε επί της αρχής, καθώς ο κύριος Υπουργός δεν δέχθηκε αυτές τις επισημάνσεις, όπως και άλλες καίριες παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή. Η μόνη βελτίωση που επιφέρατε είναι η προσθήκη του ακροτελεύτιου άρθρου, για την έναρξη ισχύος του νόμου. Ομολογουμένως, κύριε Υπουργέ, πρόκειται για παρέμβαση που αφορούσε οτιδήποτε άλλο παρά την ουσία του νομοσχεδίου.

Θα κλείσω την πρωτολογία μου με δύο λόγια για δύο τροπολογίες που έχω καταθέσει επανειλημμένα, όμως χωρίς αποτέλεσμα. Αφορούν στην άμεση αναστολή κρατικών ενισχύσεων πολιτικών κομμάτων που εμπλέκονται σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Φαίνεται πως η Κυβέρνηση έχει κάποιο πρόβλημα να ασχοληθεί με αυτά τα κόμματα. Κάτι, λοιπόν, σας προβληματίζει, κάτι σας εμποδίζει να κάνετε ακόμα και το στοιχειώδες που προτείνουμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Οι πολίτες, όμως, θα πρέπει

να γνωρίζουν γιατί δεν θέλετε τη συμπλήρωση του ν.3023/2012 για τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων από τον κρατικό προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κανονικά, οι τελευταίες απεκαλύψεις για τα εξοπλιστικά όφειλαν να κινητοποιήσουν όλους μας, Κυβέρνηση, κόμματα και Βουλευτές. Εδώ σημειώνω πως η αδράνεια δεν αφορά μόνο στη συγκυβέρνηση, αφορά και στα κόμματα, που τηρούν μια περριέργη σιγή ιχθύος για το θέμα. Οι ενέργειες της δικαιοσύνης δεν φαίνεται να είναι αρκετές για να κινήσουν το ενδιαφέρον, ακόμα και των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Άρα δεν μιλούμε μόνο για Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ. Δεν μιλούμε μόνο για τη Χρυσή Αυγή, που ήδη βρίσκεται ενώπιον της δικαιοσύνης και ίσως έχει τους δικούς της λόγους να σιωπά. Δυστυχώς, υπάρχουν και άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης που ξέχασαν να τοποθετηθούν.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες λέμε πως σε όλα τα κόμματα είμαστε υποχρεωμένοι να πράξουμε το καθήκον μας. Αυτό σημαίνει πως θα πρέπει να κλείσουμε όσες περισσότερες τρύπες μπορούμε στη διάτρητη νομοθεσία για την κρατική χρηματοδότηση των κομμάτων, τις οποίες πιθανόν εκμεταλλεύτηκαν στο παρελθόν κάποιοι επιτήδαιοι πολιτικοί.

Όμως, για να είμαστε δίκαιοι, δεν είναι σήμερα η πρώτη φορά που παρατηρείται τέτοια αφωνία στην Αίθουσα, σε σχέση με το ίδιο θέμα. Πριν από λίγες μέρες κατέθεσα την ίδια ακριβώς τροπολογία σε νομοσχέδιο του κ. Λοβέρδου και σημειώθηκε το ίδιο ακριβώς φαινόμενο. Όλα τα κόμματα μέσα στη Βουλή -και επαναλαμβάνω όλα- με εξαίρεση τους Ανεξάρτητους Έλληνες, σιώπησαν απολύτως. Επειδή όμως το ζήτημα της αναστολής χρηματοδότησης κομμάτων για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος δεν μπορεί να αφορά μόνο το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία ή τον ΛΑΟΣ και τη Χρυσή Αυγή, απαιτείται η ξεκάθαρη τοποθέτηση όλων.

Γι' αυτό καλώ για ακόμα μια φορά όλες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες να πάρουν σαφή θέση. Θα πρέπει να εξηγήσουν γιατί στηρίζουν, όποιοι το πράττουν διά της σιωπής τους, τη συνέχιση της κρατικής χρηματοδότησης πολιτικών κομμάτων, ακόμα κι όταν αυτά εμπλέκονται σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Θα πρέπει όλοι να εξηγήσουν γιατί επιθυμούν, αν όντως το επιθυμούν, τη συνέχιση λειτουργίας καναλιών πολιτικών κομμάτων, που χρησιμοποιούν δημόσιες συχνότητες -δηλαδή κρατική περιουσία- ακόμα και όταν αυτά εμπλέκονται σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματος.

Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ελπίζω ότι αυτήν τη φορά δεν θα υπάρξει Βουλευτής που θα αρνηθεί να στηρίξει τις δύο αυτές τροπολογίες. Τουλάχιστον για εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες σε ό,τι αφορά την καταπολέμηση της διαφθοράς είμαστε απόλυτοι και όσα έχουμε δηλώσει στους Έλληνες πολίτες ισχύουν για πάντα.

Περιμένουμε, λοιπόν, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να ακούσουμε τι ισχύει επ' αυτού και για τα υπόλοιπα κόμματα. Ο ελληνικός λαός απαιτεί μια σαφή και ξεκάθαρη απάντηση επ' αυτού, κύριε Υπουργέ.

Σε σχέση με τις υπόλοιπες τροπολογίες και κάποιες επιπλέον παρατηρήσεις επί των άρθρων, θα τοποθετηθώ στη δευτερολογία μου.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Καί εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Πανούσης για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι μέχρι πρόσφατα το Ποινικό Δίκαιο είχε δύο λειτουργίες: την προστασία των εννόμων αγαθών και την προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών από την αυθαίρετη και καταπιεστική χρήση της ποινικής εξουσίας. Πάντοτε όμως στη λογική ότι το δίκαιο είναι η τέχνη του καλού και του ίσου.

Πρόσφατα, όμως, εμφανίστηκε μια άλλη λειτουργία του Ποι-

νικού Δικαίου που εντάσσεται στη λογική της αποκαταστατικής δικαιοσύνης, που είναι εμφανής η κάμψη του δημοσίου χαρακτήρα του δικαίου και η εμφάνιση αντιλήψεων προκρατικών περί συναλλαγής μεταξύ πολιτείας και πολιτών ή μεταξύ των ιδίων των εμπλεκόμενων πολιτών.

Η ποινική συνδιαλλαγή ή η συμβιβαστική διευθέτηση έχει συνήθως ως βάση από τη μια την οικονομική ικανοποίηση των παθόντων και από την άλλη τη μείωση της ποινής των κατηγορουμένων. Είναι, όμως, αυτές οι αμοιβαίες, οι συμφωνίες συμβατές με την ποινική δογματική ή ακόμα και με την αυθεντία του κράτους;

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου δεν έχουν καμμία δογματική συγγένεια, όπως υποστηρίζει ο καθηγητής Γρηγόρης Καλφάλης, διότι απουσιάζει η διαπραγμάτευση, η ομολογία και η δήλωση ενοχής του κατηγορουμένου, ο οποίος κατά το αμερικάνικο σύστημα, το οποίο μοιάζει να υιοθετούμε, εν μέρει, βοηθάει τις αρχές και σε άλλα ζητήματα.

Έρχεστε μάλιστα σε σύγκρουση και με τη διαδικασία του άρθρου 308β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπου εκεί έχουμε συμφωνία διαδίκων, πρακτικό, επικύρωση από το μονομελές εφετείο κακουρηγημάτων. Άρα έχουμε δύο, πιθανόν και τρεις, μορφές ποινικής συνδιαλλαγής, γιατί το σχέδιο Ποινικού Δικαίου εμφανίζει άλλη μορφή που με κατηγορικό ή εξεταστικό τρόπο και με εθελούσια συμμετοχή στη λογική μιας συμμετοχής δικαιοσύνης ανααιρούνται οι βασικές αρχές του Ποινικού Δικαίου και της Ποινικής Δικονομίας.

Στο όνομα της ταχύτητας και της επιτάχυνσης της ποινικής δίκης παραβιάζουμε, κατά τη γνώμη μας, τις αρχές της δίκαιης δίκης. Προτιμούμε τη συναινετική αλήθεια από την ουσιαστική αλήθεια. Πρόκειται για μια τακτοποίηση και όχι για μια δικαστική απόφαση, δηλαδή αθώωση, ακόμα και αν υπάρχει δόλος του κατηγορουμένου. Περισσότερο μοιάζει με εμπορική διαπραγμάτευση, παρά με ποινική διαδικασία. Αν η ratio είναι η επιστροφή των κλεμμένων, γιατί να μη γίνεται σε οποιοδήποτε στάδιο;

Η δικονομική καθυστέρηση επιστροφής των κλεμμένων τιμωρείται αυτεταλώς, λες και ασκείται μια ιδιόμορφη πίεση κατά παράβαση της αρχής της δίκαιης δίκης, «αν το κάνεις τώρα, τόσο, αν το κάνεις αργότερα, τόσο». Και το αποδεικτικό υλικό τι γίνεται; Σε τι χρησιμεύει; Για τους μη συμφωνήσαντες; Το τεκμήριο της αθωότητας έχει κάποια σημασία ή μήπως με τη δήλωση μετατρέπεται σε τεκμήριο ενοχής; Η θετική πρόληψη, βασική αρχή του Ποινικού Δικαίου, σε τι συνίσταται; Προβλέπεται δεδικασμένο με βάση το ύψος του ποσού; Το ίδιο είναι αν επιστρέψεις 300.000 ευρώ ή 300 εκατομμύρια ευρώ; Πώς λύνονται τα προβλήματα διεθνούς και διασυνοριακού Ποινικού Δικαίου, όταν σε μια χώρα ισχύει και σε άλλη όχι αυτή η ιδιόμορφη συναλλαγή;

Δεν είναι ποινική συνδιαλλαγή. Είναι ένα τελείως ιδιόμορφο πλάσμα δικαίου. Ποιους προστατεύει; Τους ενόχους ή τους αθώους; Αυτούς που δεν θέλουν να διακινδυνέψουν μια μακροχρόνια πολυδάπανη δίκη; Το έχουμε δει και στην Αμερική. Ένα μεγάλο ποσοστό είναι αθώοι, αλλά μπαίνουν στη ρύθμιση γιατί θέλουν να αποφύγουν τη δίκη και την οικονομική της πλευρά. Όμως είναι άλλο εκείνο το δικονομικό σύστημα.

Λένε «κοινωνικό κόστος» λόγω της μακράς διάρκειας μιας δίκης. Αλλά από την άλλη να έχουμε συμψηφισμό ανομιμάτων; Και πώς διαμορφώνεις αντεγκληματική πολιτική με τέτοιους νόμους και με τέτοιες μειώσεις ποινών; Η οικονομία της δίκης σε βάρος της ουσιαστικής αλήθειας και το πλάσμα δικαίου -δηλαδή η μόνη ορθή απόφαση είναι αυτή που πάει από τα ισόβια στα δέκα χρόνια και λειτουργεί σε βάρος της κατά συνείδηση επιμέτρησης της ποινής- σπάνε τελείως τους κώδικες της δογματικής ποινικής.

Θυμίζω ότι το ανώτατο δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών το 2005 έκρινε αντισυνταγματική την υποχρεωτική πρόβλεψη επιβολής μιας ελάχιστης ποινής η οποία μπορεί να είναι μόνο συμβουλευτική. Άρα πρέπει να δούμε διαφορές πλευρές: τη βαρύτητα, την υποτροπή, το δημόσιο συμφέρον.

Πώς παραβιάζεται, από δικαιοπολιτική άποψη, η δικαστική δικαιοδοτική λειτουργία, όταν ο νομοθέτης θέτει τέτοια όρια και με τέτοιον τρόπο; Μοιάζει σαν ο δικαστής να είναι διακοσμητικός τύπος ή συμβολαιογράφος, αν δεν μπορεί να απορρίψει τη συμφωνία της εισαγγελικής αρχής -η οποία στην ουσία είναι μια δή-

λωση- και κατηγορουμένων λόγω νέων στοιχείων.

Πού βρίσκεται η ουσιαστική αλήθεια, στην ανεύρεση της οποίας αποβλέπει η ποινική δίκη; Μήπως έχουμε ένα δικαίο της παγκοσμιοποίησης που οδηγεί στην εξάλειψη του διαχωρισμού ιδιωτικού-δημοσίου δικαίου και σε μια πολλαπλότητα δικαιοθετούντων φορέων;

Κύριε Υπουργέ, η ωφελμιστική προσέγγιση της δικαιοσύνης στο όνομα της διεκπεραίωσης καταλήγει σε μια συμβιβαστική δικαιοσύνη εναλλακτικών διαδικασιών, στην οποία όμως η έννοια της δικαιοσύνης της ποινής εξαφανίζεται. Δηλαδή, ποινή τριών, τεσσάρων ετών θα είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα; Θα μετατραπεί σε κοινωνική εργασία ή σε χρηματική ποινή; Σε περίπτωση υποτροπής τι συμβαίνει; Επί πολλών κατηγορουμένων ποια είναι η ισότητα των όπλων, ιδίως στα οικονομικά εγκλήματα, και πώς αποφεύγεται το γνωστό δίλημμα του φυλακισμένου; Ξέρετε τη γνωστή υπόθεση που ο ένας αποδέχεται και ο άλλος κατηγορεί αυτόν που αποδέχθηκε.

Δεν έχω αντιληφθεί γιατί προέχει δικαιοπολιτικά η ικανοποίηση του παθόντος και έπεται η ποινική αξίωση της πολιτείας. Νόμος ή σημαία ευκαιρίας για τους έστω μεταμεληθέντες -δεν υπάρχει αυτό, στην ουσία είναι μη μετανοήσαντες, καταχραστές- δεν βλέπω γιατί πρέπει να υπάρχει.

Δεν έχει πει καν ότι είναι ένοχος, όπως γίνεται στην Αμερική. Απλώς αποδέχεται αυτό το δώρο. Είναι δικαίο δικών ή δικαίο συμβιβασμών; Δηλαδή, πάμε σε έναν θεσμό λογιστικού χαρακτήρα εισπραξης πόρων, αλλά σε μεγάλο βαθμό και σε απενοχοποίηση αυτών που συνέβαλαν στην κρίση. Δηλαδή, δεκάδες αρχές του Ποινικού Δικαίου -και θα επανέλθω σ' αυτό- τινάζονται στον αέρα.

Υπονόμευται η ηθική δύναμη του Ποινικού Δικαίου και ιδιωτικοποιείται η ποινική δίκη. Άρα παραβιάζεται και η αρχή του κράτους δικαίου, αφού δεν εφαρμόζετε τον ισχύοντα για τους άλλους ποινικό νόμο ως προς τις ποινές.

Η Δημοκρατική Αριστερά εδώ και δυο χρόνια, όπως σωστά έχετε πει, επί υπουργίας Αντώνη Ρουπακιά, είχε προτείνει ένα ποινικό ενέχυρο, αλλά με άλλη λογική. Θα θυμίσω πως τότε, με σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Οικονομικών και της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, είχε συγκροτηθεί σχέδιο νόμου με τίτλο: «Ενέχυρο-ποινική συνδιαλλαγή σε εγκλήματα σε βάρος του δημόσιου». Τόσο το σχέδιο του νόμου όσο και η ειδικότερη διάταξη δεν ήρθαν ποτέ στη Βουλή για συζήτηση. Τον Σεπτέμβριο στη συζήτηση για το αντιρατσιστικό, μεταξύ άλλων τροπολογιών, οι Βουλευτές της ΔΗΜΑΡ είχαν καταθέσει και τροπολογία για το συγκεκριμένο ζήτημα επαναφέροντας επί της ουσίας διατάξεις του σχεδίου νόμου Ρουπακιά.

Εδώ όμως σταματούν τα κοινά σημεία, στα οποία ας πούμε ότι σε γενικές γραμμές συμφωνούμε, και αρχίζουν οι ενστάσεις, γιατί το σχέδιο νόμου το οποίο καταθέσατε πάει πολύ πέρα από την αρχική ιδέα της ΔΗΜΑΡ και ανοίγει θέματα.

Ποια ήταν η βασική ιδέα της ΔΗΜΑΡ; Να υπάρξει η δυνατότητα στο δημόσιο να μπορεί να εκμεταλλευθεί προς όφελος και μέσω της σύστασης ενεχύρου υπέρ του ιδίου ποσά τα οποία βρίσκονται στην κατοχή ατόμων τα οποία κατηγορούνται για υπεξαίρεσεις, απάτες και για κάθε είδους οικονομικά εγκλήματα απέναντι στο δημόσιο. Σε περίπτωση τελεσίδικης καταδίκης, τα ποσά αυτά παραμένουν στο δημόσιο. Σε περίπτωση αθώωσης, επιστρέφονται έντοκα. Η ιδέα αυτή έρχεται να απαντήσει στο πρόβλημα του να λιμνάζουν εξαιρετικά μεγάλα ποσά χωρίς να μπορούν να αξιοποιηθούν, λόγω του ότι είναι δεσμευμένα μέχρι την εκδίκαση οικονομικών υποθέσεων για τις οποίες κατηγορούνται οι κάτοχοί τους. Την ίδια μάλιστα στιγμή το δημόσιο χρειαζόταν ρευστό. Στη δική μας ιδέα υπήρχε η πρόβλεψη τα ποσά που θα πήγαιναν στο δημόσιο μέσα απ' αυτή τη διαδικασία υποχρεωτικά να δρομολογούνταν σε δράσεις κοινωνικής πολιτικής.

Έχω την εντύπωση πως τόσο η αρχική μας ιδέα όσο και η ρύθμιση που είχαμε προτείνει έχουν μπει σε ένα πολύ στέρεο σκεπτικό, με το οποίο δύσκολα μπορεί κάποιος να διαφωνήσει, γιατί επιτυγχάνονται άμεσα δυο στόχοι. Αφ' ενός ενισχύει τη ρευστότητα του δημοσίου και βρίσκονται πόροι τους οποίους έχουμε ανάγκη για κοινωνική πολιτική -επαναλαμβάνω- και αφ' ετέρου

ανταποκρινόμαστε και στο κοινό περί δικαίου αίσθημα, χωρίς παράλληλα να θίγουμε τα δικαιώματα των κατηγορουμένων.

Εδώ όμως δεν έχουμε να κάνουμε μ' αυτό σήμερα. Το σχέδιο νόμου που έχουμε στα χέρια μας, εκτός απ' αυτή τη δυνατότητα του δημοσίου να αξιοποιεί άμεσα τα δεσμευμένα ποσά, εισάγει για πρώτη φορά μια μορφή ειδικής ποινικής συνδιαλλαγής του κατηγορούμενου με το δημόσιο. Με πιο απλά λόγια, αν ο κατηγορούμενος για οικονομικά εγκλήματα κατά του ελληνικού δημοσίου επιστρέφει το ποσό για το οποίο κατηγορείται πριν από συγκεκριμένα χρονικά σημεία της ποινικής διαδικασίας, τότε δικαιούται σοβαρότατων επωφελημάτων, με βασικότερο όλων την εντυπωσιακή, πολλές φορές, μείωση της ποινής του. Το ποσό που θα επιστρέψει στο δημόσιο ο κατηγορούμενος θα πρέπει να προέρχεται από τα χρήματα, τα οποία δεν είναι κατά κανέναν τρόπο δεσμευμένα από το ελληνικό δημόσιο, που σημαίνει ότι βρίσκονται σε πηγές στις οποίες το δημόσιο δεν μπορεί να έχει πρόσβαση και δεν τις γνωρίζει.

Έχουμε από τη μια μεριά ένα καλό, ότι ο κατηγορούμενος έχει τη δυνατότητα να αποκαλύψει πού βρίσκονται κάποια χρηματικά ποσά για τα οποία κατηγορείται και να τα επιστρέψει. Δημιουργεί όμως και μια συνδιαλλαγή, η οποία, από άποψη ποινικής δογματικής, είναι τελείως αντίθετη με το δημόσιο.

Να πάμε στα αρνητικά; Επί της ουσίας η επιμέτρηση της ποινής για ένα αδίκημα το οποίο μπορεί να είναι και ομολογημένο εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από την πρόθεση οικονομικής συνδιαλλαγής μεταξύ κατηγορουμένου και κράτους. Ενδεχομένως να εξαρτάται και από το ποσό. Επομένως για το ίδιο κράτος και τη νομική λογική του το αδίκημα του οικονομικού εγκλήματος εναντίον του δεν έχει πια μια συγκεκριμένη και δομημένη απαξία, η οποία και πρέπει να τιμωρηθεί.

Τα πάντα εξαρτώνται από τα ποσά και το πότε θα επιστραφούν από τον κατηγορούμενο. Αν μη τι άλλο, αυτό ακούγεται περιεργό.

Δεύτερον, να σημειωθεί ότι υπάρχουν και κάποιες περιπτώσεις, στις οποίες η πλήρης επιστροφή του ποσού, όπως είπα, οδηγεί ευθέως στην απαλλαγή του κατηγορούμενου. Πολύ απλά, αυτό μπορεί να το ερμηνεύσει κάποιος σαν να λέμε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα να τα υπεξαιρέσει κάποιος από το δημόσιο, αρκεί να τα επιστρέψει έγκαιρα, για να μην τιμωρηθεί.

Τρίτον, υπολανθάνει μια γενικότερη λογική συνδιαλλαγής. Ο κατηγορούμενος μπορεί να ταβάλει κάτω με χαρτί και με μολύβι και να υπολογίσει τι μπορεί να επιστρέψει, πότε, πόσο τον συμφέρει, πόσο θα μείνει και φυλακισμένος, τι μπορεί να αποκρύψει, ώστε, όταν τελειώσει αυτή η ιστορία και εκτίσει την ποινή του, να τον περιμένουν τα λεφτά έξω. Το συγκεκριμένο σημείο δεν είναι απλώς παράδοξο, αλλά και εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί εισάγει επισήμως στον εθνικό νομικό μας πολιτισμό τη λογική του «μπορώ να διαπράξω αδίκημα, αν υπολογίσω ότι αυτό με συμφέρει μακροπρόθεσμα». Με λίγα λόγια, θα έλεγε κανείς ότι το σκεπτικό πίσω από την εισαγωγή αυτής της ιδέας ποινικής συνδιαλλαγής, δεν είναι το αμερικάνικο, δηλαδή να αποκτήσουμε ρευστό. Το κράτος είναι ικανό να κάνει σοβαρές υπαναχωρήσεις για να απεμπολήσει τις κεντρικές νομικές λογικές, στην προσπάθεια να βρει άμεσα ρευστό. Δεν μπορεί κανείς να συμφωνήσει με αυτό και δεν μπορεί να συμφωνήσει και επί της αρχής για τους εξής λόγους:

Σας είπα και είχαμε κάνει και μία σχετική τροπολογία, όπως θυμάστε, κύριε Υπουργέ, συνολική του άρθρου 2, στην οποία είπαμε ότι: Πρώτον, πρέπει να αποδέχεται την ενοχή ή να μην αντικρούει την κατηγορία. Δεύτερον, μαζί με τον συνήγορο, ο εισαγγελέας να κάνει ένα πρακτικό. Τρίτον, να εμφανίζεται στη δίκη, για να έχει όλα αυτά τα ωφελήματα. Τέταρτον, να διαφοροποιείται η ποινή, εφόσον εμφανίζεται στη δίκη, και μία σειρά άλλων παρεμβάσεων, που θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι ένα μοντέλο ποινικής συνδιαλλαγής.

Εδώ δεν έχουμε ένα μοντέλο ποινικής συνδιαλλαγής. Έχουμε ένα πολύ ιδιόμορφο σύστημα, τη νομική μορφή του οποίου -θα τα πω και στη δευτερολογία μου- δεν μπορώ να εντοπίσω. Δεν μπορώ να εντοπίσω δηλαδή αν πρόκειται για υπαναχώρηση και τι συμβαίνει με την απόπειρα, για παράδειγμα, γιατί μοιάζει η απόπειρα να τιμωρείται περισσότερο απ' ό,τι τιμωρείται η τετε-

λεσμένη πράξη, αν πρόκειται για έμπρακτη μετάνοια. Πώς να είναι έμπρακτη μετάνοια, αφού δεν το κάνει με τη βούλησή του και πριν καν ασκηθεί δίωξη; Αν πρόκειται για μία ιδιόμορφη αμνηστία, για μια ιδιόμορφη απονομή χάριτος, για μια δικαστική άφεση. Όμως, όλα αυτά έχουν λεπτομέρειες. Αυτοί οι θεσμοί και οι διαδικασίες δεν είναι έτσι. Έχουν μέσα στην ποινική δογματική έναν τρόπο, έναν χρόνο. Αφήστε που ο χρόνος είναι το τέταρτο σημείο. Δηλαδή, ξαφνικά, πέραν του εννόμου αγαθού, του εγκλήματος και της ποινής, εμφανίζεται και μία άλλη παράμετρος, ο χρόνος. Τόσο χρόνο, τόσα λεφτά, τόσο χρόνο, άλλα λεφτά.

Άρα, λοιπόν, νομίζω ότι ανοίγουμε μία πόρτα που θα μας οδηγήσει σε μια μεγάλη σύγχυση στο επίπεδο της ποινικής δογματικής και σε μεγάλη σύγχυση και στη νομολογία και στη θεωρία.

Ενώ, λοιπόν, η Δημοκρατική Αριστερά θεωρεί ότι το πρώτο σκέλος είναι θετικό και ήταν μια δική μας αρχική ιδέα, στο δεύτερο έχουμε πάρα πολλές επιφυλάξεις. Θα ήμασταν ευτυχείς, κύριε Υπουργέ, αν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε στο δεύτερο μέρος με δικές σας τροπολογίες. Σας είπε η κ. Χρυσοβελώνη και πολλοί θεωρητικοί ποινικολόγοι έχουν αρχίσει να λένε -ο κ. Μυλωνόπουλος, ο κ. Καλφέλης- τι ακριβώς είναι αυτό που κάνετε. Να μπορούσαμε να συμφωνήσουμε για να μη δυσκολεύουμε πάρα πολύ και την ποινική θεωρία και τη νομολογία με νομοθετήματα τα οποία συγκυριακά κάτι λύνουν, αλλά σε έξι μήνες, έναν χρόνο θα επιστρέψουν στη Βουλή για να διορθωθούν και να αποκτηθούν κάποια χαρακτηριστικά, συμβατά τουλάχιστον με τη δογματική.

Θα πω μόνο για δύο τροπολογίες. Τα άλλα θα τα πω στη δευτερολογία. Η μία αφορά την περιφέρεια υπόθεση της χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας. Έχουμε καταθέσει μία τροπολογία, την καταθέτουμε κι εδώ, κύριε Υπουργέ. Συμφωνούμε για την τροπολογία που καταθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ από κοινού, ότι πρέπει να λύσουμε το πρόβλημα σήμερα και ο μόνος που μπορεί να το λύσει σήμερα είστε εσείς. Για να γίνει όμως αυτό, θέλουμε τροπολογία. Δεν μπορείτε να το κάνετε τώρα, είναι γνωστό ότι δεν μπορείτε να το κάνετε, δεν έχετε αρμοδιότητα. Τα δικαστήρια είναι αυτά που είναι και δεν μπορούμε να παρέμβουμε. Άρα πρέπει να λυθεί το πρόβλημα σήμερα και ταυτόχρονα να αλλάξουμε και τη διαδικασία, μιας και μας έβαλε μυαλό, αν θέλετε, όλη αυτή η διελκυστίνδα που έγινε.

Κάντε αυτήν την παρέμβαση. Δεχθείτε την τροπολογία μας και λύστε σήμερα το ζήτημα αυτό. Να ψηφίσει η Βουλή, να σας δώσει τη νομοθετική ρύθμιση, σε ορισμένες περιπτώσεις άρνησης του συμβουλίου ανατιολόγητης ή οτιδήποτε άλλο, να χορηγεί την άδεια με μία πρόταση του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών, που είναι καθηγητές πανεπιστημίου, άρα θα έχουν άποψη σοβαρή και θεμελιωμένη, να μπορείτε εσείς να δίνετε την εκπαιδευτική άδεια.

Μέχρι να φτιαχτεί το «βραχιολάκι» και να φτιάξουμε τον Σωφρονιστικό Κώδικα, που καλό θα είναι να έρθει γρήγορα στη Βουλή, θα έχουμε λύσει και το σημερινό πρόβλημα.

Δεν μπορεί ποτέ η πολιτεία να χρησιμοποιεί ως επιχείρημα την ενδεχόμενη κακή χρήση του δικαιώματος του κρατούμενου. Δεν μπορεί. Η πολιτεία οφείλει να δίνει στον καθένα αυτό που του ανήκει δικαιωματικά. Αν ο άλλος κάνει κακή χρήση, θα το δούμε. Δεν μπορεί να επικαλείται, όμως, προεγκληματική επικινδυνότητα ή γενική υποψία.

Η δεύτερη έχει να κάνει με την τροπολογία που έχετε φέρει, σύμφωνα με την οποία, όταν για οποιονδήποτε λόγο αναβάλλεται ή μεταιώνεται η ουσιαστική εκδίκαση ποινικής υπόθεσης από το τριμελές πλημμελειοδικείο ή από ποινικό εφετείο, αυτή προσδιορίζεται σε δικάσιμο κατά την οποία προεδρεύει ο ίδιος δικαστής.

Εγώ θα ήθελα να ακούσω τη ratio. Δηλαδή, τι σημαίνει αυτό; Ότι η αλλαγή του δικαστή -όχι του φυσικού δικαστή, του προσώπου του δικαστή- οδηγεί σε κάποιες υποψίες ότι έγινε για να φύγει ο δικαστής ή ότι οι δικηγόροι έχουν κάποιον πονηρό ρόλο; Αν έχουν πονηρό ρόλο οι δικηγόροι, πονηρό ρόλο μπορούν να έχουν και οι δικαστές. Άρα, με αυτή την έννοια, καλό θα είναι να φύγει αυτή η τροπολογία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της ΔΗΜΑΡ και του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Γκιόκας για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά και τη σημερινή απόρριψη της προσφυγής του Νίκου Ρωμανού από τον Άρειο Πάγο, νομίζουμε ότι πρέπει τώρα, σήμερα να δοθεί λύση. Χθες έπρεπε να είχε δοθεί λύση. Όμως, σήμερα, τώρα πρέπει να δοθεί λύση.

Δεν θέλουμε να επαναλάβουμε ότι είναι αυτονόητο το δικαίωμα ενός ανθρώπου, ενός νέου, ενός κρατούμενου να μορφώνεται και να σπουδάζει, ανεξάρτητα από τη γνώμη που εμείς πολιτικά έχουμε για τις πράξεις του συγκεκριμένου, που φυσικά -το έχουμε πει- δεν έχουν καμμία σχέση ούτε με το λαϊκό κίνημα ούτε με τους κοινωνικούς αγώνες ούτε με τίποτα από όλα αυτά.

Εδώ, όμως, μιλάμε για άλλο πράγμα. Μιλάμε για το δικαίωμα ενός κρατούμενου, ενός νέου ανθρώπου να σπουδάζει και να μορφώνεται, που κατά τη γνώμη μας είναι αναφαίρετο και γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να εξασφαλιστεί η εκπαιδευτική άδεια.

Επαναλαμβάνουμε, επίσης, ότι υπάρχουν τρόποι να ξεπερασούν οι δυσκολίες και η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη να το κάνει. Η πρόταση του κ. Πανούση, με την τροπολογία που κατέθεσε, κινείται σε μια τέτοια κατεύθυνση, διευκρινίζοντας βέβαια ότι μιλάμε για παρέμβαση του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Υπουργού για να δίνεται η εκπαιδευτική άδεια.

Επίσης, χθες ειπώθηκε από τον δικηγόρο του Ρωμανού ότι δέχεται και την ηλεκτρονική επιτήρηση, το γνωστό «βραχιολάκι», και κατά συνέπεια πρέπει να υπάρχει δέσμευση από τη μεριά του Υπουργείου Δικαιοσύνης ότι θα συντομευθούν οι διαδικασίες τεχνικής υλοποίησης και εφαρμογής του συγκεκριμένου μέτρου.

Το συμπέρασμα όμως είναι ένα, ότι, όπως φαίνεται, από την πρώτη στιγμή υπήρχαν τρόποι επίλυσης του προβλήματος. Το γεγονός ότι δεν υπήρξε από τη μεριά της Κυβέρνησης πρωτοβουλία σε αυτήν την κατεύθυνση δημιουργεί ακόμα μεγαλύτερα ερωτηματικά από αυτά που εμείς είχαμε και τα οποία είχαμε διατυπώσει. Διότι αφέθηκε εδώ και έναν μήνα να σέρνεται μια κατάσταση, να επιβαρύνεται και να κινδυνεύει η υγεία ενός ανθρώπου, να ρίχνεται λάδι στη φωτιά και γενικότερα να υπάρχει ένας αποπροσανατολισμός, σε μια περίοδο που υπάρχουν πολύ σοβαρές πολιτικές εξελίξεις, σε μια περίοδο που υπάρχουν νέα μέτρα και ο λαός μας εκεί πρέπει να στρέψει την προσοχή του. Εκτός αν επιδιώκετε αυτό, να υπάρχει δηλαδή τέτοιος αποπροσανατολισμός από τα κύρια προβλήματα και την επικαιρότητα που απασχολεί τον λαό.

Σχετικά με την τροπολογία της Κυβέρνησης, εμείς το είχαμε πει από την πρώτη στιγμή, όταν ακόμα η τροπολογία ήταν σε επίπεδο πρότασης και σκέψης, ότι δηλαδή δεν συμφωνούμε με την τηλεδιάσκεψη και τα μαθήματα εξ αποστάσεως. Γιατί στόχος είναι να σπρωχτεί εκβιαστικά σε αυτή τη λύση και ο συγκεκριμένος κρατούμενος και ο οποιοσδήποτε κρατούμενος και να αποक्रουστεί η πίεση για την παροχή κανονικής εκπαιδευτικής άδειας.

Επίσης, δημιουργείται ένα πλαίσιο, με βάση το οποίο πολύ πιο φειδωλά από τη μεριά των αρμοδίων οργάνων θα χορηγείται εκπαιδευτική άδεια.

Με τον φόβο, δηλαδή, της απόδρασης ή της μη επανόδου του κρατουμένου, σε συνδυασμό με αυτήν την ψευδοδιέξοδο που δίνετε με τα μαθήματα και την τηλεδιάσκεψη, θα είναι ακόμη πιο φειδωλοί, θα δίνουνται ακόμη περισσότερο με το σταγονόμετρο οι εκπαιδευτικές άδειες σε κρατούμενους, πέρα από το γεγονός ότι σε καμμία περίπτωση η τηλεδιάσκεψη δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη ζωντανή διαδικασία της συμμετοχής του κρατουμένου στην εκπαιδευτική διαδικασία ως στοιχείο από μόνο του της κοινωνικής επανένταξης.

Κατά τη γνώμη μας, επομένως, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή αυτή η τροπολογία, πέρα από το γεγονός ότι έχει και πρακτικές δυσκολίες εφαρμογής. Επειδή εδώ μιλάμε για τα TEI, δεν ξέρω αν έχετε πάει στα TEI. Μπορεί εσείς να μην έχετε γνώση, γιατί δεν είναι της αρμοδιότητάς σας. Στα TEI έχετε πάει; Έχετε κάνει βόλτα; Έχετε δει τι συμβαίνει; Ξέρετε ότι δεν υπάρχουν αίθουσες διδασκαλίας, δεν υπάρχουν καθηγητές και ότι υπάρχουν λίστες αναμονής στα εργαστήρια; Και θα στηρίζουν τα TEI μα-

θήματα και εξετάσεις εξ αποστάσεως στις φυλακές και στους κρατούμενους; Δηλαδή, πέρα από όλα τα υπόλοιπα, υπάρχουν και πρακτικά ζητήματα εφαρμογής.

Γι' αυτόν τον λόγο εμείς καταψηφίζουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία και θεωρούμε ότι πρέπει να δοθεί λύση με βάση τις σκέψεις που έχουν ήδη αναφερθεί.

Σε σχέση με το νομοσχέδιο, εμείς ως ΚΚΕ γενικά δεν θα είχαμε αντίρρηση να υπάρχουν κάποιοι σαφείς και ενιαίοι κανόνες στο ζήτημα της διαχείρισης από το δημόσιο χρημάτων και χρηματικών απαιτήσεων που είναι δεσμευμένα ή κατασχεμένα, στο πλαίσιο μιας ποινικής διαδικασίας ή εξαιτίας άλλων παραβάσεων, τελωνιακών, φορολογικών κ.λπ..

Το ερώτημα που θέτουμε, όμως, το οποίο θέσαμε από την πρώτη στιγμή και νομίζουμε ότι αυτό πρέπει να απασχολήσει, είναι το γιατί έρχεται τώρα αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Δηλαδή, το γιατί τώρα επιδιώκεται η άμεση απόδοση αυτών των χρημάτων στο δημόσιο και να μην εξαρτάται η απόδοση από την έκδοση ή από την έκβαση της ποινικής διαδικασίας και την έκδοση της σχετικής δικαστικής απόφασης.

Είπαμε και στις συνεδριάσεις της επιτροπής -θα το επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά- ότι το νομοσχέδιο έχει βασικά εισηπρακτικούς σκοπούς. Δηλαδή, έχει στόχο να συγκεντρωθούν άμεσα και γρήγορα κάποια ποσά που αποτελούν πιθανά προϊόντα εγκληματικών δραστηριοτήτων, όχι φυσικά για να αξιοποιηθούν -όπως λέμε εμείς- για την ικανοποίηση λαϊκών αναγκών, για να ανακουφιστεί ο λαός, αλλά για να εξυπηρετηθούν και για να καλυφθούν άλλου είδους στόχοι, όπως για να βγαίνουν τα πλεονάσματα, να πληρώνονται τα δημόσια χρέη, να πληρώνονται οι δανειστές, να στηρίζεται το κεφάλαιο. Κάθε άλλο δηλαδή από ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Βεβαίως, υπάρχει το αίτημα για επιστροφή των κλεμμένων. Όσο, όμως, συνεχίζεται αυτή η πολιτική, ακόμη κι αν γυρίσουν πίσω τα κλεμμένα ή ένα μέρος των κλεμμένων -που βεβαίως πρέπει να γυρίσουν-, δεν θα πάνε για να ανακουφιστεί ο λαός.

Γι' αυτόν τον λόγο, λοιπόν, προσπαθείτε να βρείτε μία φόρμουλα, προκειμένου να εισπράττονται και να αξιοποιούνται γρήγορα από το Δημόσιο τέτοιου είδους χρηματικές απαιτήσεις.

Βεβαίως, θα αναρωτηθεί κάποιος: Είναι κακό αυτό; Είναι κακό δηλαδή, ακόμη και στις σημερινές συνθήκες, να μπορεί το δημόσιο να εισπράττει, να αξιοποιεί ποσά, χρήματα, που προέρχονται από πιθανές εγκληματικές δραστηριότητες; Δεν είναι κακό αυτό από μόνο του. Είναι, όμως, άλλο πράγμα να γίνεται αυτό μέσα από την επιτάχυνση των διαδικασιών, μέσα από την αντιμετώπιση ενδεχομένων μιας γραφειοκρατίας και είναι άλλο, τελείως διαφορετικό πράγμα, επειδή καθυστερούν οι δίκες, με ευθύνη της Κυβέρνησης και της πολιτικής που εφαρμόζεται, να αλλοιώνονται θεσμοί και να θεσπίζονται διατάξεις που ευνοούν κατά κύριο λόγο ή ρίχνουν στα μαλακά όσους έχουν μεγάλη οικονομική ισχύ.

Γιατί στο νομοσχέδιο, στο άρθρο 2 συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι, πέρα από εκείνες τις περιπτώσεις που υποχρεωτικά αποδίδονται στο δημόσιο αυτά τα ποσά, υπάρχουν και εκείνες οι περιπτώσεις που κάποιοι οικειοθελώς προσέρχεται και τα πληρώνει και εξ αυτού του λόγου μπορεί να έχει ευνοϊκότερη ποινική μεταχείριση. Το άρθρο 2 είναι κατά τη γνώμη μας το σημαντικότερο άρθρο του νομοσχεδίου και αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Πρακτικά, αυτό που προβλέπεται στο άρθρο 2 τι σημαίνει, για να καταλάβει και ο κόσμος; Σημαίνει ότι όποιος έχει μεγάλη οικονομική επιφάνεια, έχει οικονομική ισχύ, έχει δυνατότητες από κρυφούς λογαριασμούς ή άλλες πηγές -γιατί είναι αφέλεια να πιστεύει κάποιος ότι όποιος κάνει ξέπλυμα βρώμικου χρήματος ή κάνει λαθρεμπόριο δεν έχει και άλλες πηγές- θα έχει τη δυνατότητα να πληρώνει και με αυτόν τον τρόπο να απολαμβάνει, να τυγχάνει ευνοϊκότερης ποινικής μεταχείρισης.

Θεσπίζεται, λοιπόν, ένας απαράδεκτος θεσμός ποινικής συνδιαλλαγής του κράτους με μεγαλοσχήμονες εγκληματίες, οι οποίοι θα μπορούν να πληρώνουν, για να τη γλιτώνουν.

Εμείς θεωρούμε ότι αυτή η ρύθμιση, ανεξάρτητα από τις προθέσεις του Υπουργείου -εκεί, όμως, οδηγούμαστε αντικειμενικά θα οδηγήσει σε ένα θερμοκήπιο διαφθοράς, σε ένα θερμοκήπιο

αντίστοιχων τέτοιων εγκληματικών δραστηριοτήτων. Όχι μόνο, δηλαδή, δεν θα μειωθούν, αλλά αντίθετα θα πολλαπλασιαστούν τέτοιου είδους δραστηριότητες. Από τη στιγμή, δηλαδή, που κάποιος θα μπορεί να πληρώνει και να ελαφρύνει τη θέση του και μάλιστα, αφού τον πιάσουν, όχι πριν, τότε είναι πολλοί εκείνοι που θα το ρισκάρουν να παρανομήσουν, γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι, ακόμη και αν τους πιάσουν, θα έχουν οδό διαφυγής ή τουλάχιστον θα μπορούν να πέσουν στα μαλακά.

Ζήτημα δεύτερο. Ένα επιχείρημα του Υπουργείου και της Κυβέρνησης είναι ότι τέτοιοι θεσμοί ποινικής, λεγόμενης, συνδιαλλαγής είχαν εισαχθεί τα τελευταία χρόνια στο δίκαιό μας. Αυτό είναι αλήθεια. Εμείς, βέβαια, και τότε είχαμε εκφράσει τις επιφυλάξεις μας γι' αυτού του είδους τους θεσμούς. Εν πάση περιπτώσει, όμως, αυτό το αφήνω στην άκρη.

Είναι, όμως, η μισή αλήθεια για το ότι υπάρχουν τέτοιοι θεσμοί στο δίκαιο. Γιατί, με όλους αυτούς τους θεσμούς ποινικής συνδιαλλαγής που έχουν θεσπιστεί για το άρθρο 384 του Ποινικού Κώδικα, για το άρθρο 406Α του Ποινικού Κώδικα και ορισμένες τέτοιες περιπτώσεις εξάλειψης του αξιοποίνου, μιλάμε για πλημμελήματα και όχι για κακουργήματα, όπως στον σημερινό νόμο που μειώνονται οι ποινές, φθάνοντας από δεκαετίες και υπερδεκαετίες καθειρέξεις να επιβάλλονται φυλακίσεις των δύο ή τριών ετών.

Επίσης, στις συγκεκριμένες διατάξεις έμπαιναν και χρονικές προϋποθέσεις, λέγοντας ότι εξαλείφεται το αξιόποινο, αν ο υπαίτιος με δική του θέληση αποδώσει το πράγμα ή ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα και σε κάθε περίπτωση –εδώ είναι η χρονική προϋπόθεση– πριν εξεταστεί με οποιονδήποτε τρόπο από τις αρχές, πριν δηλαδή τον πιάσουν.

Αυτοί οι θεσμοί ποινικής συνδιαλλαγής που υπάρχουν, δεν έχουν καμιά σχέση με αυτό που σήμερα θεσπίζεται, που μιλάμε για κακουργηματική πράξη και μάλιστα όταν κάποιος μπορεί να αποδώσει, να επιστρέψει το συγκεκριμένο ποσό σε μεταγενέστερη φάση της ποινικής διαδικασίας, δηλαδή μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή ή ακόμη και μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια δίκη.

Άρα μιλάμε για έναν απαράδεκτο θεσμό ποινικής συνδιαλλαγής, που δεν είναι μόνο θεωρητικός ή δογματικός –γιατί εδώ ακούστηκαν και πολλά περί ποινικής δογματικής, που έχουν βέβαια μια βάση– αλλά είναι και πρακτικός. Από τη μια μεριά, δηλαδή, δίνεται η δυνατότητα σε ορισμένους μεγαλοκαταχραστές να πληρώνουν και να έχουν ευνοϊκή μεταχείριση και από την άλλη μεριά κάποιος άλλος παραβάτης, για παράδειγμα του φορολογικού νόμου, που εξαιτίας της ανέχειας ή επειδή έπεσαν έξω κατέφυγαν σε τέτοιες πρακτικές –για παράδειγμα, δεν απέδωσαν τον ΦΠΑ– που δεν είναι όμως κατά συρροή ή κατ' επάγγελμα τέτοιοι εγκληματίες, να δικάζονται και να φυλακίζονται κανονικά και μάλιστα αυστηρά.

Εμείς, φυσικά, δεν επικροτούμε τέτοιες περιπτώσεις. Μπορούμε, όμως, να ξεχωρίσουμε –όπως μπορεί και ο καθένας να ξεχωρίσει– τότε κάποιος παρανομεί κατ' επάγγελμα και προβαίνει σε τέτοιες ενέργειες και τότε κάποιος είναι θύμα –ας το πούμε έτσι– μιας οικονομικής συγκυρίας. Η ευνοϊκή μεταχείριση, εάν υιοθετούνταν από το δίκαιο, εκεί θα έπρεπε να κρίνεται, στην αιτία και τον λόγο που οδηγεί κάποιον να παρανομήσει και όχι από τη δυνατότητα του οποιουδήποτε να πληρώνει, να ξεγλιστράει, όπως γίνεται με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Εμείς, όπως είπαμε και στην επιτροπή και το επαναλαμβάνουμε τώρα, θεωρούμε ότι η λογική που διέπει το νομοσχέδιο είναι η ίδια λογική που είχαν κάποιοι γνωστοί και μη εξαιρετέοι, που σήμερα ελέγχονται για τις πράξεις τους, που έλεγαν, ας έρθουν κάποια χρήματα στην Ελλάδα και ας μη ρωτάμε ούτε από πού προήλθαν ούτε από ποιες δραστηριότητες βγήκαν ούτε από πού προέκυψαν. Αρκεί να έρθουν χρήματα στην Ελλάδα και να εισπράξει το δημόσιο ταμείο, να γίνουν επενδύσεις και πάει λέγοντας. Είναι η ίδια ακριβώς λογική που διέπει και το νομοσχέδιο, άσχετα αν η συγκεκριμένη άποψη ήταν στην πιο ακραία της εκδοχή.

Γι' αυτούς τους λόγους εμείς και κυρίως για το άρθρο 2, –ανεξάρτητα από άλλες αδυναμίες ή ελλείψεις ή ατέλειες που ενδεχομένως έχει το νομοσχέδιο, καταψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

Δuo κουβέντες μόνο για τις τροπολογίες ήθελα να πω. Σε σχέση με την τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και όσον αφορά την κλήρωση των δικαστών, θέλω να πω ότι εν πάση περιπτώσει το τελευταίο διάστημα, στο όνομα της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης, έχουν έρθει ένα σωρό τροπολογίες, ρυθμίσεις και διατάξεις και κάποια στιγμή πρέπει να δοθεί λόγος, να γίνει ένας απολογισμός για το αν αυτές οι διατάξεις όντως συνέβαλαν στο να υπάρχει επιτάχυνση της δικαιοσύνης. Διότι η δική μας γνώμη είναι ότι δεν συνέβαλαν, αλλά μάλλον σε ορισμένες περιπτώσεις δυσκόλεψε κιόλας όλη αυτή η πολυνομία την επιτάχυνση της δικαιοσύνης, η οποία φυσικά δεν μπορεί να λυθεί, αν δεν λυθούν άλλα ζητήματα υποδομής, προσωπικού και ούτω καθεξής.

Τέλος, θα αναφερθώ μόνο στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει σε σχέση με την προνομιακή ικανοποίηση απαιτήσεων ναυτεργατών σε περίπτωση εκποίησης πλοίου ως ναυαγίου. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις, που είτε το πλοίο εκποιείται με μεθοδεύσεις σε πολύ χαμηλότερη τιμή, με αποτέλεσμα να μην ικανοποιούνται οι απαιτήσεις ναυτεργατών, είτε εμφανίζονται ως πληρώματα οι συγγενείς των πλοιοκτητών και των εφοπλιστών, με αποτέλεσμα να μη μένει τίποτα για τα δικαιώματα των ναυτεργατών. Κατά τη γνώμη μας, είναι μια εύλογη τροπολογία, που πρέπει να γίνει αποδεκτή από την Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο και ακολουθεί ο κ. Κουράκος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Θα ήθελα να αναφερθώ στις δύο διατάξεις για τις οποίες μίλησε ο κ. Σαλτούρος, τη με αριθμό 2081 και τη με αριθμό 2082 που προτείνονται. Θεωρώ ότι πρέπει να γίνουν αποδεκτές. Αφορούν το μεταβατικό διάστημα από τη λήξη του προγράμματος για τα ΚΗΦΗ από τις 31-12-2014 και μετά και βεβαίως, για το «Βοήθεια στο Σπίτι», όπως επίσης και για το Ψυχολογικό Κέντρο Ξάνθης, που έχει γίνει μεν η ρύθμιση, αλλά χρειάζεται βελτίωση, για να μπορέσει να υλοποιηθεί.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχω δώσει τον λόγο στον κ. Κουράκο. Αν το επιτρέπει ο κύριος συνάδελφος, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που μόλις παρακολουθήσαμε, δηλαδή η παραδοχή-αποδοχή εκ μέρους Υπουργού, ο οποίος δεν είναι και ο επισημειώδων το παρόν νομοσχέδιο, αλλά είναι άλλης αρμοδιότητας, βουλευτικών τροπολογιών αποδεικνύει ότι, εάν υπάρχει πολιτική βούληση και ειλικρινής διάθεση, μπορεί να λυθεί το ζήτημα του Νίκου Ρωμανού, του οποίου κινδυνεύει όσο μιλάμε η ζωή. Είναι επιβεβλημένο ο κύριος Υπουργός να αποδεχθεί μία εκ των τροπολογιών, μία εκ των λύσεων που του υποβάλουμε από πλευράς Κοινοβουλίου.

Είναι ευρεία, αν όχι καθολική εκ μέρους της παρούσας Αντιπολίτευσης, η αποδοχή της φιλοσοφίας αυτών των τροπολογιών. Η τροπολογία που έχει κατατεθεί από τους Βουλευτές της ΔΗΜΑΡ βρίσκει απολύτως σύμφωνα, νομίζω, περισσότερα του ενός από τα άλλα κόμματα, και την Αξιωματική Αντιπολίτευση και, απ' ό,τι άκουσα, και το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Καταθέτουμε επιπλέον και ως εναλλακτική –όχι αντιθετικά, ούτε προς αντιπαράθεση, αλλά ως εναλλακτική λύση– άλλη μία τροπολογία, την οποία έχω θέσει υπ' όψιν του κυρίου Υπουργού ήδη. Είναι στη διαδικασία της κατάθεσης, αλλά του έχω θέσει υπ' όψιν το κείμενό της. Υπογράφεται από Βουλευτές και του ΣΥ-ΡΙΖΑ και της ΔΗΜΑΡ και των Ανεξαρτήτων.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ –και το λέω εισαγωγικά εν όψει και της

τοποθέτησής σας εν συνεχεία- ότι, αν υπάρχει πραγματική βούληση να λυθεί το θέμα και να μην εξελιχθεί και κορυφωθεί αυτό το δράμα το οποίο εξελίσσεται όλες αυτές τις μέρες, υπάρχει τρόπος. Το απέδειξε, μάλιστα, πριν από λίγο με την παρέμβαση του άλλου Υπουργός, άλλου Υπουργείου, για άλλο θέμα, που δεν έχει ούτε τις διαστάσεις ούτε τον επείγοντα χαρακτήρα που έχει το συγκεκριμένο ζήτημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όπως είπατε, ο κύριος Υπουργός θα απαντήσει στην τοποθέτησή του.

Κύριε Κουράκο, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν υπό συζήτηση σχέδιο νόμου έπρεπε να είχε έρθει πολύ καιρό πριν, όχι μόνο στην επιτροπή, αλλά να ήταν ήδη νόμος του κράτους εδώ και δεκαετίες. Η στρέβλωση που καλείται να καλύψει αποτελεί δομικό στοιχείο της προκληθείσας κρίσης, αλλά και χαρακτηριστικό παράδειγμα της χρόνιας κακοδιαχείρισης που διέπει τους δημόσιους φορείς. Σε κάθε περίπτωση, θα ήταν προφανές να έχει υλοποιηθεί από τις αρχές του '10 ως ελάχιστο μέτρο αντιμετώπισης του δημοσιονομικού εκτροχιασμού.

Η καινοτομία που εισάγεται αναγνωρίζει στο δημόσιο τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τα δεσμευμένα χρήματα μέχρι την έκδοση της αμετάκλητης απόφασης για τα ποινικού χαρακτήρα ζητήματα και επί της καταλογιστικής πράξης για θέματα που αφορούν τα διοικητικά δικαστήρια.

Η παράγραφος 2 αποτελεί την αποθέωση της προχειρότητας που διέπει το ελληνικό δημόσιο. Είναι κλασική περίπτωση από αυτές που εκθέτουν το πολιτικό σύστημα, αλλά κυρίως δίνει την ευκαιρία σε όλους αυτούς τους νεόκοπους, τους δανειστές μας να μιλάνε για παραλυμένο δημόσιο. Δυστυχώς, στην Ελλάδα του 2014 χρειάστηκαν έξι χρόνια ύφεσης, τρία μνημόνια, τετρακόσιοι είκοσι εφαρμοστικοί νόμοι, για να κάνουμε το αυτονόητο.

Με την παράγραφο 2 καλύπτεται μία χρονίζουσα στρέβλωση, κατά την οποία το ελληνικό δημόσιο εισέπραττε τις απαιτήσεις με καθυστέρηση ετών, που πολλές φορές υπερέβαινε και τη δεκαετία. Στη συνέχεια, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα τυγχάνουν όσοι επιστρέφουν το σύνολο των χρημάτων που έχουν καταχραστεί ή υπεξαίρεσει κ.ο.κ..

Συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ, τα πολιτικά πρόσωπα, οι δήμαρχοι, οι Υπουργοί, οι Βουλευτές, οι Ευρωβουλευτές να μην έχουν αυτή την ευνοϊκή ρύθμιση και να εξαιρούνται.

Το σχέδιο νόμου είναι εξαιρετικά ουσιώδες και προκύπτουν χρήσιμα συμπεράσματα. Πρώτον, για την επιστροφή του μαύρου χρήματος και δεύτερον, για τα άμεσα ποσά που μπορούν να διαθέσουν με την αξιοποίηση των δεσμευμένων χρημάτων. Μαζί σας, κύριε Υπουργέ, σ' αυτό, αλλά με ποιους όρους και με ποιες προϋποθέσεις; Θα απαλλάσσονται όσοι επιστρέφουν τα χρήματα που υπεξαίρεσαν από το δημόσιο; Το όριο που δεν θα πρέπει με τίποτα να υπερβαίνουν είναι η απόλυτη απαλλαγή των καταχραστών του δημοσίου από κάθε ποινική ευθύνη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με το νομοσχέδιο αυτοί που πληρώνουν δεν απαλλάσσονται από την ποινή, απλώς μειώνεται η ποινή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Εάν είναι πολύ χαμηλές οι ποινές, είναι ουσιαστικά απαλλαγή. Διαφορετικά -εδώ έρχομαι να σας το συμπληρώσω- αφήνουμε παράθυρα παρανομίας και σχέση στη διαπλοκή.

Τέτοιες σκέψεις κολυμβήθρας του Σιλβάμ θα πρέπει να μείνουν μακριά από τη Βουλή των Ελλήνων. Στη ρύθμιση θα μπορούν να υπαχθούν και ήδη κατηγορούμενοι που έχουν καταδικαστεί σε πρώτο βαθμό και εκκρεμεί ή διενεργείται η δίκη τους σε δεύτερο βαθμό, οι οποίοι θα έχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση, εφόσον αποσβέσουν τη συνολική ζημία του δημοσίου. Μήπως φωτογραφίζουμε κάποιους;

Αυτοί οι κατηγορούμενοι θα έχουν προθεσμία τριάντα ημερών από τη δημοσίευση του νόμου, για να καταβάλουν τα χρήματα ή να δεσμευθούν γι' αυτό. Οι κατηγορούμενοι που θα υπαχθούν στη ρύθμιση θα έχουν δραστική ελάφρυνση της ποινής τους, καθώς «σπάει» η ισόβια κάθειρξη και θα τιμωρούνται με πολύ μειωμένες ποινές ή θα παραμένουν ουσιαστικά ατιμώρητοι;

Αν αθωωθούν, τότε τα χρήματα επιστρέφονται εντόκως, εκτός και αν υπάρχει άλλη παράλληλη δώξη του δημοσίου σε βάρος τους. Το ποσό που θα επιστρέψει στο δημόσιο ο κατηγορούμενος θα πρέπει να προέρχεται από χρήματα τα οποία δεν είναι κατά κανέναν τρόπο δεσμευμένα από το ελληνικό δημόσιο, που σημαίνει ότι βρίσκονται σε πηγές στις οποίες το δημόσιο δεν μπορεί να έχει πρόσβαση ή δεν τις γνωρίζει.

Αξίζει να τοποθετηθούμε και επί των αρνητικών σημείων του νομοσχεδίου.

Επί της ουσίας, η επιμέτρηση της ποινής για ένα αδίκημα το οποίο μπορεί να είναι ομολογημένο εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη διάθεση οικονομικής συναλλαγής μεταξύ κατηγορουμένου και κράτους. Επομένως για το ίδιο το κράτος και τη νομική λογική του το αδίκημα του οικονομικού εγκλήματος εναντίον του δεν έχει μία συγκεκριμένη και δομημένη απαξία, η οποία και πρέπει να τιμωρηθεί. Τα πάντα εξαρτώνται από τα ποσά και τότε θα τα επιστρέψει ο κατηγορούμενος. Αν μη τι άλλο, αυτό είναι και ακούγεται λίγο περίεργο.

Δεύτερον, να σημειωθεί ότι υπάρχουν και κάποιες περιπτώσεις, στις οποίες η πλήρης επιστροφή του ποσού οδηγεί ευθέως και στην απαλλαγή του κατηγορουμένου. Αυτό μπορεί πολύ απλά να το ερμηνεύσει κάποιον σαν να λέμε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα να υπεξαίρεσει κάποιος χρήματα από το δημόσιο, αρκεί να τα επιστρέψει έγκαιρα και άμεσα, αφού πιαστεί, για να μην τιμωρηθεί.

Νομίζω ότι η πλήρης απαλλαγή αφήνει περιθώρια υποψίας στην κοινή γνώμη, καθώς ενισχύει μία διάσταση συναλλαγής και ατιμωρησίας σε μεγάλο βαθμό. Νομίζω ότι αξίζει να το δούμε με ιδιαίτερη ευαισθησία, ανταποκρινόμενοι στο αίτημα της εποχής για μηδενική ανοχή.

Τρίτον, υπολανθάνει μία γενικότερη λογική συνδιαλλαγής σε αυτήν την ιδέα. Ο κατηγορούμενος μπορεί να τα βάλει κάτω με το χαρτί και το μολύβι και να υπολογίζει τι μπορεί να επιστρέψει και τότε, πόσο τον συμφέρει να παραμείνει φυλακισμένος και τι ποσό μπορεί να αποκρύψει, έτσι ώστε να τον περιμένουν όταν βγει, έχοντας ολοκληρώσει την έκτιση της ποινής του.

Το συγκεκριμένο σημείο δεν είναι απλώς παράδοξο, αλλά και εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί εισάγει επισήμως στον εθνικό νομικό πολιτισμό μας τη λογική ότι μπορώ να διαπράξω αδίκημα, εάν υπολογίσω ότι αυτό με συμφέρει μακροπρόθεσμα. Προσωπικά, εγώ έχω σοβαρή ένσταση σε αυτό.

Με λίγα λόγια, θα έλεγε κανείς ότι το σκεπτικό πίσω από την εισαγωγή αυτής της ιδέας της ποινικής συνδιαλλαγής δεν είναι το αμερικάνικο, αλλά είναι υπέρ πάντων το ρευστό που έχει ανάγκη το κράτος με τις παρούσες συνθήκες.

Το κράτος είναι ικανό να κάνει σοβαρές υποχωρήσεις, για να απεμπολήσει τις κεντρικές νομικές λογικές στην προσπάθειά του να βρει άμεσα ρευστό; Είμαι επιφυλακτικός να συμφωνήσω σ' αυτό το σκεπτικό, ούτε μπορώ να αποδεχτώ ότι η ανεύρεση μετρητών ή ρευστών αποτελεί τη δικαιολογία που νομιμοποιεί τα πάντα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Πολύ φοβάμαι ότι συζητάμε σήμερα το ενδεχόμενο να ανοίξουμε μία πόρτα, η οποία δεν είμαι σίγουρος σε τι πραγματικά μπορεί να μας οδηγήσει στο μέλλον. Είναι χρήσιμο να δούμε και το ηθικό στοιχείο της απόφασής μας.

Η συναλλαγή με τη δικαιοσύνη, η εξαγορά της ποινής, η απαλλαγή των ευθυνών αναπαράγουν ένα μηδενιστικό πρότυπο συμπεριφοράς με έντονα στοιχεία υλισμού, ξένα από τα ήθη και από τις παραδόσεις του έθνους μας.

Επειδή εμείς οι ανεξάρτητοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, εκφράζουμε στην ψηφοφορία ο καθένας τον εαυτό του, εγώ προσωπικά ψηφίζω «παρών» σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Αναστάσιος Κουράκης έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι οι συνθήκες κράτησης των κρατουμένων στις ελληνικές φυλακές σε πολλές περιπτώσεις αγγίζουν τα όρια του βασανισμού.

Ο υπερπληθυσμός, ο οποίος έχει υπερβεί κάθε όριο ανθρωπίνης και αξιοπρεπούς διαβίωσης, οι συνθήκες υγιεινής, οι οποίες είναι σε πολύ χαμηλό επίπεδο, η λιειφή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, οι πολύ λίγες δυνατότητες απεξάρτησης από εξαρτησιογόνες ουσίες, κάνουν την κατάσταση τραγική.

Γνωρίζουμε ότι ένα μεγάλο μέρος των αποφυλακισμένων υποτροπιάζει και επανέρχεται στις φυλακές.

Τα ελάχιστα μέσα που έχουμε, για να εμποδίσουμε την υποτροπή, είναι η χορήγηση των αδειών και η εκπαίδευση. Όπως ανέφερε και ο συνάδελφος κ. Κοντονής, ο δικός μας εισηγητής από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ, το ποσοστό παραβίασης του καθεστώτος των αδειών στη χώρα μας είναι από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη. Όταν λέμε παραβίαση, δεν εννοούμε μόνο να μην επανέλθει, αλλά εννοούμε και καθυστέρηση στην επάνοδο και διάφορα τέτοια.

Γνωρίζουμε –και το αναγνωρίζουν όλοι– ότι η χορήγηση των αδειών μειώνει πάρα πολύ τον αριθμό των κρατούμενων που υποτροπιάζουν και ξαναπερνούν το κατώφλι της φυλακής.

Ιδιαίτερα στην κοινωνική επανένταξη, βοηθάει η εκπαίδευση των κρατούμενων. Αυτό που απασχολεί την ελληνική κοινωνία σήμερα είναι η απεργία πείνας του Νίκου Ρωμανού, που αυτή τη στιγμή στερείται της δυνατότητας της εκπαιδευτικής άδειας, ενώ, όπως έχουμε πει, έχει περάσει μετά από πολλή προσπάθεια στο ΤΕΙ του Πειραιά.

Με τη συζήτηση που κάνουμε όλο αυτό το διάστημα, κύριε Υπουργέ, φαίνεται ότι φτάνουμε σε ένα σημείο σήμερα που μπορεί να λυθεί το ζήτημα που μας απασχολεί. Ήδη, με τη χθεσινή σας τοποθέτηση όσον αφορά αυτό που ονομάζουμε «βραχιολάκι» φαίνεται ότι μπορεί βρεθεί μια διέξοδος.

Χθες, στην επίκαιρη ερώτηση που καταθέσαμε, μας ζητήσατε, κύριε Υπουργέ, να καταθέσουμε τη δική μας νομοθετική παρέμβαση, ώστε να βρεθεί μια διέξοδος και να μην έχουμε αυτό που λέγεται –και σωστά– ότι δεν μπορεί η εκτελεστική εξουσία να παρεμβαίνει στη δικαστική.

Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, έχουμε δύο νομοθετικές ρυθμίσεις. Η μία νομοθετική ρύθμιση είναι αυτή η οποία έχει κατατεθεί από πλευράς της Δημοκρατικής Αριστεράς, που δίνει τη δυνατότητα, όταν υπάρχει αίτηση του κρατούμενου για χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας και απορρίπτεται από το συμβούλιο των φυλακών, να αναλαμβάνει απολογημένα ο ίδιος ο Υπουργός να δίνει διέξοδο και μάλιστα αυτό να γίνεται σε συνεννόηση με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και με το Υπουργείο Παιδείας. Η άλλη νομοθετική ρύθμιση είναι η δική μας, στην οποία θα αναφερθώ λίγο αργότερα.

Καταλαβαίνετε ότι η πρόταση που έχετε υποβάλει εσείς ως τροπολογία δεν μπορεί να σταθεί, όχι μόνο γιατί επικρέματα η δήλωση του Νίκου Ρωμανού ότι δεν γίνεται αποδεκτή και θα προχωρήσει σε απεργία πείνας –κάτι το οποίο είναι πάρα πολύ σοβαρό, διότι σημαίνει ότι μετά απομένουν ελάχιστες μέρες μέχρι το μοιραίο–, αλλά δεν στέκεται και για πάρα πολλούς λόγους: Πρώτον, για τον λόγο ότι μία εκπαιδευτική διαδικασία δεν μπορεί να νοείται μόνο με την εξ αποστάσεως διδασκαλία, έτσι όπως την περιγράφετε, διότι η εκπαιδευτική διδασκαλία είναι μία πολύ σύνθετη διαδικασία, που απαιτεί τον συγχρωτισμό της συζήτησης με τους εκπαιδευτές, τον διάλογο, την αλληλεπίδραση με ένα εκπαιδευτικό περιβάλλον. Δεύτερον, γιατί, όπως αναλύθηκε προηγουμένως και από άλλους ομιλητές, η υποδομή στα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας δεν είναι τέτοια –ούτε βεβαίως στις φυλακές– που να επιτρέπει την εκπλήρωση μιας τέτοιας διαδικασίας.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά –και το είπαμε και χθες– ότι η εξ αποστάσεως διδασκαλία είναι μια σύνθετη διαδικασία, που προϋποθέτει μία πρόσβαση στο διαδίκτυο σε εικοσιτετράωρη βάση. Φυσικά, δεν μπορεί να δοθεί αυτή η δυνατότητα στους κρατούμενους. Δεν μπορείτε να δώσετε, δηλαδή, σε εκπαιδευόμενους κρατούμενους τη δυνατότητα είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο να είναι στο διαδίκτυο, έτσι ώστε να μπορούν να έχουν πρόσβαση στις βιβλιοθήκες όλου του κόσμου. Άρα, λοιπόν, είναι τύποις μια τέτοια διέξοδος, η οποία δεν ανταποκρίνεται καθόλου στην πραγματικότητα και δεν μπορεί να γίνει εκ των πραγμάτων.

Απεναντίας, αυτή η τροπολογία που κατατέθηκε από τη Δημοκρατική Αριστερά είναι μια διέξοδος.

Βεβαίως, είναι και η δική μας τροπολογία, η οποία υποστηρίζει ότι πρέπει να εξετάζεται ενδελεχώς και με κάθε καλή διάθεση η δυνατότητα χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις που κάτι τέτοιο για λόγους προστασίας της δημόσιας ασφάλειας δεν είναι δυνατόν, πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στον κρατούμενο, με δική του θέληση, να δέχεται την ηλεκτρονική παρακολούθηση, αυτό που ονομάζεται «βραχιολάκι» ή «γεωεντοπισμός», έτσι ώστε να μπορεί να παρακολουθεί τα μαθήματα.

Ακόμη περισσότερο να δίνεται η δυνατότητα, όταν μπορεί να προσφέρεται εκπαιδευτικός από το οικείο κατάστημα να τον συνοδεύει στο εκπαιδευτικό ίδρυμα, να γίνεται. Ήδη ο εκπαιδευτικός του, αυτή η καταπληκτική προσωπικότητα ο Πέτρος ο Δαμιανός, δήλωσε ότι είναι διατεθειμένος καθ' όλη τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας του Νίκου Ρωμανού να τον συνοδεύει από και προς το εκπαιδευτικό ίδρυμα, από και προς τη φυλακή.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα μπορούμε να προχωρήσουμε σε μία από τις δύο δυνατότητες αυτές. Ήδη κι εσείς εχθές δείξατε μία διάθεση να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στον συγκεκριμένο κρατούμενο, αλλά και σε άλλους, στο «βραχιολάκι». Επαναλαμβάνω ότι η δική μας η πρόταση δεν είναι η πρώτη επιλογή. Εμείς λέμε ότι πρώτα πρέπει να εξετάζεται η δυνατότητα εκπαιδευτικής άδειας, για τους λόγους που εξήγησα προηγουμένως, αλλά μπορείτε σήμερα πραγματικά από τα χείλη σας, με την υπόσχεσή σας, με τον λόγο σας στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, να διαβεβαιώσετε τον κρατούμενο ότι μπορούν να επιστευθούν εκείνες οι τεχνικές διαδικασίες και δυνατότητες, ώστε να μπορέσει να εφαρμοστεί το «βραχιολάκι» στον κρατούμενο αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι δεν έχουμε κανένα άλλο περιθώριο. Τα πράγματα είναι πάρα πολύ στενά, σε οριακό σημείο. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να διακινδυνεύσει η υγεία του Νίκου Ρωμανού, γιατί καταλαβαίνουμε όλοι ότι η απεργία πείνας, στην οποία βρίσκεται εδώ και τριάντα ημέρες, δεν είναι υπόθεση δική του, ούτε μόνο των οικείων του. Αφορά το σύνολο της κοινωνίας και δοκιμάζει τη δημοκρατία. Η ζωή και η δημοκρατία στην προκειμένη περίπτωση είναι αλληλένδετες. Έχουμε τη βαθιά πεποίθηση ότι θα ανταποκριθείτε, γιατί πρέπει να ανταποκριθείτε. Και νομίζω ότι από αυτή τη διέξοδο δεν θα βγει ωφελημένος μόνο ο Νίκος Ρωμανός, αλλά όλη η ελληνική κοινωνία.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, εκφράζω τη βαθιά μου πεποίθηση ότι θα προβείτε σ' αυτή τη χειρονομία, γιατί όχι μόνο είναι αντίστοιχη των περιστάσεων, αλλά γιατί είναι αντίστοιχη του επιπέδου του πολιτισμού μας και της δημοκρατίας. Είμαι βέβαιος ότι θα το πράξετε και θέλω να πιστεύω ότι σε λίγο θα σας ακούσουμε να ανταποκρίνεστε σε αυτή την έκκληση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και συγγνώμη για την αλλαγή της σειράς. Υπήρξε μία μικρή καθυστέρηση από την πλευρά μου για λόγους ανωτέρας βίας.

Δεν θα μιλήσω για το νομοσχέδιο, εννοώ τον κύριο κορμό του νομοσχεδίου. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε δύο άλλα θέματα, τα οποία άπτονται εμμέσως. Το ένα αφορά την τροπολογία η οποία ήρθε με αφορμή το μεγάλο ζήτημα που έχει προκύψει με την απεργία πείνας του Νίκου Ρωμανού. Δεύτερον, θέλω να επανέλθω σε ένα θέμα, που με, ίσως κουραστική, εμμονή κι επιμονή έχω θέξει εδώ και αρκετό καιρό, κοντά έναν χρόνο, και αφορά το ζήτημα της αποποινικοποίησης της οφειλής προς το δημόσιο και τους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όταν η αδυναμία να πληρώσει κάποιος οφείλεται όχι σε υπαιτιότητα του οφειλέτη, αλλά πολλές φορές και σε υπαιτιότητα του κράτους.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο ζήτημα, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι με δική σας πρωτοβουλία –ενώ το ζήτημα αυτό θα μπορούσε να έχει ρυθμισθεί και από τους προκατόχους σας, γιατί το ζήτημα αυτό είναι από πριν– πήρατε το βάρος αυτή

τη στιγμή να το λύσετε. Είναι σημαντικό ότι πήρατε την πρωτοβουλία και, σε συνεργασία και με τον Υπουργό Παιδείας, έρχεται η λύση. Νομίζω ότι σας δίνεται η ευκαιρία και μέσα από τη συζήτηση να ακολουθήσετε την πιο σωστή και την πιο σύμφωνη με το άρθρο 16 του Συντάγματος ερμηνεία.

Ήδη, όμως, το ότι πήρατε αυτήν την πρωτοβουλία, ήδη το ότι η πολιτεία αναλαμβάνει την ευθύνη από τη στιγμή κατά την οποία κάποιος έχει πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση να μπορεί να φοιτά, με τους τρόπους που και η σύγχρονη τεχνολογία παρέχει, είναι εξαιρετικά σημαντικά.

Πιστεύω ότι η συζήτηση σήμερα θα είναι γόνιμη και οφείλουμε όλοι εδώ να βοηθήσουμε το Υπουργείο να κάνει τη δουλειά του όσο το δυνατόν καλύτερα. Δεν είναι σημείο αντιπαράθεσης αυτό το ζήτημα και δεν μπορεί ο πολιτικός κόσμος σ' ένα τέτοιο ζήτημα παρά να στέκεται με τη συναίνεση εκείνη που απαιτείται, με δεδομένο το γεγονός ότι δεν νομοθετούμε για μία συγκεκριμένη περίπτωση. Νομοθετούμε για ένα κεντρικό ζήτημα που, όμως, η κορύφωσή του αυτήν τη στιγμή μέσα από τη συγκεκριμένη περίπτωση μάς δίνει τη δυνατότητα να το δούμε με την πιο φιλελεύθερη, την πιο δίκαιη άποψη.

Όμως, ήδη –το τονίζω, για να μην αδικούμε τα πράγματα– το ότι το Υπουργείο πήρε την πρωτοβουλία αμέσως, σημαίνει πολλά. Και πρέπει, για να μπορούμε να δίνουμε σε κάθε πολιτικό και σε κάθε Υπουργό εκείνου που του ανήκει, αυτό, τουλάχιστον, να το αναγνωρίσουμε. Και με τον διάλογο να συμβάλουμε ο καθένας στο μέτρο που μπορούμε.

Ένα δεύτερο θέμα, το οποίο θα ήθελα να πω προς αυτήν τη συγκεκριμένη κατεύθυνση και το οποίο νομίζω ότι πρέπει να προσέλθει μέσα από την ίδια τη Βουλή, είναι ότι εμείς με τον ίδιο μας τον λόγο, οι Βουλευτές όλων των πτερύγων, ανεξάρτητα από το τι πιστεύουμε για την τροπολογία, η οποία έρχεται έχουμε ένα χρέος: Να εκπέμψουμε από εδώ ένα μήνυμα προς τα έξω. Σε αυτόν τον νέο άνθρωπο, του οποίου αυτά είναι τα πιστεύω –με τα οποία μπορεί να διαφωνεί κανείς, όπως εγώ, καθέτως, όπως λέμε στην καθομιλουμένη– εκείνο το οποίο πρέπει να δώσουμε να καταλάβει και να εκπέμψουμε ως μήνυμα –και το κάνει η Βουλή, αλλά πολύ φοβάμαι ότι δεν το είδα από άλλες πλευρές απ' έξω– είναι πως πρέπει να υπερασπισθεί τη ζωή του. Αυτό πρέπει να το δείξουμε. Χαίρομαι γιατί μέσα στη Βουλή η αγωνία που εκφράστηκε, ανεξάρτητα, όπως σας είπα πάλι, από τις πολιτικές μας διαφορές, είναι η αγωνία ότι αυτός ο άνθρωπος πρέπει να ζήσει, πρέπει να υπερασπισθεί τη ζωή του.

Δυστυχώς είδα λόγο έξω από τη Βουλή, που σαν να τον παρωθούσε να συνεχίσει μέχρι τέλους αυτήν την πράξη την οποία κάνει, η οποία είναι γι' αυτόν πράξη συνείδησης. Όμως, ξέρετε όλοι –κι αυτό είναι χρέος των πολιτικών ανθρώπων και ιδίως των εκπροσώπων του λαού μέσα στο Κοινοβούλιο να αναδειξουν– ότι το υπέρτατο αγαθό είναι η ζωή. Γιατί χωρίς ζωή δεν υπάρχει αξία του ανθρώπου, αφού η αξία του ανθρώπου είναι σύμφυτη με τη ζωή.

Ό,τι κάνουμε, λοιπόν, εδώ το κάνουμε στέλνοντας ένα μήνυμα στον Νίκο Ρωμανό: Πριν απ' όλα και ανεξάρτητα από το τι θα αποφασίσει το Κοινοβούλιο, πρέπει να υπερασπισθεί τη ζωή του. Γιατί η ζωή είναι μπροστά του για να πράξει αυτό το οποίο εκείνος πιστεύει και ως προς το οποίο κανένας από εμάς δεν μπορεί να γίνει κήνσoras, όσο κι αν διαφωνεί.

Όμως, ο αμφίσημος λόγος που ακούστηκε –το τονίζω– εκτός Κοινοβουλίου, νομίζω πως δεν δίνει το καλύτερο παράδειγμα για το πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε απέναντι στη νέα γενιά και τις αγωνίες που έχει και που μπορεί να έχει, γιατί οι καιροί που έρχονται γίνονται ολοένα και πιο δύσκολοι. Πιστεύω ότι αυτό το μήνυμα πρέπει να είναι ομόφωνο μέσα από το Κοινοβούλιο.

Το άλλο ζήτημα το οποίο θα ήθελα να θίξω, κύριε Υπουργέ, και κουραστικά θα το επαναλαμβάνω και θα το λέω είναι ότι στην έννομη τάξη μας, ακόμα και σήμερα, υπάρχουν διατάξεις του ν.3943/2011. Οι διατάξεις εκείνες που ορίζουν ότι αν κάποιος οφείλει στο δημόσιο ή στα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ανεξάρτητα αν η αδυναμία να εκπληρώσει την οφειλή του είναι υπαίτια ή όχι, θεωρείται εγκληματίας.

Έχω πει πολλές φορές ότι είναι όνειδος για το πολιτικό, αλλά και για το νομικό μας σύστημα η διάταξη αυτή και πρέπει να εξα-

λειφθεί. Το έχω τονίσει πάλι από τη Βουλή. Δεν είστε ο αρμόδιος Υπουργός. Είναι αρμόδιος ο Υπουργός Οικονομικών. Όμως, δεν έτυχε ποτέ να βρίσκεται εδώ όσες φορές μιλούσα για να μπορώ να του ζητήσω μία εξήγηση. Αν εμμένω είναι γιατί έχω μάθει ότι αυτό το ζήτημα έχει παραπεμφθεί στην τριτοβάθμια. Και ελπίζω να μην είναι αλήθεια. Δηλαδή, το ζήτημα του αν και κατά πόσο μπορούμε να αποποινικοποιήσουμε αυτήν τη συμπεριφορά, έχει παραπεμφθεί στην τριτοβάθμια. Το τονίζω ότι δεν έχει καμμία αρμοδιότητα η τριτοβάθμια, όχι πολιτικά μόνο αλλά και θεσμικά. Δεν είναι νοητό από πλευράς Ευρωπαϊκού Δικαίου ή άλλου δικαίου που διέπει και τη συμπεριφορά της τριτοβάθμιας, να έχει αρμοδιότητα επί θεμάτων που αφορούν την ποινική καταστολή.

Αυτό είναι πέρα και έξω και από την ευρωπαϊκή δικαιοσύνη τάξη. Επομένως, έχουμε κάθε δικαίωμα εμείς μόνοι μας, όπως δυστυχώς μπήκε αυτή η διάταξη τότε, έτσι και τώρα να φύγει. Και η διάταξη αυτή πρέπει να φύγει το συντομότερο δυνατό!

Θα σας πω ότι μέχρι και στο σημερινό νομοσχέδιο μπορείτε να φέρετε τροπολογία την τελευταία στιγμή. Το έχετε κάνει και άλλη φορά. Δεν υπάρχει κανείς μέσα στο Κοινοβούλιο που δεν θα τη δεχθεί, έστω και εκπρόθεσμη. Πρέπει όμως να έρθει η διάταξη αυτή που να καταργεί τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 του ν. 3943/2011.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, πριν τελειώσουμε για τις διακοπές των Χριστουγέννων, –που δεν θα υπάρξουν λόγω των γνωστών ψηφοφοριών–, σε οποιοδήποτε νομοσχέδιο συζητηθεί, η διάταξη αυτή πρέπει να φύγει! Δεν μπορεί να κλείσει ο φετινός χρόνος χωρίς να έχει φύγει αυτή η διάταξη από την ελληνική έννομη τάξη.

Παρακαλώ θερμά, λοιπόν, να το αντιμετωπίσετε αμέσως. Δεν είναι μόνο δική σας αρμοδιότητα. Το τονίζω όμως ότι ακόμα και εάν το φέρετε εσείς, ουδείς πρόκειται να έχει διαφορετική άποψη στο ζήτημα αυτό.

Σας ευχαριστώ και ζητώ συγγνώμη για την υπέρβαση του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Παυλόπουλε.

Ο κ. Ιωάννης Καράμπελας έχει τον λόγο.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς θα ήθελα να αναφερθώ στο «παρών» του ΣΥΡΙΖΑ που εκφράστηκε από τον κ. Κωντονή. Αυτό σημαίνει ότι συζητάμε σήμερα ένα καλό νομοσχέδιο. Επίσης, είναι στο πλαίσιο της γενικότερης συναίνεσης που θα έπρεπε να επικρατεί στη χώρα μας.

Θα ήθελα όμως να αναφερθώ στην τροπολογία που κατέθεσαν ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου, ο οποίος παρευρίσκεται, και Οικονομίας, ο κ. Χαρθούβελης, η οποία λύνει άμεσα και οριστικά τα κενά που υπήρχαν σχετικά με τη φοίτηση των κρατουμένων.

Με τη συγκεκριμένη τροπολογία λύνεται το πρόβλημα της «εξ αποστάσεως φοίτησης». Έτσι, είναι γεγονός πλέον ότι όσοι φυλακισμένοι έχουν περάσει σε διάφορες σχολές, αλλά αδυνατούν να φοιτήσουν για διάφορους λόγους, τώρα με τη συγκεκριμένη τροπολογία και με τη βοήθεια της τεχνολογίας δεν θα στερούνται τη γνώση.

Από μια μικρή έρευνα που έκανα, διαπίστωσα ότι και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, όπως τη Μάλτα, τη Ρουμανία και τη Λιθουανία, οι κρατούμενοι που παίρνουν εκπαιδευτική άδεια πρέπει να έχουν εκτίσει το μεγαλύτερο μέρος της ποινής τους και να μην έχουν τυχόν πειθαρχικά παραπτώματα, ανάλογα φυσικά και με τη φύση του εγκλήματος.

Στη Σουηδία, όμως, για παράδειγμα, που εφαρμόζει ένα πρωτοποριακό πρόγραμμα εκπαίδευσης των κρατουμένων, δεν υπάρχουν εκπαιδευτικές άδειες, αλλά όλοι σπουδάζουν μέσα στις φυλακές. Το ίδιο συμβαίνει και στη Βρετανία. Στη Γαλλία –θέλω να τονίσω– ότι μόνο το 1,4% των κρατουμένων-φοιτητών λαμβάνει πανεπιστημιακή εκπαίδευση, άρα και πολύ μικρότερη άδεια και εκεί πρέπει να πληρώσουν και τα δίδακτρα.

Ωστόσο, είναι άξια σχολιασμού η πρωτοφανής προσπάθεια της κατηλιείας του ζητήματος από πλευράς της Αντιπολίτευσης και όχι μόνο. Κανείς μέσα σε αυτήν την Αίθουσα –και προσυπο-

γράφω αυτά που είπε ο κ. Παυλόπουλος- δεν επιθυμεί να πάθει κάτι ο Ρωμανός. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για έναν καταδικασμένο, έναν φυλακισμένο για βαριά αδικήματα, που κυκλοφορούσε με ένα υπερ-όπλο. Εν τω μεταξύ, από πλευράς του δεν υπάρχει και καμμία μεταμέλεια, ούτε ψήγμα.

Όσοι με περισσή αφέλεια μιλούν περί δικαιωμάτων του Ρωμανού, ενώ σήμερα λύνεται αυτό το πρόβλημα, φτιάχνουν ένα κακό πρότυπο στο πρόσωπό του για την κοινωνία. Βέβαια, κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, δεν περίμενα κάτι διαφορετικό από εσάς, μιας και Πρόεδρός σας είναι ο «πρόεδρος των καταλήψεων»!

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Τιμή μας και καμάρι μας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έτσι φτάσαμε μέχρι εδώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Προφανώς! Δεν διαφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μην κάνουμε διάλογο, ο καθένας τοποθετείται όπως κρίνει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Ο «πρόεδρος των καταλήψεων» είναι ο Πρόεδρός σας. Αυτό θα το εξετάσει ο κόσμος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Η Δημοκρατία έφτασε ως εδώ έτσι, όχι ο Πρόεδρός μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Βούτση, σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Εγώ είπα προφανώς γι' αυτό έχετε τον «πρόεδρο των καταλήψεων» ως Πρόεδρό σας.

Έπεσε στα χέρια μου μια συνέντευξη ενός άξιου ελληνόπουλου. Ονομάζεται Άγγελος Βασιλείου και είναι παγκόσμιος πρωταθλητής. Είναι δεκαεπτά χρονών και αριστούχος μαθητής.

Έχει τιμήσει τη χώρα μας και προς τιμήν του έχει ακουστεί δύο φορές ο ελληνικός Εθνικός Ύμνος στον κόσμο. Είναι το κατάλληλο –κατά την προσωπική μου άποψη- πρότυπο που πρέπει να έχουν οι νέοι στην ελληνική κοινωνία σήμερα.

Καταθέτω τη συνέντευξή του στα Πρακτικά. Όποιος θέλει ας κάνει τον κόπο να τη διαβάσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Καραμπέλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Χρήστος Καραγιαννίδης έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Θα συμβούλευα τους συναδέλφους να κρατήσουν λίγο χαμηλούς τόνους. Δεν είναι ένα ζήτημα για το οποίο πρέπει να υπάρχουν τέτοιου τύπου αντιπαραθέσεις, γιατί θα θυμηθούμε «Καλαμπόκες», πρόεδρους ΟΝΝΕΔ κ.λπ.. Δεν έχει νόημα αυτή η αντιπαράθεση.

Θα ξεκινήσω την ομιλία μου με λόγια ανθρώπων που ανήκουν στο πολιτικό φάσμα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και θεσμικών παραγόντων Υπουργείων. Εις εξ αυτών είναι εδώ παρών ο κ. Παυλόπουλος.

«Είναι ένα μετέωρο βήμα της υποκρισίας, αν δεν δίνει η πολιτεία συνέχεια σε ένα μέτρο που έχει θεσπίσει. Το αγαθό της παιδείας είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο. Υπάρχει δίοδος με βάση το άρθρο 16. Ξέρει ο κ. Αθανασίου τι πρέπει να κάνει. Είναι θέμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δεν θέλω να δίνω συμβουλές», είπε ο κ. Παυλόπουλος στο «ΒΗΜΑ FM».

Παρακάτω, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών κ. Γιάννης Ιωαννίδης και ο τέως Γενικός Γραμματέας Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Μαρίνος Σκανδάμης λέει τα εξής: «Έχοντας υπηρετήσει τους θεσμούς του κράτους δικαίου -με όση δύναμη διαθέταμε- πιστεύουμε βαθιά στην αξία των κανόνων και στην αναγκαιότητα εφαρμογής τους. Υπάρχουν, ωστόσο, οριακές περιπτώσεις, όπου η ζωή μάς ξεπερνάει όλους. Εξάλλου, η ανθρώπινη ζωή, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού, είναι υπέρτατη αξία. Η ιστορία του Νίκου Ρωμανού είναι μία από αυτές τις οριακές περιπτώσεις. Όση σημασία και αν έχει η διάκριση των εξουσιών ή η προστασία της δημόσιας τάξης, όσο λεπτές και αν είναι υπό κανονικές συνθήκες οι σταθμίσεις μεταξύ δημοσίων αγαθών και δικαιωμάτων των κρατούμενων, όλα τούτα θα εκμηδενιστούν, αν το αποτέλεσμα στο οποίο θα οδηγήσουν θα είναι η απώλεια της ζωής ενός ανθρώπου χτυπημένου από μία εξαιρετική μοίρα. Η πολιτεία έχει αρχές, αξίες και κανόνες. Έχει και

όργανα που επιωρίζονται την ευθύνη να διασφαλίσουν εκτός από την τήρηση των κανόνων την επικράτηση των αρχών και των αξιών».

Τρίτο κομμάτι ομιλίας που θα χρησιμοποιήσω είναι του κ. Λοβέρδου, ο οποίος είπε: «Και αυτό το παιδί πρέπει να πάρει τις ευκαιρίες του. Η δημοκρατία δεν εκδικείται. Αν πάθει κάτι κακό, το κρίμα στον λαμό όσων ολιγώρησαν».

Τα λέει Υπουργός σας αυτά, δεν τα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ και χρησιμοποιώ την αντιπαράθεση με τον προηγούμενο ομιλητή.

Όταν, λοιπόν, από τη δική σας πλευρά εκφράζετε κάτι για το οποίο όντως έχετε ολιγώρησει τριάντα μέρες τώρα, θα πρέπει να βρούμε μια λύση που κατ' αρχάς θα δίνει δικαιώματα όχι μόνο στον Νίκο Ρωμανό, αλλά σε όλους τους κρατούμενους και θα αποφεύγουμε περαιτέρω κρίση, ώστε να τη χρησιμοποιήσει καθένας όπως θέλει.

Για τη συγκεκριμένη τροπολογία, νομίζω ότι ισχύει το ρητό «στρίβειν διά του αρραβώνος». Ούτε η νομοτεχνική βελτίωση που μας φέρατε διευκολύνει κάτι, γιατί αν ήταν να φοιτούν οι άνθρωποι εξ αποστάσεως, θα τα είχαμε κλείσει τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ, όταν μάλιστα οι ίδιες οι διοικήσεις, οι πανεπιστημιακές αρχές σας έχουν τονίσει ότι κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο, δεν μπορεί να γίνει. Όταν δε μάλιστα τα πανεπιστήμια έχουν τόσες τρομακτικές ελλείψεις, ακούγεται και λίγο αστειό να πούμε ότι θα ξεκινήσουμε μια εγκατάσταση στις φυλακές πραγμάτων που δεν έχουμε εγκαταστήσει στα ίδια τα πανεπιστήμια. Όταν ο διοικητής των ΤΕΙ λέει το λέει αυτό, όταν σας το λέει ο κ. Φορτσάκης, κάτι σημαίνει, λάβετε το υπ' όψιν.

Νομίζω, λοιπόν ότι και οι δύο τροπολογίες που έχουν κατατεθεί από πλευράς ΔΗΜΑΡ και από δικής μας πλευράς σας δίνουν το περιθώριο –και θεωρώ ότι θα το κάνετε- να δώσετε έστω και αυτήν τη στιγμή μία λύση, η οποία θα διευκολύνει τους πάντες. Η νομοθετική ρύθμιση που φέρατε μπορεί να δυσχεράνει όχι μόνο τη θέση του Νίκου Ρωμανού αλλά και όλων των κρατούμενων. Με μεγάλη ευκολία τα συμβούλια των φυλακών θα επιλέγουν την εξ αποστάσεως φοίτηση και δεν θα δίνουν σε κανέναν άδεια.

Και κάτι ακόμη έχω να πω ως κριτική από νομικούς κύκλους. Υπάρχει μία απόφαση που πάρθηκε από το συμβούλιο των φυλακών σε συμφωνία με το αρμόδιο δικαστικό όργανο. Ο Άρειος Πάγος με δύο αποφάσεις του –και το 2008, αλλά και το 2012- λέει ότι όταν ένας κατάδικος είναι και υπόδικος, υπερισχύει αυτό που εκτίει ως κατάδικος και άρα δεν χρειάζεται η σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου δικαστικού οργάνου.

Επ' αυτού αν έχετε κάτι να μας πείτε, αν ήταν σωστό ή λάθος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με συγχωρείτε. Μπορείτε να τις φέρετε τις αποφάσεις;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, θα σας τις φέρω.

Θέλω να κλείσω με κάτι που έχει γίνει από προχθές και για εμάς τουλάχιστον στον ΣΥΡΙΖΑ είναι τραγικό το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος Υπουργός παραμένει στη θέση του.

Ο κ. Κουκουλόπουλος είπε από το Βήμα δημοσίως ότι υπάρχουν φωτογραφίες δείχνουν του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ με κάποιες κυρίες. Του ζητήθηκε επανελημμένα να καταθέσει αυτές τις φωτογραφίες και ο κύριος αυτός δεν το έπραξε. Εποίησε τη νήσσα. Αντί, λοιπόν, ο κύριος αυτός να παραιτηθεί, παραμένει στη θέση του.

Δεν ξέρω πόσο καλό είναι για την ελληνική Βουλή, αλλά και γενικότερα για το πολιτικό σύστημα, να βγαίνει ένας Υπουργός, να λέει το πιο αδιανόητο ψέμα, να το λέει με τέτοια ευκολία και να μην νιώθει, να μην έχει την ελάχιστη τσίπα, όταν τον έχουν διαψεύσει όλες οι πλευρές και όταν ο ίδιος δεν προσκομίζει κάποιο στοιχείο, να παραμένει στη θέση του.

Εμείς, λοιπόν, ζητούμε την παραίτησή του. Αν εσείς νομίζετε ότι κάνει καλό στο πολιτικό σύστημα να έχετε έναν τέτοιο Υπουργό, να τον χαίρεστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, μιλάμε σήμερα για ένα νομοσχέδιο, αλλά βεβαίως η μεγάλη κουβέντα που γίνεται έχει να κάνει με την τροπολογία αναφορικά με την εξ αποστάσεως φοίτηση για τους κρατούμενους.

Εγώ είμαι και ποινικός δικηγόρος και συναναστρέφομαι με όλον αυτόν τον κόσμο, διότι είναι οι εντολές μας. Και τουλάχιστον συνάδελφοι νομικοί όταν τοποθετούνται, θα πρέπει να λένε όλο το εύρος των νομικών διατάξεων.

Η εικόνα που έχει δοθεί στην ελληνική κοινωνία τώρα, κύριοι συνάδελφοι, από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι υπάρχει ένα εκδικητικό συμβούλιο των φυλακών κι ένας ανάληγτος Υπουργός, που δεν δίνει άδεια στον Ρωμανό.

Πάμε λοιπόν στο ισχύον νομικό πλαίσιο, να δούμε τι μπορούσε να κάνει το συμβούλιο των φυλακών.

Άρθρο 55: Εκπαιδευτικές άδειες. Για να δοθούν οι εκπαιδευτικές άδειες θα πρέπει να τηρηθούν οι προϋποθέσεις της διαδικασίας του άρθρου 55 παράγραφος 1 περίπτωση γ' και παράγραφος 2 και 3 του παρόντος.

Τι λέει το άρθρο 55, για να δούμε αν το δικαστικό συμβούλιο ήταν ανάληγτο ή αν εφάρμοσε τον νόμο;

Εδάφιο 1γ', το 3 δηλαδή: «Κατ' εξαίρεση σε αυτόν που καταδικάστηκε σε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης για παράβαση της παραγράφου 2 του άρθρου 380 του Ποινικού Κώδικα, τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον έχει εκτίσει τα 2/5 της ποινής τους».

Τι είναι το άρθρο 380 παράγραφος 2; Αφορά κάποιον που έχει καταδικαστεί για ένοπλη ληστεία. Ένοπλη ληστεία με καλάνσκοφ! Αυτό είναι. Θα πρέπει να έχει κάνει τα 2/5. Στα δεκαπέντε χρόνια που ακούω ότι είναι η ποινή του –γιατί δεν έχω δει τον φάκελο- αν δεν κάνω λάθος, τα 2/5 είναι τα έξι χρόνια, τα οποία δεν ξέρω αν τα έχει ο εκτίσει ο κ. Ρωμανός, αλλά προφανώς δεν τα έχει εκτίσει.

Δεύτερη προϋπόθεση: «Δεν εκκρεμεί κατά του καταδίκου ποινική διαδικασία για αξιόποινη πράξη σε βαθμό κακουργήματος». Πληροφορούμαι –γιατί δεν γνωρίζω τον ποινικό φάκελο του κ. Ρωμανού- ότι υπάρχει ποινική δίωξη και για άλλο κακούργημα και είναι υπόδικος.

Τρίτη προϋπόθεση: «Εκτιμάται ότι δεν υπάρχει κίνδυνος τελείωσης, κατά τη διάρκεια της άδειας, νέων εγκλημάτων». Αυτό προφανώς είναι ένα υποκειμενικό στοιχείο, που κρίνεται από το συμβούλιο των φυλακών.

Το συμβούλιο των φυλακών λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι –και όχι ο Υπουργός που του ζητήσατε να παρέμβει παρανόμως- έχει ένα τέτοιο πλαίσιο. Πρέπει να έχει κάνει τα 2/5, αν έχει καταδικαστεί για παράβαση του άρθρου 380 παράγραφος 2 και σε κάθε περίπτωση, πρέπει να έχει κάνει το 1/5 της ποινής του –που ούτε το 1/5, αν δεν κάνω λάθος, έχει κάνει- και θα πρέπει να μην είναι υπόδικος για άλλο κακούργημα. Εκεί παραπέμπουν οι διατάξεις.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Τι λέτε τώρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εγώ σας λέω τι είπε το συμβούλιο.

Θα πρέπει, λοιπόν, να μην είναι υπόδικος για άλλο αδίκημα και θα πρέπει να μην είναι ύποπτος.

Εγώ να σας πω ως προς το «ύποπτος» ότι εσείς θεωρείτε ότι ο κ. Ρωμανός δεν είναι. Το συμβούλιο ίσως θεωρήσε διαφορετικά. Τις δύο τυπικές προϋποθέσεις δεν τις βλέπετε; Γιατί βγαίνατε και λέγατε ότι η Κυβέρνηση εκδικείται ένα εικοσάχρονο παιδί; Ζητούσατε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης να παρανομήσει; Να πάρει τηλέφωνο το συμβούλιο των φυλακών και να πει «δεν θα υπολογίσετε τις διατάξεις του Σωφρονιστικού Κώδικα, επειδή το ζητούν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ»; Αυτή την ευνομία θέλετε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είπε αυτό το συμβούλιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Το πλαίσιο ήταν συγκεκριμένο και με συγχωρείτε, αλλά το πλαίσιο είναι συγκεκριμένο για όλους, και γι' αυτούς οι οποίοι βρίσκονται τώρα μέσα και δεν έχουν τα φώτα της δημοσιότητας και έχουν περάσει σε σχολές και περιμένουν να πληρούν τις προϋποθέσεις για να πάνε και γι' αυτούς οι οποίοι κάνουν απεργία πείνας. Αυτές είναι οι διατάξεις. Αυτό, λοιπόν, είναι το πρώτο σκέλος.

Αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι λέγατε ψέματα στην τηλεόραση όλο αυτό το διάστημα και στις συνεντεύξεις τύπου, ότι υπάρχει ανάληγτη πολιτεία και ένα συμβούλιο που έκρινε λάθος. Το συμβούλιο έκρινε σύμφωνα με το γράμμα του νόμου.

Πάμε τώρα στο αν πρέπει να αλλάξει ο νόμος, γιατί αυτή η κουβέντα πια δεν έχει να κάνει με το αν έχουμε ανάληγτο Υπουργό Δικαιοσύνης. Ο νόμος πρέπει να αλλάξει;

Άκουσα τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ που λέει ότι για οποιονδήποτε λόγο θα πρέπει κάποιος να παίρνει εκπαιδευτική άδεια, διότι υπάρχει το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της παιδείας. Βεβαίως, υπάρχει το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της παιδείας, όπως και άλλα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα, όπως και το δικαίωμα της ζωής που επικαλείστε. Προσβάλλει και το δικαίωμα της ζωής αυτός που μπαίνει με ένα καλάνσκοφ σε μία τράπεζα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν κάνουμε δίκη, όμως, εδώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Διότι αυτός που μπαίνει με ένα καλάνσκοφ σε μία τράπεζα –και γι' αυτό τιμωρείται με αυστηρό πλαίσιο ποινής ληστείας- έχοντας το καλάνσκοφ, θέτει σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν είναι δικαστήριο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Πάμε τώρα σε κάτι άλλο. Με συγχωρείτε, αλλά προσωπική μου θέση και πέρα από τις ιδεολογικές αντιλήψεις, αλλά ως άνθρωπος που ασχολούμαι αποκλειστικά με το ποινικό δίκαιο είναι ότι δεν μπορεί χωρίς κανένα λόγο και χωρίς καμμία προϋπόθεση να μπορεί να πάρει ο φυλακισμένος άδειες, δηλαδή αυτό που είπατε τώρα εσείς. Γιατί; Διότι υπάρχει πάντα ένα υποκειμενικό στοιχείο. Δεν σας αρέσουν τα δύο πέμπτα; Να προτείνετε να τα αλλάξουν. Δεν σας αρέσει να μην είναι υπόδικος για δίκη; Προτείνετε να το αλλάξουν.

Είναι δυνατόν, όμως, να μην υπάρχει ένα συμβούλιο που να εκτιμά την επικινδυνότητα του ανθρώπου και θα νομοθετήσουμε εμείς –και φεύγουμε από την περίπτωση του Ρωμανού- ότι ο οποιοσδήποτε δικαιούται εκπαιδευτική άδεια; Δεν θα εκτιμάται η επικινδυνότητά του για οποιαδήποτε άδεια; Αυτό θέλετε να νομοθετήσουμε;

Συνεπώς το νομοθετικό πλαίσιο είναι επαρκές.

Ως προς δε το συνταγματικό δικαίωμα που λέτε, δυστυχώς μέσα στο πλαίσιο της φυλάκισης περιορίζονται πολλά δικαιώματα του φυλακισμένου. Και η οικογένεια είναι συνταγματικό δικαίωμα και δεν μπορεί να είναι κάθε μέρα με την οικογένειά του. Και η ιδιοκτησία είναι συνταγματικό δικαίωμα και δεν έχει δικαιώματα για δικαιοπραξίες κατά τη διάρκεια που είναι φυλακισμένος.

Του λύνει, λοιπόν, αυτό το συνταγματικό δικαίωμα ο Υπουργός, φέρνοντας μια τροπολογία, την εξ αποστάσεως φοίτηση.

Ο βασικός λόγος, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ –και δεν είναι ιδεολογικό θέμα- είναι ότι στην πραγματικότητα ασχολείστε με έναν άνθρωπο ο οποίος δεν διώκεται για πολιτικά φρονήματα. Ποινικός εγκληματίας είναι, εγκληματίας ληστείας, όπως είναι και πολλοί άλλοι. Διότι κατά βάση αισθάνεστε την έντονη ιδεολογική συγγένεια και την ανάγκη προστασίας. Δεν θα πηγαίνετε σε καμμία άλλη περίπτωση. Έχετε υιοθετήσει την περίπτωση ενός ποινικού εγκληματία και προσπαθείτε να δώσετε ιδεολογικά χαρακτηριστικά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Το νομοθετικό πλαίσιο είναι συγκεκριμένο και δεν τιμά ούτε Βουλευτή ούτε και κάποιον που θεωρεί τον εαυτό του ως αναρχικό να ζητά από την πολιτεία περισσότερα δικαιώματα απ' ό,τι έχουν οι άλλοι κρατούμενοι που είναι αυτήν τη στιγμή φοιτητές και δεν μπορούν να πάρουν εκπαιδευτική άδεια, αν δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις. Γι' αυτό τον λόγο θα έπρεπε να ήσασταν πιο προσεκτικοί σε ένα θέμα που είναι ποινικό και όχι ιδεολογικό.

Καταθέτω στα Πρακτικά για τους συναδέλφους που δεν γνωρίζουν, το Σωφρονιστικό Κώδικα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Πλεύρη.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα πάρετε από τον χρόνο σας, κυρία Κωνσταντοπούλου; Πώς θα γίνει;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ένα λεπτό θέλω μόνο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, σας ακούμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εμείς δεν πρόκειται να διολισθησουμε σε αυτό το επίπεδο συζήτησης για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Μόνο διευκρινιστικά και για να μη δημιουργείται σύγχυση ούτε στους ανθρώπους που παρακολουθούν ούτε στους μη νομικούς της Αίθουσας, θέλω να πω τα εξής.

Πρώτον, τα περί 2/5 και λοιπά, των οποίων έγινε επίκληση από πλευράς του προλαλήσαντος Βουλευτού, δεν ισχύουν εν προκειμένω. Εν προκειμένω, υπάρχει άλλο πλαίσιο που αφορά τις εκπαιδευτικές άδειες. Αυτά τα οποία ανέφερε αφορούν τις τακτικές άδειες και καλό είναι να είστε πιο ενημερωμένοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δείτε το άρθρο 55, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μόνο διευκρινιστικά εγώ θα μιλήσω.

Δεύτερον, κανένα συμβούλιο και κανέναν ανακριτή και κανένα όργανο δεν μίλησε «περί επικινδυνότητας». Αυτά είναι δικά σας λόγια. Η μόνη διατύπωση που υπάρχει είναι τυπική και έχει να κάνει με την εξασφάλιση της παρουσίας του στο δικαστήριο και εκτέλεσης της ποινής. Επομένως, σταματήστε να κινδυνολογείτε.

Τρίτον, σε σχέση με το ζήτημα του αδικήματος για το οποίο έχει καταδικασθεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος, του οποίου απειλείται η ζωή και για τον οποίο καλό είναι να τοποθετηθεί με μεγαλύτερη -αν θέλετε- σύνεση, επί του αδικήματος αυτού, λοιπόν, το ίδιο το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι «δεν υπήρξε από πλευράς του αντίσταση», διότι συγκεκριμένα κατατέθηκε από τον όμηρο ότι «αυτά τα τέσσερα παιδιά μπροστά του συζητήσαν ότι δεν θα κάνουν χρήση των όπλων που κατείχαν, ακριβώς για να μην θέσουν σε κίνδυνο ανθρώπινη ζωή».

Κι αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο απηλλάγησαν από την ψευδή κατηγορία της αντίστασης που τους είχε προσαφθεί, για να δικαιολογηθεί η ακραία βία την οποία υπέστησαν και όλοι είδαμε και την παραμόρφωση τους στις σχετικές φωτογραφίες, που χρειάστηκε να υποβληθούν σε photoshop για να είναι αναγνωρίσιμοι. Τόση βία τους ασκήθηκε. Ειπώθηκε ότι ήταν γιατί -δήθεν- αντιστάθηκαν. Και το δικαστήριο έκρινε με βάση την κατάθεση των ανθρώπων που ήταν παρόντες, κύριε Πλεύρη. Και δεν ήσασταν εσείς παρών. Οι άνθρωποι που ήταν παρόντες και ακόμη και ο όμηρος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν κάνουμε δικαστήριο εδώ. Δεν κάνουμε τη δίκη.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, βέβαια, δεν κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ε, μην μπαίνετε στις λεπτομέρειες, λοιπόν!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αλλά, δεν θα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ε, ναι, αλλά μπαίνουμε στις λεπτομέρειες, όμως! Κλείστε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αναφέρθηκε, όμως, ο προηγούμενος ομιλητής!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αν δεν είχε γίνει αυτή η παρατήρηση, κυρία Πρόεδρε και προηγούμενως δεν θα χρειαζόταν καν να πάρω τον λόγο. Από τη στιγμή όμως, που έγινε όλη αυτή η διεκτραγώδηση, οφείλω να αποσαφηνίσω αυτά που είναι δημοσίως γνωστά, προκειμένου να μην δημιουργούν εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία. Φαντάζομαι δεν θα επανέλθουμε στα στοιχεία.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να ολοκληρώσω, γιατί βλέπω ότι έχω δέκα δευτερόλεπτα από το λεπτό που μου δώσατε.

Κατά τα λοιπά, εμείς καλούμε και την Κυβέρνηση και όλους τους Βουλευτές, να συνεδηγοποιηθούν την ευθύνη που βαρύνει όλους για μία ανθρώπινη ζωή, η οποία αυτήν τη στιγμή διακυβεύεται, αλλά και για την ουσία της δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κυρία Κωνσταντοπούλου, θα τα πείτε αυτά στην αγόρευσή σας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι η ώρα κανείς να κάνει

ούτε επίδειξη δύναμης ούτε επίδειξη εξουπνάδας πάνω σε μία ανθρώπινη ζωή.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί τους, από το 4^ο Γυμνάσιο της Τρίπολης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θέλετε τον λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μην απαντήσετε τώρα. Θα τοποθετηθείτε μετά. Έτσι και αλλιώς, δυστυχώς, γι' αυτό θα μιλάμε όλο το βράδυ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ας μιλήσει ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει να μιλήσετε ένα λεπτό και εσείς για να μην υπάρχει πρόβλημα. Μην μακρηγορήσετε παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα έχω τη δυνατότητα να τοποθετηθώ και αργότερα για αυτό το πολύ ευαίσθητο και σημαντικό θέμα.

Όμως, προφανώς, κυρία Κωνσταντοπούλου, πολύ καλά σας έθεσε ο κ. Πλεύρης και τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος. Πολύ σωστά το είπε ο κ. Πλεύρης. Εσείς κάνετε λάθος. Εσείς δεν έχετε διαβάσει το Σωφρονιστικό Κώδικα και κυρίως δεν γνωρίζετε πώς λειτουργεί το συμβούλιο των φυλακών. Αυτό είναι το πολύ σημαντικό. Διότι, βεβαίως, πάντα υπάρχει κρίση και υπάρχει μέριμνα εάν υπάρχει επικινδυνότητα του κάθε κρατουμένου. Βεβαίως, διότι υπάρχει και εσωτερική πληροφόρηση του τι γίνεται μέσα στις φυλακές. Προφανώς, το αγνοείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κάτι ξέρουμε και εμείς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Θα έχουμε τη δυνατότητα να τα πούμε και αργότερα. Ο Σωφρονιστικός Κώδικας είναι ένας ευρωπαϊκός Σωφρονιστικός Κώδικας, ένα πολύ σύγχρονο νομοθέτημα, θέτει αυτές τις προϋποθέσεις που χρειάζεται να θέσει. Εκπαιδευτικές άδειες δίδονται κάθε μέρα σε κρατούμενους για εκπαιδευτικές άδειες. Αλλά να μην καταργήσουμε και το συμβούλιο των φυλακών, που ορίζει ούτως ή άλλως ο νόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και βεβαίως, θα έχουμε τη δυνατότητα που να πούμε περισσότερα και στη συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια αρχαία ρήση: «Ως χαριέν άνθρωπος, όταν άνθρωπος ει». Δεν ειπώθηκε τυχαία από την αρχαία σκέψη αυτή η πολύ χαρακτηριστική φράση και έχει να κάνει με όλους μας.

Εδώ μέσα είμαστε πατεράδες και μανάδες που ενδεχομένως, τίποτα δεν αποκλείει στη ζωή, να ήταν και το δικό μας παιδί. Και σας το λέει ένας άνθρωπος που στα φοιτητικά του χρόνια διώχθηκε με το ν. 4000 περί τεντιμποισμού. Ξέρετε γιατί; Γιατί διεκδικούσα το δικαίωμα να μπορεί να σπουδάσει ένας τυφλός. Και συγκρούστηκα με το τότε κατεστημένο της Εκκλησίας και διέπραξα, πράγματι, μια πράξη και διώχθηκα με το ν. 4000 περί τεντιμποισμού.

Ξέρετε ποιος εισαγγελέας με αθώωσε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Ο αείμνηστος Τσεβάς. Αν διαβάζατε την αγόρευση που έκανε, πραγματικά δεν θα μιλούσατε σήμερα με αυτόν τον τρόπο. Και με εκπλήσσει το γεγονός, γιατί εγώ ήξερα

ότι η καραμανλική δημοκρατία είχε μια άλλη αντίληψη προσέγγισης σε αυτά τα ζητήματα.

Δεν νομίζω ότι οι υψηλοί τόνοι και αυτό το ύφος προσδίδουν κάτι σε μια πολύ ευαίσθητη συζήτηση. Χρειάζεται να κάνουμε αυτουπέρβαση όλοι. Και βεβαίως, μπορεί να ισχύει η νομοθεσία, αλλά τους νόμους τους κάνουμε εμείς εδώ. Δηλαδή, πώς κάνουμε νόμους να απαλλάσσουμε τους απατεώνες στο τραπεζικό σύστημα και όλα αυτά που συνέβησαν στη χώρα για απιστίες και δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι που πραγματικά ομορφαίνει τον νομικό πολιτισμό της χώρας; Όλοι μαζί! Κανένας δεν είναι περισσότερο ευαίσθητος εδώ από τον άλλο. Εγώ πιστεύω ότι όλοι έχουμε την ίδια ευαισθησία και την ίδια αγωνία να βοηθήσουμε την πατρίδα. Γι' αυτό θα παρακαλούσα να υπάρχει πιο συναινετικός λόγος, πιο δημιουργικός λόγος, να βρούμε τις προσεγγίσεις που πρέπει να βρούμε.

Θα πω κάτι που έχω ανάγκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πω, γιατί συμβαίνει αυτήν τη στιγμή στον Ελληνισμό της Ουκρανίας και θα επανέλθω στο νομοσχέδιο. Εκεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση της Ουκρανίας απαγόρευσε στους Ελληνοποντίους να μιλούν ρωσικά και επειδή το αρνήθηκαν, βομβάρδισαν χθες-προχθές το βράδυ επτά χωριά. Εμείς δεν είμαστε ούτε κατά του λαού της Ουκρανίας, ούτε κατά του λαού της Ρωσίας, ούτε κανενός λαού. Ο Ελληνισμός ήταν πάντα φιλειρηνικός και πίστευε στην ειρηνική συνύπαρξη.

Θα πρέπει, λοιπόν, η Κυβέρνηση -και είναι παράκληση, είναι απαίτηση νομίζω δημοκρατική, δικαιοσύνης- να παρέμβει σε αυτό το ζήτημα και να προστατευτεί ο Ελληνισμός. Στην περιοχή αυτή είναι εκτεθειμένος από αυτά τα ναζιστικά και φασιστικά φαινόμενα ο Ελληνισμός. Κλείνω αυτήν την παρένθεση.

Θα πω δυο λόγια για το νομοσχέδιο και δυο λόγια για την περίπτωση του νεαρού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία πρέπει να έχει δυνατότητες και να εμπνέει ακριβώς σε όλους, ακόμα και σε αυτούς που διαπράττουν παράνομες πράξεις, το αίσθημα της ευθύνης απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Έρχεται ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί να δώσει μια λύση σε ζητήματα επιστροφής των χρημάτων όσων έχουν κλέψει, έχουν παρανομήσει, έχουν κάνει πράξεις συγκεκριμένες ποινικές εις βάρος του κοινωνικού συνόλου.

Βεβαίως, δεν θα υποστηρίξω ποτέ ότι πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να απαλλαγούν από το στίγμα ούτε θα υποστηρίξω ότι δεν πρέπει να υπάρχει ποινή εναντίον τους. Όμως, όταν υπάρχουν χρήματα που πρέπει να επιστραφούν και μπορεί να υπάρχει ένα κίνητρο που μπορεί κάπως, διευκολύνοντας σε έναν βαθμό -το τονίζω, για να μην παρεξηγηθώ- τις ποινές αυτές, νομίζω ότι πρέπει το νομοθετικό πλαίσιο μας να τη δίνει αυτήν τη δυνατότητα και να επιστραφούν εις ολόκληρον -το τονίζω- όλα αυτά τα χρήματα για τα οποία η πολιτεία έκρινε ότι αυτοί οι κύριοι έπρεπε να δωχθούν.

Τώρα, σε ό,τι αφορά την περίπτωση του νεαρού Ρωμανού, όταν η πολιτεία -και πολύ καλά κάνει και είναι ένας θεσμός που όλοι τον στηρίζουμε εδώ στο Κοινοβούλιο- δίνει το δικαίωμα σε ένα παιδί -κάτω από το καθεστώς το ότι βρίσκεται στη φυλακή για κάποιον α' ή β' λόγο, που δεν εξετάζω- να σπουδάσει και όταν, κύριε Υπουργέ, ένα παιδί αποφασίζει να σπουδάσει, πρέπει να ληφθεί πάρα πολύ σοβαρά υπ' όψιν ότι αυτό δείχνει και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ψυχολογίας του.

Εύκολα εξ αποστάσεως μπορούμε να καταδικάσουμε με λόγια στο Κοινοβούλιο όποιον θέλουμε. Ελάτε, όμως, και στη θέση κάποιων ανθρώπων. Όλοι μπορεί να βρεθήκαμε σε μια δύσκολη θέση στη ζωή μας, που μπορεί να κάναμε μια ενέργεια και μετά καταλάβαμε κιόλας ότι δεν ήταν η καλύτερη.

Κατατέθηκαν δύο τροπολογίες, μια τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ και μια του καθηγητή κ. Πανούση από τη ΔΗΜΑΡ. Κύριε Υπουργέ, έχει ψηφισθεί και είναι νόμος η υπόθεση με το βραχιολάκι. Νομίζω ότι θα δώσει και μία διέξοδο στο συνωπισμό και τα προβλήματα που υπάρχουν στις φυλακές και καλά προχώρησε η ελληνική Βουλή σε αυτήν την ενέργεια.

Νομίζω ότι με μια δημιουργική συζήτηση που κάνουμε όλοι μαζί, χωρίς να φαίνεται κανείς ότι διαθέτει περισσότερη ευαισθησία, αλλά στο πλαίσιο μιας ανθρώπινης επικοινωνίας, να βγά-

λουμε αυτό το παιδί από αυτό το αδιέξοδο και την επιλογή που έχει κάνει. Διότι πρέπει να βοηθήσουμε και να κάνουμε μια αυτουπέρβαση όλοι μαζί. Θα είναι προς όφελος του πολιτικού συστήματος, θα είναι προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας. Δεν νομίζω ότι θα υπάρξει Έλληνας που θα κατηγορήσει το γιατί δεχθήκαμε να προχωρήσει μέσα από αυτήν τη διαδικασία, αφού και το ίδιο το παιδί και η οικογένεια και ο δικηγόρος τους θεωρούν ότι μια τέτοια λύση μπορεί να βγάλει όλη αυτήν την υπόθεση από το αδιέξοδο.

Εγώ, ειλικρινά, όχι μόνο ως Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά ως απλός πολίτης, ως άνθρωπος, σας καλώ και απευθύνομαι σε σας σαν άνθρωπος, σαν πατέρας, να το δούμε όλοι μαζί σε ένα τέτοιο πλέγμα. Καλώ και τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που θα μιλήσουν από εδώ και στο εξής να μιλήσουμε όλοι σε ένα τέτοιο κλίμα. Δεν έχει να κερδίσει κανείς με τη λογική της τυπολατρίας, όπως άκουσα προηγουμένως έναν συνάδελφο, έγκριτο νομικό που ειλικρινά περίμενα, ανεξάρτητα από την ιδεολογική του επιλογή, να είναι πιο ήπιων τόνων.

Νομίζω σε αυτά τα ζητήματα δεν χρειάζονται τέτοιοι τόνοι μεταξύ μας. Χρειάζεται επικοινωνία, συνεννόηση και εύρεση μιας λύσης σε τέτοιου είδους ανθρώπινα ζητήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κουρουμπλή.

Τον λόγο έχει η κ. Βασιλική Κατριβάνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξαναδιαβάζω κι εγώ αυτό που δήλωσε σήμερα το πρωί ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών, ο κ. Γιάννης Ιωαννίδης και ο τέως Γραμματέας Αντεγκληματικής Πολιτικής, ο κ. Μαρίνος Σκανδάμης. Φαντάζομαι θα το έχετε υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ. Λέει, λοιπόν: «Η ανθρώπινη ζωή, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού, είναι υπέρτατη αξία. Η ιστορία του Νίκου Ρωμανού είναι μια από αυτές τις οριακές περιπτώσεις». Δεν το λέει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ. Το λέει ο Γενικός Γραμματέας Εσωτερικών και το λέει ο πρώην Γενικός Γραμματέας στο Υπουργείο σας, ο κ. Μαρίνος Σκανδάμης.

Δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν είναι νομότυποι, ότι δεν στηρίζουν τις διαδικασίες. Και αυτό είναι δήλωση δύο κρατικών λειτουργών. Το έχει υποστηρίξει ο κ. Παυλόπουλος πριν.

Αυτά είναι ψηφίδες σε ένα μεγάλο κίνημα συμπαράστασης που υπάρχει αυτήν τη στιγμή -και το γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ- από νεολαίους, από όλο τον κόσμο, από εκπαιδευτικούς, από καλλιτέχνες, από πνευματικούς ανθρώπους, από Ευρωβουλευτές, από άλλα κόμματα, έξω και μέσα από την Ελλάδα. Αυτό το κίνημα συμπαράστασης έρχεται από παντού. Στην ίδια ψηφίδα συμπαράστασης είναι και η χθεσινή συνάντηση που έγινε με τον Ιερώνυμο. Όλα αυτά τι δείχνουν; Σας ζητάμε να παρατυπήσετε, η πολιτεία να παρακάμψει το νόμο;

Λέμε ότι το βασικό ρίσκο αυτήν τη στιγμή που έχει να πάρει η πολιτεία και εμείς σαν κοινωνία είναι ένα και μόνο ένα: να πεθάνει αυτό το παιδί. Και όλα τα άλλα έρχονται μετά.

Τα λέμε όλα αυτά. Μόνο εσείς μπορείτε να κάνετε κάτι γι' αυτό. Και εσείς προσωπικά. Και ό,τι συμβεί, όπως γνωρίζετε, θα έχετε προσωπικά την ευθύνη σαν Υπουργός, πέραν από την Κυβέρνηση. Και ο χρόνος φεύγει.

Έχει ειπωθεί ότι από τη στιγμή που καταθέτετε την τροπολογία σήμερα για την εξ αποστάσεως μάθηση, θα αρχίσει απεργία δίκας. Ένας άνθρωπος που είναι στην τριακοστή μέρα απεργίας πείνας και κόβει το νερό, δεν έχει πολύ χρόνο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΗΛΑΝΤΗΣ: Γιατί να το κόψει;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Μην τη διακόπτετε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Αν θέλετε, μην με διακόπτετε.

Κύριε Υπουργέ, πηγαίνω τώρα στη συγκεκριμένη πρόταση και στην τροπολογία που κάνατε για την εξ αποστάσεως μάθηση. Όλη η εκπαιδευτική και η ακαδημαϊκή κοινότητα αντιδρά σε αυτήν την πρόταση, κύριε Υπουργέ. Ο πρόεδρος του ΤΕΙ Πειραιά δηλώνει ότι η σχολή δεν έχει καμμία υποδομή για κάτι τέτοιο και αυτό δεν μπορεί να υποστηριχθεί. Ακόμα και ο πρύτανης κ. Φορτσάκης που δεν είναι δικός μας -είναι ο γνωστός κ. Φορτσάκης-

λέει ότι δεν μπορεί να γίνει έτσι η εκπαιδευτική διαδικασία.

Επίσης, για όσους γνωρίζουν τη γίνεται στην ελληνική φυλακή αυτό είναι εμπαιγμός. Η ελληνική φυλακή σήμερα σε όσους την επισκεπτόμαστε δεν έχει σαπούνη, όχι κομπιούτερ και e-learning. Δεν έχει σαπούνη! Έχει τρίπατα κρεβάτια, όχι ειδικά δωμάτια μέσα από τα οποία θα γίνεται η εξ αποστάσεως φοίτηση.

Πληρώνουμε πρόστιμο 2 εκατομμύρια ευρώ για αυτές τις συνθήκες. Καταδικαζόμαστε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και πληρώνουμε 2 εκατομμύρια ευρώ και εσείς μου λέτε για την εξ αποστάσεως μάθηση;

Πέραν τούτου, θεωρούμε την άδεια πάρα πολύ πετυχημένο θεσμό. Και έτσι όπως βάζετε αυτήν τη διάταξη σε αυτό που θα καταλήξουμε θα είναι να κόψουμε τις εκπαιδευτικές άδειες. Και αυτό δεν πρέπει να γίνει.

Επίσης, θα μπορούσαμε και να έχουμε τις διαφωνίες μας για μια τέτοια διάταξη, αν την είχατε φέρει πριν. Την φέρνεται στο «παρά πέντε» που πάει να πεθάνει ο άνθρωπος. Χωρίς να έχουμε διαδικασίες καμμίας διαβούλευσης και συζήτησης, πώς θα γίνει αυτό το «εξ αποστάσεως μάθηση»; Αν ήμασταν σοβαροί και είχατε τέτοια πρόταση, εδώ θα έπρεπε να έχουμε διαβούλευση με τους σωφρονιστικούς, με τους εγκληματολόγους, με τους εκπαιδευτικούς, με τα ιδρύματα, με τα συμβούλια των ιδρυμάτων, να σας πουν αν αυτό γίνεται ή δεν γίνεται. Έτσι θα έπρεπε να περάσει η τροπολογία και όχι τώρα, στο «παρά πέντε», στο «άρπα κόλλα», που στην ουσία αποπροσανατολίζει, συσκοτίζει και χάνουμε πολύτιμο χρόνο. Γι' αυτό και η τροπολογία σας είναι ατελέσφορη. Γιατί δεν υπάρχει χρόνος.

Λέμε ότι η εκτελεστική εξουσία δεν παρεμβαίνει. Εγώ θα πω δύο πράγματα που τα ανέφερε και ο κ. Κουράκης χτες στην επίκαιρη ερώτηση που σας έκανε.

Πρώτον, με το που δεν επέστρεψε ο Ξηρός, το συμβούλιο της φυλακής που έβγαλε να του δώσει άδεια διώχθηκε πειθαρχικά και η διευθύντρια των φυλακών μεταφέρθηκε.

Έχουμε περιπτώσεις εκείνη την περίοδο και για μια μακρινή περίοδο -τώρα κάπως άλλαξε- που δεν δίνονταν καθόλου άδειες.

Υπάρχει λοιπόν ένα πολιτικό μήνυμα που δίνετε. Δε θα πάρετε το τηλέφωνο, αλλά δίνετε πολιτικό μήνυμα. Γιατί δεν δόθηκαν άδειες; Γιατί ο Κωστήρης, που δυόμισι χρόνια είχε άψογη συμπεριφορά, δεν παίρνει άδεια; Γιατί άλλοι δεν μπόρεσαν να πάνε ούτε στην κηδεία της μάνας τους; Ξέρετε ποιες είναι αυτές οι περιπτώσεις. Τις έχουμε αναφέρει στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Σωφρονιστικού Συστήματος. Αυτά τα ελέγξατε;

Όταν μιλάει ο Πρωθυπουργός στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό ονομάζει τον Ρωμανό ως «ο ληστής με το καλάσνικοφ» και όχι ως ο νέος άνθρωπος είκοσι ενός χρονών που δεν πρέπει να πεθάνει. Αυτό δεν είναι πολιτικό μήνυμα;

Τα ξέρετε όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, και ξέρουμε ότι αγωνιάτε και εσείς γι' αυτό το θέμα γιατί θα πέσει πάνω σας. Έχει πέσει πάνω σας και η βασική ευθύνη θα είναι πάνω σας και είναι πάνω σας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν αγωνιώ γιατί θα πέσει πάνω μου. Αγωνιώ για τον άνθρωπο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Αγωνιούμε όλοι και εσείς μαζί για τη ζωή αυτού του ανθρώπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε όμως, κυρία συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δώστε μου ένα λεπτό.

Γι' αυτό σας ζητάμε, λοιπόν, έστω και την ύστατη στιγμή, γιατί είναι η ύστατη στιγμή τώρα, να δεχθείτε τις τροπολογίες που καταθέσαμε. Την τροπολογία του κ. Πανούση την υποστηρίζουμε και εμείς και το ΚΚΕ. Νομίζω ότι την υποστηρίζουν και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Γιατί την υποστηρίζουμε; Τι μας ενώνει; Μας ενώνει το γεγονός ότι αυτή είναι μια τροπολογία που μπορεί να φέρει λύση σήμερα. Και η λύση πρέπει να έρθει σήμερα.

Η λύση λέει ότι σε περιπτώσεις που έχει το συμβούλιο των φυλακών μια αρνητική απόφαση μπορεί να παρέμβει ο Υπουργός υπέρ του κρατούμενου. Και αυτό σας λύνει τα χέρια. Και αυτό πρέπει να κάνετε. Δεν νομίζω ότι έχουμε περιθώριο, όχι μόνο εσείς αλλά κανείς μας δεν έχει περιθώριο να πεθάνει αυτό το παιδί. Είναι υπέρτατη αξία η ανθρώπινη ζωή και αυτήν υπερασπι-

ζόμαστε όλοι εδώ αλλά και η δικαιοσύνη. Και εκεί καλούμαστε να δώσουμε τη λύση σήμερα. Έχουμε, λοιπόν, καταθέσει και εμείς τροπολογία προς αυτήν την κατεύθυνση. Διαλέξτε και πάρτε. Όλοι τις υπερασπίζομαστε αυτές τις τροπολογίες. Η κοινωνία τις υπερασπίζεται, κύριε Υπουργέ.

Κάντε το τώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Κατριβάνου.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δε θα ξεκινήσω με το νομοσχέδιο. Θα ξεκινήσω με την τροπολογία. Θα μου επιτρέψετε να πω μερικές σκέψεις που έκανα και κατά την συζήτηση για τον προϋπολογισμό.

Έχει προβληθεί από πολλούς, είχα πει, η άποψη -και μάλιστα συχνά και ως αξίωμα- ότι η ελληνική πολιτεία στέρησε από το Νίκο Ρωμανό τις εκπαιδευτικές άδειες, ένα κεκτημένο δικαίωμα που του χάρισε η εισαγωγή του στο ανώτατο εκπαιδευτικό σύστημα. Άρα καταλήγουν οι θιασώτες της θεωρίας αυτής, μη χορηγώντας τις άδειες αυτές η πολιτεία εκδικείται το Ρωμανό για τις απόψεις του και τις πράξεις του.

Κατηγορηματικά λέω, λοιπόν, ότι αυτό δεν είναι αληθές. Η δημοκρατία δεν εκδικείται και δεν τιμωρεί με βάση το φρόνημα. Αναρωτιέμαι πόσοι απ' αυτούς που με τόση ευκολία και απολυτότητα διακινούν το σενάριο που ανέφερα διάβασαν έστω τι λέει ο Σωφρονιστικός Κώδικας πριν προβούν στις εκτιμήσεις αυτές. Μια απλή ανάγνωση θα κλόνιζε αυτήν τη βαθιά σιγουριά με την οποία εκφράζονται.

Από την απλή ανάγνωση, λοιπόν, προκύπτει πως ο επιτυχών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα τεχνολογικά ιδρύματα της χώρας δεν δικαιούται αυτόματα εκπαιδευτική άδεια. Δικαιούται όμως να τη ζητήσει. Υπάρχουν αρμόδιοι, το δικαστικό συμβούλιο και ο ανακριτής που διέταξε την προσωρινή κράτηση, αν πρόκειται για υπόδικο, που με βάση τα ιδιαίτερα στοιχεία της κάθε περίπτωσης, αλλά και με βάση τα κριτήρια του νόμου, θα κρίνουν αν θα τη λάβει. Επαναλαμβάνω λοιπόν, ότι αρμόδιοι είναι το δικαστικό συμβούλιο του οποίου προΐσταται δικαστικός λειτουργός και ο ανακριτής.

Όσοι μπήκαν στον κόπο να διαβάσουν το νόμο, θα κατάλαβαν ότι ο Νίκος Ρωμανός είχε ελάχιστες πιθανότητες να λάβει εκπαιδευτική άδεια, ιδίως από τη στιγμή που είναι υπόδικος για άλλα αδικήματα, σύμφωνα με το υφιστάμενο νομοθετικό καθεστώς. Δεν θα έπαιρνε άδεια, όχι γιατί το θέλει η Κυβέρνηση, όχι γιατί το θέλει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, αλλά επειδή έτσι ορίζει ο νόμος, τον οποίο ερμηνεύουν και εφαρμόζουν τα αρμόδια όργανα που προανέφερα.

Λένε πολλοί: «Μα δεν γίνεται ο Υπουργός να κάνει παρέμβαση στα αρμόδια όργανα, ώστε να γνωμοδοτήσουν διαφορετικά, ακόμα κι αντίθετα στο νόμο και τη συνείδησή τους;».

Σε αυτούς απαντώ: Αυτό θέλετε; Έναν Υπουργό Δικαιοσύνης που να τηλεφωνεί στους κατά το Σύνταγμα αδέσμευτους δικαστικούς λειτουργούς και να επιβάλλει αποφάσεις που επιθυμεί ο ίδιος ή ζητεί η κοινή γνώμη; Αυτή τη δημοκρατία θέλουμε;

Άλλοι πάλι λένε: «Αφού ο Ρωμανός δεν δικαιούται εκπαιδευτικές άδειες, γιατί του επέτρεψαν να δώσει εξετάσεις;». Ακούγεσαι αληθοφανής, αλλά δεν αντακλά την αλήθεια. Ο Νίκος Ρωμανός και ο κάθε Νίκος Ρωμανός μπορεί σήμερα να μην δικαιούται εκπαιδευτική άδεια. Σήμερα. Όμως, έπειτα από κάποιο χρονικό διάστημα, μπορεί να πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει ο νομοθέτης και τις οποίες εξετάζουν τα αρμόδια όργανα που χορηγούν τις άδειες. Έχει συμβεί στο παρελθόν πολλές φορές και θα συμβεί ξανά.

Αν ίσχυε το επιχείρημα που σας ανέφερα, τι θα έπρεπε να κάνει το κράτος; Θα προτιμούσαμε, δηλαδή, οι κρατούμενοι να εξετάζονται a priori πριν τις πανελλαδικές εξετάσεις κι αν κρίνεται ότι δεν δικαιούνται τη δεδομένη στιγμή εκπαιδευτική άδεια να αποθαρρύνονται από το να συμμετάσχουν στις εξετάσεις

αυτές; Αυτή είναι η λειτουργία μίας υπεύθυνης πολιτείας; Δεν πρέπει ο κρατούμενος να έχει τη δυνατότητα να αποδείξει ότι θέλει και μπορεί να αλλάξει, να προοδεύσει, να ενταχθεί και πάλι στην κοινωνία;

Επομένως, η πολιτεία δεν στέρησε από το Νίκο Ρωμανό τις εκπαιδευτικές άδειες που δικαιούται. Αυτό πρέπει να ξεκαθαριστεί και να το κατανοήσουν τουλάχιστον οι καλοπροαίρετοι.

Από κει και πέρα είναι διαφορετικό ζήτημα τι δικαιούται και τι θα έπρεπε να δικαιούται ένας έγκλειστος που πετυχαίνει την εισαγωγή του σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Μιλώ για το δικαίωμα στη μόρφωση και στον τομέα αυτό πρέπει να γίνουν κι άλλα βήματα, εφόσον αποδεχόμαστε ότι στο μέτρο του δυνατού πρέπει να διευκολύνουμε τους κρατούμενους να σπουδάσουν, εφόσον το επιθυμούν. Επαναλαμβάνω, το προστατευόμενο αγαθό είναι το δικαίωμα στη μόρφωση και αυτό το δικαίωμα αν οι ιδιαίτερες περιστάσεις κάποιου κρατούμενου δεν επιτρέπουν τη χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών, πρέπει να βρεθεί τρόπος να στηριχθεί.

Ευτυχώς, η τεχνολογία σήμερα μας δίνει λύσεις που παλαιότερα θα ήταν δυσκολότερα εφικτές. Την τροπολογία που εισηγούμαστε, μαζί με τον Υπουργό Παιδείας, θα έπρεπε να την εισηγηθούμε ακόμα κι αν δεν είχε προκύψει η υπόθεση του Νίκου Ρωμανού. Με βάση αυτήν τη διάταξη θα έχουν οι κρατούμενοι τη δυνατότητα διά αποστάσεως και με κάθε πρόσφορο μέσο να παρακολουθούν τις σπουδές τους, εφόσον δεν τους χορηγείται εκπαιδευτική άδεια.

Το λέω αυτό και απαντώ και στην κ. Κατριβάνου ότι καθυστέρησαμε. Μα, μήπως ο νομοθέτης δεν ήταν που δεν προέβλεψε τέτοιες περιπτώσεις; Νομίζω ότι κι εσείς ήσασταν στην Επιτροπή Σωφρονιστικού Συστήματος και με ομόφωνη απόφαση της επιτροπής καταθέσατε στη Βουλή το σχέδιο για το νέο Σωφρονιστικό Κώδικα. Τροποποιήσατε το άρθρο 58; Γιατί δεν το τροποποιήσατε και το έχετε αφήσει ίδιο;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Χρειάζεται διαβούλευση για να γίνει αυτό. Δεν γίνεται έτσι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι και ο κ. Κουτσούμπας εδώ, πρόεδρος της επιτροπής. Το αφήσατε ίδιο, διότι απλούστατα δεν προέκυψε μία τέτοια υπόθεση, δεν τη σκεφθήκατε και θεωρούσατε επαρκές το νομοθετικό πλαίσιο. Φέρατε έναν κώδικα προοδευτικό, πολύ καλό. Είπαμε και στη Βουλή ότι πρέπει να έρθει στις Επιτροπές, αλλά το άρθρο 58 δεν το τροποποιήσατε.

Θα ήθελα να κλείσω την παρένθεση αυτή με μία ευχή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εγώ τα λέω αυτά, για να δείτε ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά και ούτε κανείς καθυστερεί κάτι επίτηδες ή όχι. Απλώς, κινούμεθα προς μία σωστή κατεύθυνση, φαντάζομαι καλόπιστα όλοι εδώ μέσα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Η παράταξή σας δεν ήθελε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα ήθελα, λοιπόν, να κλείσω την παρένθεση αυτή με μία ευχή. Την κλείνω, λοιπόν, με την ευχή που είπα και προχθές. Κανείς δεν ζήτησε από το Νίκο Ρωμανό δήλωση φρονημάτων. Άλλο θέμα είναι αν τη μετανοία του για την πράξη για την οποία κρατείται και όχι για τις απόψεις του θα την ευχόμαστε όσο πιστεύουμε στη δημοκρατία, στη δικαιοσύνη και στις δεύτερες ευκαιρίες. Εύχομαι έστω και τώρα ο Νίκος Ρωμανός, όποια κι αν είναι η στόχευσή του για το μέλλον, όποια κι αν είναι τα όνειρά του, ό,τι κι αν επιθυμεί να κάνει, ακόμα κι αν αυτό είναι να περάσει το υπόλοιπο της ζωής του μισώντας το κράτος, μισώντας το σύστημα, ακόμα κι εμένα προσωπικά, να συνειδητοποιήσει ότι αυτά μπορεί να τα πράξει μόνο ζωντανός και υγιής.

Πιστεύω πως το ίδιο επιθυμούν όλοι οι υγιώς σκεπτόμενοι άνθρωποι και γι' αυτό εύχομαι από καρδιάς -το τονίζω αυτό: από καρδιάς- να αναθεωρήσει την απόφασή του και να σταματήσει την απεργία.

Ταυτόχρονα, εύχομαι να πάψουν οι επιτήδριοι να κυνηγούν μικροσκοπιμότητες και πρόσκαιρα κέρδη στην πλάτη ενός νέου ανθρώπου, σεβόμενοι το ύψιστο αγαθό, την ανθρώπινη ζωή.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Την τροπολογία Πανούση τη σκεφτήκατε, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Κατριβάνου, εγώ δεν σας διέκοψα. Έχετε μία μανία να διακόπτετε και ενώ παλιά είχατε ουσία, τώρα διακόπτετε χωρίς ουσία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Θα μας πείτε για την τροπολογία; **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Δεν τελείωσα. Αυτά πάω να πω τώρα. Γιατί διακόπτετε;

Θα περάσω τώρα στο θέμα των τροπολογιών -των προτάσεων- στην τροπολογία. Το σύστημα της ηλεκτρονικής επιτήρησης, όπως ξέρετε κι όπως έχω πει κατ' επανάληψη, καθυστέρησε πράγματι -εννοώ τα «βραχιολάκια»- όχι με υπαιτιότητα του Υπουργείου, αλλά διότι οι εταιρείες οι οποίες αποκλείστηκαν από τον διαγωνισμό προσέφυγαν στη δικαιοσύνη. Πριν επτά ημέρες βγήκε η απόφαση και ήδη έχω υπογράψει τη σύμβαση να προχωρήσουμε. Προβλέπω ένα μακρύ χρονικό διάστημα.

Παρακάλεσα τους αρμόδιους της εταιρείας να επισπεύσουν τη διαδικασία, για να μπορέσουν να καλυφθούν πολλές περιπτώσεις και αν συντρέχουν και οι περιπτώσεις -εγώ δεν θέλω να αναφέρομαι ειδικά- σε οποιονδήποτε κρατούμενο, είτε είναι κατάδικος είτε υπόδικος, να τύχει αυτού του ευεργετήματος, το οποίο είναι ένα ενδιάμεσο στάδιο μεταξύ της προσωρινής κράτησης, της προφυλάκισης, και των περιοριστικών όρων. Δηλαδή, δίδεται μόνο όταν απορρίπτεται η αίτηση για προσωρινή κράτηση και είναι μέσα, για να μπορεί να παρακολουθεί τα μαθήματά του ή οποιονδήποτε άλλος να βγαίνει έξω με το «βραχιολάκι». Είναι ένα θέμα το οποίο θα το τρέξουμε. Παρακάλεσα να το τρέξουμε όσο μπορούμε περισσότερο.

Θα ήθελα τώρα να σας μιλήσω για την τροπολογία της ΔΗΜΑΡ. Βέβαια, οι δύο τροπολογίες δεν είναι ακριβώς οι ίδιες.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Σας δίνουμε ποικιλία!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχουν σαφέστατη διαφοροποίηση. Θέλω, όμως, να σας πω το εξής. Δεν μπορεί ο Υπουργός Δικαιοσύνης, όπως αναφέρεται στη μία εξ αυτών, να υποκαθιστά τα δικαστικά όργανα. Δεν μπορεί να γίνει αυτό. Πώς θα ακυρώσω μια απόφαση δικαστική, ένα βούλευμα; Για σκεφτείτε το λίγο. Σε ποια χώρα συμβαίνει αυτό;

Θέλετε να σας πω σε περίπτωση τι συμβαίνει στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες που έχουν το ίδιο σύστημα; Ακούστε τι ισχύει σήμερα σε όλη την Ευρώπη.

Στη Μάλτα, στη Ρουμανία και στη Λιθουανία έχουν το δικαίωμα να πάρουν εκπαιδευτική άδεια, για να μορφωθούν -μιλάμε για κρατούμενους υπόδικους ή κατάδικους, όπως είπαμε,- αλλά μόνο εφόσον έχουν εκτίσει το μεγαλύτερο μέρος της ποινής τους και έχει γίνει εκτίμηση κινδύνου. Εμείς δεν το βάζουμε αυτό. Είναι ακόμα πιο καλό το σύστημά μας.

Σε ορισμένες χώρες παρέχεται η δυνατότητα εκπαίδευσης κρατούμενων στις φυλακές μέσω υπολογιστή, ακόμα κι με ελεγχόμενη πρόσβαση στο διαδίκτυο. Εμείς δεν θέλουμε να έχουμε ούτε ελεγχόμενη πρόσβαση στο διαδίκτυο. Οι χώρες αυτές είναι η Γερμανία, το Βέλγιο, η Αυστρία, η Νορβηγία και η Καταλονία στην Ισπανία. Δεν ξέρω αν αυτό το έχει ολόκληρη η Ισπανία, αλλά αυτό που βρήκαμε σε όλες τις χώρες είναι αυτό.

Οι κρατούμενοι στη Σουηδία έχουν δυνατότητα πρόσβασης από τη φυλακή σε πολλούς τομείς εκπαίδευσης.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής πρόγραμμα εκπαίδευσης στις φυλακές υλοποιεί το Πανεπιστήμιο Cornell. Οι κρατούμενοι δεν παίρνουν άδειες ποτέ για να παρακολουθήσουν μαθήματα, αλλά υπάρχουν επισκέπτες-καθηγητές, οι οποίοι τους βοηθούν στην εκπαίδευσή τους.

Δεν θα μιλήσω για τα εργαστήρια, που είναι πρακτικά, και κάλλιστα, σύμφωνα με τον κανονισμό της σχολής -γιατί το έχουμε ψάξει και μελετήσει το θέμα- μπορούν αντί για εργαστήρια να γίνονται εργασίες. Το 65% των μαθητών της σχολής αυτής πέρυσι αντί για εργαστήρια έκανε εργασίες πάνω στα θέματα που υπάρχουν.

Όσον αφορά την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ, δεν λέω ότι με άλλες συνθήκες δεν θα μπορούσε σε μερικά σημεία, όχι σε όλα,

να ήταν σωστή, αλλά τα καλύπτουμε εμείς με τα «βραχιολάκια».

Θέλω να σας προβληματίσει το εξής. Για έναν υπόδικο για τα αδικήματα των άρθρων 187 και 187 Α', δηλαδή για «εγκληματική οργάνωση» και για «τρομοκρατική οργάνωση» -μιλάμε θεωρητικά, δεν αναφέρομαι σε κανέναν συγκεκριμένο, γιατί αν μπει μια διάταξη θα ισχύει για όλους- δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση.

Άρα με το να δοθεί άδεια καταργείται εμμέσως το ένταλμα προσωρινής κράτησης. Δηλαδή, με παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας στα όργανα της δικαστικής. Κατάλυση του κράτους δικαίου. Αυτό μου λέτε.

Η εκπαιδευτική άδεια δεν μπορεί να είναι υποχρεωτική. Λέτε: «Σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως αδικήματος». Δεν μπορεί να είναι. Η χορήγηση πρέπει να εξαρτάται από την κρίση του αρμοδίου οργάνου. Σας ανέφερα τις αποφάσεις όλων των ευρωπαϊκών χωρών και τι ισχύει.

Αίτηση θεραπείας δεν προβλέπεται στο Ποινικό Δίκαιο. Αντίθετα, απαγορεύεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Πεθαίνει, κύριε Υπουργέ! Είναι ζήτημα ώρας. Για αυτό μιλάμε. Για ανθρώπινη ζωή μιλάμε, κύριε Υπουργέ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Αναγνωστάκη, εγώ λέω ότι μπορεί να λυθεί το θέμα.

Εφόσον θα γίνει το μάθημα από τη σχολή και σύντομα θα γίνει η ηλεκτρονική επιτήρηση, τα «βραχιολάκια», πρέπει να πεισθεί και ο συγκεκριμένος κρατούμενος, από τους γονείς του, από μία ψυχολογική υποστήριξη και να το αντιληφθεί αυτό και να το καταλάβει ότι είναι θέμα χρόνου να υλοποιηθεί με το «βραχιολάκι».

Τα άλλα δεν γίνονται. Είναι πέρα από το δικονομικό μας σύστημα. Είναι κατάλυση όλου του δικονομικού συστήματος και του κράτους δικαίου. Δεν γίνονται αυτά.

Για αυτό το οποίο διαβάσατε για τους δύο πρώην γενικούς γραμματείς, το καταλαβαίνω κι εγώ. Ασπάζομαι ό,τι λέτε. Πρόταση δεν έχουν, όμως. Γιατί ξέρουν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για ποιο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν θέλω να σας πω τη συζήτηση έγινε. Δεν έχουν πρόταση. Ποιος εδώ αρνείται ότι η ζωή είναι το ύψιστο αγαθό και πρέπει να προστατεύεται, όπως και το δικαίωμα στη μόρφωση; Πρόταση είδατε;

Εμείς, παρά ταύτα, στο πρόγραμμα μηχανοργάνωσης των καταστημάτων κράτησης, που χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ, έχουμε βάλει ένα σύστημα εκπαίδευσης για τους φυλακισμένους, στο οποίο μπορούμε να διαμορφώσουμε το εκάστοτε πρόγραμμα σπουδών, ώστε να υπάρχουν οι σημειώσεις των καθηγητών και των φοιτητών, τα βιβλία που χρειάζονται, να υπάρχει βίντεο το οποίο θα δείχνει τα μαθήματα και τα πειράματα, σύστημα ηλεκτρονικών εξετάσεων και βεβαίως, εξειδικευμένοι σύνδεσμοι σε διαδικτυακούς τόπους.

Να πω λίγα λόγια και για το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο το έχω αναπτύξει. Δεν νομίζω να θέλετε να πω για τη θεωρητική του θεμελίωση.

Κυρία Πρόεδρε, έχω μόνο τέσσερα λεπτά. Μπορώ να χρησιμοποιήσω και λίγο από το χρόνο της δευτερολογίας μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, κύριε Υπουργέ. Έχετε τη δυνατότητα. Θα έχετε ανοχή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα αναφερθώ στις παρατηρήσεις, καθώς έχω αναφερθεί για το νομοσχέδιο στις επιτροπές. Έχω πει για τη σκοπιμότητα του νομοσχεδίου και δεν νομίζω ότι αμφισβητείται, όπως και γιατί πρέπει να υπερψηφιστεί.

Από τις παρατηρήσεις που σημειώσα σήμερα, όσον αφορά για την εισπρακτέα απαίτηση, πρέπει να σας πω ότι το ερώτημα που διατυπώθηκε είναι ότι δεν αναφέρεται η εισπρακτέα απαίτηση σε μερικούς νόμους. Κατά την έννοια της βεβαίωσης ή του καταλογισμού, δηλαδή όπου και όταν το ελληνικό δημόσιο υφίσταται ζημία, δεν ασκεί αγωγή για να πάρει τα χρήματά του, όπως συμβαίνει μεταξύ ιδιωτών. Έχει αξίωση, η οποία μονομερώς καταλογίζει μέσω διοικητικών ή δικαστικών οργάνων, όπως για παράδειγμα Επιθεωρητής Οικονομικών, το Ελεγκτικό Συνέδριο,

η οποία καθίσταται εισπρακτέα είτε γιατί δεν ασκήθηκε ένδικο μέσο είτε γιατί δεν έγινε δεκτή ασκηθείσα προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια.

Τώρα, σχετικά με τη διαφοροποίηση -το είπα στην επιτροπή, να το πω κι εδώ- οριστικής και τελεσίδικης απόφασης. Εάν δεν ενδιαφέρουν αυτά και εξαντλούμαστε στο πρώτο θέμα να μην τα πω. Επειδή, όμως, έγιναν παρατηρήσεις, πρέπει να ακουστούν.

Κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 1, λοιπόν, όταν τα συγκεκριμένα εγκλήματα έχουν τελεστεί σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, αρκεί η οριστική απόφαση. Αυτά προβλέπει η φορολογική νομοθεσία, ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας και ο Φορολογικός Κώδικας.

Αντίθετα, απαιτείται τελεσίδικη απόφαση για όσα διαλαμβάνονται στην παράγραφο 3, γιατί εκεί οι υποθέσεις εκδικάζονται σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Ως προς τον καθορισμό της ζημίας, που ειπώθηκε, η ζημία είναι αυτή η οποία αναφέρεται στο κατηγορητήριο. Έτσι γίνεται χρόνια ολόκληρη στο δίκαιό μας. Εάν παρά ταύτα αποδειχθεί ότι η ζημία είναι μικρότερη, τότε αποδίδεται το επιπλέον, το οποίο θα χρειαστεί να αποδώσει. Εάν, όμως, αποδειχθεί ότι είναι μεγαλύτερη, θα γίνει συμπληρωματική κατηγορία.

Για τις αποφάσεις που θα εγγράφονται στο ποινικό μητρώο: Εγγράφονται οι καταδικαστικές αποφάσεις και παραμένει ο κακοσυμπεριφερόμενος χαρακτήρας. Για τη μετατροπή και την αναστολή της ποινής, εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Σύμφωνα με τις διατάξεις -εάν προσέξατε- θα είδατε ότι ρυθμίζεται και η περίπτωση συρροής εγκλημάτων. Ο δε συμμετέχων που δεν συμφωνεί, δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις αυτές, κύριε Κοντονή.

Για το θέμα το οποίο είπα ο κ. Γκιόκας, ότι μπορεί κάποιος έμπορος ναρκωτικών να πληρώσει, πρέπει να σας πω ότι επί παραβάσεως του νόμου για ναρκωτικά -ένας έμπορος- δεν έχουμε ζημία του δημοσίου και συνεπώς δεν υπάρχει αποκαταστατέα ζημία ώστε να τύχει εφαρμογής η διάταξη του νομοσχεδίου για την ελαφρότερη ποινική μεταχείριση.

Για τις ποινές, για το εάν είναι ελαφρές ή όχι, είχατε πει, κύριε Κοντονή ότι θα κάνετε μια πρόταση για τις ποινές. Δεν την βλέπω σήμερα.

Τέλος, για τις μεταβατικές διατάξεις, είχαμε πει ότι για λόγους ισότητας πρέπει να υπάρξουν και οι μεταβατικές διατάξεις. Διότι, ένας που έχει καταδικαστεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και πάει στο δευτεροβάθμιο δεν είχε υπ' όψιν του το νομοθέτημα το οποίο γίνεται, για να τύχει των ευνοϊκών μεταχειρίσεων. Γι' αυτό βλέπετε ότι υπάρχει και μία διαφοροποίηση στις ποινές.

Τώρα για αυτό το οποίο ειπώθηκε -το οποίο δεν είναι ακριβές- ότι δήθεν εξανεμίζονται οι ποινές και ότι η πολιτεία φέρεται να «χαρίζεται» κάπου, σας υπενθυμίζω σωρεία διατάξεων, οι οποίες ρυθμίζουν πολύ πιο επεικώς τα θέματα αυτά και μάλιστα αυτό αφορά και ιδιώτες. Δεν παραλλάσσει η ποινική μεταχείριση. Η αξίωση της πολιτείας για πάταξη του εγκλήματος δεν αφορά το ποιος είναι ο βλαπτόμενος. Αυτό να το εξηγήσουμε. Είναι πάγιες αρχές του Ποινικού Δικαίου από την εποχή του Μπεκαρία και των μεγάλων νομομαθών. Δεν υπάρχει διαφορά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, το λέει ρητά ο νόμος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κοντονή, θα σας δώσω μετά τον λόγο να πείτε την παρατήρησή σας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα δευτερολογήσουν, αν θέλουν.

Ακούστε. Τι μας λέει; Μάλιστα προχωράει ακόμα περισσότερο και είναι κάτι που το είπα και ο κ. Πανούσης. Μήπως θα έπρεπε δηλαδή πριν ασκηθεί η ποινική δίωξη να μείνει ατιμώρητος. Είναι μια άποψη, φιλοσοφική. Εγώ δεν λέω ότι δεν είναι.

Προσέξτε τι λέει το 384. Το αξιόποινο των εγκλημάτων, που είναι και κακοουργήματα κύριε Γκιόκα, όχι μόνο πλημμελήματα, δεν το λέω για εσάς τώρα, το λέω για τον κ. Κοντονή...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, γιατί το λέτε για εμένα; Είπα εγώ ότι είναι μόνο πλημμελήματα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-

φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το αξιόποινο των εγκλημάτων εξαλείφεται, εάν ο υπαίτιος με δική του θέληση και πριν εξεταστεί με οποιονδήποτε τρόπο από την πράξη επί της αρχής αποδώσει χωρίς παράνομη βλάβη αυτό που...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Πριν εξεταστεί!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, πριν εξεταστεί. Άρα, λοιπόν, ακόμα καλύτερα. Υπάρχουν, δηλαδή, ευνοϊκές ρυθμίσεις και στο 406 που υπάρχουν και πλημμελήματα, τα οποία έχουν ιδιαίτερη ηθική απαξία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Στο 406 Α' αναφέρεστε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως. Υπάρχουν πλημμελήματα με ιδιαίτερη ηθική απαξία. Έχει χρεοκοπίες, πλαστογραφίες, τοκογλυφίες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Για την απιστία λέει ότι απαγορεύεται οποιαδήποτε συνδιαλλαγή με το δημόσιο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας λέω, λοιπόν, ότι υπάρχει το σύστημα αυτό. Απλούστατα εδώ είναι ένα κίνητρο για να έρθουν τα χρήματα στο δημόσιο. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς θα έρθουν αλλιώς.

Και βέβαια θα ήταν και υποκριτικό να λέμε εδώ ότι μερικοί οι οποίοι θα κατηγορηθούν ή κατηγορούνται για τα αδικήματα αυτά δεν θα ωφεληθούν. Φυσικά θα ωφεληθούν. Δεν κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας.

Όμως προσπαθούμε να συγκεράσουμε δύο αγαθά –ας το πω έτσι– δηλαδή αφ' ενός μεν το δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου να πάρουν τα χρήματά τους πίσω ως βλαπτόμενοι και αφ' ετέρου να υπάρχει μία τιμωρία. Τιμωρία υπάρχει, απλώς είναι λίγο πιο επεικική από την τιμωρία στην περίπτωση που δεν θα επέστρεφε τα χρήματα.

Δεν αφορά ελαφρυντικές περιπτώσεις το άρθρο 84 ούτε μπορούμε να πούμε ότι συντρέχει, όπως αναφέρεται στην έκθεση της Επισημοποιημένης Επιτροπής –προφανώς από παραδρομή– λόγος συρροής περισσοτέρων λόγων ελαφρυντικών, του άρθρου 85 του Ποινικού Κώδικα. Γιατί εδώ δεν πρόκειται για δεύτερη ελαφρυντική περίπτωση. Είναι καθαρή τοποθέτηση του νομοθέτη ότι τιμωρεί αυτοτελώς τα αδικήματα αυτά, όταν συμβούν με αυτές τις προϋποθέσεις, με συγκεκριμένες ποινές. Αυτές, αν συντρέχουν και λόγοι του άρθρου 84 παράγραφος 2, θα τις έχουμε.

Η άλλη τροπολογία που καταθέσαμε, τώρα, για το ζήτημα των αναβολών, είναι μία πρόταση που έχει απασχολήσει πολλά δικαστήρια και εφαρμόστηκε ατύπως και στο Εφετείο Πειραιά με μεγάλη επιτυχία. Την έχουν φέρει δικαστικοί λειτουργοί και συγκεκριμένα ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Τι λέει δηλαδή: Όταν αναβάλλεται μια υπόθεση, καλά είναι να προσδιορίζεται σε δικάσιμο του δικαστή ο οποίος την ανέβαλε. Γιατί; Γιατί απλούστατα έχει γνώση της δικογραφίας, ξέρει τα αντικείμενα και δεν θα χρειάζεται μετά από έναν χρόνο να ασχοληθεί κάποιος άλλος δικαστής και ενδεχομένως να αναβληθεί πάλι. Αυτός είναι ο λόγος. Και βεβαίως, να μην μπορεί να λέει κάποιος διάδικος: «Α, ξέρετε, ο τάδε δικαστής είναι αυστηρός, ο δέικα δεν είναι αυστηρός». Είναι ο φυσικός δικαστής ο οποίος έχει κληρωθεί. Δεν βλέπω το πρόβλημα γι' αυτό.

Όσον αφορά τώρα την άλλη τροποποίηση, η οποία είναι μια ποινική μεταχείριση των δικαστικών γραμματέων, για το οποίο υπήρχε ένα λάθος από παραδρομή σε παλιό δίκαιο, μας το υπέδειξε η ομοσπονδία των δικαστικών υπαλλήλων και το διορθώσαμε.

Η αύξηση των αντεισαγγελέων πρωτοδικών κατά τρεις είναι αναγκαία, διότι βγαίνουν πιο γρήγορα από τη σχολή και πρέπει να υπάρχει μια πρόβλεψη για την ικανοποίηση των οικονομικών τους. Δεν ξέρω αν έχει δημιουργήσει άλλο πρόβλημα καμμία άλλη από αυτές.

Επίσης, οι δύο διατάξεις που αφορούν τον οργανισμό των δικαστηρίων είναι αιτήματα των δικαστικών ενώσεων. Τα υποστήριξα κι εγώ παλιά ως πρόεδρος της ένωσης, δεν έγιναν δεκτά τότε από το Υπουργείο. Αυστηροποιήθηκαν κατά κάποιον τρόπο τρεις διατάξεις βασικές, οι οποίες ασκούσαν έναν υπέρμετρο και,

θα έλεγα, αυστηρό έλεγχο στους δικαστικούς λειτουργούς. Οι δύο απ' αυτές αποκαθίστανται. Η τρίτη που αφορά τους οργανισμούς είναι ένα ζήτημα το οποίο θέλει λίγο περισσότερη εξέταση και επιφυλάσσομαι να το συζητήσουμε για να το φέρω σε άλλη συνεδρίαση.

Αυτά ήθελα να πω, και για την τροπολογία και για όλα.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Για τις άλλες δύο τροπολογίες, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσον αφορά τις βουλευτικές τροπολογίες, τώρα, θα ήθελα να πω, μιας και αναπτύχθηκαν και μερικές, ότι η τροπολογία με γενικό αριθμό 2062 και ειδικό 143 είναι αυτή που αφορά τη μη αναστολή της δικηγορικής ιδιότητας για δημάρχους ορεινών δήμων, για τους οποίους έχει τεθεί ζήτημα ότι οι αποδοχές είναι πάρα πολύ μικρές. Έχει ζητηθεί όταν είναι ορεινοί οι δήμοι να μπορούν οι δήμαρχοι αυτοί, ανεξαρτήτως της επαγγελματικής ιδιότητος, να ασκούν και το επάγγελμά τους. Άρα, λοιπόν, η τροπολογία με γενικό αριθμό 2062 γίνεται δεκτή.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 2072, με την οποία εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης να καθορίσει τους όρους και τις προϋποθέσεις αλιείας για ερευνητικούς σκοπούς, νομίζω ότι προάγει την έρευνα και δεν βλέπω τον λόγο γιατί να μη γίνει δεκτή.

Για τις δύο υπουργικές τροπολογίες μίλησα.

Η άλλη βουλευτική τροπολογία είναι η με γενικό αριθμό 2083 και ειδικό 156, η οποία αφορά τη συμμετοχή στο διοικητικό συμβούλιο του Ινστιτούτου Αιγαίου και εκπροσώπων της πανεπιστημιακής κοινότητας του Πανεπιστημίου Πειραιά, και γίνεται δεκτή.

Με την τροπολογία με γενικό αριθμό 2082 και ειδικό 155 μετονομάζεται, καλύτερα και πιο εύχρηστα, το «Κέντρο Αποθεραπείας Παιδιών με Αναπηρία Ξάνθης» σε «Κέντρο Αποθεραπείας Ατόμων με Αναπηρία Ξάνθης» και ρυθμίζονται διάφορα θέματα.

Τέλος, η τροπολογία με γενικό αριθμό 2081 και ειδικό 154 αφορά ρύθμιση θεμάτων για την υλοποίηση του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι». Είναι μια τροπολογία που ρυθμίζει υπηρεσιακά θέματα των ανθρώπων που ασχολούνται με τη «Βοήθεια στο Σπίτι» και την ταχύτερη αποπληρωμή των αποδοχών τους.

Ευχαριστώ πολύ.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κι εγώ το ίδιο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μισό λεπτό, γιατί έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Πανούσης.

Κύριε Πανούση, ορίστε, έχετε τον λόγο για την παρατήρησή σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα λίγο την προσοχή σας.

Εντάξει, στα νομικά υπάρχει διχογνωμία, αλλά έχει γίνει λάθος εφαρμογή του νόμου. Άκουσα και τον κ. Πλεύρη, είναι λάθος αυτά που λέτε.

Το άρθρο 58 για τις εκπαιδευτικές άδειες παραπέμπει στο άρθρο 55.1 περίπτωση γ'. Όχι παράγραφο γ'. Όχι το 2 και το 3 εντός παρενθέσεως. Τι λέει η περίπτωση γ' της παραγράφου 1; Να εκτιμάται η ωφέλεια που θα προκύψει για να επανέλθει στην ελεύθερη ζωή μετά την εκπαιδευτική άδεια. Πουθενά δεν λέει αυτά τα 2/5, 3/5, επικινδυνότητα. Πουθενά δεν τα λέει! Ένα το κρατούμενο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είπα 2/5 εγώ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Όχι εσείς. Λέω ότι η εφαρμογή που έχει γίνει, όχι από σας, αλλά από το συμβούλιο, είναι λάθος.

Το δεύτερο. Το άρθρο 58 που απαιτεί σύμφωνη γνώμη του δικαστικού οργάνου δεν αφορά καταδίκους που είναι και υπόδικοι –κάναμε λάθος εμείς ως συντάκτες του νόμου, εγώ το παραδέχομαι, δεν το είχαμε δει το '99– αλλά μόνο υποδίκους, διότι διαφορετικά η θέση του υπόδικου καθίσταται δυσχερέστερη από αυτήν του κατάδικου. Η υποδικία απορροφάται. Πουθενά δεν υπάρχει η ερμηνεία που δίνεται. Έχει κάνει λάθος το συμβούλιο και κατά τη γνώμη μου έχει κάνει λάθος και ο ανακριτής. Το άρθρο λέει: «υπόδικος ή χρεοφειλέτης». Πουθενά δεν λέει: «ο

κατάδικος είναι υπόδικος». Ο κατάδικος έχει άλλη διαδικασία. Απορροφάται η υποδικία.

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Υπουργέ, δεν ακυρώνετε καμμία απόφαση δικαστηρίου ως Υπουργός Δικαιοσύνης, αν κάνετε δεκτές τις τροπολογίες. Παρεμβαίνετε in dubio pro libertate όταν το συμβούλιο φυλακής αρνείται. Όχι το δικαστήριο, το συμβούλιο φυλακής. Έχουμε ανωτέρα βία και έχουμε έκτακτες συνθήκες. Ανωτέρα βία και έκτακτες ανάγκες. Κάθε τόσο νομοθετούμε για ανωτέρα βία και έκτακτες ανάγκες πλημμυροπαθών, τοκογλύφων, δεν ξέρω τι άλλο.

Αυτήν τη στιγμή ο Υπουργός Δικαιοσύνης γι' αυτήν έστω την περίπτωση, ανωτέρα βία και έκτακτες ανάγκες, να λύσει το πρόβλημα σήμερα. Για όλα τα άλλα που μου λέτε, δεν παρεμβαίνετε σε καμμία δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη έκανε τη δουλειά της, το συμβούλιο έκανε λάθος, κατά τη γνώμη μου, και μπέρδεψε τα πράγματα. Όσον αφορά το άλλο, το κατ' αναβολή, δεν είναι φυσικός δικαστής ο ίδιος δικαστής, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι φυσικός δικαστής ο ίδιος δικαστής!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Κοντονής έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για να διευκρινίσει ο κύριος Υπουργός αυτό το οποίο θα τον ρωτήσω.

Μας λέτε σήμερα στη Βουλή, κύριε Υπουργέ, ότι άμα τύχει εφαρμογής το σύστημα του γεωεντοπισμού, αυτό το δικαιούται ο Νίκος Ρωμανός ή μας λέτε κάτι άλλο; Δηλαδή λέτε στη Βουλή σήμερα ότι το θέμα της εφαρμογής είναι θέμα χρόνου ή μας λέτε κάτι άλλο; Διότι έμεινε εκκρεμές από την τοποθέτησή σας, εάν εννοείτε το ένα ή αν θα εφαρμοστεί το δεύτερο. Αυτό είναι ιδιαίτερα κρίσιμο.

Το δεύτερο που ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι δεν ξέρω σε ποιους αναφέρεστε, αλλά σε κάθε περίπτωση, μακριά από εμάς οι οποιεσδήποτε «συμβουλές» προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης να παρέμβει στη δικαιοσύνη. Από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ούτε το ακούσατε ούτε θα το ακούσετε ποτέ, διότι σεβόμαστε πάνω απ' όλα την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και το αυτοδιοίκητο. Το σημαντικό, όμως, είναι να μας δώσετε μια απάντηση στο πρώτο ερώτημα που σας έκανα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Χρυσοβελώνη έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Υπουργέ, δεν άκουσα ποια είναι η τοποθέτησή σας για τις δύο τροπολογίες, τις οποίες κατέθεσαν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Παρά το γεγονός ότι αναφερθήκατε σε τροπολογίες και βουλευτικές τροπολογίες μάλιστα, ουδεμία κάνετε αναφορά. Και βεβαίως να υπενθυμίσω για να μην ξεχνιόμαστε ότι αφορούν την άμεση αναστολή κρατικών ενισχύσεων πολιτικών κομμάτων που εμπλέκονται σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και κατ' επέκταση βεβαίως και τη συνέχιση της λειτουργίας καναλιών που χρησιμοποιούν δημόσιες συχνότητες.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι τα δύο αυτά θέματα που πραγματεύονται οι δύο τροπολογίες είναι απολύτως συναφή με το συζητούμενο νομοσχέδιο και επομένως θα ήθελα να ξέρω ποια είναι η άποψή σας επ' αυτών των τροπολογιών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πανούση, το άρθρο 58 έχει ειδική ρύθμιση για τους υπόδικους. Λέει βέβαια τι γίνεται για τους σπουδαστές οι οποίοι κρατούνται και είναι κατάδικοι και θα σας το διαβάσω. Αφού λέει τι γίνεται για να βγει κάποιος κατάδικος, λέει: «για μεν τους υπόδικους απαιτείται και η σύμφωνη γνώμη του δικαστικού οργάνου που διέταξε την προσωρινή κράτηση». Λέει και για τους χρεοφειλέτες κ.λπ.. Άρα, το έχει ως προϋπόθεση.

Είναι πρόκριμα δηλαδή -προσέξτε- για να μπει στις ουσιαστικές προϋποθέσεις για να βγει κάποιος με τις γενικές διατάξεις και την περίπτωση γ' του άρθρου 55. Γιατί η περίπτωση γ' του άρθρου 55 αφορά την ουσία, δηλαδή αν δεν έχω κώλυμα προδικασίας, τότε θα εξετασώ τις ουσιαστικές προϋποθέσεις.

Τι μας λέει; «Εξετάζει την ωφέλεια την οποία μπορεί να έχει

για την προσωπικότητα του καταδίκου και τη μελλοντική του εξέλιξη ελλείψει μέτρων για τη σταδιακή επάνοδό του σε καθεστώς πλήρους ελευθερίας».

Βεβαίως, αυτά δεν τα αρνείται κανείς. Αλλά άλλο το ένα, άλλο το άλλο. Το ένα είναι προδικασία, υποχρεωτική, η οποία είναι απόφαση δικαστικού συμβουλίου. Και λέω, λοιπόν, ότι εάν υπάρχει ένα ένταλμα -εγώ δεν λέω αν υπάρχει καλώς ή κακώς- το οποίο λέει ότι ο α' κατηγορούμενος πρέπει να είναι προφυλακισμένος για τον α' ή β' λόγο -δεν το εξετάζω- μόνο δικαστικό όργανο μπορεί να το ανακαλέσει αυτό.

Μπορεί να το ανακαλέσει, πρώτον, το ίδιο όργανο που το εξέδωσε, όταν αλλάξουν οι συνθήκες και να πει: «μετατρέπω την προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους». Το λέω για τους μη νομικούς αυτό. Αυτό θέλει όμως αίτηση του ιδίου του κατηγορουμένου -πράγμα που εξ' όσων γνωρίζω δεν έχει γίνει εδώ και μήνες, ενώ θα έπρεπε να έχει γίνει. Αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Και πάλι όμως δεν προδικάζω τι θα γινόταν. Αυτό είναι θέμα του συμβουλίου.

Δεύτερον, εάν η υπόθεση έχει φύγει από τον ανακριτή που το διέταξε και έχει πάει στο συμβούλιο -στην συγκεκριμένη περίπτωση στο συμβούλιο εφετών- μπορούν να προσφύγουν στο συμβούλιο εφετών. Ούτε αυτό έχει γίνει. Διερωτάται κανείς, γιατί;

Τώρα, σχετικά με τις τροπολογίες, κυρία Χρυσοβελώνη, αυτό είναι ένα θέμα που ξέρετε ότι δεν μπορεί να λυθεί με τροπολογία, γιατί είναι πράγματι ένα δύσκολο θέμα και νομίζω είναι και κυρίως αρμοδιότητα του Υπουργού Εσωτερικών. Θέλει λίγο ψάξιμο αυτό. Θέλει λίγη δουλειά. Δεν είναι εύκολο τώρα μία τροπολογία για ένα τόσο σημαντικό θέμα να πούμε ότι την περνάμε. Δεν το έχω πρόχειρο για να το δω. Θέλει μελέτη.

Τώρα, για το άλλο θέμα που είπε ο κ. Κοντονής, για τα «βραχιολάκια», φυσικά και τα «βραχιολάκια» θα εφαρμοστούν. Όσον αφορά την ταχύτητα, σας είπα ότι είναι ένα ζήτημα το οποίο το τρέχω πάρα πολύ, γιατί δεν είναι μόνο το θέμα του Ρωμανού. Απλώς επ' ευκαιρία του Ρωμανού, είπαμε να επισημειωθούν οι διαδικασίες. Όμως, είναι ένα θέμα που θα μας βοηθήσει πάρα πολύ και στην αποσυμφόρηση των φυλακών.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Στην περίπτωση του Ρωμανού; Αυτό ρωτάω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τώρα, προσέξτε τι λέω. Εγώ δεν ήρθα εδώ αυτή τη στιγμή για να αλλάξω τον νόμο. Δεν μπορώ να τον αλλάξω. Είναι ζητήματα τα οποία μπορούμε να τα δούμε κατά τη διαδικασία και την εφαρμογή του μέτρου.

Λέω ότι θα εφαρμοστεί το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης, δηλαδή το «βραχιολάκι» και στον Ρωμανό, εφόσον υπάρχουν οι προϋποθέσεις του 282, δηλαδή πάλι θέλει κρίση συμβουλίου. Δεν μπορούμε να το καταργήσουμε αυτό. Έτσι λέει ο νόμος. Δεν μπορούμε να το αλλάξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Τελειώσατε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι απλά πράγματα. Ας απλοποιήσουμε τα πράγματα και ας βοηθήσουν όλοι από την πλευρά τους, είτε είναι γονείς είτε είναι νομικοί παραστάτες, προς μία κατεύθυνση: Να δώσουν να καταλάβουν όλοι ποιο είναι το νομοθετικό πλαίσιο και ότι βεβαίως κανείς δεν θέλει να κινδυνεύσει η ζωή ενός νέου ανθρώπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, πραγματικά ήλπίζα να μην χρειαστεί να πω αυτά που θα πω. Σας μιλώ ειλικρινά, περιμένα με πολύ καλή πίστη να σας ακούσω.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, αυτό που κρίνεται σήμερα από αυτήν την συνεδρίαση είναι η αξιοπιστία της πολιτείας απέναντι σε εκείνους τους οποίους έχει στην ευθύνη της. Οι κρατούμενοι δεν είναι γενικώς κάποιοι πολίτες, είναι ανθρωπίνες υπάρξεις, ανθρωπίνες ζωές, που βρίσκονται υπό την ευθύνη της πολιτείας και για ό,τι τους συμβαίνει ενόσω βρίσκονται υπό την ευθύνη της πολιτείας, η πολιτεία θα επωμισθεί και τις συνέπειες.

Και περίμενα από εσάς ως εκπρόσωπο της εκτελεστικής εξουσίας, της Κυβέρνησης, να αρθείτε στο ύψος της ευθύνης της πολιτείας, αυτό για το οποίο σας μιλούμε από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ εδώς και τόσες μέρες.

Ο άνθρωπος αυτός βρίσκεται στην τριακοστή ημέρα απεργίας πείνας. Ο άνθρωπος αυτός ζητάει εκείνο που του εγγυηθήκαμε. Δεν θα πω ότι «του εγγυηθήκατε». Του το εγγυάται η πολιτεία κατά το νομοθετικό της πλαίσιο. Τον άφησε να δώσει εξετάσεις. Διακηρύσσει η πολιτεία ότι το δικαίωμα στην εκπαίδευση είναι αναφαίρετο δικαίωμα των κρατούμενων. Εισήχθη στις εξετάσεις. Τον βραβεύσατε. Αυτήν τη στιγμή ξέρετε πώς συμπεριφέρεστε; Συμπεριφέρεστε ως πολιτικοί απατεώνες. Να μου συγχωρήσετε την οξύτητα, αλλά αυτό που κάνετε είναι εξαπάτηση του ανθρώπου αυτού, τον οποίο βάλατε στη διαδικασία να δώσει εξετάσεις, να μελετήσει ενώ ήταν προσωρινά κρατούμενος -και μάλιστα ενόσω διεξαγόταν και η δική του- να αναπτύξει νέες σχέσεις εμπιστοσύνης με τους δασκάλους του μέσα στη φυλακή, να περάσει, να επιτύχει και να ζητάει τώρα να παρακολουθηθεί τη διαδικασία ενώπιον ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος της χώρας μας και εσείς με πονηριές και κουτοπονηριές να του το αρνείστε και κυρίως, κύριε Υπουργέ -λυπάμαι πάρα πολύ- να έρχεστε σήμερα και να μας διαβάσετε επί λέξει αυτά τα οποία είπατε προχθές στην Ολομέλεια κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Λυπάμαι που δεν μπορώ να χαμογελώ όπως εσείς. Έχουμε όλοι τεράστια ευθύνη. Αναλογιστείτε το. Εμείς δεν το βάζουμε σε επίπεδο ούτε κομματικό ούτε αντιπαραθετικό. Είναι τεράστια η ευθύνη της πολιτείας αυτή τη στιγμή.

Η δικαιοσύνη απέρριψε το αίτημα αναίρεσης του βουλευμάτος. Η αντιεργασίας του Αρείου Πάγου που είχε χρεωθεί τη σχετική αίτηση την απέρριψε. Δεν υπάρχει, λοιπόν, η δικαιοσύνη της συναρμοδιότητας κάποιες άλλης εξουσίας. Εμείς πρέπει να το λύσουμε: η νομοθετική εξουσία και η εκτελεστική.

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι -απευθύνομαι σε όλους τους Βουλευτές-, η νομοθετική εξουσία δεν μπορεί να πάρει απόφαση, αν δεν συγκροτηθεί πλειοψηφία. Γνωρίζετε, κύριοι που συγκροτείτε την Κυβέρνηση, ότι εσείς συγκροτείτε με αυτήν τη σύνθεση της Βουλής την πλειοψηφία της νομοθετικής εξουσίας.

Εμείς από πλευράς δικής μας καταθέσαμε δύο διαφορετικές τροπολογίες: μία την οποία συνέταξε ο κ. Πανούσης και μία την οποία συντάξαμε από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία έχει ευρεία αποδοχή -κατατέθηκε αυτό και πιστοποιήθηκε- και δίνει διέξοδο σε μία υπόθεση που είναι υπόθεση ζωής ή θανάτου.

Κύριε Υπουργέ, ευχόμεσταν να μην επιβεβαιώσετε τους χειρότερους φόβους μας. Γιατί αυτήν τη διολίσθηση σε έναν αυταρχισμό, ο οποίος αγνοεί ακόμη και το υπέρτατο αγαθό της ανθρώπινης ζωής, την είχαμε προβλέψει. Από την αρχή του έτους, όταν αναγγείλατε μέτρα σκληρύνσης στις φυλακές, επ' αφορμή της παραβίασης της άδειας του Χριστόδουλου Ξηρού, εμείς προβλέψαμε και προτρέξαμε και κάναμε ανακοινώσεις ότι δεν πρέπει η πολιτεία να κλείσει τη στρόφιγγα των αδειών. Διότι οι άδειες είναι ένα άκρως ευεργετικό μέτρο, το οποίο αξιοποιεί η πολιτεία για να πετύχει και το σωφρονισμό και την κοινωνική επανένταξη. Διότι η άδεια στη χώρα μας έχει αποδειχθεί ότι είναι άκρως επιτυχημένος θεσμός. Είναι 2,5% το ποσοστό των παραβιάσεων των όρων αδειάς.

Και αυτό το 2,5% δεν αφορά καν μη επιστροφή στη φυλακή. Κάποιες αφορούν απλώς καθυστερημένη επιστροφή ή παραβίαση κάποιων όρων σχετικά με τη δήλωση της παρουσίας του αδειούχου κρατούμενου.

Σας τα είπαμε αυτά με δραματικό τρόπο και το καλοκαίρι, όταν φέρατε αυτό το νομοσχέδιο για τις φυλακές τρίτου τύπου, τις λεγόμενες «φυλακές υψίστης ασφαλείας», για τις οποίες δεν έχει γίνει φυσικά καμμία προεργασία να είναι ασφαλείς, αλλά έχει γίνει όλη η ιδεολογική προετοιμασία εξουθένωσης συγκεκριμένων κρατούμενων.

Και θα σας μιλήσω τώρα για τους νέους κρατούμενους, γιατί θεωρώ ότι είναι πολλαπλή η ευθύνη σας και πολλαπλή η ευθύνη μας απέναντι στους νέους κρατούμενους και γιατί αυτό δεν το θεωρώ εγώ μόνο, ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, αυτό το θεωρεί και ο νομοθέτης, το θεωρεί η φιλοσοφία του ποινικού μας δικαίου που κατατάσσει συγκεκριμένες ηλικίες στη με-

τεφηβική ηλικία.

Θα ξεθυμάνει η πολιτεία, θα ξεθυμάνει η Κυβέρνηση, θα εκτονωθεί η νομοθετική εξουσία για πάσης φύσεως ιδεολογικά απωθημένα πάνω στο κορμί ενός νέου ανθρώπου είκοσι ενός ετών, του οποίου δεν του χαρίστηκε ούτε η πολιτεία ούτε το κράτος ούτε η ζωή;

Επιτρέψτε μου, διότι δεν μπορώ να μην μιλήσω για την περίπτωση του ανθρώπου επάνω στον οποίο αυτήν τη στιγμή γίνεται μία άσκηση εξουσίας και μία άσκηση πυγμής. Ο Νίκος Ρωμανός είναι είκοσι ενός ετών, είναι κρατούμενος από τα δεκαεννιά του. Στα δεκαπέντε του βίωσε το πιο τραυματικό γεγονός, να πυροβοληθεί μπροστά στα μάτια του και να ξεψυχήσει στην αγκαλιά του από αστυνομικό δολοφονημένος ο καλύτερός του φίλος, ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος. Αυτό το βίωμα επεφύλαξε το κράτος σε αυτό το παιδί σε εκείνη την ηλικία, την τόσο ευαίσθητη και τόσο τρυφερή.

Και δεν του επεφύλαξε μόνο αυτό το βίωμα. Του επεφύλαξε και το βίωμα με αίτηση της υπεράσπισης του δολοφόνου, του Κορκονέα, να τον αναζητεί η αστυνομία καθημερινά στο σχολείο του και στο σπίτι του για να τον φέρει διά της βίας στο δικαστήριο. Και αυτό το βίωμα του επεφύλαξε η πολιτεία και το κράτος.

Και το τρίτο βίωμα που του επεφύλαξε η πολιτεία και το κράτος ήταν όταν ο ίδιος παρανόμησε, όταν προέβη σε μία παράνομη πράξη που είναι η πράξη της ληστείας, να τον ξυλοκοπήσουν μέχρι παραμορφώσεως τα όργανα, οι αστυνομικοί που τον συνέλαβαν. Και είναι από τις περιπτώσεις εκείνες που έχουν κηλιδώσει τη χώρα μας διεθνώς. Η εικόνα των τεσσάρων αυτών δεκαεννιάχρονων παιδιών που ήταν παραμορφωμένα από το ξύλο όταν συνελήφθησαν και που χρειάστηκε να υποβληθούν οι φωτογραφίες τους σε photoshop, σε τεχνική ηλεκτρονική επεξεργασία, για να είναι αναγνωρίσιμα, είναι κηλίδα στη δημοκρατία.

Κύριε Υπουργέ, όλη η επιχειρηματολογία που ακούστηκε είναι μία κινδυνολογία η οποία δεν ερεϊδεται καν στα στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης. Και επειδή εγώ, εν αντιθέσει με εκείνους που εύκολα εκτόξευσαν διάφορες εκφράσεις περιφρόνησης, την ώρα που κινδυνεύει μία ανθρώπινη ζωή, ενδιαφέρθηκα να αναζητήσω τα στοιχεία, βλέπω λοιπόν ότι το δικαστήριο που τον απάλλαξε και απήγγειλε δημόσια απόφαση, τον κήρυξε αθώο της αντίστασης από δράστη που οπλοφορούσε, καθόσον αν ήθελε να αποφύγουν τη σύλληψη, θα είχαν κάνει χρήση των όπλων που κατείχαν σε πρώτο και δεύτερο στάδιο καταδίωξης ή σύλληψης.

Η οποιαδήποτε βιαιοπραγία ή συμπλοκή με αστυνομικούς έγινε ως αντίδραση στην αιφνιδιαστική επιχείρηση των τελευταίων για τη σύλληψή τους, αφού είχαν δεσμευθεί με χειροπέδες, ότι δηλαδή αυτή η παραμόρφωση έχει γίνει μετά τη σύλληψη. Το ξέρετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν τρέχει και τίποτε!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Έγινε! Αθώος!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Άλλο είναι το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αθώος! Νίπτω τας χείρας μου! Συνεχίστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Δρίτσα, διακόπτετε τη συνάδελφό σας. Χάνει τον ειρμό της.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Να μην διακοπεί η ζωή του ανθρώπου είναι το σημαντικό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το πιο σημαντικό, κυρία Πρόεδρε, είναι να μη διακοπεί το νήμα της ζωής αυτού του ανθρώπου και να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Εγώ ειλικρινά δεν μπορώ να σας κρύψω ότι είμαι σοκαρισμένη από την απόφαση με την οποία τοποθετήθηκε ο κύριος Υπουργός και από το γεγονός ότι ενώ έχει την εξουσία, τη δυνατότητα, την αρμοδιότητα και την ευκαιρία να παρέμβει καταλυτικά, όχι εξωδικαστικά και αφήστε τους αυτούς τους υπαινιγμούς, κύριε Υπουργέ, προς τον ΣΥΡΙΖΑ τουλάχιστον, αλλού να κοιτάτε...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Καλά, μην τον δείρετε κιόλας!

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Μα, τι λέτε, κύριε Υψηλάντη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Υψηλάντη, σας παρακαλώ!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχετε την ευκαιρία να παρέμβετε καταλυτικά και κυρίως έχετε αποδείξει ότι το κάνετε εκεί που δεν χρειάζεται. Γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να έρχεστε να λέτε σε αυτήν εδώ τη Βουλή ότι έτσι είναι ο νόμος, την ίδια ώρα που αλλάζετε τον νόμο ειδικώς για συγκεκριμένες περιπτώσεις αδικημάτων και κρατούμενων για πολύ μεγαλύτερα ποσά σε σχέση με οικονομικά αδικήματα. Δεν ξέρω ακριβώς για ποιο ποσό ήταν η ληστεία στο Βελβεντό, ξέρω όμως, για παράδειγμα ότι οι κρατούμενοι κατηγορούμενοι για την υπόθεση της «EN-ERGA», που τώρα τους δίνετε τη δυνατότητα να βγουν έξω, είναι κρατούμενοι για υπεξαίρεση κάποιων εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Υπεξαίρεση 152 εκατομμυρίων ευρώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν μπορεί, λοιπόν, να εμφανίζεστε τόσο γαλαντόμοι εκεί που δεν διακυβεύεται τίποτα, αλλά μπορεί να παίζονται άλλα παιχνίδια και την ίδια στιγμή να βάζετε το προσωπείο της άτεγκτης στάσης απέναντι στη νομιμότητα, την οποία νομιμότητα μεταλλάσσετε και διαμορφώνετε κατά το δοκούν.

Εμείς σας καταθέσαμε πρόταση, όπως σας είχαμε πει, διότι σας ενημερώσαμε ότι εμείς θέλαμε και επιδιώξαμε μέχρι τελευταίας στιγμής και θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε να δοθεί μία λύση, για την οποία όλοι θα αισθανόμαστε περήφανοι και για την οποία όλοι θα αισθανόμαστε ότι ανταποκριθήκαμε στο καθήκον μας.

Εάν πεθάνει αυτό το παιδί, τι θα λέτε, κύριε Υπουργέ; Θα λέτε, «έτσι ήταν ο νόμος και δεν μπορούσα να κάνω τίποτα»; Αυτό θα λέτε;

Εμείς σας καταθέτουμε μία συγκεκριμένη πρόταση -έχει πάρει τη μορφή τροπολογίας και σας καλώ να τη δεχθείτε- με την οποία δίνεται ρητή οδηγία προς τα συμβούλια των φυλακών να δέχονται τις αιτήσεις για εκπαιδευτικές άδειες, όταν πληρούνται οι γενικές προϋποθέσεις που τίθενται. Αφαιρούμε την οποία αμφιβολία και διχογνωμία μπορεί να υπάρχει σε σχέση με την ερμηνεία του νόμου. Και εδώ θέλω να πω ότι είναι προς τιμήν του κ. Πανούση, που είναι ο συντάξας τη συγκεκριμένη διατύπωση, που σας λέει: «Κάναμε λάθος, δεν το είδαμε».

Θα χαθεί μία ανθρωπινή ζωή στη χαράμδα του λάθους ή θα κρύβεστε πίσω από αυτή τη χαράμδα, νομίζοντας ότι δεν είστε πλήρως εκτεθειμένος;

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι πίσω και υπέρ του αιτήματος του Ρωμανού συστρατεύονται κοινωνικές δυνάμεις, άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, άνθρωποι του πολιτισμού και του πνεύματος, εκπρόσωποι και των κομμάτων της συγκυβέρνησης, Υπουργοί της Κυβέρνησής σας και κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Πρέπει να δοθεί λύση προς την κατεύθυνση της ουσιαστικής ικανοποίησης του αιτήματος.

Τι ζητάει; Αυτό που εγγυηθήκατε, αυτό για το οποίο τον βραβεύσατε. Αυτό, εάν θέλετε, που έχουμε κάθε λόγο να τον ενθαρρύνουμε να πάρει, μια εκπαιδευτική άδεια, προς το σκοπό της επανένταξης.

Παιδιά δεκαοκτώ, δεκαεννέα, είκοσι ενός και είκοσι δύο ετών θα τα πετάξετε στον Καιάδα; Θα πείτε ότι γι' αυτά δεν υπάρχει ελπίδα και δεν μπορούν να ενταχθούν υπό καμμία διαδικασία; Αυτή είναι η στάση της Κυβέρνησής;

Θέλω να σας πω ότι η προσθήκη που καταθέσατε σήμερα είναι χειρότερη από την προσθήκη που είχατε καταθέσει στις 5 Δεκεμβρίου. Διότι στην τροπολογία που καταθέσατε στις 5 Δεκεμβρίου προβλέπατε εξ αποστάσεως φοίτηση σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος αδειάς. Εδώ προβλέπετε εξ αποστάσεως φοίτηση γενικά, χωρίς καν να έχει απορριφθεί το αίτημα αδειάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, κυρία Πρόεδρε. Είναι πάρα πολύ σοβαρό το ζήτημα και δεν θα ήθελα κανείς να αισθάνεται ότι κάτι παραλείφθηκε ή κάποια προσπάθεια δεν εξαντλήθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Να είστε λίγο πιο περιεκτική. Συμφωνώ, προφανώς.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η βεβαίωση του προέδρου του

συγκεκριμένου τμήματος, όπου έχει περάσει ο συγκεκριμένος κρατούμενος και σπουδαστής, λέει τα εξής: «Στο πρώτο εξάμηνο υπάρχουν τα εξής μαθήματα, έξι θεωρητικά και δύο εργαστηριακά. Επισημαίνεται ότι αποτελεί δικαίωμα του κάθε φοιτητού η συμμετοχή και παρουσία στα μαθήματα».

Αυτό το δικαίωμα της συμμετοχής και παρουσίας στα μαθήματα τού το αρνείστε. Η σχολή του βεβαιώνει ότι έχει αυτό το δικαίωμα. Δεν μπορείτε να κρύβεστε πίσω από τεχνικές διατυπώσεις και προφάσεις.

Κυρίως, κύριε Υπουργέ, σας καλώ και σας παρακαλώ να αναλογιστείτε το συνολικό μήνυμα που εκπέμπετε. Η επιλογή να εκπέμψει η Κυβέρνησή σας το μήνυμα της ανυποχώρητης απέναντι σε έναν νέο άνθρωπο, ο οποίος είναι τόσο αποφασισμένος, ώστε διακινδυνεύει τη ζωή του, και αυτό πρέπει να το μετρήσετε υπέρ του, κύριε Υπουργέ, όχι εναντίον του, ούτε με τις εξυπνάδες που λέτε «να δούμε πόσο αποφασισμένος είναι ή πείστε τον». Ποιος να τον πείσει; Σε έναν άνθρωπο που θέτει στη διάθεσή σας τη ζωή του και είναι διατεθειμένος να πεθάνει για το περιεχόμενο της αξιοπρέπειας και το ουσιαστικό νόημα της ζωής, του αξιόβιτου της ζωής, εσείς του απαντάτε με τέτοια προσχήματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Σας καλώ και περιμένω να επανεξετάσετε τη στάση σας. Σας έχουμε δώσει δύο επιλογές διαφορετικής κατεύθυνσης και δεν υπάρχει δικαιολογία για το να μην επιλέξετε καμμία από αυτές.

Όταν ο συγκεκριμένος απεργός πείνας δηλώνει ότι αυτές οι επιλογές, τις οποίες εσείς φέρνετε, θα προκαλέσουν απεργία δίψας εκ μέρους του, δηλαδή πια θα έχουμε ένα χρονόμετρο σαράντα οκτώ ωρών, δεν μπορείτε να πηγαίνετε γυρεύοντας. Πώς ρισκάρете κατ' αυτόν τον τρόπο μια ανθρωπινή ζωή;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί -συνοδοί τους από το 4ο Γυμνάσιο Τρίπολης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κατ' αρχάς, θέλω να πω η νομοτεχνική βελτίωση είναι ακριβώς η ίδια. Λεκτικά έχει γίνει αλλαγή, πιο πολύ δηλαδή είναι θέμα νομοτεχνικό στη διατύπωση. Μην δημιουργούμε εντυπώσεις!

Λέμε, λοιπόν, ότι «θα γίνεται η εκπαίδευση των μαθημάτων με εξ αποστάσεως παρακολούθηση σε περίπτωση που δεν χορηγούνται σε αυτούς οι από τα αρμόδια όργανα εκπαιδευτικές άδειες». Μην λέτε, λοιπόν, ότι δεν αναφέρεται αυτό. Είναι σαφές-στατό.

Όσον αφορά την τοποθέτησή μου, προφανώς, αν και ήσασταν εδώ, δεν προσέξατε αυτά που είπα για την υπόθεση Ρωμανού.

Τέλος, λέω το ότι: δεν βλέπω τον λόγο γιατί δεν μπορεί να παρακολουθήσει τα μαθήματα εξ αποστάσεως, όταν υπάρχουν και οι δυνατότητες εδώ. Όλη η ευρωπαϊκή νομοθεσία και όλες οι χώρες έχουν το ίδιο σύστημα. Κανείς δεν έχει αυτό που προτείνετε. Απομένει δε να ψηφιστεί και η ηλεκτρονική παρακολούθηση, τα «βραχιολάκια». Δεν βλέπω, λοιπόν, τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Να εφαρμοστεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Να εφαρμοστεί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Να εφαρμοστεί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσον αφορά την τρο-

πολογία που καταθέσατε –δεν θέλω να κάνω ανάλυση επ’ αυτής τώρα- θέλω να πω ότι δεν προσφέρει τίποτα απολύτως στην περίπτωση, εκτός των αοριστίων που έχει ειδικά όταν λέμε ότι συγκρούεται με υπέρτερο αγαθό. Ποιος θα κρίνει το υπέρτερο αγαθό και πότε θα κρίνεται κ.λπ.;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Η ανθρώπινη ζωή είναι το υπέρτατο αγαθό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εν πάση περιπτώσει, δεν θέλω να κάνω κριτική στην τροπολογία, αλλά, αν θέλετε, το συζητάμε άλλη φορά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μόνο για λίγο, για ένα-δύο λεπτά, κυρία Κωνσταντοπούλου. Παρακαλώ να είστε σύντομη.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, εμείς δεν έχουμε κανέναν πατριωτισμό για την τροπολογία. Αν πιστεύετε ότι είναι αόριστη, να τη συγκεκριμενοποιήσουμε. Δεν την καταθέσαμε, για να σας πούμε αυτή είναι και άλλη δεν είναι. Οπότε, αυτό το ακούμε και αν πιστεύετε ότι πρέπει σε αυτήν την τροπολογία να γίνει κάποια εξειδίκευση, με χαρά να την ακούσουμε και να την αποδεχθούμε.

Όμως, δεν μπορεί να αποκρύπτετε ότι με τις διατάξεις που έχετε φέρει και κυρίως με τις εξαιρέσεις τις οποίες έχετε βάλει και στο «βραχιολάκι», τον συγκεκριμένο άνθρωπο τον εξαιρείτε. Μην κοροϊδεύομαστε εδώ μέσα!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα τα δούμε αυτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να μην κοροϊδεύομαστε! Μας λέτε ότι θα εφαρμοστεί ένας νόμος, ο οποίος στην περίπτωση του δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί, παρά μόνο αν κάνουμε αυτήν την τροποποίηση που σας προτείνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε, μου έχετε δώσει δύο λεπτά και είμαι στα πενήντα ένα δευτερόλεπτα.

Δεν μπορεί να παίζουμε, σας το ξαναλέω. Μην κάνετε ασκήσεις πυγμής και διακινδύνευσης. Έχετε κάποιο ουσιαστικό επιχείρημα, για το οποίο δεν θέλετε ο συγκεκριμένος άνθρωπος να πάει στη σχολή του; Υπάρχει κάποιο τέτοιο επιχείρημα; Να το ακούσουμε με ειλικρίνεια.

Όμως, μέχρι στιγμής αυτό που ακούμε είναι ότι είναι τυπικό το θέμα, τυπική η έλλειψη της συγκεκριμένης προϋπόθεσης, τυπική η απόρριψη της αίτησής του, τυπική η απόρριψη της προσφυγής του, τυπική η απόρριψη της αίτησης ανάρτησής του. Κανείς δεν αναφέρθηκε σε ουσιαστική προϋπόθεση.

Και ξαναλέω, ο σκοπός είναι να εξουθενωθεί, να υποταγεί, να τον περάσετε το μήνυμα ότι αυτό που για εκείνον είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου θα πρέπει να αποτελέσει την αφορμή εξαίωλωσης του;

Ξανασκεφθείτε το, κύριε Υπουργέ, και απαντήστε ουσιαστικά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αναγκαστικά θα κάνω και εγώ αναφορά πρώτα στην περίπτωση Ρωμανού. Αρχικά, δεν θέλω να κάνω κρίση σε αυτή καθαυτή την περίπτωση. Το τι προβλέπει η νομοθεσία και το τι προβλέπει ο Σωφρονιστικός Κώδικας είναι γνωστό. Εγώ είπα ότι είναι ένας από τους πιο σύγχρονους ευρωπαϊκούς Σωφρονιστικούς Κώδικες.

Επειδή και εσείς οι ίδιοι αναφερθήκατε στην επιτυχία που έχει ο Σωφρονιστικός Κώδικας, όσον αφορά τις άδειες στους κρατούμενους, όντως το 98% των κρατουμένων επιστρέφουν πίσω στα σωφρονιστικά καταστήματα, σε αντίθεση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο που είναι 95%.

Έχουμε, λοιπόν, ένα Σωφρονιστικό Κώδικα, ο οποίος είναι, πρώτα απ’ όλα, χρηστικός, αποτελεσματικός και σύγχρονος.

Δίνει τη δυνατότητα –και εγώ ως αρμόδιος Υφυπουργός Δικαιοσύνης είχα τη δυνατότητα να τα βλέπω και να τα παρατηρώ- σε εκατοντάδες κρατούμενους φοιτητές να φοιτούν και να δίνουν τις εξετάσεις τους και μάλιστα να αποφοιτούν με πολλούς καλούς βαθμούς, με «άριστα». Δίδονται, λοιπόν, αμέτρητες άδειες στους κρατούμενους και λειτουργεί με πολύ μεγάλη επιτυχία ο Σωφρονιστικός Κώδικας σε αυτό το ζήτημα.

Υπάρχει, λοιπόν, πρόβλημα με τον Σωφρονιστικό μας Κώδικα; Περιορίζει τα δικαιώματα των κρατουμένων φοιτητών; Πού υπάρχει ο περιορισμός;

Ο περιορισμός υπάρχει, διότι ο Σωφρονιστικός Κώδικας προβλέπει στο άρθρο 70 ότι το συμβούλιο της φυλακής ελέγχει και κάποια συγκεκριμένα στοιχεία των κρατουμένων. Τι να κάνουμε; Πρέπει να δούμε αν υπάρχει επικινδυνότητα. Η κοινωνική λειτουργός κοιτάζει αν υπάρχει μεταμέλεια και οι υπόλοιποι μέσα στη φυλακή κοιτάζουν αν υπάρχει εσωτερική πληροφορία για το τι μπορεί να κάνει ο καθένας.

Έτσι, τόσο απλό είναι το να λέμε εδώ, όπως άκουσα τον καλό συνάδελφο, τον κ. Κοντονή να λέει, «υποχρεωτικά να παίρνουν άδεια»; Πώς; Γνωρίζουμε εμείς από εδώ τι συμβαίνει μέσα στη φυλακή; Γνωρίζουμε τις ιδιαιτερότητες που έχει ο κάθε κρατούμενος; Δεν το καταλαβαίνω, δηλαδή, το να λέμε «υποχρεωτικά όποιος φοιτεί». Μα, από τη στιγμή που μπαίνεις στη φυλακή έχεις, καταρχήν, έναν περιορισμό των δικαιωμάτων. Τι να κάνουμε; Έχεις δολοφονήσει, έχεις ληστέψει, έχεις τρομοκρατήσει, κάτι έχεις κάνει τελικά και είσαι μέσα στη φυλακή. Ε, δεν έχεις τα ίδια δικαιώματα με τους υπόλοιπους φοιτητές!

Όμως, αυτός ο σύγχρονος Σωφρονιστικός Κώδικας δίνει αυτήν τη δυνατότητα –και καλώς τη δίνει- να μπορεί να έχει αυτό το δικαίωμα ο κρατούμενος, όπως παντού στον κόσμο. Όμως, υπάρχει κι ένας περιορισμός; Πρέπει να δούμε ποιος είναι αυτός που αιτείται της άδειας και δεν αναφέρομαι στον Ρωμανό. Ο συγκεκριμένος, μάλιστα. Ποιος είναι ο ιδιαιτερότερος τού συγκεκριμένου; Μήπως είναι επικίνδυνος; Δεν θέλω να αναφέρω ονόματα. Να σας πω εγώ για ανθρώπους που ζητούν άδεια, για τους οποίους είχαμε την πληροφόρηση ότι έχουν καταταθεί χρήματα σε συγκεκριμένο λογαριασμό, για να ετοιμάσουν την απόδραση αυτού, ενός μεγάλου βαρυσυναιτή.

Τι θέλουμε, λοιπόν, να πούμε; Αν αρνηθεί εκείνη τη στιγμή το συμβούλιο την άδεια, εμείς ξέρουμε πολύ περισσότερα και υποχρεωτικά πρέπει να του δώσουμε την άδεια; Όχι, υπάρχουν και πληροφορίες για το τι γίνεται μέσα στη φυλακή και ποιος είναι αυτός που ζητά την άδεια. Ολόκληρα σχέδια είχαν καταστρωθεί για την απόδραση κι εμείς τα «πιάνουμε». Η Αστυνομία παίζει αυτόν τον ρόλο.

Θα καταργήσουμε, δηλαδή, όλο το σωφρονιστικό μας σύστημα και τον κώδικα προς χάριν κάποιου; Και δεν αναφέρομαι –και πάλι θα σας το πω- στον Ρωμανό και στον κάθε Ρωμανό. Υπάρχουν και αρμόδια όργανα, εκτός και αν τα καταργήσουμε! Να το καταργήσουμε το συμβούλιο και να λέει ο νόμος ότι υποχρεωτικά δίνεται άδεια, ό,τι κι αν συμβεί! Μα, είναι κρατούμενος, για κάποιο λόγο μπήκε στη φυλακή!

Δεν αντιλαμβάνομαι, δηλαδή, αυτή την ευκολία με την οποία λέμε πράγματα μέσα στη Βουλή και λέμε να νομοθετήσουμε με ακόμη μεγαλύτερη ευκολία. Πόσες και πόσες είναι οι περιπτώσεις; Περίπτωση Μακρυγιάννη, περίπτωση Ξηρού.

Γιατί δεν αναφέρετε την περίπτωση Ξηρού; Εκεί τι έγινε, λοιπόν; Όταν δόθηκε από το συμβούλιο η άδεια στον Ξηρό –που είχε πάρει αρκετές άδειες, πάνω από είκοσι- βγήκαν όλοι εδώ στη Βουλή και παντού, και οι κοινωνικοί φορείς και οι τηλεοράσεις και οι δημοσιογράφοι και τι είπαν; Είπαν: «Γιατί δώσατε άδεια στον Ξηρό;»

Τότε ήταν κακό ή καλό το Συμβούλιο που έδωσε την άδεια; Ήταν δημοκρατικό; Ήταν φιλελεύθερο; Κοιτούσε τα ανθρώπινα δικαιώματα ή δεν τα κοιτούσε; Είναι έξω και έχει διασυνθεί μία ολόκληρη χώρα που είναι έξω ο κ. Ξηρός! Εφαρμόστηκε, όμως, ο Σωφρονιστικός Κώδικας. Εφαρμόστηκε, λοιπόν, κατά γράμμα. Τότε ήταν κακό ή καλό το συμβούλιο, για να καταλάβω δηλαδή; Πάντα κοιτούν και τα εσωτερικά της φυλακής, την προσωπικότητα του καθενός.

Βεβαίως και θα συμφωνήσω μαζί σας ότι είναι ιερό το δικαίωμα

να σπουδάσει ένας κρατούμενος φοιτητής, αλλά πάντα βέβαια με τις προϋποθέσεις του νόμου.

Γι' αυτό φέραμε και τα «βραχιολάκια». Είχαμε μία άριστη συνεργασία τότε με τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών, αλλά και με τον κ. Ρουπακιά και είπαμε ότι το σύστημα γεωεντοπισμού -γι' αυτό φέραμε τα «βραχιολάκια»- θα καλύψει πιθανότατα αυτήν την ανασφάλεια που μπορεί να υπάρχει. Διότι, όταν φεύγει κάποιος από τη φυλακή, σίγουρα πρέπει να ελέγχεται. Έτσι ξέφυγε ο Χριστόδουλος Ξηρός, που αν υπήρχε το βραχιολάκι, δεν θα υπήρχε τέτοιο ζήτημα.

Να, γιατί εγώ θεωρώ ότι αυτός ο θεσμός -που είχα τη χαρά και την τιμή να είμαι από αυτούς που εισήγαγαν αυτό το νομοθέτημα- δίνει μια πραγματική ασφάλεια σε αυτά που θέλουμε να νομοθετήσουμε και να κάνουμε τις οποιεσδήποτε αλλαγές.

Είναι κακή αυτή η τροπολογία που φέρνει ο Υπουργός; Με τα σύγχρονα μέσα δίνει τη δυνατότητα κάποιος να μη χάσει τις σπουδές του, να παρακολουθεί τα μαθήματα, να δίνει τις εξετάσεις του μέχρι να έχουμε κάτι καινούργιο, μέχρι να έρθουν τα «βραχιολάκια» και να δούμε εκεί τις οποιεσδήποτε τροποποιήσεις πρέπει να κάνουμε. Όμως, πρέπει το εξηγήσουμε, πάνω απ' όλα, στην κοινωνία, γιατί φαίνεται εδώ ότι υπάρχει μία κακή Κυβέρνηση που έρχεται και νομοθετεί ή δεν νομοθετεί εις βάρος του οποιουδήποτε κρατούμενου.

Πρέπει να υπάρχει, όμως και η δυνατότητα της ασφάλειας, κάτι που ενδιαφέρει τον κόσμο. Μιλάμε για κρατούμενους, μιλάμε για ανθρώπους που έχουν διαπράξει βαρύτατα εγκλήματα και αδικήματα, που έχουν βαρύτατες ποινές. Ο κόσμος θέλει και την ασφάλεια.

Θα ήθελα να κάνω τώρα μία αναφορά στα ζητήματα του νομοσχεδίου. Επίσης, είχα τη χαρά και την ευτυχία σε πρώτη φάση να επεξεργαστώ το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τον τότε Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Ρουπακιά.

Βεβαίως, φέρνει αυτές τις ρυθμίσεις ο κ. Αθανασίου, τις οποίες εγώ θα τις χαρακτηρίσω και καινοτόμες και τολμηρές, διότι έχει να κάνει πραγματικά τόσο με την αξιοποίηση άμεσα δεσμευμένων χρημάτων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, όπως το ορίζει βέβαια ο νόμος, όσο βεβαίως και με την ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορουμένου ως κίνητρο για να επιστρέψει πίσω τη ζημία που προκάλεσε στο ελληνικό δημόσιο.

Είναι μία πολύ τολμηρή νομοθετική πρωτοβουλία. Σίγουρα, μπορώ να συμφωνήσω σε αυτό το σημείο με πολλές από τις ενστάσεις που έχει η Αντιπολίτευση. Άκουσα και τον κ. Κοντονή και την κ. Κωνσταντοπούλου και άλλους συναδέλφους να θέτουν κάποιες συγκεκριμένες ενστάσεις. Δεν θα διαφωνήσω, αλλά το θέμα είναι να δούμε ποιος είναι ο στόχος.

Το είπα, λοιπόν, και ο Υπουργός. Θέλουμε πίσω τα συγκεκριμένα χρήματα που προήλθαν από ζημία του δημοσίου ή δεν τα θέλουμε; Σε αυτό είναι το ερώτημα πρέπει να απαντήσουμε. Είναι αυτό που -το ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι- λέει ο κόσμος λαϊκά: «Θέλουμε πίσω τα κλεμμένα ή δεν τα θέλουμε;». Διότι, εάν δημιουργήσεις αυτό το κλεμμένο πλαίσιο, κατηγορούμενοι που ξέρουμε ότι κρύβουν τα χρήματα που παράνομα ιδιοποιήθηκαν, ζημία του δημοσίου, που έχουν τη δυνατότητα, δυστυχώς, να τα κρύβουν καλά τόσο οι ελληνικοί εσωτερικοί ελεγκτικοί μηχανισμοί όσο βεβαίως και οι ευρωπαϊκοί έχουν πολύ μεγάλη αδυναμία να τα εντοπίσουν, τότε με αυτό το νομοθετικό πλαίσιο πραγματικά δίνουμε τη δυνατότητα σε αυτόν που ζημίωσε το δημόσιο, με τους συγκεκριμένους όρους που θέτει ο νόμος, να φέρει πίσω αυτά τα χρήματα.

Με αυτήν την έννοια, πρέπει να αποφασίσουμε αν θέλουμε τη συγκεκριμένη ρύθμιση, διότι δυστυχώς δεν μπορείς να τα έχεις όλα. Θα υπάρχουν και οι ενστάσεις. Αντιλαμβάνομαι τις ενστάσεις που θέτετε, αλλά ο σκοπός επιτυγχάνεται;

Εγώ θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι επιτυγχάνεται απολύτως. Είναι τολμηρή αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία και θα έλεγα ότι θα μπορούσε να τύχει και μιας ευρύτερης διαβούλευσης και από άλλους κοινωνικούς φορείς, να μας πει ο κόσμος τι θέλει.

Εγώ προσωπικά και με φορείς με τους οποίους είχα μιλήσει τότε, αλλά και με πάρα πολύ κόσμο ξέρω ήταν υπέρ αυτής της διάταξης. Γι' αυτό, καλώς τη φέρνετε, κύριε Υπουργέ, και τη νομοθετούμε σήμερα.

Και βεβαίως, έχει τα πολύ μεγάλα οφέλη, πολύ συγκεκριμένα οφέλη, διότι μπορείς κατά το πρώτο μέρος της ρύθμισης να δεσμεύσεις και να αξιοποιήσεις τα χρήματα αυτά, χωρίς να χρειάζεται τελεσίδικη απόφαση του δικαστηρίου και τέλος, χωρίς να περιμένουμε μετά από εννέα, δέκα ή έντεκα χρόνια της απόφασης που θα βγάλει το δικαστήριο, να δημευθούν τα χρήματα ως παρεπόμενη πηγή σύμφωνα με το άρθρο 76 του Ποινικού Κώδικα.

Και το κυριότερο βεβαίως, είναι ότι ο κατηγορούμενος με την ανέγκλητη αυτή έγγραφη δήλωσή του μπορεί μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο να αποζημιώσει τη ζημία η οποία έγινε στο δημόσιο, σύμφωνα με το κλητήριο θέσπισμα, με το κατηγορητήριο ή με το παραπεμπτικό βούλευμα.

Οπότε νομίζω ότι έχουμε μία πολύ τολμηρή νομοθετική πρωτοβουλία. Με αυτήν τη λογική -επειδή έγινε και μία κριτική στο άρθρο 8 και για λόγους ισονομίας, αλλά και κυρίως για λόγους ουσίας, γιατί πολλά χρήματα θα μπορούσαν να έρθουν στα κρατικά ταμεία, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων- ακριβώς γιατί έχουμε τη ρύθμιση του άρθρου 8 για τις εκκρεμείς υποθέσεις, αρκετά χρήματα θα μπουν στα δημόσια ταμεία. Αλλά κυρίως για λόγους ισονομίας καλώς ετέθη η ρύθμιση του άρθρου 8.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, υπερψηφίζω το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Νομίζω ότι πραγματικά είναι μία πολύ τολμηρή νομοθετική πρωτοβουλία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι το θέμα του Ρωμανού είναι ιδιαίτερα σοβαρό, γιατί αφορά μία ανθρώπινη ζωή που διακυβεύεται και με αυτό το πνεύμα και με αυτήν τη σοβαρότητα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε και να προσαρμόσουμε να βρούμε μία λύση. Γιατί εάν το συνδέσουμε με άλλες πολιτικές εκτιμήσεις και ιδεολογικές φορτίσεις νομίζω θα το δυσκολεύουμε.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ, από την αρχή τοποθετηθήκαμε με αυτήν την ευαισθησία σε αυτό το θέμα. Μάλιστα εγώ την προηγούμενη εβδομάδα στην επιτροπή που γινόταν η συζήτηση του νομοσχεδίου, είπα ότι πέραν από τη διάσταση που έχει να κάνει με την υλοποίηση του θεσμού της άδειας, ο οποίος είναι πολύ σημαντικός για τη χώρα μας και δεν πρέπει να τον ακυρώσουμε με τίποτε, πρέπει να συνδέσουμε αυτήν τη διαδικασία με τον παιδευτικό ρόλο που πρέπει να έχει το σωφρονιστικό σύστημα, δηλαδή ότι η διαδικασία του σωφρονισμού πρέπει να οδηγεί στο να κάνουμε καλύτερους τους ανθρώπους.

Βεβαίως, τα πανεπιστήμια είναι ένας χώρος ελεύθερης σκέψης, ο οποίος μπορεί να κάνει καλύτερους ανθρώπους. Δεν αφορά μόνο τη μόρφωση, την απόκτηση δηλαδή δεξιοτήτων αυτή η δυνατότητα. Κατά συνέπεια πιστεύω ότι πρέπει να αναζητήσουμε μία λύση για να αποφύγουμε αυτό που όλοι απειχόμαστε.

Εγώ πιστεύω ότι η τροπολογία που έχει καταθέσει ο κύριος Υπουργός, σε συνδυασμό με όσα μας είπε για το σύστημα του γεωεντοπισμού, ενδεχόμενα να μπορεί να βελτιώσει ή να συμπληρώσει όλο αυτό το πλαίσιο με τέτοιο τρόπο ώστε να κάνει σαφή την πρόθεση, βέβαιη δηλαδή την ευδόωση του στόχου και της διεκδίκησης που έχει ο συγκεκριμένος απεργός πείνας, ότι δηλαδή στο ορατό μέλλον θα του επιτραπεί να ασκήσει το δικαίωμα στη μόρφωση, για το οποίο μόχθησε για να περάσει σε ένα ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Γι' αυτό δεν ξέρω, κύριε Υπουργέ, εάν υπάρχουν περιθώρια να το κάνουμε πιο συγκεκριμένο, να επιταχύνουμε τις διαδικασίες του γεωεντοπισμού, έτσι ώστε να είναι σαφές ότι θέλουμε να βρούμε μία λύση και όχι ότι το παραπέμπουμε σε μία ατελέσφορη διαδικασία, η οποία θα οδηγήσει πάλι στα ίδια αποτελέσματα.

Με αυτό το πνεύμα τοποθετούμαι εγώ στην προσπάθεια να βρούμε μια λύση. Δεν θέλω να πω περισσότερα, γιατί αν το φορ-

τίσουμε, σας είπα ότι φεύγουμε από το πνεύμα της αναζήτησης μιας λύσης.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο, κατά την άποψη τη δικιά μας, του ΠΑΣΟΚ, είναι απότοκο μιας προσπάθειας που ξεκίνησε με σοβαρές μεταρρυθμίσεις το 2010, το 2011 και το 2012, που έδωσε τη δυνατότητα στις δικαστικές αρχές να εντοπίσουν κλεμμένη ύλη που αφορούσε καταχραστές του δημοσίου χρήματος με κάθε τρόπο, είτε αυτό είχε να κάνει με υποθέσεις φοροδιαφυγής, λαθρεμπορίας, απάτης σε βάρος του δημοσίου, και το οποίο έγινε κατορθωτό χάριν σε νομοθετικές παρεμβάσεις που κάναμε, όπως παραδείγματος χάριν το άνοιγμα των λογαριασμών, είτε η θεσμοθέτηση του οικονομικού εισαγγελέα και η θωράκισή του με εμπειρογνώμονες στη σύνεχια. Γιατί από μόνη της η δικαστική εξουσία αδυνατούσε να έχει τις υποθέσεις αυτές στα χέρια της και λόγω του όγκου που έχει συσσωρευτεί στα δικαστήρια αλλά και λόγω των τεχνικών δυσκολιών, μέσα από τις οποίες πρέπει κανένας να τεκμηριώσει την απαίτηση του δημοσίου έναντι τέτοιων προσώπων.

Από την άποψη αυτή, είναι σωστό νομίζω να έχουμε ρυθμίσεις που αποδίδουν στο δημόσιο τα κλεμμένα, την απώλεια, που σε τελική ανάλυση, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τίποτα άλλο παρά ο κόπος και ο μόχθος του ελληνικού λαού, ο οποίος στην τελική έρχεται να αποτυπωθεί στα ελλείμματα, στα χρέη, για τα οποία υποβάλλουμε σε θυσίες τον ελληνικό λαό.

Άρα είναι λογικό να απαιτεί το δημόσιο την επιστροφή αυτών των χρημάτων και έναντι αυτού να κάνει συμψηφισμό ενός ορισμένου ύψους της ποινής, χωρίς να αναιρείται ο σωφρονιστικός χαρακτήρας της ποινής και η τιμωρητική ματιά που πρέπει να έχει έναντι των υπολοίπων μελών, των εντίμων μελών της κοινωνίας αυτή η διαδικασία.

Εγώ νομίζω ότι βρίσκεται η χρυσή τομή στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Και το λέω αυτό χωρίς να είμαι ειδικός στα ποινικά, με την έννοια δηλαδή πόσο μειώνουμε τα ισόβια ή πόσο μειώνουμε την ποινή των δέκα και είκοσι ετών, ανάλογα με το στάδιο που θα προσέλθει ο κατηγορούμενος να καταθέσει τα χρήματα.

Και βεβαίως, του δίνουμε τη δυνατότητα στον βαθμό που αθωωθεί, να του επιστραφούν και ταυτόχρονα, επιταχύνουμε τη διαδικασία αξιοποίησης αυτών των χρημάτων από το ελληνικό δημόσιο. Διότι και με βάση τις υφιστάμενες διατάξεις θα μπορούσε να πει κανένας ότι έχει τη δυνατότητα το δημόσιο να διεκδικήσει τα χρήματα που έχασε. Αλλά τότε; Μετά από δεκαετία ή δεκαετίες, άρα δεν έχει και κανένα νόημα.

Με αυτό και χωρίς να θέλω να εμπλακώ σε μια διαδικασία αντιπαράθεσης, ήθελα να σημειώσω προς τους αγαπητούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ ότι κατανοώ τη θέση τους που δεν ψηφίζουν αυτές τις διατάξεις. Είναι συνέχεια της αρνητικής τους ψήφου που έδωσαν στις υπόλοιπες παρεμβάσεις. Δεν θέλω να πω για σκοπιμότητες ή ότι ήθελαν να καλύψουν κάποιον. Διότι δεν ψήφισαν και τη διάταξη για το άνοιγμα των λογαριασμών, ούτε ψήφισαν και τις διατάξεις -αν θυμάμαι καλά, αλλιώς να με διορθώσουν, θα δεχτώ τη διόρθωση- για τον οικονομικό εισαγγελέα και τους άλλους μηχανισμούς που έχουν να κάνουν με τη θωράκιση της δικαστικής εξουσίας, έναντι αυτών που καταχράνται τα χρήματα του δημοσίου, που διακινούν μαύρο χρήμα κ.ο.κ..

Έρχομαι τώρα στις τροπολογίες. Ορθά, κατά την άποψή μου, ο κύριος Υπουργός απεδέχθη τις βουλευτικές τροπολογίες που είχαν να κάνουν με την αναδιατύπωση της ρύθμισης που είχαμε κάνει για το ίδρυμα της Ξάνθης. Γιατί η πολιτική βούληση να λύσουμε αυτό το θέμα είχε εκφραστεί και εκφράστηκε με λάθος τρόπο εκ παραδρομής και έπρεπε να το διορθώσουμε.

Όπως είναι πάρα πολύ σημαντική η τροπολογία που αφορά την υλοποίηση του θεσμού «Βοήθεια στο Σπίτι», ο οποίος είναι ένας θεσμός που ξεκίνησε την δεκαετία του '90, αγκαλιάστηκε από την ελληνική κοινωνία, θεωρήθηκε ένας πρωτοπόρος θεσμός -όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη- έδωσε τη δυνατότητα να εξυπηρετηθούν οι υπερήλικες άνθρωποι, καθώς και άνθρωποι που έχουν ανάγκες στα πιο απομακρυσμένα και ορεινά χωριά της Ελλάδας -έχω και προσωπική άποψη από την ελλογική μου περιφέρεια, για το πώς ένας ηλικιωμένος άνθρωπος περίμενε το αυτοκίνητάκι με τη «Βοήθεια στο Σπίτι»- και στην

πορεία εγκλωβίζεται από διάφορες γραφειοκρατίες. Άρα σωστό είναι να υπάρχει ένα όργανο που θα το συντονίζει.

Επίσης, σωστό είναι να επιταχύνουμε τις διαδικασίες, όπου αυτές αντιμετωπίζουν γραφειοκρατίες είτε είναι στους δήμους είτε είναι στις περιφέρειες.

Βεβαίως, με δεδομένο ότι μια ολοκλήρωση αυτού του συστήματος, που αφορούσε τη δυνατότητα της κάλυψης των αναγκών των ασφαλισμένων υπερήλικων, δεν έχει υλοποιηθεί, σωστό είναι που δίνουμε παράταση στις συμβάσεις για να έχουν μια ασφάλεια οι εργαζόμενοι για ένα πολύ μεγάλο διάστημα μέχρι το 2015, όπου να ολοκληρωθεί η υλοποίηση του νέου συστήματος, με τρόπο που να καλύψει το σύνολο του πληθυσμού που έχει ανάγκη, αλλά και τους εργαζόμενους που έχουν δώσει τον καλύτερό τους εαυτό στην υλοποίηση αυτού του συστήματος.

Ήθελα να αναφερθώ, όμως, σε μία τροπολογία που έχουμε καταθέσει Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας με γενικό αριθμό 273 και ειδικό 149 και αφορά στην προστασία των ανθρώπων που κινδυνεύουν να χάσουν την περιουσία τους από αναγκαστικά μέτρα εκτέλεσης των τραπεζών. Είναι μία σοβαρή τροπολογία, η οποία έχει να κάνει με το γεγονός ότι όταν η οργάνωση που έχουν υπηρετήσει -μία συνεταιριστική οργάνωση- είναι σε εκκαθάριση, όπου να ολοκληρωθεί η εκκαθάριση δεν είναι δυνατόν να κατάσχετα το σπίτι του άλλου. Όταν η εκκαθάριση αποδώσει καθαρή περιουσία και άρα ικανοποιηθούν οι πιστωτές, πώς αυτός θα πάρει πίσω το σπίτι του; Είναι αναστολή μέτρων και είναι αρμοδιότητά σας.

Εγώ σας είπα -και θέλω να το επαναλάβω από το Βήμα, για να είμαστε συνεννοημένοι- πως εδώ έχει ευθύνη ο καθένας τι υπογράφει. Αυτή η ρύθμιση έχει επεξεργαστεί από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και έχει αυτόν τον στόχο που διευκολύνει και τη διαδικασία της εκκαθάρισης, έτσι ώστε να πάμε στη νέα μορφή των υγιών συνεταιριστικών οργανώσεων και θα σας παρακαλέσω πολύ να την αποδεχτείτε.

Με αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και χωρίς να καταχρασώ το χρόνο σας, ήθελα να τελειώσω την τοποθέτησή μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Μαρίνος Ουζουνίδης.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούστηκαν οι απόψεις νομικών ανθρώπων, οι οποίοι γνωρίζουν πολύ καλύτερα από εμένα νομικά θέματα και αναφέρθηκαν στο σημερινό νομοσχέδιο. Επειδή είστε κι εσείς από τη βόρεια Ελλάδα και δυστυχώς εδώ και έναν μήνα ο θεός προκαλεί, προξενεί μεγάλες καταστροφές στην περιοχή μας, τη βόρεια Ελλάδα, θέλω να κάνω μια έκκληση, γιατί, όπως και να έχει, η ζωή συνεχίζεται. Επί πολλές μέρες, οι άνθρωποι περνάνε δύσκολες στιγμές. Βέβαια, το επίσημο κράτος προσπαθεί, όσο το δυνατόν, να είναι κοντά στους ανθρώπους, αλλά θα κάνω μια έκκληση να προσπαθήσουν ακόμα περισσότερο, γιατί πραγματικά η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη.

Τις προάλλες έγιναν τεράστιες καταστροφές στη Θεσσαλονίκη, στις Σέρρες, στην Ξάνθη, στην Κομοτηνή και εδώ και πολλές μέρες ταλαιπωρείται ο Έβρος. Ο Έβρος ταλαιπωρείται από τον ποταμό Έβρο και θα ήθελα να τονίσω ότι ενώ το νερό είναι πηγή ζωής, έχει εξελιχθεί σε μια καταστροφή για την περιοχή. Ευτυχώς δεν θρηνήσαμε θύματα.

Αναφέρομαι στους αγρότες οι οποίοι στην κυριολεξία έχουν καταστραφεί. Αναφέρομαι στους κτηνοτρόφους οι οποίοι τελευταία είχαν τα προβλήματα με τις ασθένειες και με το γνωστό θέμα των χώρων που δεν δηλώθηκαν τα βοσκοτόπια τα γνωστά.

Θα πρέπει για μένα αύριο κιάλας τα επιτελεία του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, του Υπουργείου Εξωτερικών, του Υπουργείου Εσωτερικών, του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας, Κλιματικής Αλλαγής και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης να έρθουν σε επαφή με τις γείτονες χώρες, τη Βουλγαρία και την Τουρκία -και επαναλαμβάνω ότι δεν είναι μόνο ο Έβρος αλλά όλη η βόρεια Ελλάδα- να βρεθεί κάποια λύση για τα γνωστά προβλήματα των πλημμυρών. Οι άνθρωποι έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν μικρά χωριά ή δεν ξέρουν

εάν το πρωί που θα ξυπνήσουν θα βρουν τα υπάρχοντά τους.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών και συγκεκριμένα με το θέμα του Νικόλαου Ρωμανού θα πρέπει πραγματικά να βρεθεί μια λύση, όχι μόνο για τον συγκεκριμένο νέο, αλλά για όλους αυτούς τους νέους στους οποίους δίνεται η δυνατότητα να δώσουν εξετάσεις και από τη στιγμή που θα πετύχουν στις εξετάσεις, να έχουν το δικαίωμα, να τους δίνεται η δυνατότητα να παρακολουθήσουν τα μαθήματά τους.

Από την άλλη, όμως, δεν θα πρέπει να δίνονται αυτές οι αφορμές ή οι αιτίες για να δικαιολογήσουμε κάποια πράγματα, όπως είδαμε προχθές ή τις προάλλες εδώ στην Αθήνα όπου έχουν καταστραφεί περιουσίες και όπου για μια ακόμη φορά εγώ θα πάρω τη θέση της Ελληνικής Αστυνομίας και των νεαρών παιδιών που υπηρετούν την Αστυνομία. Καταδικάζω όλους αυτούς οι οποίοι εκμεταλλεύονται την εξουσία και χρησιμοποιούν απaráδεκτους τρόπους.

Από την άλλη έχουμε να κάνουμε με νεαρά παιδιά, τα οποία υπηρετούν, ασκούν ένα λειτούργημα και επομένως θα πρέπει να προστατεύσουμε και να καλύψουμε αυτά τα παιδιά, τα οποία σε τελική ανάλυση προστατεύουν εμάς.

Σε ό,τι αφορά το σχέδιο νόμου, θα πω λίγα πράγματα σε ό,τι έχει να κάνει με τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Συντασσόμαστε με την απαίτηση του ελληνικού λαού για απόδοση δικαιοσύνης σε υποθέσεις καταχραστών του δημοσίου χρήματος. Οι πολίτες, δυστυχώς, στην πλειονότητά τους έχουν την αίσθηση της ατιμωρησίας, ιδιαίτερα των πολιτικών. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι η διαφθορά περιορίζεται μονάχα στους πολιτικούς ή αποκλειστικά και μόνο στους κυβερνώντες. Όπως αποδεικνύεται από διάφορες υπό εξέταση υποθέσεις που διατρέχουν στη δημοσιότητα, η διαφθορά είναι συστημική και διαπλέκει, όχι μόνο Υπουργούς αλλά και πρόσωπα που μπορεί να μην ανήκουν στην άμεση εκτελεστική εξουσία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε συνάδελφοι, σας παρακαλώ οι συζητήσεις έξω από την Αίθουσα.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Δεν πειράζει, κυρία Πρόεδρε, αφήστε τους.

Με το νομοσχέδιο που φέρατε, ορίζετε διατάξεις, για να επιστρέψουν και να αξιοποιηθούν από το δημόσιο τα χρήματα που εκλάπησαν. Με αυτό το μέρος του νομοσχεδίου συμφωνούμε.

Από την άλλη όμως το κίνητρο επιστροφής πρέπει να έχει ένα όριο και να μην απαλλάσσει από την πολιτική ευθύνη ως ένα παπικό συγχωροχάρτι.

Έχουμε διαπιστώσει τα τελευταία χρόνια -και ακούστηκε από άλλους συναδέλφους- ότι το κράτος δεν ενεργεί όπως πρέπει για τον έλεγχο και την εκδίκαση πολλών περιπτώσεων, που αφορούν μίζες, διασπάθιση δημόσιου χρήματος, μεγάλη φοροδιαφυγή κ.λπ..

Για παράδειγμα, τι έχει γίνει με την υπόθεση της «SIEMENS», με τα εξοπλιστικά, με τα υποβρύχια, με τις λίστες αφνίδιου πλουτισμού που κατά καιρούς διαρρέουν στον Τύπο.

Τι έχει γίνει με τη λίστα Λαγκάρντ; Μέχρι και η τρόικα σας παρατηρεί για σχετική απραξία και καθυστερήσεις.

Μέσα σ' αυτό το τοπίο ομίχλης φέρνετε κι αυτό το νομοσχέδιο με ένα πνεύμα άμβλυνσης ποινών σε όσους επιστρέψουν ένα μεγάλο ή μικρό μέρος αυτών που πήραν. Μήπως με τον τρόπο αυτό ενθαρρύνετε κάποιους επίδοξους καταχραστές ή φοροδιαφεύγοντες να συνεχίσουν, αφού σε περίπτωση που συλληφθούν θα μπορούν να πέσουν στα μαλακά επιστρέφοντας τα κλεμμένα ή τα οφειλόμενα;

Στα άρθρα του νομοσχεδίου έχει τοποθετηθεί η εισηγήτριά μας κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, η οποία είναι άριστος γνώστης των νομικών.

Υπάρχουν συγκεκριμένα θέματα για τα οποία θα πρέπει για μένα το κράτος να είναι πιο αυστηρό και οι διαδικασίες να είναι πιο σύντομες. Δεν μπορεί υποθέσεις, όπως αυτές που προανέφερα, που έχουν να κάνουν με κατάχρηση δημόσιου χρήματος επί χρόνια να μην εκδικάζονται και να παίρνουν αναβολές. Θα πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος να γίνονται με πιο συνοπτικές διαδικασίες.

Σε ό,τι αφορά τους τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρούν κάποιοι και εκτός Ελλάδος, οι περισσότερες χώρες έχουν βρει την άκρη με συνοπτικές διαδικασίες και έχουν εντοπίσει αυτούς οι οποίοι μετέφεραν έξω μαύρο χρήμα. Και μιλάμε για τις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρώτη και καλύτερη είναι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η οποία στη χώρα της τα τηρεί. Αφού υποχρεώνει σε ένα σωρό άλλα θέματα τη χώρα μας και την Κυβέρνησή μας, ας υποχρεώσει και σ' αυτό το θέμα να κάνουν τις διαδικασίες πιο σύντομες και να βρεθούν γρηγορότερα τα χρήματα που εκλάπησαν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Ουζουνίδη, σας ευχαριστούμε πολύ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, προηγουμένως έθεσα στον κύριο Υπουργό ένα ερώτημα, το οποίο ήταν σαφέστατο.

Διαβάζοντας τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας στο άρθρο 282 διαπιστώνουμε ότι απ' αυτό το ευεργέτημα της χρήσης του γεωεντοπισμού δεν μπορεί να επωφεληθεί κάποιος ο οποίος κατηγορείται για ληστεία ή για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση. Αν, λοιπόν, ο κρατούμενος υποβάλει αίτημα στο αρμόδιο συμβούλιο να περιληφθεί σ' αυτή τη διάταξη τότε, ως νόμιμο αβάσιμο, θα απορρίψει το συμβούλιο το αίτημά του, διότι εξαιρείται. Το λέει ρητά η διάταξη.

Λέμε, λοιπόν, ότι σήμερα εδώ η Βουλή πρέπει νομοθετικά να ξεπεράσει αυτό τον σκόπελο, κυρία Πρόεδρε. Είστε νομικός και εσείς και καταλαβαίνετε. Επομένως, άλλος τρόπος, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει παρά μόνο να γίνει δεκτή η τροπολογία που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ ή να πάρετε μια νομοθετική πρωτοβουλία προς αυτή την κατεύθυνση.

Σας είπα και η κ. Κωνσταντοπούλου ότι εμείς δεν θεωρούμε θέσφατο την τροπολογία μας, αλλά πρέπει να είναι οπωσδήποτε μια νομοθετική ρύθμιση σ' αυτή την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αναπτύξτε μας λίγο τι προτείνετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Προτείνουμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, για να αρθεί το νομοθετικό πρόβλημα που θέτει το άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σήμερα εδώ η Βουλή να νομοθετήσει ότι η συγκεκριμένη περίπτωση δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις. Επομένως ο κρατούμενος ή ο υπόδικος μπορεί να καταθέσει αίτηση, την ουσία της οποίας μπορεί να εξετάσει το συμβούλιο ή διαφορετικά απορρίπτεται ως νόμιμο αβάσιμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν είναι φωτογραφική αυτή η διάταξη όμως;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όσο κι αν είναι σοβαρό το θέμα και μακάρι το παιδί...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν είναι. Διότι, όπως το έχουμε διατυπώσει, αφορά το σύνολο των εκπαιδευτικών αδειών. Αυτό λέμε εμείς στην τροπολογία. Αν ο Υπουργός θέλει να τη διαμορφώσει διαφορετικά, εμείς είπαμε ότι θα την ψηφίσουμε, αλλά να λυθεί το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Για το αποτέλεσμα λέω. Τέλος πάντων.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Διότι μπορεί υπ' αυτόν τον τρόπο να υποβληθεί τώρα, αύριο, αίτημα να υπαχθεί και άμα τη εφαρμογή του μέτρου -δηλαδή όταν το έχουμε στη διάθεσή μας- να εφαρμοστεί και για οποιονδήποτε, όχι μόνο για τον συγκεκριμένο. Προσέξτε, εμείς δεν μιλάμε συγκεκριμένα. Γενικώς και αφηρημένως μιλάμε. Διότι έτσι πρέπει να είναι ο νόμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αυτό είναι το άσχημο ότι θα αφορά και πολλούς άλλους. Ο Υπουργός θα σας τα πει, όμως.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Γιατί είναι άσχημο αυτό;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Στη νομοθετική μας πρόταση δεν εξειδικεύουμε. Μιλάμε γενικώς και αφηρημένως, όπως πρέπει να είναι ο νόμος κατά το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κοντονή, εντάξει, έγινε κατανοητό.

Κύριε Υπουργέ, θα απαντήσετε ή θέλετε αργότερα να το δείτε λίγο. Έχετε να πείτε κάτι εσείς επ' αυτού; Τα είπατε δηλαδή, αλλά μιας και αναφέρεται και επανέρχονται οι συνάδελφοι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, εντάξει. Απλώς, έχει μία τροποποιητική πρόταση ο κ. Πανούσης, η οποία θέλει σκέψη. Δεσμεύομαι να τη μελετήσω να τη δούμε, για να δω τι αλληλεπίδραση έχει στις υφιστάμενες διατάξεις και πώς μπορεί να γίνει. Θέλει λίγο σκέψη. Κύριε Πανούση, θα τη δούμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Καλώς, να το μελετήσει ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, κύριε Κοντονή. Ο Υπουργός δείχνει την καλή διάθεση και λέει ότι θα το δει, απλώς δεν γίνεται βιαστικά να νομοθετούμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Και για την τροπολογία που σας είπα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Ναυτιλίας και Αιγαίου, Μακεδονίας και Θράκης και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Πράξεις εισφοράς σε γη και σε χρήμα—Ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Τσουκάλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Η τελευταία παρέμβαση του κ. Κοντονή έχει αναδείξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πλαίσιο μέσα στο οποίο διεξάγεται, διενεργείται ο προβληματισμός, η αντιπαράθεση για το τεράστιο αυτό κοινωνικό ζήτημα, το ζήτημα αυτό της απεργίας πείνας του κ. Ρωμανού.

Γιατί το έχει αναδείξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ; Γιατί δυστυχώς και με δική σας παρέμβαση και με δικές σας δηλώσεις και με δηλώσεις συναδέλφων έγκριτων νομομαθών, είχε αναδειχθεί το «βραχιολάκι» ως το στοιχείο εκείνο το οποίο θα μπορούσε να δώσει λύση στο πρόβλημα, ενώ γνωρίζαμε όλοι και όσοι συμμετείχαμε στην ψήφιση του συγκεκριμένου πλαισίου για το βραχιολάκι πως για τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται ο κ. Ρωμανός και είναι υπόδικος δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Αυτό το λέγατε κι εσείς, ότι με το «βραχιολάκι» θα είχε λυθεί το θέμα. Δεν θα είχε λυθεί.

Πρέπει, λοιπόν, να δούμε τις πραγματικές διαστάσεις. Είναι γεγονός ότι η ατμόσφαιρα πάνω από τα κεφάλια μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βαριά για όλους και βαραίνει το σύνολο της ελληνικής πολιτείας, της ελληνικής δημοκρατίας. Βαραίνει πάνω από τα κεφάλια όλων των κομμάτων, βαραίνει πάνω από τα κεφάλια όλων των Βουλευτών, γιατί απλούστατα εκεί που είχαμε την αρμοδιότητα να παρέμβουμε και να δώσουμε τη λύση, δεν έγινε.

Ο Γιάννης Πανούσης με τη μέγιστη ειλικρίνεια παραδέχθηκε πραγματικά ότι αυτό το πράγμα δεν το είχαμε αντιμετωπίσει, δεν το είχαμε δει. Πολύ σωστά ειπώθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή εδώ η Βουλή έχει μία ειδική μόνιμη επιτροπή επί του σωφρονιστικού συστήματος, η οποία συνεδριάζει συστηματικά, η οποία έχει «ξεσκονίσει» όλες τις διατάξεις και του παλιού και του νέου Σωφρονιστικού Κώδικα, έχει αντιμετωπίσει εξειδικευμένες περιπτώσεις και όμως αυτό το συγκεκριμένο δεν το εντόπισε.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί αυτή η φροντίδα που έχει δείξει η ελληνική Βουλή να έχει αυτή την επιτροπή, να λειτουργεί με τη μέγιστη συναίνεση, με όλες τις απαιτήσεις της σύγχρονης αντίληψης για τον σωφρονισμό δείχνει μια εικόνα προς τα έξω ότι υπάρχει μια γενικότερη αδιαφορία.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι το μόνο που δεν πρέπει να επιδείξει η ελληνική πολιτεία στην υπόθεση Ρωμανού είναι αδια-

φορία ή και εκδικητικότητα. Εγώ δεν θα προσχωρήσω σε λαϊκίστικες απόψεις για το πώς πρέπει να αντιμετωπίζουμε κάθε περίπτωση ξεχωριστά. Εγώ θα σταθώ θεσμικά και θα πούμε ως Δημοκρατική Αριστερά ότι η ελληνική πολιτεία πρέπει να διαθέτει το θεσμικό πλαίσιο και όλες τις υποδομές, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις σύγχρονες ανάγκες σωφρονισμού, κυρίως των νέων ανθρώπων. Αυτή είναι η ουσία και πάνω σε αυτό πρέπει να σταθούμε.

Όπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ντοστογιέφσκι είχε πει ότι ο πολιτισμός κάθε χώρας προσδιορίζεται από τις συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές της. Αυτή είναι η σύγχρονη αντίληψη για μια κοινωνία δικαίου. Και ιδιώς αυτή την περίοδο της κρίσης αυτή η μέριμνά μας, η πρόνοιά μας, πρέπει να είναι ιδιαίτερη.

Θα μου επιτρέψετε όμως να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το μεγάλο πρόβλημα που αναδείχθηκε από τον αγώνα του Νίκου Ρωμανού δεν είναι τόσο πολύ το θεσμικό πλαίσιο όσο κυρίως οι υποδομές, οι οποίες θα πρέπει να στηρίξουν οποιοδήποτε θεσμικό πλαίσιο. Διότι μη μου πείτε ότι αν οι ελληνικές φυλακές είχαν τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις, για παράδειγμα, αν ήταν ευρωπαϊκές φυλακές, θα αναλωνόμασταν σε όλα αυτά, δηλαδή στις αντιπαραθέσεις και τις αντικρούσεις που βιώνουμε το τελευταίο διάστημα! Αν υπήρχαν οι υποδομές, παραδείγματος χάριν, για να ολοκληρωθεί σωστά η διδασκαλία μέσω τηλεδιάσκεψης, θα μπορούσε να είχε λήξει το θέμα αμέσως. Πόσο καιρό, όμως, θα κάνει να υλοποιηθεί αυτό, κύριε Υπουργέ;

Εγώ θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο αγώνας του Νίκου Ρωμανού έχει δικαιωθεί και έχω απευθύνει έκκληση στον ίδιο ότι πρέπει να διακόψει τώρα την απεργία πείνας. Γιατί; Γιατί πρώτα απ' όλα, ανέδειξε το πρόβλημα, κάτι που δεν μπορούσε να δει κανένας από εμάς. Δεύτερον, κατάφερε να συπεινώσει, να διεγείρει γύρω του μια συμπαράσταση πρωτοφανή τα τελευταία χρόνια.

Το ζήτημα είναι στο κατά πόσο εμείς θα πείσουμε τον Νίκο Ρωμανό και τον κάθε Νίκο Ρωμανό ότι έχουμε κατανοήσει το πρόβλημα και ότι είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε άμεση και αποτελεσματική λύση σε αυτά τα οποία ο ίδιος ζητά. Το έχουμε αποδείξει, κύριε Υπουργέ;

Εγώ μπορώ να πω ότι έχετε όλη την καλή διάθεση πραγματικά να συνεργαστείτε με τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες και να βρούμε τη λύση. Η λύση που θα δοθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα είναι νίκη της μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας ή της άλλης Κοινοβουλευτικής Ομάδας, του τάδε Βουλευτή ή του τάδε Υπουργού. Θα είναι νίκη όλου του Κοινοβουλίου, όλης της ελληνικής πολιτείας και έτσι πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Ας συζητήσουμε, λοιπόν, για τις συνθήκες που επικρατούν στις ελληνικές φυλακές. Είναι δύσκολο αυτή τη στιγμή να στηρίξουν τέτοιου είδους υποδομές. Διότι όποιος γνωρίζει το πλαίσιο για τη διδασκαλία, που ισχύει στο πλέον προχωρημένο σύστημα της Ευρώπης, που είναι η Σουηδία, πόρρω απέχει το δικό μας σύστημα προκειμένου να υποστηρίξει τέτοια διαδικασία διδασκαλίας μακρόθεν. Δεν μπορεί!

Αυτό, λοιπόν, που ζητάμε, κύριε Υπουργέ, αυτό που προσπαθούμε να σας πείσουμε και για το οποίο πρέπει να βρεθεί λύση είναι το να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε μια στοιχειώδη μεταβατική διάταξη, ένα μεταβατικό καθεστώς, μέχρις ότου αποκτήσουμε αυτές τις στοιχειώδεις υποδομές για να μπορέσει να λειτουργήσει το σύστημα. Διότι όσο καθυστερεί αυτό, ο χαμένος χρόνος, οι χαμένες ευκαιρίες που θα έχει ο κάθε Ρωμανός ίσως να είναι μη αναστρέψιμες, όχι όσον αφορά την υγεία του, όσον αφορά τις σπουδές του αυτές καθαυτές.

Γνωρίζουμε τα όρια της διάκρισης των εξουσιών. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι και η διάταξη η οποία υπάρχει, το άρθρο 58, είναι μέσα στο πλαίσιο αυτής της διάκρισης. Προσπαθούμε να διαμορφώσουμε ένα προσωρινό, μεταβατικό πλαίσιο, προκειμένου να ολοκληρωθεί και το σύστημα των υποδομών, αλλά και να συμπληρωθεί και το θεσμικό πλαίσιο.

Στην πρόσφατη συνάντηση που είχαμε με τον κ. Πανούση, σας θέσαμε την ιδιαιτερότητα της εκπαιδευτικής άδειας και του εκπαιδευτικού συστήματος, με την έννοια ότι είναι διαφορετικές οι συνθήκες φοίτησης σε μια θεωρητική σχολή και διαφορετικές σε

μία που έχει πρακτικά μαθήματα, που έχει εργαστήρια, που έχει πειράματα, που έχει όλα αυτά.

Πρέπει, λοιπόν, η συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας να είναι ολοκληρωμένη, να παρουσιάζει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο, που για κάθε τομέα εκπαίδευσης να έχει και διαφορετικό πλαίσιο παρακολούθησης. Αυτό απαιτεί χρόνια. Δεν μπορεί να γίνει άμεσα.

Γι' αυτό, λοιπόν, ζητάμε κατά παρέκκλιση –όπως θέλετε πείτε το– να υπάρχει ένας τελικός κριτής σε ειδικές περιπτώσεις. Τους κινδύνους οποιασδήποτε ρύθμισης τους γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε ότι είναι πιθανόν να προκαλέσει αίσθημα ανασφάλειας στους δικαστές και να απορρίπτονται όλες τις αιτήσεις προκειμένου να αποφασίσει ο Υπουργός. Τα έχουμε δει.

Πρέπει να υπάρχει, όμως, μία ουσιαστική συνεργασία μεταξύ όλων των φορέων και μεταξύ του Υπουργείου Δικαιοσύνης και μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας, της Βουλής, των κομμάτων, των φορέων που παρακολουθούν όλο αυτό το πλαίσιο. Χρειάζεται, λοιπόν, μια διαδικασία μακροχρόνια.

Κάντε δεκτή την ενδιάμεση πρόταση, τη μεταβατική πρόταση. Και μην πείτε τώρα ότι δεν είναι δυνατόν, κάτω από ορισμένες περιπτώσεις, η εκτελεστική εξουσία να παρεμβαίνει επί της κρίσης της δικαστικής εξουσίας, γιατί θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι υπάρχει ο συνταγματικά κατοχυρωμένος θεσμός της χάριτος, όπου χαρίζονται ποινές οι οποίες έχουν επιβληθεί από τη δικαστική εξουσία. Υπάρχουν τέτοιου είδους παρεμβάσεις της εκτελεστικής εξουσίας. Θα έπρεπε να δούμε και αυτό το πλαίσιο. Έτσι, λοιπόν, πρέπει να αντιμετωπιστεί το θέμα του κ. Ρωμανού.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Ένας ιδιώτης, για παράδειγμα ένας λογιστής μιας ανώνυμης εταιρείας υπεξαιρεί 1 εκατομμύριο και ένας διευθυντής ενός δημόσιου φορέα υπεξαιρεί 1 εκατομμύριο. Σύμφωνα με την πρόταση την οποία εισάγει, έχουν την ίδια ποινική μεταχείριση; Απλά το λέω. Ο ιδιώτης απαλλάσσεται, εξαλείφεται το αξιόποινο όταν επιστρέψει το 1 εκατομμύριο πριν εξεταστεί από οποιαδήποτε αρχή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΗΛΑΝΤΗΣ: Λέτε γενικότερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ναι.

Στη δική σας τη ρύθμιση ισχύει αυτό ή έχει ευνοϊκότερη μεταχείριση;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Του δημοσίου;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυστηρότερη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Γιατί είναι αυστηρότερη; Αφού έχει τη δυνατότητα να έχει μειωμένη ποινή και μετά την εξέταση από την αρμόδια αρχή.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι εκτός από τη διαφορετική μεταχείριση απέναντι σε έναν ιδιώτη, όσον αφορά το φυσικό πρόσωπο έναντι του δημοσίου –ειπώθηκε και στην επιτροπή– είναι ότι παρ'όλα αυτά, με την πιθανή ψήφιση αυτή, ένα ισχυρότατο κίνητρο σε πολλούς επιτηδείς να λειτουργήσουν με έναν πολύ έξυπνο τρόπο εις βάρος του ελληνικού δημοσίου.

Σας έφερα ένα παράδειγμα στη συνάντησή μας. Ένας πάει και υπεξαιρεί από το δημόσιο ταμείο 1 εκατομμύριο, το διαχειρίζεται με τον πλέον καλύτερο τρόπο, το παίζει στο Χρηματιστήριο, μέσα σε ένα εξάμηνο κερδίζει 6 εκατομμύρια, βάζει το 1 εκατομμύριο στην άκρη και όταν αρχίσει να μυρίζεται ότι κάτι συμβαίνει θα παίρνει το εκατομμύριο, θα το επιστρέφει και ούτε γάτα ούτε ζημιά. Θα έχει κάνει ένα δανεισμό από το ελληνικό δημόσιο και θα έχει πλουτίσει.

Αλλού πρέπει να εντοπιστεί η ευνοϊκή μεταχείριση. Παραδείγματος χάριν, όταν κάποιος συναινεί να ρευστοποιηθεί η ακίνητη περιουσία του και πει «τα ακίνητα που έχω συναινών να πουληθούν και από τα χρήματα αυτά να πληρωθεί το δημόσιο», εκεί να υπάρξει. Ή όταν κάποιος λέει «από το μαύρο χρήμα που έχω παρκαρισμένο στις Παρθένες Νήσους, θα φέρω ένα εκατομμύριο και θα το επιστρέψω», εκεί το κατανοώ ως κίνητρο προκειμένου να εμφανίσουμε το αφανές χρήμα. Όμως, το να υπάρχει μια οριζόντια ρύθμιση, δεν θα προσφέρει κάτι στην όλη ρύθμιση.

Κλείνοντας λέω το εξής. Το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν μια επίμονη προσπάθεια της

Δημοκρατικής Αριστεράς από τον Οκτώβριο του 2012 προκειμένου να καθιερωθεί, να θεσπιστεί η αξιοποίηση όλων αυτών των δισεκατομμυρίων, εκατοντάδων εκατομμυρίων έως και άνω του δισεκατομμυρίου που ήταν «παρκαρισμένο» στις τράπεζες.

Με την αδιαφανή αξιοποίηση και εκμετάλλευση εκ μέρους των τραπεζών το δημόσιο δεν κέρδιζε τίποτα. Ήταν μια προσπάθεια, λοιπόν, τα χρήματα αυτά να αποσυρθούν από τις τράπεζες, να κατατεθούν σε έναν ειδικό λογαριασμό στην Τράπεζα της Ελλάδος και από εκεί το δημόσιο να εξυπηρετεί ή να ασκεί κοινωνικές πολιτικές. Γιατί αυτά τα ποσά δεν εγγράφονται στον προϋπολογισμό, δεν ελέγχονται από την τρόικα. Και όταν αναφερόμαστε σε ποσά που ίσως να φτάνουν μέχρι το 1,5 δισεκατομμύριο, καταλαβαίνετε τι μπορούσαμε να προσφέρουμε στους αναξιοπαθούντες συμπολίτες μας.

Μετά από δύο χρόνια εισήχθη το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Έχω την εντύπωση ότι δεν είναι πλήρες κι αυτό. Γιατί δεν απευθύνεται και δεν αφορά το σύνολο των ποσών, δηλαδή ακόμα και τα ποσά που παγώνουν ή δεσμεύονται από απλές υποθέσεις φοροδιαφυγής, που δεν έχουν ποινικό περιεχόμενο ή ποινική διάσταση. Το σύνολο αυτό θα είναι πολύ μεγάλο.

Θα μπορούσε αυτό το κομμάτι, το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου να ψηφιστεί ομόφωνα. Αυτό το οποίο αλλοίωσε το περιεχόμενο του νομοσχεδίου είναι το δεύτερο κομμάτι, όπου εκεί παρεισφρύνουν όλες αυτές οι διχογνωμίες, τις οποίες βιώσαμε, σε σχέση με τον χαρακτήρα των ελαφρυντικών ποινών, το τι ακριβώς πρεσβεύουν, πού αποβλέπουν κ.λπ..

Ο Γιάννης Πανούσης ανέλυσε με περισσή επάρκεια τις θέσεις μας και για το νομοσχέδιο και για την τροπολογία.

Κύριε Υπουργέ, τελευταία έκκληση, αν μπορούμε να ολοκληρώσουμε αυτή τη διαδικασία έχοντας ομονοήσει σε μια κοινή βάση της υπόθεσης του Νίκου Ρωμανού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Τσουκάλη.

Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Ραχήλ Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η συγκυβέρνηση καταθέτει το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών ή αλλιώς το νομοσχέδιο δεύτερης ευκαιρίας σε καταχραστές ακόμα και του δημοσίου.

Το άρθρο 2 του νομοσχεδίου ελαφρύνει τις ποινές όσων επιστρέψουν μέρος των κλεμμένων ή τουλάχιστον όσα αναφέρονται στο κατηγορητήριο.

Και εγώ ερωτώ το εξής απλό. Εάν –λέμε– για παράδειγμα κάποιος τοποθετηθεί νομικός σύμβουλος στο ΤΑΙΠΕΔ και με δόλο ζημιώσει το ελληνικό δημόσιο σπήνοντας έναν φωτογραφικό διαγωνισμό για μια μεγάλη παραθαλάσσια έκταση στα νότια προάστια της Αθήνας, το Ελληνικό –ας πούμε, χάριν πάντα βέβαια του παραδείγματος– τότε θα γλιτώσει εάν αποδώσει ένα ποσό της μίζας;

Και στην περίπτωση αυτή πώς ακριβώς θα εκτιμηθεί το ακριβές ποσό της ζημιάς; Γιατί είναι καθαρά θέμα εκτίμησης. Ποιος θα γνωρίζει το ακριβές ποσό της μίζας; Πέραν βέβαια από τους παράνομο συναλλασσόμενους, η απάντηση είναι «ουδείς». Οπότε θα οριστεί ένα ποσό κατ' εκτίμηση, πιθανόν πολύ μικρότερο από όσα έχει καρπωθεί ο υπαίτιος της απάτης.

Με την επιστροφή του ποσού αυτού, ο «εκλεκτός» του παραδείγματος θα πέσει στα μαλακά. Αυτός δεν είναι ο ορισμός της συνδιαλλαγής; Αυτό δεν σημαίνει ότι οποιοσδήποτε θα μπορεί να κλέβει άνετα, έχοντας στο πίσω μέρος του μυαλού του ότι αν πιαστεί, θα δώσει πίσω τα χρήματα και έτσι ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Θα ισχυριστείτε βέβαια ότι το παράδειγμα που ανέφερα δεν ισχύει, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι έχετε απαλλάξει προκαταβολικά το ΤΑΙΠΕΔ από τις ποινικές ευθύνες με τροπολογία. Γνωρίζετε βέβαια ότι τέτοιες τροπολογίες αντιβαίνουν στην ισονομία και δεν θα αναγνωριστούν από μία επόμενη κυβέρνηση, που οφείλει βέβαια να ρίξει άπλετο φως στις εστίες διαφθοράς και αδιαφάνειας που δημιουργεί η παρούσα Κυβέρνηση.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι μεριμνάτε για τη στρέβλωση του

κράτους δικαίου. Υπόσχαστε ατιμωρησία στους εκλεκτούς και τροποποιείτε το νομικό πλαίσιο της χώρας για να εξυπηρετήσετε από αφισκοκολλητές μέχρι απατεώνες, με βεβαιωμένα πρόστιμα, που διαγράφετε, για να μη σας διαγράψουν απ' τις καρέκλες σας.

Γι' αυτά βέβαια είστε πάντα έτοιμοι. Για τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είστε πάντα ανέτοιμοι. Προφανώς δεν σας ενδιαφέρουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ίσως γιατί εκεί δεν υπάρχει βέβαια κανένα περιθώριο κέρδους. Δεν θα αναζητήσουμε, σε αυτή τη φάση, τα αίτια της αδιαφορίας σας, αλλά δεν μπορούμε να μη διαπιστώσουμε ότι η πολιτεία πιάστηκε κυριολεκτικά «με τα παντελόνια κάτω», όταν ένας κρατούμενος ζήτησε άδεια για να σπουδάσει.

Δεν θα εξετάσουμε το αδίκημα στο οποίο περιέπεσε, γιατί αυτό είναι δουλειά της δικαιοσύνης. Εξετάζουμε όμως εάν η πολιτεία είχε δημιουργήσει εκείνες τις δομές που διασφαλίζουν το δικαίωμα της παιδείας σε όσους έχουν στερηθεί το δικαίωμα της ελευθερίας.

Η απάντηση είναι πολύ απλή: Όχι, η πολιτεία δεν είχε σκεφτεί μία τέτοια περίπτωση. Το ερώτημα είναι γιατί. Προφανώς, βέβαια, διότι οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας ήταν και είναι ανίκανοι να το πράξουν. Προφανώς είστε ανίκανοι να σκεφτείτε ότι ένας κρατούμενος θέλει να σπουδάσει και όχι να εκπαιδευτεί στις κλοπές, ληστείες και απαγωγές, που θα μπορούσε να του διδάξει το περιβάλλον της φυλακής, όπου στοιβάζονται χιλιάδες άνθρωποι σε αδιανόητες για τα ανθρώπινα δικαιώματα συνθήκες εξαθλίωσης.

Μας λέει ο Πρωθυπουργός σας στην Ολομέλεια όπως και κάποιοι βέβαια άφρονες στις συνεδριάσεις της σχετικής επιτροπής για το παρόν νομοθέτημα ότι ο αυτός ο νέος έχει παραβιάσει τον νόμο και υπονοούν μάλιστα ότι η πραγματική του πρόθεση δεν είναι οι σπουδές, αλλά να δημιουργήσει προβλήματα -λέτε- στη συγκυβέρνησή σας. Είστε βέβαια πολύ απασχολημένοι με το να πείσετε τους πρόθυμους να γίνουν «μαξιλαράκια» και «πατερίτσες» σε μία κυβέρνηση μειοδοσίας και δεν ασχολείστε με έναν νέο άνθρωπο που πεθαίνει από απεργία πείνας.

Ανεξάρτητα με τις προθέσεις του, ανεξάρτητα με το έγκλημά του, ανεξάρτητα με το όνομά του, αυτός ο άνθρωπος καταδεικνύει την ανικανότητά σας. Γιατί αν υπήρχε η πρόβλεψη, εάν υπήρχαν εκείνες οι κοινωνικές δομές, εάν υπήρχε η μέριμνα, τότε δεν θα υπήρχε αυτό το πρόβλημα σήμερα. Εάν ο κρατούμενος ήθελε να σπουδάσει θα σπούδαζε. Εάν ήθελε να κοροϊδέσει θα αποκαλυπτόταν. Πάντως, σε καμμία περίπτωση δεν θα είχατε διασύρει για ακόμα μία φορά τη χώρα. Γιατί δεν υπάρχει η πρόβλεψη του αυτονόητου; Γιατί η κυβερνητική βλακεία, που νομοθετεί, παλινδρομεί από το ένα άκρο στο άλλο.

Για να κερδίσετε ψήφους, βέβαια, δίνετε άδεια ακόμη και με το πρόσχημα της ανεπαρκούς χωρητικότητας των φυλακών. Κάποιος ή κάποιος την εκμεταλλεύτηκαν αυτήν την πρακτική και από την άλλη μέρα δεν λάμβανε κανέναν άδεια. Ούτε παιδί του δημοτικού δεν φθάνει τόσο εύκολα από το ένα άκρο στο άλλο.

Σήμερα καταθέτετε τροπολογία με την οποία μπορούν οι κρατούμενοι να σπουδάσουν με τηλεδιάσκεψη -και εμείς λέμε «πολύ ωραία»- όπως είναι στη Σουηδία ή στη Νορβηγία. Και ρωτάω: σε ποιες ακριβώς φυλακές θα εφαρμόσετε την τηλεδιάσκεψη; Σε αυτές που χωράνε χίλιους και έχετε στριμώξει δέκα χιλιάδες ας πούμε;

Να διαβάσουμε λίγο ένα ενημερωτικό σημείωμα του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τα δικαιώματα του ανθρώπου στις 9 Οκτωβρίου του 2014, που αναφέρονται οι διαπιστώσεις αντιπροσωπείας τους από επίσκεψη που πραγματοποίησαν στην Υπηρεσία Φύλαξης Εγκαταστάσεων Κράτησης Αμυγδαλέζας. Μεταξύ άλλων τονίζει: «Η Ελλάδα έχει επανειλημμένα καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για εξευτελιστική και απάνθρωπη μεταχείριση κρατουμένων, ειδικότερα αλλοδαπών, λόγω των συνθηκών κράτησης. Σημειώνεται ότι ο υπερβολικός αριθμός των αλλοδαπών στην Ελλάδα είναι δυσανάλογα μεγάλος με τη δυνατότητα περίθαλψης από τη χώρα μας και ως εκ τούτου καθίσταται αναγκαία η εκ μέρους των ελληνικών και ευρωπαϊκών αρχών λήψη των ενδεικνυόμενων μέτρων.» Και επίσης, υπάρχει και μία έκθεση, η οποία αναμένεται να βγει

στη δημοσιότητα, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης μεταχείρισης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Τι μας λέει αυτή η έκθεση;

Στην έκθεση αυτή λέει πάλι για τις εγκαταστάσεις της Αμυγδαλέζας στην Αθήνα, για ασυνόδευτους ανήλικους μετανάστες, ότι οι συνθήκες είναι ακατάλληλες. Επίσης, η CPT επισημαίνει ότι οι αρχές δεν έχουν λάβει κανένα μέτρο για την αποσυμφόρηση των κρατουμένων, με αποτέλεσμα να μοιράζονται μεταξύ τους ένα κρεβάτι ή να κοιμούνται σε στρώματα στο πάτωμα.

Στις φυλακές στην Ελλάδα που επισκέφθηκαν οι απεσταλμένοι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής -υπογραμμίζει η έκθεση- οι συνθήκες υγιεινής ήταν κακές, ενώ διαπιστώθηκαν μεγάλες ελλείψεις στο προσωπικό υγειονομικής περίθαλψης. Στην έκθεση τονίζεται ιδιαίτερα η έλλειψη προσωπικού εποπτείας στις φυλακές και αναφέρεται, για παράδειγμα, ότι στις αντρικές φυλακές Κορυδαλλού αντιστοιχούν μόνο δύο σωφρονιστικοί υπάλληλοι για την επίβλεψη τετρακοσίων κρατουμένων.

Στις 24 Φεβρουαρίου του 2014 προέβησαν σε απεργία πείνας οι κρατούμενοι στο νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού για τις συνθήκες διαβίωσής τους. Νεφροπαθείς, καρδιοπαθείς και οροθετικοί, οι οποίοι κατήγγειλαν τις συνθήκες διαβίωσής τους, κάνοντας λόγο για κίνδυνο εξάπλωσης σοβαρών μεταδοτικών νόσων.

Μετά από τη δημοσίευση του γεγονότος αυτού, ο αρμόδιος Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα ανέφερε στον προσωπικό του λογαριασμό στο twitter «ανησυχούμε για τις ταπεινωτικές συνθήκες που βιώνουν οι φυλακισμένοι στο νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού. Πρέπει να βρεθεί άμεσα λύση». Ακριβώς τα ίδια στις φυλακές των Γρεβενών! Επομένως, λοιπόν, σε ποιες φυλακές θα βάλετε τηλεδιάσκεψη;

Είναι γελοίο να αντιγράφεται μία πρόβλεψη μίας χώρας, χωρίς να υπάρχουν οι ίδιες συνθήκες εφαρμογής. Στη Σουηδία εφαρμόζεται ένα από τα πιο πρωτοποριακά προγράμματα εκπαίδευσης κρατουμένων. Σε όλες τις φυλακές υπάρχει κέντρο εκπαίδευσης με έναν ή περισσότερους διδάσκοντες, εξοπλισμένο με ένα χώρο υπολογιστών, ενώ οι κρατούμενοι έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε περισσότερους από εκατόν τριάντα τομείς εκπαίδευσης.

Νομίζετε, λοιπόν, ότι έρχεστε εδώ και θα τα λύσετε όλα έτσι πρόχειρα στο πόδι; Για να πείτε τι; Ότι κάνατε κάτι; Για να μην αποκαλυφθεί ότι ο Πρωθυπουργός είναι λίγος;

Λυπάμαι, κύριε Αθανασίου, αλλά δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις. Δεν θα έρθει ο από μηχανής θεός με μορφή τροπολογίας και έτσι δεν θα δοθεί τέλος στην τραγωδία της συγκυβέρνησής σας.

Φροντίστε να δείτε τα προβλήματα του σωφρονιστικού συστήματος συνολικά. Αξιοποιήστε την αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Αναλύστε τα προβλήματα και μετά αναζητήστε λύσεις. Μην καταθέτετε νομοσχέδια, όπου η απιολογική τους έκθεση είναι ίσως έκτασης με τις διατάξεις, μόνο και μόνο για να κρεμάσετε τροπολογίες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας προλάβω από τον κατήφορο που συνιστά η κατηγορία ότι η Αντιπολίτευση ασχολείται με εγκληματίες. Να σας προλάβω, γιατί για άλλη μία φορά η βλακεία θα σας εκθέσει. Εμείς ασχολούμαστε με τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων, γι' αυτό συνειδητά δεν αναφέρομαι σε όνομα. Γιατί δεν ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό το άτομο αλλά η ιδιότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, αν μπορείτε, θα ήθελα λίγα λεπτά ακόμα.

Εσείς αλλάζετε τον Ποινικό Κώδικα για να αθώσετε εγκληματίες και να παρεμποδίσετε τη δικαιοσύνη από το να αποδώσει ποινές. Ύστερα επαναφέρετε τον Ποινικό Κώδικα και λέτε: «Συγγνώμη, έγινε λάθος εκ παραδρομής». Όμως μία χαρά είχατε καταλάβει.

Γιατί μπορεί να διέπραξε ληστεία με Καλάσνικοφ, αλλά άλλοι διαπράττουν ληστείες χωρίς Καλάσνικοφ, με ΜΚΟ. Άλλοι διαπράττουν ληστείες σε βάρος του δημοσίου και των φορολογουμένων μέσω offshore εταιρειών. Άλλοι απαιτούν τη ληστεία των πιστών στις τράπεζες που απορρόφησαν. Εκεί όμως δεν έχετε την ίδια άνεση να τους καταδικάσετε. Αντίθετα, με τροπολογίες

διευκολύνετε τη φοροαπαλλαγή και διαγράφετε βεβαιωμένα πρόστιμα. Ο Ποινικός Κώδικας γίνεται «μπαλάκι» για να πάψουν οι ποινικές δίωξεις. Ο Αστικός Κώδικας αλλάζει για να εξυπηρετήσετε τον κ. Σάλλα της Τράπεζας Πειραιώς.

Εμείς, κύριε Αθανασίου, ζητάμε δικαιοσύνη για όλους, όπως ορίζει το Σύνταγμα της χώρας μας. Η συγκυβέρνησή σας παρέχει ατιμωρησία στους αρεστούς της Κυβέρνησής σας.

Αυτή η συγκυβέρνηση για να παραμείνει στην εξουσία δεν διατάζει να παύσει ακόμη και με τον ανώτατο πολιτειακό θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αλλάζετε ημερομηνίες, δημιουργείτε διλήμματα, κατασκευάζετε δικαιολογίες, παρέχετε άλλοθι και γεύματα και δεν γνωρίζουμε πόσες υποσχέσεις πολιτικής ή μη φύσεως, για να βρείτε τις «πατερίτσες» και να τοποθετήσετε τα «μαξιλαράκια» παραμονής σας στην εξουσία. Αυτό είναι το μόνο που φαίνεται να σας απασχολεί.

Κύριε Αθανασίου, μας είπατε ότι δίνετε δικαίωμα στους κατηγορούμενους να συμμετέχουν στις εξετάσεις εισαγωγής τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για να μην τους αποθαρρύνετε. Όμως όταν πετύχουν και ζητήσουν την άδεια τους για να σπουδάσουν εκεί τα πράγματα είπατε ότι δεν είναι εύκολα.

Όμως τα κόμμάτια σας κυβερνούν από το 1975 και από τότε έχουν περάσει σχεδόν σαράντα χρόνια. Είστε ανίκανοι, λοιπόν, για σαράντα χρόνια να νομοθετήσετε για τον ελληνικό λαό;

Ας μην πάω τόσο πίσω. Η οδηγία για τα δικαιώματα των κρατούμενων στην εκπαίδευση υπάρχει από το 1989, ενώ από το 2006 υπάρχουν οι ευρωπαϊκοί συμφωνιστικοί κανόνες που προβλέπουν δικαιώματα στην εκπαίδευση των κρατούμενων και στη χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών. Γιατί δεν εναρμονίσατε το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο Εθνικό Δίκαιο;

Δεν μου κάνουν βέβαια καμία εντύπωση αυτά που άκουσα από Βουλευτές της συγκυβέρνησής σας επί του θέματος. Και δεν μου κάνουν βέβαια εντύπωση από μία Κυβέρνηση που διορίζει το παιδί του κομματικού σωλήνα ως πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, που σε απόλυτη συμφωνία με τον Γραμματέα της Νέας Δημοκρατίας, ζητά τη δημιουργία Αστυνομίας Πανεπιστημίων, με την αιτιολογία βέβαια της προστασίας της περιουσίας του πανεπιστημίου, όταν τα εργαστήρια χημείας του τμήματος Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών, καθώς και το εργαστήριο ανατομίας της Ιατρικής του Πανεπιστημίου Αθηνών είναι αδύνατον πλέον να συνεχίσουν τη λειτουργία τους και κινδυνεύουν να κλείσουν.

Η κοινωνία χρειάζεται πρώτα λύσεις και μετά απόδοση ευθυνών. Και για να αναζητήσουμε λύσεις, πρέπει να θέσουμε το πλαίσιο. «Μόνο μορφώνοντας το κεφάλι των ανθρώπων δεν θα χρειαστεί ποτέ η πολιτεία να το κόψει», έλεγε ο Βίκτωρ Ουγκώ.

Βέβαια, έχουμε πολύ δρόμο ακόμα για να φτάσουμε εμείς ένας πρύτανης ενός δικού μας πανεπιστημίου να λέει αυτό το οποίο είπε ο πρόεδρος του Πανεπιστημίου του Όσλο, όταν ο καταδικασθείς για δολοφονία εβρομίντα επτά ανθρώπων σε επιθέσεις στη Νορβηγία το 2011 γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο του Όσλο για να σπουδάσει πολιτικές επιστήμες το 2013.

Ο πρόεδρος, λοιπόν, του Πανεπιστημίου του Όσλο συγκεκριμένα σχολίασε τον Σεπτέμβριο του 2013 ότι όλοι οι πολίτες έχουν το δικαίωμα να συνεχίσουν σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ δεν παρέλειψε να τονίσει ότι αναγνωρίζει τα ηθικά διλήμματα της υπόθεσης. Απλά, οι θεμελιώδεις αξίες του είναι διαφορετικές από τις δικές μας. Αυτή είναι η διαφορά μας και δεν μας νοιάζει.

Τότε, μάλιστα, ο επικεφαλής του πανεπιστημίου πρόσθεσε: «Το μόνο που δεν μπορούμε να δεχθούμε είναι να φιλοξενηθεί στο campus του πανεπιστημίου».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Φιλώτα της Φλώρινας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

Ακούσατε μόλις και τη Βουλευτή του νομού σας, την κ. Μακρή! (Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Ναι, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση στην κ. Μακρή: Εσάς, κυρία Μακρή, σας πλησίασε κανείς για να μην ψηφίσετε ή να ψηφίσετε Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Δεν ξέρω αν σας πλησίασαν ή όχι. Ελπίζω πως όχι. Γιατί όμως θεωρείτε ως δεδομένο ότι μπορεί να έγινε αυτό σε άλλους συναδέλφους σας; Με ποια λογική;

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Ορίστε, κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο. Το δικαιούστε.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Σας απαντώ ότι εμένα προσωπικά ουδέποτε με έχουν πλησιάσει και ούτε θα με πλησίαζαν, γιατί το έχω δηλώσει, και δεν θα τολμούσαν ποτέ να πλησιάσουν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γιατί όμως το λέτε για άλλους;

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ωστόσο, σας θυμίζω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Σαμαράς και η κ. Βούλτεψη που, αν δεν κάνω λάθος, είναι η Κυβερνητική σας Εκπρόσωπος, έχει δηλώσει ότι εσείς έχετε βρει τους εκατόν ογδόντα Βουλευτές και ότι έχει αναλάβει τον ρόλο κάποιο βασικό στέλεχος σας, για να μπορέσει να προσελκύσει, ούτως ώστε να βρεθεί ο επιθυμητός αριθμός Βουλευτών. Ο κύριος Πρωθυπουργός σας το δήλωσε αυτό και όχι εγώ. Το είπε μάλιστα και προχθές.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Μισό λεπτό, κυρία Κωνσταντοπούλου.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με συγχωρείτε. Αποτελεί μία εκτίμηση, το αν υπάρχουν οι εκατόν ογδόντα Βουλευτές ή όχι. Δεν σημαίνει ούτε εξαγορά ούτε πίεση. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, γιατί έτσι μειώνεται το Κοινοβούλιο, με αυτές τις τοποθετήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ, κύριε Υπουργέ, θα σας επισημάνω ότι αντιφάσκετε μέσα σε πάρα πολύ σύντομο χρόνο.

Πριν από λίγο μας ρωτούσατε εάν θέλουμε εμείς –άκουσον, άκουσον!– Υπουργό που να παρεμβαίνει στη δικαιοσύνη και τώρα κάνετε μία δήλωση η οποία προκαταλαμβάνει εκκρεμιά στη δικαστική εξουσία και στην εισαγγελική έρευνα υπόθεση. Υπάρχει ή δεν υπάρχει ανοιχτή προκαταρκτική εξέταση γι' αυτό το ζήτημα; Γιατί κάνετε δηλώσεις που προκαταλαμβάνουν το αποτέλεσμα της με τον ίδιο τρόπο που κάνετε δηλώσεις προκαταλαμβάνοντας την έκδοση της αποφάσεως του συμβουλίου στην περίπτωση την οποία εξετάζουμε για το Νίκο Ρωμανό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν καταλάβατε τι είπα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αν η δράση και η στάση σας δεν διέπεται από αρχές, αμέσως αποκαλύπτεται. Διότι διυλίζετε τον κώνωπα για το ένα ζήτημα, που είναι ζήτημα ζωής, αλλά καταπίνετε την κάμηλο για το άλλο ζήτημα, που είναι ζήτημα πολιτείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Στρατούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω τρεις επισημάνσεις. Η πρώτη επισήμανση αφορά αυτό που ζούμε σήμερα, την κατάρρευση του Χρηματιστηρίου της Αθήνας σε ιστορικά κατώτατα όρια των τελευταίων

είκοσι επτά ετών και την άνοδο των επιτοκίων των δεκαετών ομολόγων.

Εμείς, κυρία Πρόεδρε, θεωρούμε αυτήν τη σημερινή πραγματικότητα, όπως διαμορφώθηκε, μία ωμή παρέμβαση του χρηματιστικού, κερδοσκοπικού κεφαλαίου στη χώρα μας με στόχο να επηρεάσει τις ταχύτερες πολιτικές εξελίξεις που έχουν δρομολογηθεί, με αφορμή και την εκκίνηση των διαδικασιών για εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας, και να επηρεάσει με τέτοιο τρόπο τις εξελίξεις στη χώρα μας ώστε να μη γίνει η μεγάλη πολιτική ανατροπή και η δημοκρατική αλλαγή.

Τη θεωρούμε τρομοκρατικού τύπου, εκφοβιστική παρέμβαση σε βάρος του λαού μας, σε βάρος αντιμνημονιακών πολιτικών δυνάμεων, σε βάρος της Αριστεράς, σε βάρος κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ και μία προειδοποίηση ακόμα και στην κυβέρνηση που θα προκύψει μετά από εκλογές, αν δεν βρεθούν οι εκατόν ογδόντα Βουλευτές που θα ψηφίσουν Πρόεδρο Δημοκρατίας. Θεωρούμε ότι σίγουρα δεν θα βρεθούν εκατόν ογδόντα Βουλευτές, οι οποίοι θα δώσουν τη δυνατότητα να συνεχιστούν οι βάρβαρες και φριχτές μνημονιακές πολιτικές.

Αυτή η εκφοβιστική παρέμβαση των λεγόμενων αγορών είναι και σε βάρος της ίδιας της χώρας μας, σε βάρος της ίδιας της εθνικής και της λαϊκής κυριαρχίας. Θέλουμε από τώρα να διευκρινίσουμε προς όλους αυτούς και όλα αυτά τα οικονομικά συμφέροντα, ότι δεν μας τρομάζει ως ΣΥΡΙΖΑ αυτή η επίθεση των λεγόμενων «αγορών», που στη συγκεκριμένη περίπτωση παίζουν τον ρόλο των μαντρόσκυλων-φυλάκων, δηλαδή των μαντρόσκυλων που προστατεύουν το μνημονιακό σύστημα στη χώρα μας μήπως και το ανατρέψει ο ελληνικός λαός με τους αγώνες και την ψήφο του.

Επίσης, θα θέλαμε να τους διευκρινίσουμε ότι όχι μόνο δεν μας τρομάζει η σημερινή επίθεση των λεγόμενων «αγορών», αλλά ενισχύει την αποφασιστικότητά του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου με τους αγώνες και την ψήφο του λαού να προωθήσουμε και να εφαρμόσουμε το αντιμνημονιακό και προοδευτικό πρόγραμμα μας μέχρι τέλους, χωρίς να υποκύψουμε σε καμμία απειλή, σε κανέναν εκβιασμό, σε καμμία πίεση του εγχώριου και διεθνούς οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου.

Το λέμε καθαρά, όσο καθαρότερα γίνεται, ότι το παρόν και το μέλλον αυτής της χώρας, το παρόν και το μέλλον αυτού του λαού θα το αποφασίσει ο ίδιος ο λαός μας και όχι τα κερδοσκοπικά κεφάλαια ούτε οι υπαλλήλίσκοι των τοκογλύφων δανειστών της χώρας μας.

Από τώρα, επίσης, όλους αυτούς θέλουμε να τους προειδοποιήσουμε ότι αν με την ψήφο και τους αγώνες του λαού αναλάβουμε τις τύχες της διακυβέρνησης της χώρας, το κριτήριο στις αποφάσεις μας, ως αριστερή αντιμνημονιακή προοδευτική κυβέρνηση, δεν θα είναι οι θρασύτερες απαιτήσεις των δανειστών της χώρας και των κερδοσκόπων, αλλά θα είναι, πρώτον, η επιβίωση του λαού μας, δεύτερον, η αξιοπρέπεια της πατρίδας μας και, τρίτον, το μέλλον της νέας γενιάς.

Επισήμανση δεύτερη. Έχουν κατατεθεί κάποιες τροπολογίες από Βουλευτές που, εάν κατάλαβα καλά, ο Υπουργός τις δύο τις έχει κάνει αποδεκτές. Για τη μία, αυτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δεν έχει πει τίποτα.

Όσον αφορά αυτές τις βουλευτικές τροπολογίες, εμείς είμαστε σύμφωνοι με την τροπολογία 2082/155, για το Ψυχολογικό Κέντρο Βόρειας Ελλάδας- Παράρτημα Ξάνθης. Λύνει αναγκαία τεχνικά ζητήματα και τη στηρίζουμε.

Δεύτερον, όσον αφορά τη με αριθμό 2081/154 βουλευτική τροπολογία για το «Βοήθεια στο Σπίτι», παρ' ότι διαφωνούμε με τη διατύπωση που κάνει στην ακροτελεύτια γραμματοσειρά, ότι δηλαδή δεν θα μετατραπούν ποτέ σε αορίστου χρόνου οι συμβάσεις των εργαζομένων στο «Βοήθεια στο Σπίτι» και παρ' ότι η άποψή μας είναι ότι όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι μετά από δωδεκάμηνα χρόνια δουλειάς πρέπει να γίνουν αορίστου χρόνου και να ενταχθούν σε διευθύνσεις ή υπηρεσίες κοινωνικής πολιτικής των δήμων, επειδή αυτή η τροπολογία παρατείνει τις συμβάσεις εργασίας τους μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2015 και επειδή τους δίνει μία ανάσα, γι' αυτόν τον λόγο και μόνον την ψηφίζουμε.

Τρίτον, για την τροπολογία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για την προνομιακή ικανοποίηση των απαιτήσεων ναυτερ-

γατών αλλά και εργαζομένων σε ναυτιλιακές εταιρείες, σε περίπτωση πλειστηριασμού πλοίων που θεωρούνται ναυάγια και εκποίησης αυτών των πλοίων, είμαστε σύμφωνοι, πρώτον, γι' αυτό και, δεύτερον, για να οριστεί, επιτέλους, μία ελάχιστη τιμή εκποίησης της αξίας αυτών των πλοίων, τουλάχιστον η τιμή της αξίας τους ως σιδηρομετάλλευμα, ως σκραπ δηλαδή, γιατί μέχρι τώρα αυτά τα πλοία εκπλειστηριάζονται και πωλούνται σε εξευτελιστικά χαμηλές τιμές και ουσιαστικά πρέπει να υπάρχουν και μεθοδεύσεις. Είμαστε, λοιπόν, απόλυτα σύμφωνοι με αυτήν την τροπολογία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Λύνει και ένα πρόβλημα, μαζί με όλα τα άλλα, των μόλις τριάντα πέντε εργαζομένων του «Αγούδημου», της ναυτιλιακής αυτής εταιρείας, που είναι απλήρωτοι από τις 3-6-2008. Είναι απλήρωτοι εξίμισι χρόνια. Έχει αναδειχτεί το ζήτημα στο «ΜΕΓΑ» και έβλεπα πρόσφατα στην τηλεόραση τον Παναγιώτη Φυλακτό, έναν από τους τριάντα πέντε εργαζόμενους με είκοσι χρόνια στη δουλειά, με δύο παιδιά. Κέρδισαν τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, κέρδισαν γνωμοδοτήσεις των Επιθεωρήσεων Εργασίας, είδαν Υπουργούς, έστειλαν υπόμνημα στον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Τα πάντα έκαναν αυτοί οι τριάντα πέντε άνθρωποι. Όμως, βρέθηκαν μπροστά σ' έναν γραφειοκρατικό και νομικό σκόπελο, γιατί δεν θεωρούνται εργαζόμενοι σε ναυτιλιακές εταιρείες επειδή ήταν ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και όχι στο ΝΑΤ.

Επτά από τα οκτώ πλοία της ναυτιλιακής εταιρείας του «Αγούδημου» που θεωρήθηκαν ναυάγια -γιατί για πολλά χρόνια ήταν δεμένα- εκπλειστηριάστηκαν. Ο ΟΛΠ πήρε απ' αυτόν τον εκπλειστηριασμό 7.300.000 ευρώ και δεν δόθηκε ούτε 1 ευρώ στους τριάντα πέντε εργαζόμενους. Δεν πήραν τίποτα.

Επομένως εμείς, πραγματικά, στηρίζουμε με όποιον τρόπο μπορούμε αυτήν την τροπολογία που κατέθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Αυτή η τροπολογία λύνει το πρόβλημα γιατί τους δίνει το προνόμιο να ικανοποιούνται ως πιστωτές και θεωρεί εργαζόμενους σε ναυτιλιακές εταιρείες και αυτούς τους τριάντα πέντε εργαζόμενους του Αγούδημου. Λύνει επίσης και σε άλλους το πρόβλημα.

Πρέπει να τη δεχθείτε, κύριε Υπουργέ. Είστε ο αρμόδιος Υπουργός να τη δεχθείτε. Το γνωρίζετε το πρόβλημα. Πρέπει, επιτέλους, να δοθεί μία λύση. Είναι απάνθρωπο για τριάντα πέντε οικογένειες να είναι αυτοί εξίμισι χρόνια απλήρωτοι. Οι περισσότεροι απ' αυτούς έχουν αρρωστήσει. Έχουν προβλήματα ψυχολογικά, σωματικά. Είναι απίστευτο να ταλαιπωρούνται άνθρωποι για εξίμισι χρόνια σ' αυτήν τη χώρα.

Χρειάζομαι μισό λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Η τελευταία επισήμανση που θέλω να κάνω είναι η εξής. Άκουσα πολύ προσεκτικά τον Υπουργό Δικαιοσύνης στην παρουσίαση της τροπολογίας που καταθέτει για το αίτημα του Νίκου Ρωμανού να πάρει εκπαιδευτικές άδειες.

Η τροπολογία δεν λύνει το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ. Απλά παρατείνει, όπως είπε πολύ εύστοχα η Ζωή Κωνσταντοπούλου, κατά σαράντα οκτώ ώρες περίπου, αφού αρχίζει, αν περάσει αυτή η τροπολογία, την απεργία δίψας, τη ζωή του ίδιου του νεαρού κρατούμενου. Δεν λύνει το πρόβλημα. Έχετε λύση μπροστά σας: ή την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ ή την τροπολογία της ΔΗΜΑΡ. Άκουσα πολύ προσεκτικά τον Γιάννη Πανούση, ο οποίος ήταν και στην επιτροπή, που έκανε αυτήν τη σχετική σφραγιστική ρύθμιση και είπε ότι «δεν πήραμε υπ' όψιν κάποιες καταστάσεις, σας καταθέτω λοιπόν μία τροπολογία για να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα».

Επομένως λύση έχετε. Δεν μπορεί να μη χρησιμοποιείτε είτε τη μία είτε την άλλη απ' αυτές τις δύο εναλλακτικές λύσεις για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα.

Κύριε Υπουργέ, δεν κατάλαβα. Ποιοι δεν θέλουν ναλυθεί το πρόβλημα; Ποιοι θέλουν, ενδεχομένως, να οδηγηθεί σε θάνατο ο νεαρός Νίκος Ρωμανός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Σίγουρα κάποια κέντρα ανωμάλιας, που θέλουν με αφορμή αυτό να δημιουργήσουν ή ακόμα και να ανακόψουν τις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας επικαλούμενοι, ενδεχομένως αύριο, αν έχουμε αυτόν τον ανομολόγητο θάνατο, τον νόμο και την τάξη για να αντιμετωπίσουν την

ανερχόμενη δύναμη της Αριστεράς, του λαϊκού κινήματος, κ.λπ.. Μόνο αυτοί θα ήθελαν κάτι τέτοιο, δυνάμεις τέτοιες μέσα στην Κυβέρνηση, που μετέτρεψαν με άκρατο αυταρχισμό σε κόλαση την Αθήνα την ημέρα του Αγίου Νικολάου, με άκρατο αυταρχισμό από την Κυβέρνηση και από τα όργανα της τάξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Στρατούλη, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Πρέπει να πάρει, επιτέλους, μία πολιτική πρωτοβουλία η Κυβέρνηση, ο αρμόδιος Υπουργός. Δεν μπορείτε να παίζετε κι εσείς, όπως κι ο Πρωθυπουργός, που είδε τους γονείς του Ρωμανού χθες, τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου. Έχετε να επιλέξετε: Από τη μία είναι η ζωή και η δημοκρατία και από την άλλη είναι ο θάνατος και η πολιτική ανωμαλία. Επιλέξτε, επιτέλους, τη ζωή και τη δημοκρατία!

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Θεανώ Φωτίου έχει τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνω τρεις διαπιστώσεις ή, τέλος πάντων, επισημάνσεις – πάρτε το όπως θέλετε – και να διατυπώσω δύο ερωτήματα και να μου απαντήσετε, για να καταλάβω.

Ξέρετε ότι δεν είμαι νομικός, αλλά εκπαιδευτικός, δασκάλα. Μία ζωή δίδαξα, πολλά χρόνια. Αυτό που μου έκανε μεγάλη εντύπωση, κύριε Υπουργέ, ήταν ότι σας άκουσα το Σάββατο να λέτε ότι «υπάρχει το αναφαίρετο δικαίωμα της μόρφωσης για τον κρατούμενο». Αυτό με συγκλόνισε γιατί κατάλαβα ότι όταν το λέει αυτό ο νομοθέτης – ξαναλέω ότι δεν είμαι νομικός – δίνει ένα πολύ μεγάλο βάρος στο ότι ο κρατούμενος έχει αυτή τη δυνατότητα της ανάσας, της ελπίδας.

Κύριε Υπουργέ, σκέφτομαι ότι όταν ένας νεαρός άνθρωπος που είναι σηματοδεδειγμένος από μια δολοφονία, όπως ξέρουμε όλοι – και δεν θα το κάνω τραγικό, κύριε Υπουργέ, μιλάω καθαρά ως εκπαιδευτικός και ως σκεπτόμενος άνθρωπος και ζητώ να μου απαντήσετε και εσείς ισότιμα – θέλει να μπει στο πανεπιστήμιο της χώρας και το κάνει, τι επενδύει σε αυτή την προσπάθειά του; Δεν επενδύει αυτή την ανόσωση της γνώσης, μέσα από αυτό το αναφαίρετο δικαίωμα να βρεθεί σε ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα μαζί με άλλους ανθρώπους, μαζί με δασκάλους, καθηγητές, σαν ανάσες σε ένα τρομακτικό και ζοφερό παρόν, αυτό του εγκλεισμού; Αυτό δεν είχε στο μυαλό του; Είχε στο μυαλό του να δραπέτευσει μόλις του έδιναν την άδεια;

Εάν είναι έτσι, εάν δηλαδή έχω δίκιο σε αυτόν τον συλλογισμό και γι' αυτό σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ, μήπως η τροπολογία σας είναι εντελώς λάθος, γιατί ακριβώς του στερεί την ανόσωση; Δεν είναι η ίδια η γνώση ο μόνος σκοπός αυτής της μορφωτικής και απελευθερωτικής διαδικασίας, είναι όλο αυτό το πλαίσιο που περιέγραφα. Σκεφτείτε το λίγο, γιατί ξαναγυρνάμε στην ιστορία που είχαν οι παλιοί Αριστεροί, οι οποίοι μορφωνόνταν μέσα στις φυλακές. Δεν είναι αυτό που μπορεί να εννοεί ο νομοθέτης. Εσείς το ξέρετε καλύτερα.

Δεύτερον, εμείς εδώ σαν Βουλή νομίζω ότι αφού είμαστε το νομοθετικό Σώμα είμαστε πάντα πολύ ευαίσθητοι σε αυτό που λέει η κοινωνία και στην κοινή βούλησή της. Εγώ δεν σας ρωτώ εάν είναι κοινή βούληση της κοινωνίας σήμερα να μπορεί να πάει ο Ρωμανός στα ΤΕΙ και να αρχίσει τα μαθήματά του, διότι θα μου πείτε «δεν το ξέρω, να κάνουμε κανένα δημοψήφισμα». Αλλά θα σας ρωτήσω το ανάποδο. Ποια θα είναι κοινή βούληση της κοινωνίας, εάν πεθάνει; Δεν θα είναι η πλήρης απαξίωση αυτού του πολιτικού συστήματος, που δεν τα κατάφερε ανάμεσα στους νομικούς δαιμόλους; Και εγώ δεν εξαιρώ τον εαυτό μου.

Βλέπετε ότι εδώ γίνεται μια αγωνιώδης προσπάθεια από όλες τις πτέρυγες, κύριε Υπουργέ, να βρούμε λύση. Πείτε μας εσείς μια λύση, μια διέξοδο. Δεν θα είναι, λοιπόν, αυτή μια τρομακτική απαξίωση για το πολιτικό σύστημα, εάν τελικά δεν καταφέρουμε να βρούμε τη λύση, απόψε ή αύριο το πρωί; Πότε θα τη βρούμε;

Η τρίτη επισημάνση, κύριε Υπουργέ, είναι ότι προκηρύξατε ήδη μια διαδικασία μεγάλης πολιτικής εμβέλειας. Πώς θα πάμε σε αυτή τη διαδικασία των εκατόν ογδόντα – που θα έχει πολιτικές ή μη εξελίξεις – με τον Ρωμανό να ψυχομαχάει; Δεν μπορούμε να πάμε εκεί!

Είμαστε μπλοκαρισμένοι πλέον να μείνουμε εδώ μέχρι το χάραμα να τη βρούμε τη λύση. Δεν έχουμε άλλη επιλογή! Δεν το καταλαβαίνουμε όλοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα;

Όσον αφορά τις δύο ερωτήσεις, κύριε Υπουργέ, θα πω τα εξής: Πρώτον, την τροπολογία Πανούση, αν κατάλαβα καλά, τη σκέφτεστε. Χαίρομαι που τη σκέφτεστε, γιατί μέσα από αυτήν – πάλι αν κατάλαβα καλά – αίρονται τα προβλήματα που δημιουργεί ο νόμος σε σχέση με την κατοχή, αίρεται δηλαδή το θέμα του αν θα μπορεί ο συγκεκριμένος κρατούμενος Ρωμανός να διεκδικήσει το «βραχιολάκι». Αυτό είναι το ένα. Ελπίζω – αν κατάλαβα καλά και από όλη τη συζήτηση που γίνεται αγωνιωδώς από όλες τις πτέρυγες – να είστε έτοιμος να προχωρήσετε σε αυτήν την κατάσταση. Θα περιμένω μέχρι τελευταίας στιγμής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Όμως, σας ρωτώ κάτι, που ίσως εν τη απελθεία μου – με την έννοια ότι δεν είμαι νομικός – το ρωτώ: Αύριο το πρωί ο Ρωμανός μπορεί να αιτηθεί το «βραχιολάκι» στις φυλακές; Μπορεί, κύριε Υπουργέ, να αιτηθεί το «βραχιολάκι», άσχετα αν μπορεί να το πάρει αύριο; Και αν το αιτηθεί στο συμβούλιο των φυλακών και έχει την απάντηση ότι ναι, το δικαιούται, είναι αυτή διέξοδος; Δεν τα λέω αυτά για ρητορείες, τα εννοώ αυτά τα ερωτήματα. Μπορεί – και πάλι σας το λέω – να είναι απελή. Τα ακούσατε καθόλου; Έχει το δικαίωμα ο Ρωμανός αύριο το πρωί να αιτηθεί το «βραχιολάκι» μετά από τη ρύθμιση που θα κάνετε με την τροπολογία του συναδέλφου Πανούση; Έχει το δικαίωμα να έχει την απάντηση «ναι, δικαιούσαι να το πάρεις»; Δεν με ενδιαφέρει από εκεί και ύστερα το αν θα το πάρει, μόλις τελειώσει ο διαγωνισμός. Δεν με νοιάζει καθόλου αυτό. Με νοιάζει αυτή η δέσμευση.

Αν μπορείτε να μου απαντήσετε, θα σας ήμουν υποχρεωμένη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κουτσούμπας.

Παρακαλώ να είστε συνεπής στον χρόνο σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Εγώ πάντα είμαι συνεπής, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το ξέρω ότι είστε, αλλά πρέπει να το υπενθυμίζω κάθε φορά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από μια προηγούμενη τοποθέτηση του συναδέλφου που ήρθε εδώ και ανακοίνωσε ότι δεν μας φοβίζει τίποτα, έπεσε το Χρηματιστήριο, ανέβηκαν τα επιτόκια και έμμεσα – πλην σαφώς – κατηγορήσε την Κυβέρνηση ότι δήθεν ελέγχει αυτές τις αγορές και έπρεπε να συμβεί αυτό για να προκαλέσει τον φόβο. Θα ήθελα να σας απαντήσω ευθέως – όχι μόνο από την πλευρά μου, αλλά πιστεύω ότι εκφράζω και την άποψη της Κυβέρνησης – ότι οι συμπεριφορές σας και η πολιτική αστάθεια στην οποία οδηγείτε τον τόπο θα φέρουν εκεί πέρα την χώρα μας. Η δική σας πολιτική ανωριμότητα που οδηγεί στην πολιτική αστάθεια μπορεί να φέρει αυτά τα δεινά που εσείς θέλετε να ρίξετε σε εμάς και τίποτε άλλο.

Έρχομαι τώρα στο θέμα το οποίο μας απασχολεί. Το επίκαιρο θέμα του Ρωμανού το εξαντλήσατε. Θα μπορούσα να πω ότι δεν υπάρχει λόγος να διαφωνήσει κανείς με πολλά από αυτά που είπατε.

Το δικαίωμα προστασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας είναι σεβαστό και πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας. Το δικαίωμα στη ζωή είναι αναφαίρετο δικαίωμα. Το δικαίωμα στη μάθηση είναι και αυτό αναφαίρετο δικαίωμα. Τα μεταφέρω αυτά από ένα άρθρο του έγκριτου καθηγητού της Νομικής κ. Μυλωνόπουλου. Όμως, αναρωτιέμαι το εξής: Όταν καταλαμβάνονται οι σχολές από καταληψίες και δεν αφήνουν να γίνονται τα μαθήματα, δεν υπάρχει εκεί το δικαίωμα των άλλων Ελλήνων νέων φοιτητών που θέλουν να σπουδάσουν; Αυτό δεν το υποστηρίζατε ποτέ.

Τι συμβαίνει στη συγκεκριμένη περίπτωση; Παρουσιάστηκε εδώ ότι η μία πλευρά είναι η κοινωνικά ευαίσθητη και η άλλη πλευρά από εδώ είμαστε εμείς οι απάνθρωποι που θέλουμε να χαθούν ζωές.

Το ερώτημα, όμως, είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Ζούμε σε μια συντρεταγμένη πολιτεία; Ζούμε σε μια κοινοβουλευτική δη-

μοκρατία, όπου υπάρχουν θεσμοί και θεσμικά πλαίσια μέσα στα οποία πρέπει να κινούμαστε;

Οφείλω να σας πω –το ξέρετε και το γνωρίζετε από τη στάση μου μέσα στην Επιτροπή Σωφρονιστικού Συστήματος, στην οποία έχω την τιμή να προεδρεύω- όχι μόνο πόσο διαλλακτικός είμαι, αλλά και τι πρωτοβουλίες έχουμε πάρει προς τη σωστή κατεύθυνση.

Τόσο ο ισχύων Σωφρονιστικός Κώδικας όσο και ο καινούργιος που έχουμε ψηφίσει στην αρμόδια επιτροπή προστατεύει τον πολίτη-κατηγορούμενο. Οι διατάξεις μας είναι τιμωρητικές, έχουν και σωφρονιστικό χαρακτήρα, είναι και ανθρωπιστικές. Γιατί; Γιατί εδώ μέσα σε αυτήν τη Βουλή έχουμε ψηφίσει πάμπολλες ευεργετικές διατάξεις για τους κατηγορούμενους.

Συνεπώς δεν πρέπει να παραπονιούμαστε για όλη αυτή την προσπάθεια που γίνεται. Η πολιτεία, και σε αυτή την περίπτωση, γι' αυτούς τους φοιτητές κρατούμενους έχει λάβει μέριμνα. Το γεγονός τώρα ότι μπορεί να υπάρχει ένα νομοθετικό κενό, πρέπει εκεί να συμπληρωθεί κατά τέτοιο τρόπο που να μη φαίνεται ότι η Βουλή «άγεται και φέρεται», αλλά ότι ενεργεί στα πλαίσια που υπάρχουν μέσα στην έννομη τάξη χωρίς να παρασύρεται από οποιαδήποτε άλλη κατάσταση.

Ειπώθηκε από συνάδελφο, από την κ. Κωνσταντοπούλου -και θα συμφωνήσω μαζί της- ότι έχουμε τεράστια ευθύνη να σώσουμε μία ανθρώπινη ζωή. Θα συμφωνήσω. Έχουμε, όμως, και τεράστια ευθύνη εμείς εδώ, ως κοινοβουλευτική δημοκρατία, ως Βουλευτές, να δώσουμε εμπιστοσύνη και ασφάλεια στους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες που κινδυνεύουν με όλους αυτούς που γυρίζουν με Καλάσνικοφ.

Πρέπει να το πείτε κι αυτό. Πρέπει να προστατεύσουμε κι αυτούς. Και ο συγκεκριμένος ήταν ένας τέτοιος. Άλλο αν πρέπει να το δει διαφορετικά το θέμα αυτό η πολιτεία. Τι έχετε να πείτε γι' αυτό, γι' αυτούς που γυρίζουν και σπέρνουν τον θάνατο με τα Καλάσνικοφ; Κάθε φορά θα έρχεται η Βουλή και θα νομοθετεί κατά διαφορετικό τρόπο; Τέτοια ασφάλεια θα παρέχουμε; Αλλά αυτή την υποχρέωση έχουμε απέναντι στους πολίτες. Έχουμε ευθύνη για την ανθρώπινη ζωή, αλλά και ευθύνη για την ασφάλεια.

Θα πω και δυο λόγια για το νομοσχέδιο, γιατί μονοπώλησε τη συζήτηση αυτό το ζήτημα. Είναι ένα νομοσχέδιο που είναι το κατ'εξοχήν θέμα της ημερήσιας διάταξης, το οποίο κάνει μία ορθολογιστική διαχείριση και αξιοποίηση των κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων. Υπάρχουν ήδη αυτή τη στιγμή μαζεμένα 500 εκατομμύρια τουλάχιστον στα ταμεία του κράτους ή στο Ταμείο Παρακαταθηκών, τα οποία δεν μπορούν να αξιοποιηθούν.

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί πρέπει κάποιος να αμφισβητεί και να μη θέλει να γίνει αυτή η ρύθμιση –που γίνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα- η οποία είναι προς το συμφέρον του ελληνικού δημοσίου και με την οποία, αν θέλετε, αποζημιώνεται και δικαιώνεται το ελληνικό δημόσιο.

Δεν φτάνει που μας ρωτάει η ελληνική κοινωνία «Τους βάλατε φυλακή. Τα πήρατε τα χρήματα πίσω;». Ε, αυτό κάνουμε με αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ξαναπαίρνουμε αυτά τα χρήματα και τα αξιοποιούμε προς το συμφέρον του ελληνικού δημοσίου.

Κύριε Υπουργέ, θα κλείσω ως εξής: Έκανε μία παρέμβαση στην ομιλία του, την οποία παρακολούθησα -και θα με βρείτε σύμφωνο- και νομίζω ότι υπάρχει και μία συγκεκριμένη τροποποίηση ή προσθήκη από τη Δημοκρατική Αριστερά, στο θέμα που σας έδωσε ο κ. Παυλόπουλος.

Όταν νομοθετούμε αυτό το νομοθέτημα, που έχει αυτή τη φιλοσοφία, δεν μπορούμε να μην παίρνουμε μέτρα για να προστατεύσουμε αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι δεν μπορούν να πληρώσουν τις φορολογικές υποχρεώσεις τους και το ΦΠΑ από πραγματική αδυναμία πληρωμής. Πρέπει να το φέρουμε επιτέλους. Και σας το έχω πει και το λέω πάλι ότι όχι μόνο δεν είναι υποχρέωση που μας την επιβάλλει η τρόικα -να το πείτε, σας το είπα και πάλι κατ'ιδίαν- αλλά είχε συμφωνήσει και ο Πρωθυπουργός εδώ και ενάμιση χρόνο ότι δεν μπορεί σε ένα ευρωπαϊκό κράτος να παραμένει η ποινικοποίηση της ακάλυπτης επιταγής και η ποινικοποίηση της μη καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, αν θέλουμε να λεγόμαστε ένα ευρωπαϊκό κράτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε. Ήσασταν συνεπής.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μου δίνετε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, βέβαια.

Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ζητώ ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με συγχωρείτε. Επειδή γνωρίζετε καλύτερα από όλους μας τον Κανονισμό, ξέρετε ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θέλετε να μου αρνηθείτε τον λόγο; Ειπώθηκε κάτι σε σχέση με αυτά που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Λοιπόν, θέλετε να με ακούσετε ένα λεπτό;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, να με μαλώσετε δεν θα ήθελα. Θα ήθελα να μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καθόλου δεν σας μαλώνω. Σας υπενθυμίζω τον Κανονισμό που λέει ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι επιτρέπεται να κάνουν μέχρι τρεις παρεμβάσεις και έχετε κάνει ήδη τρεις. Είναι γραμμένες εδώ τέσσερις μάλλον και είναι γραμμένα τα λεπτά ως εξής: 2'-2'-2'-1'. Να μιλήσει ο κ. Δρίτσας και να τελειώσουμε με τους άλλους τρεις ομιλητές και μετά παίρνετε τον λόγο για να δευτερολογήσετε, όποτε θέλετε.

Κύριε Δρίτσα, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήταν ολιγόλεπτες οι παρεμβάσεις και όχι κανονικές ομιλίες της κ. Κωνσταντοπούλου. Δεν ξέρω τι έχετε καταγράψει, αλλά ήταν ολιγόλεπτες παρεμβάσεις. Δεν ήταν χρήση των όσων προβλέπει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Δρίτσα, μη με διορθώνετε σε αυτά που τα ξέρω καλά. Οι παρεμβάσεις είναι δίλεπτες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ήταν κατά παραχώρηση του Προέδρου γιατί προέκυπτε από τη συζήτηση και πήραν και άλλοι τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα σας ξαναβάλω τον χρόνο σας. Συνεχίστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχει σημασία. Προχωράμε. Απλώς χρειαζόταν να το επισημάνουμε.

Υπάρχει πολύ σοβαρότερη εξέλιξη στη σημερινή συζήτηση και δεν κατανοώ, κύριε Υπουργέ, εάν σκοπεύετε σήμερα με αυτά τα οποία ήδη είπατε...

Πάλι έχετε συνομιλίες. Κύριε Υπουργέ, αν εννοείτε ότι πράγματι συναινείτε στο ότι αντιμετωπίζει το Κοινοβούλιο σήμερα ένα πρόβλημα τεράστιας σημασίας και ευαισθησίας -τη σωτηρία μιας ανθρώπινης ζωής- παρακαλώ ακούστε όχι εμένα, αλλά όλους όσοι μιλούν, γιατί σήμερα είναι μια ειδική συνεδρίαση. Δεν είναι μια συνεδρίαση ρουτίνας, που κάτι και να σας ξεφύγει δεν πειράζει, θα σας το πουν οι συνεργάτες σας.

Ήδη με τον κ. Σαλτούρο έχετε συναντηθεί σε αυτό το τελευταίο δίωρο τέσσερις φορές. Τι είναι αυτό που διαπραγματεύεστε επιτέλους, που είναι σημαντικότερο από αυτό που η Αίθουσα αυτή τη στιγμή, αγωνιώντας, προσπαθεί να αναδείξει;

Ερωτώ, λοιπόν, εννοείτε πράγματι ότι η διαδικασία θα λήξει μετά από λίγο και δεν θα έχει ληφθεί απόφαση για την τύχη του Νίκου Ρωμανού;

Εμείς σας καλούμε να σκεφθείτε να παραταθεί και αύριο η συνεδρίαση -και το εννοώ, κύριε Πρόεδρε, και το απευθύνω και σε εσάς- και να δουν ο εισηγητής μας και η Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, εν συνεχεία, το θέμα που έχει προκύψει στην Αίθουσα και από τη ΔΗΜΑΡ και από τη ΠΑΣΟΚ και από πολλές πλευρές και από εμάς και από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές, ότι όσα έχουν τεθεί προς συζήτηση πρέπει να τύχουν επεξεργασίας και να βρεθεί μία λύση, διότι η λύση που έχετε προτείνει είναι προφανέστατα ατελέσφορη. Άρα δεν έχει νόημα να αυτοεπιβεβαιωθεί η Κυβέρνηση και εσείς προσωπικά ή η κυβερνητική

πλειοψηφία για να μη γίνει τίποτε.

Επομένως πρέπει να το σκεφθείτε να μην τελειώσει σήμερα έτσι αυτή η συνεδρίαση. Απορώ. Στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, όταν μίλησα, έκανα ένα σχόλιο -γιατί και στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό η υπόθεση «Νίκος Ρωμανός» μας απασχόλησε έντονα- και μίλησα τότε για το «σύνδρομο Ιαβέρη» που διακατέχει τους κυβερνώντες. Σήμερα, διαπιστώνω μετά λύπης ότι δεν είναι μόνο το «σύνδρομο Ιαβέρη», αλλά είναι και το «σύνδρομο Πόντιου Πιλάτου»: «Μακριά από εμένα το αίμα του αθώου, νίπτω τας χείρας μου».

Διότι τι άλλο ήταν η σειρά των τοποθετήσεών σας, κύριε Υπουργέ; Αφήνω ασχολίαστες τις άλλες, του κ. Πλεύρη, του κ. Καραγκούνη, άλλων Βουλευτών, οι οποίοι, κατά τη γραμμή του κ. Σαμαρά, θυμήθηκαν τα Καλάσνικοφ. Βεβαίως, κρατούμενος είναι και κατάδικος για βαρύ ποινικό αδίκημα. Δεν θα μπω σε ζητήματα που ήδη έχουν τεθεί, πώς, τι και γιατί. Οι άδεις δίδονται σε κατάδικους, σε ανθρώπους που έχουν καταδικαστεί για ποινικά αδικήματα. Η μέθοδος του σωφρονισμού που περιλαμβάνει την άδεια, ακριβώς γι' αυτές τις περιπτώσεις είναι. Τι σόι επίκληση είναι ότι αυτός για τον οποίο συζητούμε τώρα έχει καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα; Μα, για τι άλλο; Αν ήταν για πλημμέλημα, δεν θα ετίθετο θέμα. Δεν θα ήταν καν κρατούμενος.

Από αυτή την άποψη, πώς είναι δυνατόν να λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι η Βουλή δεν μπορεί να νομοθετήσει, παρεμβαίνοντας στις αποφάσεις της δικαιοσύνης; Αυτό είναι αδιανόητο. Η Βουλή έχει αυτοτελή λειτουργία νομοθέτησης επί τη βάση και των ευθυνών της εκτελεστικής εξουσίας, αλλά και της αυτοτελούς δικής της λειτουργίας και υπόστασης, πέραν του ότι είναι υποκριτικό, διότι ήδη το νομοσχέδιο που συζητούμε είναι ευθεία παρέμβαση, κατά τη λογική σας, στη δικαιοσύνη. Διότι, καταδικασμένοι ή υπόδικοι ή κατηγορούμενοι, παρεμβαίνει η Βουλή και ενώ οι δικαστές είναι, με βάση το νομοθετικό πλαίσιο, υποχρεωμένοι μέχρι τώρα να μην τους επιδικάσουν άλλες ποινές ή οτιδήποτε, έρχεται η Βουλή και τους δίνει μια άλλη δυνατότητα.

Δεν ήταν σαφές ότι η παρέμβαση της Βουλής, με παρέμβαση Βουλευτών και Κυβέρνησης στην υπόθεση της απάλειψης της οριστικής και αμετάκλητης -κατ' εμέ δεν ήταν αμετάκλητη, αλλά έτσι ισχυρίζονται οι Υπουργοί- απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου στην περίφημη υπόθεση του καταλογισμού στα μέλη της Διοίκησης της Επιτροπής «ΑΘΗΝΑ 1997»; Εμείς είχαμε ζητήσει τότε να δώσετε ένδικα μέσα, πράγματι, γιατί ήταν άδικο να γίνει αυτός ο καταλογισμός.

Αλλά μην κλείνετε μια υπόθεση που η δικαιοσύνη κατέληξε - με όποιον τρόπο κατέληξε- εκεί και επικυρώνετε με δικαστική απόφαση. Κι όμως, το κάνετε.

Και μάλιστα, μας είπε ο κ. Λοβέρδος τότε, που υπογράφει την ίδια, τη δική σας τροπολογία ότι «Χρειάζεται σθένος και θάρρος στο Κοινοβούλιο και όχι μίζερισ». Και τώρα η νομοθέτηση θα είναι παρέμβαση στη δικαιοσύνη; Είναι δυνατόν να τα λέτε αυτά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε

Και από αυτήν την άποψη η Βουλή των Ελλήνων έχει πράγματι σήμερα την υποχρέωση να σταθμίσει και να οργανώσει μια νομοθετική παρέμβαση αναφορικά με δύο αγαθά: την υπεράσπιση της ανθρώπινης ζωής -το δεχθήκατε όλοι, δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω σε αυτό- και συμπληρωματικά τη διακίνηση μιας πιθανότατης προκλητής ανωμαλίας και διασάλευσης και της δημόσιας τάξης και της ομαλότητας στον πολιτικό βίο. Και δεν είναι εφευρήματα του ΣΥΡΙΖΑ αυτά ούτε κινδυνολογίες του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτά τα δύο αγαθά δεν θα τα ρυθμίσει νομοθετικά η Βουλή, δεν θα παρέμβει με τη νομοθετική της εξουσία και αρμοδιότητα;

Κι όταν έρχονται δύο τροπολογίες, οι οποίες προσεγγίζουν - με ατέλειες; Με ατέλειες, αλλά προσεγγίζουν- την επιθυμητή λύση, τις απορρίπτετε και εμμένετε στα δικά σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θέλω να ξέρω, κύριε Πρόεδρε: Υπάρχει άλλη δύναμη, έξω από αυτήν την Αίθουσα και έξω από τη Κυ-

βέρνηση και έξω από τη Βουλή που μήπως επιβάλλει εντολές και θελήσεις; Γιατί έχουμε δει στο παρελθόν τέτοιου είδους παρεμβάσεις και η ελληνική ιστορία έχει πάρα πολλές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία. Και με αυτό κλείσατε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θέλω να το σκέφτομαι. Αλλά δεν μπορώ να κατανοήσω αυτή την απόφαση της Κυβέρνησης και εσάς προσωπικά, κύριε Υπουργέ, που δέχεστε ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα, αυτό μόνο που προτεινате εσείς, το οποίο δεν μπορεί και να υλοποιηθεί άμεσα, διότι εκ των πραγμάτων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου τη δυνατότητα! Ολοκληρώνω. Αλλά είναι μεζονος σημασίας ζήτημα. Τελείωσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δύο λεπτά πήρατε από τον χρόνο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μα, τελείωσα. Σας παρακαλώ!. Γιατί τώρα αυτή η πίεση; Ολοκληρώνω μια σκέψη.

Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, ενώ και η δική σας ακόμα πρόταση δεν μπορεί να υλοποιηθεί άμεσα -είναι αυταπόδεικτο αυτό- πώς διακινδυνεύετε όλα τα πολύ σοβαρά και μεζονος σημασίας ζητήματα, που κανονικά και εσείς δέχεστε ότι έρχεστε με την τροπολογία σας να ρυθμίσετε; Είναι ατελέσφορη η τροπολογία σας από κάθε άποψη, αντικειμενικά και υποκειμενικά. Άρα; Είστε ικανοποιημένοι; Τελειώσατε; «Νίψατε τας χείρας σας»; Δεν θέλω να το πιστεύω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Είδατε ότι δεν είπα ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί τους, από το Μειονοτικό Γενικό Λύκειο Κομοτηνής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πασχαλίδης.

Ορίστε, κύριε Πασχαλίδη, έχετε τον λόγο και παρακαλώ να είστε συνεπείς στον χρόνο σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου επιδιώκεται να ικανοποιηθεί η παλλαϊκή απαίτηση για επιστροφή των κλεμμένων με την ταυτόχρονη απόδοση δικαιοσύνης σε υποθέσεις καταχραστών του δημοσίου χρήματος.

Δυστυχώς, το σύνθημα «φέρτε πίσω τα κλεμμένα» αντανάκλα την πεποίθηση του ελληνικού λαού περί ατιμωρησίας των πολιτικών της Μεταπολίτευσης. Έφτασε, όμως, επιτέλους η ώρα της δικαίωσης. Το ζήτημα της επιστροφής των κλεμμένων, δηλαδή της αξιοποίησης των χρημάτων, τα οποία έχουν δεσμευτεί σε τραπεζικούς λογαριασμούς ή αυτά που έχουν δεσμευτεί σε φυσικά πρόσωπα, τα οποία προφανώς εμπλέκονται σε σκάνδαλα διαφθοράς ή σε σκάνδαλα τα οποία έχουν να κάνουν με υπεξαίρεση ή κακοδιαχείριση ή άλλου τύπου εγκληματική δραστηριότητα σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, αυτά τα χρήματα πρέπει άμεσα να αξιοποιηθούν. Δεν είναι απολύτως εύλογο χρήματα, τα οποία είναι σε αδρανείς τραπεζικούς λογαριασμούς και που προφανώς τα έχει μεγάλη ανάγκη το ελληνικό δημόσιο σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς που ζούμε, να τύχουν της χρήσης από τραπεζικά ιδρύματα ή άλλους φορείς, αλλά και από το ίδιο το ελληνικό δημόσιο;

Η επιστροφή του συνόλου των κλεμμένων, όπως υπολογίζεται από κατηγορητήρια και βουλεύματα, από κατηγορούμενους για διασπάθιση δημοσίου χρήματος, θα παρέχει άμεση διευκόλυνση στο δημόσιο ταμείο, εφόσον θα προσφέρει ρευστότητα το ταχύτερο δυνατό, με ποσό που μπορεί άμεσα να συγκεντρωθεί και να ξεπεράσει ακόμα και το 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ.

Όπως έχει αναφέρει χαρακτηριστικά ο κύριος Υπουργός, ήδη είναι δεσμευμένα και άρα άμεσα αξιοποιήσιμα περίπου τα 500 εκατομμύρια ευρώ και υπολογίζεται πως μπορούν να έρθουν με συντηρητικές προβλέψεις περί το 1 δισεκατομμύριο ακόμα.

Άλλωστε, με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος θα επιτευχθεί και η καλύτερη οργάνωση της παρακολούθησης των χρηματικών αυτών ποσών και της αξιολόγησης του κόστους των ενεργειών δέσμευσης και κατάσχεσης, καθώς αυτή η ανάγκη δεν εξυπηρετούνταν από τη διάσπαρτη τήρηση των δεσμεύσεων και κατασχέσεων ανά κατηγορούμενο ή ύποπτο ή τραπεζικό λογαριασμό ή πιστωτικό ίδρυμα.

Ταυτόχρονα, με το παρόν νομοσχέδιο θεσπίζεται για πρώτη φορά η διαδικασία της ποινικής συνδιαλλαγής με τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο, μια πρακτική ιδιαίτερως συνηθισμένη σε αλλοδαπές έννομες τάξεις, δύναμει της οποίας με ανέκκλητη δήλωσή του ο ύποπτος ή κατηγορούμενος μπορεί να αποδώσει στο δημόσιο και στους λοιπούς κρατικούς φορείς τα ποσά που υφαρπάχτηκαν, προς πλήρη και ολοσχερή ικανοποίηση των αξιώσεών τους, τυγχάνοντας έτσι ευνοϊκότερης ποινικής αντιμετώπισης και σε καμμία περίπτωση πλήρους απαλλαγής.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι δεν υπάρχει απαλλαγή, όπως θέλησαν κάποιοι να παρουσιάσουν, αλλά προβλέπονται κάποιες ευνοϊκότερες ποινές στο άρθρο 2 παράγραφος 4, οι οποίες μάλιστα είναι όχι απλώς σκληρές, αλλά αυστηρότερες ακόμα και σήμερα πανευρωπαϊκά, όπως έχει αναφερθεί και από τους εκπροσώπους των ποινικολόγων.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 ορίζεται ο κύκλος των αδικημάτων για τα οποία θα εφαρμοστούν οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις, καθώς και τα θιγόμενα από αυτά πρόσωπα. Συγκεκριμένα, πρόκειται για φορολογικά αδικήματα του Τελωνειακού Κώδικα, για νομιμοποίηση εσόδων, για το «πόθεν έσχες», για διαφθορά αξιωματούχων, καθώς και για αδικήματα του Ποινικού Κώδικα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων, τα οποία πραγματοποιούνται χωρίς βία ή απειλή -δηλαδή αποκλείεται η ληστεία- και τελέστηκαν σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ΟΤΑ και των κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου ή οποιουδήποτε άλλου φορέα της γενικής κυβέρνησης ή οποιασδήποτε ανεξάρτητης διοικητικής ή άλλης κρατικής αρχής.

Επιπλέον, οι ρυθμίσεις εφαρμόζονται και για τις διατάξεις των άρθρων 256 και 258 του Ποινικού Κώδικα, που αφορούν την απιστία και υπεξαίρεση στην υπηρεσία.

Εν συνεχεία, στο πρώτο άρθρο αναλύονται λεπτομερώς οι διαδικασίες, προβλέποντας δύο διαβαθμίσεις, αφ' ενός για εκείνα τα αδικήματα τα οποία έχουν τελεστεί σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, τα οποία προβλέπονται στην παράγραφο 2 και αφ' ετέρου κατά των λοιπών προσώπων του ελληνικού δημοσίου, τα οποία προβλέπει η παράγραφος 3.

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει και για το άρθρο 4, σύμφωνα με το οποίο από τις διαδικασίες αυτές εξαιρούνται οι περιπτώσεις του Πρωθυπουργού, των Υπουργών, των Αναπληρωτών Υπουργών, Υφυπουργών, Βουλευτών, Ευρωβουλευτών, Γενικών και Ειδικών Γραμματέων, Περιφερειαρχών, Αντιπεριφερειαρχών, Δημάρχων, Αντιδημάρχων ή άλλων προσώπων που συμμετείχαν στη διάπραξη των εγκλημάτων.

Όπως προαναφέρθηκε, με το παρόν νομοσχέδιο εισάγεται για πρώτη φορά ο θεσμός της ποινικής συνδιαλλαγής. Ο στόχος αυτής της ρύθμισης είναι να παρασχεθεί κίνητρο στον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο για την ποινική του μεταχείριση στην περίπτωση που κηρυχθεί ένοχος, επιστρέφοντας στο ελληνικό δημόσιο τη ζημία του είτε με συναίνεσή του για δεσμευμένα χρήματα είτε με την καταβολή χρηματικών ποσών από τα μη δεσμευμένα, εφόσον δεν επαρκούν τα δεσμευμένα και δεν υπάρχουν.

Έτσι παρέχεται η δυνατότητα στον κατηγορούμενο ή σε οποι-

ονδήποτε τρίτο που ενεργεί με εντολή και για λογαριασμό του να καταβάλουν το συνολικό ποσό της ζημίας ή της αξίωσης, όπως αυτή καθορίζεται στο κατηγορητήριο, στο κλητήριο θέσπιση ή στο βούλευμα έως την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό της δικαιοδοσίας ή να συναινέσουν με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους στην απόδοση στο ελληνικό δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα ή τους φορείς των δεσμευμένων ή κατασχεμένων ή μετρητών, που αφορούν σε απαγόρευση κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή θυρίδων.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι το όλο εγχείρημα του παρόντος νομοσχεδίου διέπεται από το πνεύμα σεβασμού στις συνταγματικές αρχές και την αρχή τεκμηρίου της αθωότητας, της προστασίας της οικονομικής ελευθερίας, της περιουσίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εν γένει και γι' αυτό ευελπιστούμε σε καθολική υπερψήφισή του και άμεση εφαρμογή του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πετράκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση, αλλά και οι τροπολογίες και συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου είναι αποκαλυπτικά της πολιτικής την οποία προεσβύει και υλοποιεί αυτή η Κυβέρνηση.

Από τη μια μεριά, έχουμε ένα μείζον θέμα, το οποίο έχει αναδειχθεί μέχρι τώρα από τις ομιλίες όλων των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, του εισηγητή και της Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου και είναι το να σωθεί μια ανθρώπινη ζωή και από την άλλη, έχουμε την Κυβέρνηση που φέρνει μια τροπολογία, λες και δεν έχει συμβεί τίποτα, λες και βρισκόμαστε πριν από τριάντα πέντε μέρες, πριν ο Ρωμανός κάνει απεργία πείνας. Φέρνει μια τροπολογία, η οποία λέει ότι η φοίτηση μπορεί να γίνει και με παρακολούθηση μαθημάτων εξ αποστάσεως. Άκουσον!

Ο ΣΥΡΙΖΑ σας καταθέτει μια πολύ συγκεκριμένη τροπολογία, η οποία έχει και μεταβατική διάταξη. Ισχυρίζεστε ότι σας αδικούμε, ότι σας λέμε πως να επεμβείτε στη δικαιοσύνη και ότι όταν σας λέμε αυτά τα πράγματα, παραβιάζουμε το κρότος δικαίου.

Ερώτηση: Γιατί, λοιπόν, δεν κάνετε δεκτή την τροπολογία που έχει καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ ή να τη βελτιώσετε -πάνω σ' αυτή τη λογική όμως- ή να εξαλείψετε κάποιες ασάφειες, όπως είπατε; Να πείτε: «Δεκτή, ελάτε να την φτιάξουμε. Κύριε εισηγητή, την αποδέχομαι». Γιατί δεν την δέχεστε και μαζί με τους υπηρεσιακούς παράγοντες να την δείτε, ώστε να σωθεί μια ανθρώπινη ζωή; Δεν το κάνετε, όμως.

Ξέρετε γιατί δεν το κάνετε, κύριε Υπουργέ; Να σας πω εγώ. Δεν το κάνετε, γιατί νομίζετε ότι επειδή η Θάτσερ γλίτωσε, αφού πέθανε ο Μπόμπι Σαντς, θα γλιτώσετε και εσείς. Γι' αυτό δεν το κάνετε, από τυφλή ιδεολογική τοποθέτηση. Σας έχουν πει, προφανώς, οι διάφοροι που συμβουλευουν την Κυβέρνηση να δείξετε πυγμή και σκληρότητα και θα την βγάλετε «καθαρή».

Δεν θα την βγάλετε «καθαρή». Ο λαός έχει ήδη αποφασίσει και όσο περνάτε τα λεπτά και οι ώρες, αποφασίζει με συντριπτικό ποσοστό υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν σώζετε, ακολουθώντας τη λογική της Θάτσερ για τον Μπόμπι Σαντς για τον Ρωμανό.

Την ίδια στιγμή, όμως, που δεν συναλλάσσεστε με έναν αντιεξουσιαστή, ο οποίος δεν γουστάρει τον ΣΥΡΙΖΑ, τη Νέα Δημοκρατία, το αστικό καθεστώς, συναλλάσσεστε στο άρθρο 2 με διάφορους τύπους, οι οποίοι έχουν καταχραστεί το δημόσιο χρήμα. Βγαίνουν οι Βουλευτές σας και λένε: Υλοποιούμε το καθολικό αίτημα «φέρτε πίσω τα κλεμμένα». Αλήθεια; Γι' αυτό το κάνουν;

Το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής τι λέει στο άρθρο 2; Λέει: «Η νομική φύση της διάταξης είναι ιδιότυπη. Το εν λόγω ζήτημα έχει, ωστόσο, γενικότερη σημασία από πλευράς αρχών του κράτους δικαίου. Με το νομοσχέδιο, αντικειμενικώς ενθαρρύνεται ο δρόμος που τελεί διακεκριμένη απάτη πολλών εκατομμυρίων ευρώ σε βάρος του δημοσίου με τη λογική του «αν με πιάσουν τα αποδίδω και γλιτώνω», να τελέσει την πράξη του και αν ατυχήσει και γίνει αντιληπτός, να υποστεί ποινή, η οποία μπορεί, όπως ειπώθηκε, να είναι κατά κανόνα μετατρεψίμη, όπως στην περίπτωση, παραδείγματος χάριν, κοινής κακοουργηματικής απιστίας κατά του δημοσίου» κ.λπ..

Αυτά σας λέει. Το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής εξυπηρετεί πολιτικές σκοπιμότητες υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ ή σας λέει ότι, κύριοι, πάτε κάποιους να γλιτώσετε;

Εγώ είμαι πάρα πολύ καχύποπτος, γιατί υπάρχει μία πολύ βαριά, σκοτεινή υπόθεση, στην οποία έχουν εμπλακεί ως υπερασπιστές, ως δικηγόροι στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, ο πρώην Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και νυν Υπουργός Υγείας, ο πρώην Γενικός Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου, ο κ. Μπαλτάκος, μετά την υπουργοποίηση του κ. Βορίδη και εννοώ την απάτη της «ENERGA» και της «HELLAS POWER», η οποία έχει στοιχίσει 250 εκατομμύρια ευρώ στο ελληνικό δημόσιο. Έχει στοιχίσει 250 εκατομμύρια ευρώ!

Υπάρχει και καταγγελία του δικηγόρου του δημοσίου, ο οποίος πυροβολήθηκε. Το καταγγείλαμε και στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, αλλά η Πλειοψηφία δεν απεδέχθη να έρθουν να καταθέσουν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι στην υπόθεση. Ο ίδιος κατονομάζει ποιος είναι ηθικός αυτουργός, γιατί λέει ότι απειλήθηκε μπροστά στον κ. Μπαλτάκο.

Αν, κύριε Υπουργέ, λοιπόν, δεν θέλετε να είμαι καχύποπτος, που είμαι πάρα πολύ, θέλω να μας πείτε –το καταθέτω και το ζητάμε επισήμως– να μας δικαιολογήσετε ποια είναι η ανάγκη να έρθει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία.

Πρώτο ερώτημα: Ποιος είναι οι εκκρεμείς υποθέσεις; Πόσοι και ποιοι είναι αυτοί που έχουν καταχραστεί μέχρι 250.000 ευρώ, οι μικροί; Δεύτερον, ποιοι είναι αυτοί που έχουν καταχραστεί από 250.000 ευρώ και πάνω; Ποιοι και πόσοι είναι; Πείτε μας, ποιοι και πόσοι είναι αυτοί που έχουν καταχραστεί και τι υποθέσεις εκκρεμούν; Διότι, πρέπει να μας πείσετε ότι αυτό το κάνετε για το καλό του ελληνικού λαού και όχι για το καλό κάποιων, οι οποίοι μπορεί να είναι πολιτικοί σας φίλοι.

Αυτό δεν το λέω μόνο εγώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Ο Γενικός Γραμματέας καταπολέμησης διαφθοράς κ. Ρακιζής σας είπε στην επιτροπή ότι συχνά γίνονται νομοθετικές πρωτοβουλίες που ενισχύουν τη διαφθορά. Για παράδειγμα, απαλλαγή μελών Διοικητικού Συμβουλίου ΤΑΙΠΕΔ ή του κ. Προβόπουλου, πρώην διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, η μεγάλη ιστορία που το T+3 έγινε T+10, του κ. Παπανδρέου και του κ. Παπακωνσταντίνου. Η Αγία Τριάδα! Πόσα δισεκατομμύρια ευρώ έχασε ο ελληνικός λαός και μπήκε στα μνημόνια; Αυτά σας έχει πει.

Άρα, αντί να κάνετε μια νομοθετική πρωτοβουλία που θα σώσει μια ανθρώπινη ζωή, φέρντε νομοθετικές πρωτοβουλίες, οι οποίες, όπως λέει ο κ. Ρακιζής –όχι εγώ– αλλά και οι υπόλοιποι εισαγγελείς που έχουν μιλήσει για την καταπολέμηση της διαφθοράς, που ενισχύει τη διαφθορά.

Πείτε μας ποιος είναι αυτές οι εκκρεμείς υποθέσεις, ποιους αφορούν, πόσα χρήματα αφορούν, τι προσδοκάτε και γιατί φέρντε τα άρθρα 2, 6, 8 και 9 του νομοσχεδίου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βούτσης.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αν γίνεται, κύριε Πρόεδρε, αυτόν τον κώδωνα να τον σταματάμε, γιατί προσπαθούμε εν ηρεμία και πολλές ώρες να είμαστε εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όταν έρθει η ώρα, ο κώδωνας χτυπάει μόνος του.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Από την ώρα που ήρθατε τον αφήνουμε να χτυπάει με πολύ ενοχλητικό τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Για να τελειώνουν οι ομιλητές.

Ορίστε, κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, η θανατική ποινή στην Ελλάδα ουσιαστικά καταργήθηκε το 1972 και τυπικά, αν δεν κάνω λάθος, το 1987.

Δεν είναι δυνατόν το 2014 να επανέλθει εμμέσως, μέσω μιας άκρως ιδεοληπτικής αντιμετώπισης, ενός θέματος για το οποίο υπάρχει το τεκμήριο του υπέρτατου αγαθού, της ανωτέρας βίας, των έκτακτων αναγκών, όπως σας είπαν όλοι οι εισηγητές και έγκριτοι νομικοί. Είστε και εσείς έγκριτος νομικός. Είναι σαφές ότι

δεν είναι μόνο, ούτε κυρίως νομικό πλέον το ζήτημα, αλλά είναι βαθιά πολιτικό. Αφορά μια ανθρώπινη ζωή και δεν μπορούμε να βγούμε σήμερα απ' αυτή την Αίθουσα ή, εν πάση περιπτώσει, όταν τελειώσει αυτή η διαδικασία, χωρίς να έχει δοθεί λύση σ' αυτό το ζήτημα.

Θα μου πείτε: Τι θα σημαίνει «λύση»; Ξέρετε καλύτερα εμού τι θα πει λύση. Σημαίνει μήνυμα, σημαίνει κλίμα, σημαίνει πολιτική δέσμευση. Αυτό είναι λύση.

«Μα, θα πάρω τηλέφωνο;», είπατε. Ουδείς σας το εισηγήθηκε. Δεν είναι έτσι.

Μας προξένησε αρνητικά συναισθήματα –παρ' ότι καταχειροκροτήθηκε από την παράταξή σας και ήταν το σημείο που χειροκροτήθηκε περισσότερο απ' όλα όσα είπε ο κ. Σαμαράς προχθές, όπως γράφουν οι εφημερίδες– το ότι αναφέρθηκε με έναν τέτοιο τρόπο σ' αυτόν τον νεαρό, που, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει ούτε ανθρωποκτονία ούτε τρομοκρατία ούτε οτιδήποτε, όταν μίλησε για το Καλάσνικοφ κ.λπ..

Τι κάνουμε, διογκώνοντας και παροξύνοντας τα ζητήματα; Υπάρχουν και άλλα Καλάσνικοφ, ξέρετε. Δηλαδή, το ημερολόγιο Χριστοφοράκου ήταν Καλάσνικοφ που έβλεπε προς το πολιτικό σύστημα. Το ξέρετε το περιεχόμενο του και δεν φέρατε εδώ τον κ. Χριστοφοράκο για να δώσει εξηγήσεις. Ποιο συμβούλιο φυλακών τον άφησε τον κ. Χριστοφοράκο; Δεν έφτασε καν εκεί. Έτσι δεν είναι;

Η λίστα Λαγκάρντ είναι, επίσης, ένα πολιτικό Καλάσνικοφ που βλέπει προς το πολιτικό σύστημα. Άρα, λοιπόν, είναι δυνατόν και σ' αυτό το επίπεδο όταν συζητάμε, να διεγείρουμε τα πάθη, τις ιδεοληψίες ανάμεσα στις παρατάξεις; Είναι δυνατόν να λέμε «να, ο εκκοσινάχρονος ληστής, που είχε το Καλάσνικοφ» κ.λπ.;

Κύριε Αθανασίου, προκαλώ τον κ. Καραγκούνη, ο οποίος ήταν και Υφυπουργός, να μας φέρει εδώ τη λίστα με τις χιλιάδες φοιτητικές άδειες που έχουν δοθεί. Σας διαψεύδω. Να είμαστε πολύ προσεκτικοί, όταν μιλάμε γι' αυτά τα πράγματα, για τις χιλιάδες φοιτητικές άδειες που έχουν δοθεί.

Έχω υπ' όψιν μου μια περίπτωση. Διεκόπη η φοίτηση σε έναν νεαρό εικοσιενός ετών –με ποινή για οκτώ χρόνια, όχι με δεκαπέντε– από το συμβούλιο των φυλακών, αυτό το οποίο δεν επιδέχεται καμμία πιέσεως, ενώ δεν υπήρχε ούτε Καλάσνικοφ στη μέση ούτε τρομοκρατική ενέργεια. Δεν εδόθη άδεια, διεκόπη η φοίτηση. Υπάρχει μια τέτοια περίπτωση, ξέρετε, κάπου την έχω μάθει.

Σας προκαλώ. Δεν ισχύουν αυτά που λέτε εδώ και καθησυχάζετε την Εθνική Αντιπροσωπεία. Δεν ισχύουν. Υπάρχουν εντολές σαφέστατες, κλίμα σαφέστατο, που λέει το εξής: «Μετά απ' αυτό που έγινε με τον Ξηρό, κόψτε τους τις άδειες». Υπάρχει ως κλίμα. Απόφαση δεν υπήρξε, για να ελεγχθούν οι εισαγγελείς; Πώς μπορούν τώρα αυτοί οι άνθρωποι, οι εισαγγελείς, πράγματι με τη συνείδησή τους, όπως λέτε –είμαστε μαζί σας σ' αυτό, να το ξέρετε και το γνωρίζετε– ελεύθερα και ανεπηρέαστα να πάρουν την απόφασή τους, όταν έχουν ελεγχθεί επειδή έδωσαν άδειες σε άλλους κρατούμενους; Αλήθεια δεν είναι; Αυτό δεν ήταν πολιτική άποψη; Εγώ δεν το λέω παρέμβαση. Εκτίμηση δημόσια είναι. Έγινε ένας δημόσιος διάλογος γύρω απ' αυτό το ζήτημα που διαμόρφωσε, συμπύκνωσε έναν συσχετισμό δυνάμεων που οδήγησε προς τα εκεί. Έτσι κρίνονται τα πράγματα.

Γι' αυτό σας λέω να μιλήσουμε πολιτικά. Δεν είναι δυνατόν να δίνετε ένα σήμα αυταρχισμού και σιδηράς πυγμής του κράτους απέναντι σε μια κοινωνία που έχει ευαισθησίες και ισχυρό αίσημα κοινωνικής αδικίας απ' όσα συμβαίνουν. Λέτε να μην καταλαβαίνουμε; Καταλαβαίνετε και εσείς πως όλη αυτή η συμπεριφορά είναι μια πλευρά αυτού που λέμε πολιτική και στρατηγική του «σοκ και δέος, εδώ δεν θα σηκώσει κεφάλι κανείς, αφήστε την πλάκα, κανέναν να μην κάνει τίποτα».

Σας είπε η Ζωή Κωνσταντοπούλου –και εσείς το έχετε πει και είναι υπέρ του Υπουργείου– πως έχουμε ελάχιστο ποσοστό στο ζήτημα των αδειών, που έχουμε πρόβλημα. Το ζήτημα των αδειών, το οποίο υπήρξε μία σοβαρή διαρθρωτική αλλαγή που βοήθησε το σωφρονιστικό σύστημα, που κατά τα άλλα έχει τα κακά του μύρια χάλια. Τα γνωρίζετε πολύ καλά. Στο ζήτημα των αδειών, έχουμε ένα ελάχιστο ποσοστό που έχουμε πρόβλημα. Πείτε το στην ελληνική κοινωνία, πείτε το στην παράταξή σας, αν

και λείπουν τώρα οι κύριοι και οι κυρίες, που όταν σηκώνονται και μιλάνε γι' αυτά τα θέματα είναι, όχι στον προηγούμενο αιώνα, αλλά δεν ξέρω και εγώ πού, με τον τρόπο που μιλάνε.

Άρα, λοιπόν, η λύση θα πρέπει να δοθεί και να δοθεί σήμερα. Το σύνδρομο και η στάση του Ποντίου Πιλάτου δεν ταιριάζει στην Κυβέρνηση και δεν ταιριάζει και σε εσάς προσωπικά, στον οποίο έχει αφεθεί αυτή η ευθύνη. Είναι αδύνατον να τελειώσει αυτή η διαδικασία και να επιγραφεί –φантаστείτε το, χτύπα ξύλο!– «το μοιραίο φυγείν αδύνατο».

Τα εξαντλήσαμε. Το συμβούλιο είπε αυτά και εκείνα, στηρίζονταν εκεί και είναι δεκαπέντε τα χρόνια κ.λπ.. Θα γελάει και θα κλαίει η κοινωνία. Πρέπει να δοθεί λύση, να δοθεί κλίμα, να δοθεί κατεύθυνση σ' αυτό το πράγμα και θα πρέπει να πάρετε την ευθύνη σε σχέση με αυτό. Θα σας παρακολουθεί και θα μας παρακολουθεί όλους μας, οτιδήποτε συμβεί, ο μη γένοιτο!

Έτσι και αλλιώς, σε αυτό που ζητάει αυτό το παιδί πρέπει να το διευκολύνουμε. Γιατί περί παιδιού πρόκειται και «παιδί» λέω με την έννοια όλου αυτού του βιογραφικού του που ανελύθη από αυτό το Βήμα, από τη Ζωή Κωνσταντοπούλου- το οποίο παιδί έχει περάσει μία επώδυνη διαδρομή και έχει μία αυτοσυνείδηση κάποιων πράξεων και απόψεων, τις οποίες πρέπει να σεβαστούμε.

Δώσατε σημασία στο ότι ο δάσκαλος –είναι ένας εξαιρετικός κύριος, απ' ό,τι ξέρω– είπε: «Να τον παρακολουθώ, ας πηγαίνουμε μαζί σε κάποια μαθήματα»; Γιατί όχι; Γιατί να μη διευκολυνθεί; Γιατί το αναγάγαμε σε τόσο μεγάλη υπόθεση; Ξέρετε γιατί; Για να μην πουν ότι το κράτος υποχωρεί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Είστε εναντίον του κράτους;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Το κράτος είμαστε και εμείς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Εναντίον του κράτους είστε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όπως δεν εκφράζετε τον πατριωτισμό και τους Έλληνες εδώ, δεν εκφράζετε και...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Δεν θα έχετε κράτος εσείς, μπάχαλο θα έχετε. Μας ακούν και μας βλέπουν οι Έλληνες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όπως χειροκροτήσατε τον συνάδελφό σας που είπε περί των καταλήψεων και του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ, σας λέω ότι αυτή η δημοκρατία στηρίχθηκε και σε καταλήψεις, και μας ακούν και μας βλέπουν αυτοί οι οποίοι ήταν και στην κατάληψη του Πολυτεχνείου και στα κινήματα μέσα στη Μεταπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ας μην ήταν άνθρωποι απ' αυτήν την παράταξη και θα βλέπετε τι δημοκρατία θα είχαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι διακοπές, παρακαλώ.

Παρακαλώ, συνεχίστε, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αυτή η παρένθεση δεν θα μπορέσει να υπάρξει. Αυτοί που σας μιλάνε έχουν στερήσει τη δημοκρατία εδώ μέσα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Δεν θα απειλείτε την Αντιπροσωπεία...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Το καταλάβατε; Και δεν σας το λέω απειλητικά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ας μην ήταν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γιατί επιμένετε, κύριε Υψηλάντη; Είναι η σειρά του να μιλήσει, γιατί επιμένετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν σας το λέω απειλητικά. Να βάλετε χέρι στους απατεώνες με τους οποίους συναγελάζεστε, με τη διαπλοκή...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Απατεώνες δεν είναι σε αυτήν την παράταξη που...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν λέω για εσάς. Καταλάβατε; Με αυτούς που συναγελάζεστε, με τη διαπλοκή με την οποία είστε αγκαζέ ως Κυβέρνηση, εκεί να απευθυνθείτε, εκεί κρίνεται το κράτος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Εσείς να κάνετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά απ' αυτά που λέει ο κ. Υψηλάντης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν γράφεται τίποτα απ' αυτά που λέτε στα Πρακτικά, κύριε Υψηλάντη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Εκεί κρίνεται το κράτος, στο πώς θα δει μεθαύριο ο κ. Βενιζέλος τον Σόιμπλε, αν θα τον δει με όρθιο το κεφάλι. Εκεί να σηκώσει το κεφάλι του. Καταλάβετε; Όχι στον Ρωμανό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα-κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, όχι διακοπές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μαρία Διακάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και για το περιεχόμενο των διακοπών να πείτε κάτι, γιατί αυτά που ακούστηκαν, κύριε Πρόεδρε, είναι αδιανόητα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Αδιανόητα είναι αυτά που λέτε εσείς, κυρία Κωνσταντοπούλου και ύβρεις.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γιατί επιμένετε, κύριε Υψηλάντη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Ύβρεις είναι; Η δημοκρατία έγινε από την κατάληψη της Νομικής και του Πολυτεχνείου...

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Καλώς! Έτσι θα κυβερνήσετε την Ελλάδα; Ο Βαρουφάκης τα είπε από το πρωί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υψηλάντη, γιατί επιμένετε για κάτι που δεν πρέπει να γίνεται; Γιατί επιμένετε σε διακοπές; Παρακαλώ πολύ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μόνο από την άλλη πλευρά θα διακόπτουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν διακόπτουν. Δύο διακοπές έκαναν και τους σταμάτησα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Έτσι νομίζετε. Εσείς είστε μόνο για να προεδρεύετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κυρία Διακάκη. Γιατί δεν αρχίζετε; Ο χρόνος σας έχει αρχίσει.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, στην περίπτωση που θα θέλατε ακόμα λίγο για να πειστείτε για το δίκαιο των λόγων μας στο επίμαχο θέμα, ελπίζω να συμβάλω σε αυτό με την τοποθέτησή μου σε ένα ζήτημα που στον αξιακό κώδικα κάθε πολιτισμένου ανθρώπου ξεπερνά κατά πολύ τις ιδεολογικές και πολιτικές αγκυλώσεις και τις κομματικές εξαρτήσεις.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να μιλήσω για τον ανθρωπισμό στη χώρα που για πρώτη φορά ακούστηκε «μέτρον πάντων άνθρωπος».

Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης και κύριοι Βουλευτές της συγκυβέρνησης, σήμερα δεν αναμετράστε με τους πολιτικούς σας αντιπάλους, αναμετράστε με τον ίδιο σας τον εαυτό. Η αποδοχή ή μη της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ, άλλων κομμάτων και φορέων, για να αποκτήσει πρόσβαση στο αναφαίρετο δικαίωμα της παιδείας ο απεργός πείνας Νίκος Ρωμανός, δεν είναι ζήτημα πολιτικής αντιπαράθεσης. Είναι ζήτημα ανθρωπισμού και ορθής χρήσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όσους έχουν στερηθεί, με απόφαση βεβαίως της δικαιοσύνης, την ελευθερία τους.

Φέρνεται μια τροπολογία στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, η οποία δεν επιλύει ουσιαστικά το πρόβλημα. Αντίθετα, το μεταθέτει στο μέλλον, στην προσπάθειά σας και το σκληρό πρόσωπο του κράτους να υπερασπίσετε, αλλά και την υποκρισία σας να κρύψετε.

Σήμερα, ένα νέο παλικάρι είκοσι ενός χρονών βρίσκεται στην τριακοστή ημέρα απεργίας πείνας, διακυβεύοντας τη ζωή του, διεκδικώντας το δικαίωμά του στην εκπαίδευση, απαιτώντας, αν θέλετε, με τη στάση του από την πολιτεία και τη δημοκρατία να αποδείξει ότι δεν εκδικείται και δεν τιμωρεί.

Μίλησα για υποκρισία και λογικά κάποιος μπορεί να αναρωτηθεί πού είναι η υποκρισία σας. Απαντώ αμέσως. Πριν από λίγους μόνο μήνες η πολιτεία η ίδια προχώρησε σε τιμητική εκδήλωση

για τους κρατούμενους που πέτυχαν την εισαγωγή τους στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα μέσω των πανελλαδικών εξετάσεων. Μένει, λοιπόν, να μας εξηγήσει ο κύριος Υπουργός, αλλά και ο κύριος Πρωθυπουργός, που μόλις την Κυριακή στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό από αυτό εδώ το Βήμα μάς υπενθύμισε ότι ο Νίκος Ρωμανός καταδικάστηκε για ένοπλη ληστεία: Έχουν δικαίωμα οι παραβάτες του νόμου στην εκπαίδευση ή μήπως σύμφωνα με την πρωθυπουργική αντίληψη του αυταρχισμού πυγμής και πλήρους αδιαφορίας για το ύψιστο αγαθό, που είναι η ανθρώπινη ζωή, ό,τι δίνει με το ένα χέρι, φροντίζει να το αφαιρεί με το άλλο;

Κύριοι Βουλευτές, δεν είναι τα πάντα στη ζωή ένα επικοινωνιακό παιχνίδι. Η ανθρώπινη ζωή δεν σταθμίζεται με πολιτικά οφέλη και ζημιές. Θέλω να υπενθυμίσω για άλλη μια φορά ότι το αναφαίρετο δικαίωμα στη μόρφωση και η ακώλυτη συμμετοχή όλων των πολιτών σε αυτό αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία και δεν μπορούμε να προβαίνουμε σε διακρίσεις ανάλογα με το ποινικό ιστορικό του καθενός για το αν μπορεί να μορφωθεί ή όχι.

Αποτελεί αυτή η στάση έναν άλλο είδους κοινωνικό αποκλεισμό, μια μορφή ρατσισμού, που για ορισμένους είναι φιλά γραμματα. Για εμάς, όμως, δεν είναι. Υποτίθεται ότι σκοπός του συστήματος είναι να σωφρονίζει τους κατάδικους και να τους επανεντάξει στο κοινωνικό σύνολο. Αν βασικό εργαλείο για την επανένταξη δεν είναι η μόρφωση, τότε ποιο είναι; Μήπως οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης μέσα στις φυλακές; Η έλλειψη στοιχειωδών υποδομών για μια αξιοπρεπή διαβίωση των φυλακισμένων;

Κύριε Υπουργέ, με την υπό συζήτηση τροπολογία δίνετε τη δυνατότητα σε κρατούμενους και υπόδικους να παρακολουθούν εξ αποστάσεως μαθήματα και εργαστήρια, καθώς και να εξετάζονται με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή με τη βοήθεια της νέας τεχνολογίας.

Ξεχνάτε ότι τα εργαστήρια απαιτούν τη φυσική παρουσία του φοιτητή. Αδιαφορείτε πλήρως για το ότι η υλικοτεχνική υποδομή για μια τέτοιου είδους διαδικασία σήμερα δεν υπάρχει στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, όπως εξάλλου και ίδιος ο Πρόεδρος του ΑΤΕΙ δήλωσε.

Ανασκοποίσετε την κοινή λογική και την παιδαγωγική, καθώς σε συγκεκριμένα γνωστικά αντικείμενα απαιτείται η φυσική συμμετοχή του εκπαιδευόμενου. Αλλιώς, όλα τα συστήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θα έδιναν πτυχία δι' αλληλογραφίας.

Νομίζετε ότι η υπέρτατη διαδικασία της απόκτησης παιδείας γίνεται μόνο διά τηλεδιασκέψεων, όπως κάνετε εσείς με την τρόικα και τους δανειστές. Θα πρέπει σε αυτήν την Αίθουσα να συμφωνήσουμε τουλάχιστον στο αυτονόητο. Μπορεί εσείς να εκτελείτε εντολές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αλλά παρακολούθηση μαθημάτων και εξετάσεις αποκλειστικά με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο δεν εφαρμόζονται πουθενά. Επικουρικά χρησιμοποιείται η εξ αποστάσεως παρακολούθηση και όχι ως κύρια εκπαιδευτική διαδικασία.

Προτείνετε αυτή την κολοβή ρύθμιση που δεν αποδέχεται ο απεργός πείνας, γιατί θεωρήθηκε ύποπτος φυγής και τέλεσης νέων αδικημάτων. Είναι, λοιπόν, ένα προληπτικό μέτρο.

Εμείς σας προτείνουμε κάτι καλύτερο. Αντί να εφαρμόζετε προληπτικά κατασταλτικά μέτρα, ομοιογώνοντας μια ανικανότητα, φροντίστε να πάρετε όλα εκείνα τα μέτρα που και στον Νίκο Ρωμανό θα δίνουν τη δυνατότητα να παρακολουθεί τις σπουδές, όπως προβλέπει το ισχύον θεσμικό πλαίσιο για ανθρώπους που έχουν καταδικαστεί για τέτοια ποινικά αδικήματα, αλλά και ο νόμος να μη διασαλευτεί.

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάνω μια έκκληση, τούτες τις κρίσιμες ώρες, για τη ζωή ενός νέου ανθρώπου. Σχίστε το υποκριτικό προσωπίο, αναδείξτε το μεγαλείο της δημοκρατίας, επαναφέρετε τα ανθρώπινα δικαιώματα στη θέση τους, δώστε ένα τέλος στην άθλια πολιτική της πυγμής και της εκδικητικότητας.

Είναι ζήτημα δημοκρατίας. Και αφήστε τα «κατανοώ» και «τον ακούω σαν γονιός». Αν αγωνιάτε, όπως λέτε, γι' αυτόν τον άνθρωπο, δώστε μια οριστική λύση στο πρόβλημα απόψε. Αυτό για εσάς θα είναι μια λεβεντιά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς. Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μπόλαρη.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καμιά φορά η ζωή παίζει περίεργα παιχνίδια.

Θα ξεκινήσω από κάτι που είπε ένας κλασικός του μαρξισμού, ο Έγκελς, σε ένα από τα μεγάλα έργα του: «Το τυχαίο είναι η έκφραση της αναγκαιότητας».

Γιατί ξεκινάω από αυτό, κύριε Υπουργέ; Κοιτάξετε τη σύμπτωση. Έρχεται ένα νομοσχέδιο αυτή τη στιγμή, που στο όνομα γρήγορης αξιοποίησης δεσμευμένων χρημάτων υπέρ του δημοσίου, προχωράει σε ένα άρθρο 2, το οποίο επιτρέπει την ποινική συναλλαγή της δικαιοσύνης με ανθρώπους που έχουν καταχραστεί εκατομμύρια χρημάτων.

Θα νομοθετήσουμε, λοιπόν, μια ευνοϊκή ρύθμιση για κάποιους που έχουν τη δυνατότητα και κάποια λεφτά για να συνδιαλλαγούν με το δημόσιο, το οποίο έχουν κλέψει και θα εξαντλήσουμε όλη την αυστηρότητά μας είτε στους μικρούς οφειλέτες του φορολογικού συστήματος και πολύ περισσότερο στον Νίκο Ρωμανό και στους άλλους απεργούς πείνας, οι οποίοι κάνουν το αυτονόητο, διεκδικούν το δικαίωμα στην εκπαιδευτική άδεια. Και γι' αυτό λέω ότι η ζωή παίζει περίεργα παιχνίδια και δείχνει υπέρ ποιων νομοθετεί αυτή η Κυβέρνηση.

Το καλοκαίρι κάποιος κύριος που λέγεται Βασίλης Μηλιώνης, της «ENERGA» και «HELLAS POWER», αποφυλακίστηκε προσωρινά, καταθέτοντας ένα μικρό ποσό για τις δικές του τις δυνατότητες. Και το ποσό που κατέθεσε ήταν ίσο με το πάρτι γενεθλίων που οργάνωσε στη Μύκονο.

Ο Νίκος Ρωμανός θα έχει άλλα γενέθλια; Διάφορα παιδιά, τα οποία ζουν σε τραγικές συνθήκες –και δεν μιλάω μόνο για τον Νίκο Ρωμανό– θα έχουν αυτά που αξίζουν και που οι κύριοι Μηλιώνηδες τα χαλάνε σε σαμπάνιες στη Μύκονο;

Σημείο δεύτερο για τον Ρωμανό. Τι είπε ο κύριος Πρωθυπουργός –το ανέφερε ο σύντροφος Νίκος Βούτσος– απευθυνόμενος στον ΣΥΡΙΖΑ; Ότι υπερασπιζόμαστε έναν ληστή με Καλάνικοφ. Γιατί το είπε ο κύριος Πρωθυπουργός; Για να ταυτίσει τον ΣΥΡΙΖΑ με ενέργειες που ο ΣΥΡΙΖΑ σε όλη του τη διαδρομή έχει αποδείξει ότι είναι μακριά. Ξέρετε τι μου θύμισε; Μου θύμισε αυτό που έλεγε παλιά η συντηρητική παράταξη, «αναρχοκομμουνιστές». Ο αναρχισμός και ο κομμουνισμός ουδεμία σχέση έχουν τακτικά, πολιτικά, αλλά έτσι για να τρομάζουμε την κοινωνία ταίριαζε αυτά τα δύο ρεύματα.

Ο δε κύριος Πρωθυπουργός προχωράει παρακάτω. Ταυτίζει τον ΣΥΡΙΖΑ, ταυτίζει το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης και τη ριζοσπαστική Αριστερά με ληστές και Καλάνικοφ.

Να σας πω τη γνώμη μου, κύριε Υπουργέ, για το τι συνέβη με την ιστορία Ρωμανού. Δεν υπολογίσατε την αλληλεγγύη. Δεν την υπολογίσατε και το έχετε ξαναπεί. Ο Υπουργός Παιδείας της κυβέρνησης Καραμανλή, όταν δολοφονούνταν στα Εξάρχεια ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος, συνέχισε το γλέντι του στα μπουζούκια και την άλλη μέρα πήγε και στο γήπεδο, γιατί δεν κατάλαβε τι σήμαινε η δολοφονία ενός δεκαπεντάχρονου παιδιού, γιατί δεν καταλαβαίνετε τι σημαίνουν για τη ελληνική κοινωνία τα νέα παιδιά.

Και φάνηκε από την τοποθέτηση του κ. Υψηλάντη. Είναι ιερά πρόσωπα για αυτή την κοινωνία. Γιατί οι νέοι ήταν πρωτοπόροι στην ΕΑΜική αντίσταση, γιατί οι νέοι στη δεκαετία του '60 άνοιξαν δημοκρατικούς δρόμους, γιατί ήταν οι νέοι που μήκαν μπροστά στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, γιατί υπήρχαν νέοι στη Μεταπολίτευση που έδωσαν μάχη για μια άλλη δημοκρατία και μια άλλη Μεταπολίτευση –όχι έτσι όπως την κατάντησε το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία– γιατί είχαμε νεκρούς και εκείνη την περίοδο, τον Κουμή, την Κανελλοπούλου, τη Σωτηρία Βασιλακοπούλου που μοίραζε προκήρυξη έξω από ένα εργοστάσιο της ΕΤΒΑ και ο δολοφόνος της, πρώην χουντικός, αθωώθηκε μετά. Ακολούθησε ο Καλτεζάς, ακολούθησε ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος και δεν καταλαβαίνετε;

Δεν μπορείτε να καταλάβετε, γιατί υπάρχει αυτή η αλληλεγγύη; Γιατί, ακόμα και αν δεν συμφωνούμε –και δεν συμφωνούμε– τις πράξεις του Νίκου Ρωμανού ή του Γιάννη Μιχαηλίδη ή

άλλων, γιατί έχουμε άλλα πολιτικά προτάγματα, έχουμε άλλο δρόμο επιλέξει να οργανώνουμε τους κοινωνικούς αγώνες, υπάρχει μεγάλη ευαισθησία στην ελληνική κοινωνία για τους νέους ανθρώπους. Η ένταση δεν είναι προσωπική, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τελειώνοντας, εμείς δεν θεωρούμε ότι η στάση απέναντι στον Νίκο Ρωμανό είναι κάτι ξεχωριστό από αυτό που έχετε επιφυλάξει στις απολυμένες καθαρίστριες, στους χιλιάδες απολυμένους του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, στους νεολαίους ή στους μεγαλύτερους που διαδήλωσαν και συνεχίζουν να διαδηλώνουν στις γενικές απεργίες ή στην 6η του Δεκεμβρη. Είναι, όμως, ένα σημείο οριακό. Είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου στην κυριολεξία εδώ και τώρα.

Και νομίζουμε, κύριε Υπουργέ, ότι εμείς ξεπεράσαμε κάθε δυνατότητα νομοθετικής πρότασης που έχουμε να σας κάνουμε. Εξαντλήσαμε κάθε δυνατότητα. Όλη η Αντιπολίτευση, όλη η Αριστερά σας πρότεινε λύσεις. Έχετε διέξοδο νομική. Θα την αξιοποιήσετε; Ή θα μείνουμε στο κλίμα που διαμόρφωσε η κ. Βούλτεψη, ο κ. Πλεύρης, ο κ. Γεωργιάδης; Θα παίξουμε πολιτικά με την ιστορία Ρωμανού; Γιατί, εάν είναι έτσι, τότε έπρεπε να έχετε φύγει χθες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Γαϊτάνη.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, σε ποιο σκηνικό βρισκόμαστε σήμερα; Μαθητές, φοιτητές, νεολαίοι πτυχιούχοι με ένα σωρό πτυχία μερικών δεκάδων χιλιάδων ευρώ το καθένα, νεολαίοι μη πτυχιούχοι, οι οποίοι έχουν εκδιωχθεί από ένα εκπαιδευτικό σύστημα που τα τελευταία χρόνια αυτόν τον σκοπό εξυπηρετεί, να τους διώχνει για να μειώνονται οι δαπάνες για το δημόσιο σχολείο, όλοι αυτοί οι νέοι και οι νέες μας βρίσκονται αυτή τη στιγμή στον δρόμο, διεκδικώντας να μην τους στηρίζουν οι γονείς τους, να μορφώνονται, να βγάζουν ένα αξιοπρεπές μεροκάματο, να μπορούν να εφαρμόζουν καινοτόμες ιδέες στην παραγωγή, να ταξιδεύουν, να ψυχαγωγούνται, να κάνουν οικογένεια, ό,τι χρειάζεται δηλαδή η νεολαία.

Αυτοί οι άνθρωποι που διεκδικούν αυτά τα πράγματα σήμερα και είναι στον δρόμο, κατά τη γνώμη σας, ταυτίζονται με τα Καλάσνικοφ; Θεωρούν ότι το πρότυπό τους είναι ο Ρωμανός και ότι πρέπει να πάρουν ένα Καλάσνικοφ; Αν πιστεύουμε αυτά τα πράγματα να το πούμε καθαρά εδώ πέρα. Πώς τους αντιμετωπίζετε; Τους επιβραβεύετε, τους λέτε «Ναι, βεβαίως, έχετε το δημοκρατικό δικαίωμα να το κάνετε αυτό, μπράβο σας». Και την ίδια ώρα τι κάνετε και εσείς και ο Υπουργός Παιδείας και όλη η Κυβέρνηση; Ηλεκτρονικό φακέλωμα, παρεμβάσεις εισαγγελιών στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, συλλήψεις, δίκες, καταστολή, ξύλο, δακρυγόνα, επιθέσεις από άτομα του υπόκοσμου με ανοχή της Αστυνομίας, επιθέσεις από την ίδια την Αστυνομία με πολιτικά. Έτσι αντιμετωπίζουμε τη νεολαία μας σήμερα. Και μετά τους κατηγορείτε κι ότι είναι κι άβουλα όντα κι ότι παρακινούνται σε παραβατικές πράξεις από την Αριστερά. Αν είναι δυνατόν!

Δεν ξέρω, εγώ πιστεύω ότι αντί να είμαστε περήφανοι, γιατί ενεργοποιείται η νεολαία και διεκδικεί τα αυτονόητα -άσχετα αν μπορούμε να της τα δώσουμε, αλλά είναι καλό ότι ενεργοποιείται- εμείς την οδηγούμε να δίνει αγώνα ζωής και θανάτου και αυτό της λέμε, ότι θα αγωνιστείς μέχρι να πεθάνεις και αν θα

κερδίσεις. Αυτή δεν είναι εικόνα μιας δημοκρατικής κοινωνίας, είναι μιας κοινωνίας εκδικητικής σε αυτόν που «δεν συνεμορφώθη». Σημαίνει επιστροφή σε άλλες εποχές, κύριε Υπουργέ.

Μας έχετε κατηγορήσει ότι αμαυρώνουμε την εικόνα της χώρας. Ποιος την αμαυρώνει; Προχθές ήρθε ο Πρωθυπουργός και αντί να δώσει τα εύσημα σε έναν άνθρωπο που καταδικάστηκε, αλλά παλεύει να αλλάξει τη ζωή του και να μορφωθεί, μέσα από τη φυλακή, μιλάει για το αδίκημά του! Τι να συζητάμε; Και να υπενθυμίζει την καταδίκη του και να καταχειροκροτείται! Και σας ρωτάμε: Τον θέλετε νεκρό; Πείτε το μας καθαρά. Για να εξυπηρετήσετε διάφορες σκοπιμότητες; Και θα του φορτώσετε μετά την πιθανή κατάληξή του -που το απευχόμαστε- όπως η Θάτσερ στον Μπόμπι Σαντς; Το είπε και ο Θανάσης Πετράκος προηγουμένως. Τι είχε πει η Θάτσερ; Κυρία! «Ήταν καταδικασμένος εγκληματίας, ο ίδιος διάλεξε τον θάνατό του».

Θυμηθείτε, κύριε Αθανασίου, πανηγύριζε ο κόσμος τον θάνατο της Θάτσερ! Πανηγύριζε! Αυτοί δεν είναι ηγέτες, αυτοί είναι τύραννοι. Δεν ξέρω αν θέλετε να χρεωθείτε τον θάνατο ενός παιδιού, αν αυτή είναι η επιδίωξή σας, αν αυτό θέλετε να πείτε στον κόσμο, στο Κοινοβούλιο μέσα, που προσπαθούμε τόσες ώρες εδώ να βρούμε λύση, μια λύση την οποία έπρεπε να τη βρείτε εσείς.

Τελειώνοντας -δεν θα σας απασχολήσω άλλο, τα έχουν πει οι συνάδελφοι πάρα πολύ καλά, έχουμε δώσει τα πάντα από επιχειρήματα- σας καλώ κι εγώ με τη σειρά μου, κύριε Υπουργέ, να βρείτε λύση και να μη φύγουμε από εδώ, με δική σας υπευθυνότητα βεβαίως, χωρίς να μπορούμε να καλέσουμε όλοι μαζί τον Νίκο Ρωμανό να σταματήσει την απεργία πείνας. Θα πρέπει όμως να δώσουμε κάτι για να τη σταματήσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία νομοτεχνική βελτίωση στην τροπολογία με γενικό αριθμό 2076 και ειδικό 152.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άλλη τροπολογία έτσι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αποσύρεται η παράγραφος 7. Να θυμίσω ότι είναι αυτή που αφορά τους δικαστικούς λειτουργούς και λέει ότι δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν χρήση άδειας εάν δεν έχουν βγάλει την εκκρεμότητα. Και γίνεται δεκτή η βουλευτική τροπολογία με γενικό αριθμό 2073 και ειδικό αριθμό 149, μετά την τοποθέτηση του κ. Κουτσούκου, ο οποίος την ανέπτυξε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι αφορά;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι αυτή όπου αναστέλλονται οι πράξεις εκτελέσεως προσωρινά για την ατομική περιουσία των νομικών προσώπων. Ήταν μια διάταξη στους συνεταιρισμούς, νομίζω -τα είπε ο κ. Κουτσούκος- μέχρι πέρατος της εκκαθάρισης. Είναι προσωρινό το μέτρο, δεν νομίζω ότι είναι κάτι κακό.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΠΡΟΣΘΗΚΗ – ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στην τροπολογία με Γενικό αριθμό 2076 και Ειδικό Αριθμό 152/5-12-2014 στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο

«ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών».

Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής

1. Η διάταξη της παραγράφου 7 αποσύρεται.

Αθήνα, Δεκεμβρίου 2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Στο Νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών».

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το άρθρο 19^Α του ν. 4015/2011, θεσπίστηκε προκειμένου να υλοποιηθούν απρόσκοπτα οι διαδικασίες για την εξυγίανση των αγροτικών συνεταιρισμών και των Ενώσεων αυτών. Παράλληλα κρίθηκε να ανασταλούν οι ποινικές διώξεις για οφειλές, σύμφωνα με τους φορολογικούς νόμους των ευθυνόμενων μαζί με το νομικό πρόσωπο των συνεταιρισμών, φυσικών προσώπων, τα οποία άσκησαν διοίκηση και διαχείριση στους εκκαθαριζόμενους και συγχωνευόμενους συνεταιρισμούς. Για τους υπό εκκαθάριση, κρίνεται δίκαιο, να ολοκληρωθεί η διαδικασία της εκκαθάρίσεως των συνεταιρισμών, ώστε αν τυχόν το Δημόσιο, οι ασφαλιστικοί οργανισμοί, τα πιστωτικά ιδρύματα, η υπό εκκαθάριση ΑΤΕ και τρίτοι, ικανοποιηθούν από την περιουσία της εκκαθάρίσεως, να μη στρέφονται, διαρκούσης της εκκαθάρίσεως και εναντίον των περιουσιών των φυσικών προσώπων, που άσκησαν διοίκηση, όπως αυτά περιγράφονται στο ανωτέρω άρθρο. Έτσι λοιπόν προτείνεται μέχρι το πέρας της εκκαθάρίσεως να αναστέλλεται κάθε πράξη εκτελέσεως εναντίον της περιουσίας των προσώπων αυτών. Προτείνεται δηλαδή ένα είδος επικουρικής ευθύνης, η οποία θα λειτουργήσει μετά το πέρας της εκκαθάρίσεως. Από τη διαδικασία της αναστολής εξαιρείται ο εκκαθαριστής ή ο σύνδικος.

ΔΙΑΤΑΞΗ

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 19^Α του ν. 4015/2011, όπως ισχύει προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής :

«Αναστέλλεται για τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής κάθε πράξη εκτελέσεως, που αφορά στην ατομική τους περιουσία κινητή και ακίνητη επισπευδομένη εναντίον τους και με την άνω ιδιότητά τους, σε όλα τα προαναφερόμενα νομικά πρόσωπα, από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου των ΝΠΔΔ, των Οργανισμών κυρίας και επικουρικής Ασφάλισης, κατά το χρονικό διάστημα, που διαρκεί η εκκαθάριση ή η ειδική εκκαθάριση ή η πτώχευση των νομικών αυτών προσώπων και μέχρι το πέρας αυτής, με εξαίρεση τον εκκαθαριστή ή το σύνδικο».

Οι προτείνοντες Βουλευτές:

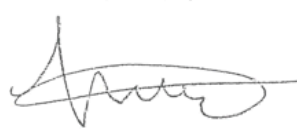
Κουτσούκος Γιάννης

Κόλλιας Κωνσταντίνος

Κασσής Μιχαήλ

Αριθμ. 2073
Ειδ. 149
Κατατίθεται σήμερα στις 5.12.14 και ώρα 13:25
ο Δ/ντής Νομ. Εργον
Καταθέσας
Κορβανός Μ. Κυβερν

»)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αλλά θα ήθελα να πω το εξής: Επειδή έγινε πολύς λόγος για το θέμα του Ρωμανού και την ανθρωπιστική πλευρά, τα είπαμε, δεν χρειάζεται να πούμε κάτι άλλο. Είπα ποιες είναι οι λύσεις. Να αναφερθώ, όμως, σε αυτό που είπατε ότι είπε ο Πρωθυπουργός στον πατέρα του Ρωμανού, ότι «σαν πατέρας συμμερίζομαι τα προβλήματα» κ.λπ., «αλλά δεν μπορώ να παρέμβω στη δικαιοσύνη, να δώσω εντολές» και είπε ο κ. Τσίπρας ότι συμπεριφέρθηκε σαν Πόντιος Πιλάτος.

Να σας πω κάτι; Όταν τον Χριστό τον πήγαν το βράδυ στον Άννα, ο Άννας μπέρδεψε τα διοικητικά του καθήκοντα ως εκτελεστική εξουσία με τα δικαστικά και τον έστειλε στον γαμπρό του τον Καϊάφα. Μήπως ο κ. Τσίπρας συμπεριφέρθηκε σαν τον Άννα; **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την τριτολογία μου ως Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καθίστε κάτω, κυρία Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζητώ την...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ζητάτε την...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχω δικαίωμα τριών παρεμβάσεων, ζητώ τη μικρότερη των τριών λεπτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εγώ ξεκινώ από τους εισηγητές, μπορείτε να περιμένετε; Πρέπει οι εισηγητές να μιλήσουν πρώτα. Θα τα πείτε όταν θα έρθει η ώρα σας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τι διαδικασία είναι αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Διαμαρτύρονται οι εισηγητές, γιατί θέλουν να δευτερολογήσουν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εσείς είστε ο εισηγητής. Επιτρέπετε να μιλήσει η κυρία Κωνσταντοπούλου;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πότε έχει ξαναγίνει αυτή η διαδικασία, κύριε Πρόεδρε; Λυπάμαι πάρα πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η διαδικασία προβλέπεται από τον Κανονισμό για τις παρεμβάσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Τέρμα!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σε αυτή τη διαδικασία και επί της προκατόχου σας στην Έδρα, ειπώθηκε ότι ακριβώς θα δοθεί ο χρόνος και η δυνατότητα διαλόγου για να μην οξυνθεί η κατάσταση και να βρεθεί λύση. Παρατηρώ ότι δεν είστε στο ίδιο κλίμα και ίσως δεν είναι τυχαίο που δεν είστε στο ίδιο κλίμα.

Επί του διλέπτου, λοιπόν, που μου δώσατε, θέλω να ρωτήσω το εξής: Κύριε Υπουργέ, αυτή είναι η απάντησή σας μετά από τόσες τοποθετήσεις τόσων συναδέλφων που σας καλούν να παρέμβετε ουσιαστικά, να κάνετε ειρωνεία στον κ. Τσίπρα; Αυτή είναι η τοποθέτησή σας η υπεύθυνη; Παίζεται μια ανθρώπινη ζωή και αυτήν τη στιγμή παίζετε εσείς με μια ανθρώπινη ζωή με εξυπνακισμούς και με πολύ φθηνή επίδειξη πνεύματος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έκανα σύγκριση του Ποντίου Πιλάτου με τον Άννα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και προφανώς δεν μπορώ να πω ότι δεν αντιλαμβάνεστε, είναι ξεκάθαρο ότι αντιλαμβάνεστε και επιδιώκετε αυτή τη στιγμή, τι ακριβώς; Να ξεκινήσει αυτός ο άνθρωπος απεργία δίσκας, όπως έχει πει ότι θα κάνει εάν ψηφισθεί αυτό που εσείς φέρνετε;

Σας δίνουμε τρεις διεξόδους, τρεις διαφορετικές τροπολογίες έχουν κατατεθεί. Εσείς επιμένετε σε εκείνο που ξέρετε ότι θα προκαλέσει μια αμετάκλητη κατάσταση και η μοναδική ερμηνεία είναι ότι την επιδιώκετε αυτήν την αμετάκλητη κατάσταση. Κι όσο, κύριε Υπουργέ, γι' αυτό που είπατε, περί του κ. Σαμαρά, εγώ θα σας ρωτήσω ευθέως για να τελειώνουμε. Στους δημοσιογράφους έξω λέτε ότι με το Μαξίμου μιλάτε γι' αυτήν τη στάση; Ναι ή όχι; Ότι ο εντολέας σας γι' αυτήν την άτεγκτη στάση είναι το Μαξίμου; Απαντήστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κοντονής για να δευτερολογήσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με συγχωρείτε, κύριε Κοντονή.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ο Πρωθυπουργός ήταν σαφέστατος. Είπε για την ανθρώπινη πλευρά του θέματος, είπε και για τη νομική πλευρά. Δεν έδωσε εντολές επί του θέματος...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο μετά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ...και έδειξε την ευαισθησία εκεί που έπρεπε. Είπε σαφέστατα ότι δεν μπορώ να δίνω εντολές στη δικαιοσύνη.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εμείς εδώ μπορούμε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν σας διέκοψα.

Την κατάσταση του Ρωμανού την περιέγραψα. Δεν επιδιώκουμε εμείς να έρθει το μοιραίο. Μήπως το επιδιώκετε εσείς;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ξεκάθαρα το επιδιώκετε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ δεν ήθελα να το πω, αλλά θα παίρνετε απαντήσεις. Μήπως το επιδιώκετε εσείς; Όχι όλοι στον ΣΥΡΙΖΑ. Μερικοί από εσάς μήπως το επιδιώκετε; Είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιοι δηλαδή;

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ! Επιτέλους!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι δηλαδή; Το αφήνει η Κυβέρνηση; Δεν κατάλαβα!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τόσες λύσεις καταθέτουμε! Τόσες τροπολογίες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σταματήστε, επιτέλους! Μιλάει ο Υπουργός! Ορίστε, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε. Παρακαλώ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Λέτε ότι το θέλει η Κυβέρνηση και δεν θα πάρετε απάντηση, που η Κυβέρνηση παίρνει τα μέτρα τα οποία μπορεί να πάρει μέσα στο νομοθετικό πλαίσιο; Φέρνουμε τη διάταξη αυτή, που όλη η Ευρώπη έχει το σύστημα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι λέτε, κύριε Υπουργέ; Ψεύδεστε ανερυθρίαστα!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας τα ανέφερα όλα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ψεύδεστε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ψεύδεστε εσείς και το έχετε κάνει κατ' επανάληψη. Το έχετε ξανακάνει να παραπληροφορείτε.

Όσον αφορά τον Πόντιο Πιλάτο, απήντησα κι εγώ με το ίδιο σκεπτικό, ότι πριν τον Πόντιο Πιλάτο υπήρχε και ο Άννας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν σας τιμά αυτή η απάντηση.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κάνετε πνεύμα τώρα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γιατί το βλέπετε ότι ήταν ειρωνεία αυτό και δεν ήταν ειρωνεία του Προέδρου που είπε για τον Πρωθυπουργό; Δεν κατάλαβα!

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Έχουμε ένα θέμα, κύριε Υπουργέ!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πεθαίνει ένα νέο παιδί! Το καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην διακόπτετε, παρακαλώ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό είναι άλλο θέμα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Α, είναι άλλο θέμα!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, αλλά στην απάντησή σας θα παίρνετε απαντήσεις.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό το θέμα συζητάμε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό είναι άλλο θέμα. Το αν το παιδί πάθει τίποτα το συμεριζόμαστε όλοι και το ξέρετε πολύ καλά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και λοιπόν; Και τι κάνετε, κύριε Υπουργέ;

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επιτέλους!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δίνουμε τη λύση αυτή που τώρα το νομοθετικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επιτέλους!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να ηρεμήσετε, κύριε Τραγάκη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εσείς να ηρεμήσετε, επιτέλους!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, να απευθύνετε τα ίδια και από την άλλη πλευρά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όλα τα όρια έχουν ένα τέλος!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όλοι δίνουμε τη λύση...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το όριο είναι η ανθρώπινη ζωή! Κι αν δεν σας συγκινεί η ανθρώπινη ζωή, δεν μπορείτε να φωνασκείτε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όλους μας συγκινεί η ανθρώπινη ζωή.

Επιτέλους, κυρία Κωνσταντοπούλου! Μην μονοπωλείτε τα πάντα!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν σας συγκινεί! Είναι προφανές ότι δεν σας συγκινεί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Λέω το εξής, ότι η πολιτεία κάνει αυτό που μπορεί να κάνει αυτήν τη στιγμή μέσα στο κείμενο νομοθετικό πλαίσιο και εν όψει των δικαστικών αποφάσεων που υπάρχουν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Όχι, κύριε Υπουργέ! Δεν είναι η δυνατότητά σας αυτή. Αυτή είναι η βούλησή σας!

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφήστε με να τελειώσω. Γιατί με διακόπτετε; Σας διέκοψα; Γιατί δεν σας αρέσει να ακούτε αλήθειες; Εσείς πονάτε πιο πολύ αν πάθει ένας άνθρωπος κάτι; Δεν σας αφήνουμε να μονοπωλείτε τις ευαισθησίες αυτές!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν θέλουμε να τις μονοπωλούμε. Πάρτε τις εσείς.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν πρόκειται να σας αφήσουμε. Άλλο είναι το ζήτημα.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Σίγουρα, κύριε Υπουργέ! Αυτό αποδεικνύετε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν βλέπω τον λόγο γιατί δεν μπορεί να παρακολουθήσει με το σύστημα αυτό που θα κάνουμε, που έχω συνηθισθεί με τον Υπουργό Παιδείας να το ξεκινάσουμε γρήγορα, και αύριο, εφόσον υπάρχουν οι προϋποθέσεις, να ενταχθεί στο σύστημα της ηλεκτρονικής επιτήρησης; Γιατί σας ενοχλεί αυτό;

Για εξηγήστε μας, κύριε Δρίτσα; Είπατε: «Βουλή είμαστε, το είπα μία απόφαση, γιατί να την αλλάξουμε;». Μα προχθές με τις αποφάσεις που έβγαλε το μισθοδικείο για τους δικαστικούς λειτουργούς, λέγατε την αλήθεια, γιατί η εκτελεστική εξουσία με

νόμο που ήρθε δεν τις εφαρμόζει. Δύο μέτρα και δύο σταθμά θα έχουμε; Α λα καρτ θα κάνουμε εδώ ερμηνείες των νόμων και του Συντάγματος; Το ίδιο πράγμα είναι. Αφού εφαρμόζεται μία απόφαση, εφαρμόζεται και η άλλη.

Εγώ δεν δικαιολογώ κάποια περίπτωση. Και ξέρετε τις απόψεις μου επ' αυτού αλλά μην μου λέτε «Βουλή είμαστε, κάνουμε ό,τι θέλουμε». Βουλή είμαστε, συνεπώς να νομοθετήσουμε κόντρα στις αποφάσεις;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Υπουργέ, αυτό είναι στρεψοδικία τώρα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ρώτησα αν εντολέας σας είναι το Μαξίμου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Σαμαράς σας λέει να κρατάτε αυτήν τη στάση;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Κωνσταντοπούλου, είναι γνωστή η μέθοδός σας. Όταν βρίσκεστε σε αδιέξοδο, πηγαίνετε σε άλλα θέματα για να παραπληροφορείτε

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Συγχαρητήρια!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτά αλλού! Όχι, όταν μιλάω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τέρμα αυτά. Σας έχουν κοπεί.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Καταλάβαμε! Καταλάβαμε πλήρως!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Άρα ή εφαρμόζουμε τις αποφάσεις ή όχι. Πρέπει μέσα στο πλαίσιο αυτά να συνδράμουμε όλοι και να κάνουμε το καλύτερο ώστε να μην επέλθει το μοιραίο για ένα νέο άνθρωπο. Αυτό είπα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς κάνετε αυτό που τον οδηγεί σε βέβαιο θάνατο!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τουλάχιστον μην μας προκαλείτε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μην προκαλείτε την Ελλάδα! Τον ελληνικό λαό προκαλείτε! Έλεος!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δεν θα μιλήσω εγώ, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δικαιούται τον λόγο ο κ. Κακλαμάνης, κύριε Κουτσοκού.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κι εγώ τον δικαιούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, προηγείται ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Έλεος! Μην προκαλείτε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ προκαλώ;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατανοείτε πού μιλάτε και για ποιο πράγμα μιλάτε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ειρήνη υμίν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην συγχίζετε, κύριε Δρίτσα.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, ξεκίνησε ο χρόνος σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ειρήνη υμίν, κυρίες και κύριοι. Παρακαλώ.

Ελπίζω να μου επιτραπεί, έπειτα από σαράντα χρόνια που ηγούμαι σε αυτήν την Αίθουσα να πω την άποψή μου. Διότι πραγματικά σε αυτήν την περίοδο της Βουλής είναι προβληματική η δυνατότητα οποιουδήποτε εκπροσωπεί εδώ, σύμφωνα με το Σύνταγμα, τον ελληνικό λαό να πει την άποψή του. Πρέπει κανείς να έχει δυνατότερη φωνή από τους άλλους. Πρέπει, επίσης, να είναι έτοιμος για εικόνες που δεν ταιριάζουν στο Κοινοβούλιο.

Δεν έχω καμμία πρόθεση να πάρω το μέρος καμμιás από τις δύο πλευρές. Κύριε Υπουργέ, ούτε τη δική σας πλευρά μπορώ να πάρω. Ψήφο ανοχής, όπως έχω πει, δίνω στην Κυβέρνηση αυτή ως το μη χείρον. Ούτε φυσικά υποστηρίζω τη θέση της

Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτοί οι πολίτες για τους οποίους κοπτόμαστε εδώ και θρηγνυόμαστε ότι υποφέρουν, ότι πεινούν, ότι είναι άνεργοι προσβλέπουν στο Κοινοβούλιο, αυτήν την έδρα, τη βάση της δημοκρατίας, τουλάχιστον κάποιο μήνυμα ελπίδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν το αντιλαμβάνομαι πραγματικά. Έρχομαι στο πρώτο θέμα που θα έπρεπε νομίζω και η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση να σταθούν: Ο ίδιος ο κ. Ρωμανός έχει καταγγείλει ότι γίνεται προσπάθεια ωφέλειας μικροπολιτικής από τον αγώνα που πιστεύει ότι δίνει.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι πράγματι η περίπτωση ενός καταδίκου με διαδρομή εγκληματική χωρίς συνείδηση του τι κάνει. Αυτό που κάνει πράγματι το αντιμετώπισε η δικαιοσύνη. Και για ό,τι εκκρεμεί, επίσης η δικαιοσύνη θα αποφανθεί. Δεν έχει δηλώσει ο άνθρωπος αυτός ότι δεν θα προσέλθει όπως ο Χριστόδουλος Ξηρός και διάφοροι άλλοι εγκληματίες, κατ' επάγγελμα και κατ' εξακολούθηση.

Ελπίζω η έρευνα που έχετε διατάξει –και συμφωνώ μαζί σας– να μας δείξει ποιοι δικηγόροι, ποιοι υπάλληλοι των φυλακών, ποιοι εισαγγελικοί λειτουργοί δεν χρησιμοποιούν, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες τις πολιτισμένες, το θεσμό των αδειών, έτσι ώστε να μην υπάρχουν κρούσματα, παραδείγματος χάριν, μεγαλεμπόρων ναρκωτικών ή αμετανόητων εγκληματιών.

Εκτός αν θέλουμε να πάμε κάποια χρόνια πίσω και για βήματα που έγιναν σε μια περίοδο που αγαπητοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αριστεράς, σε βήματα που έγιναν ή λέγατε «δεν μας φτάνει αυτό, θέλουμε κι άλλο» ή ευθέως τα υπονομούσατε.

Σας λέγω λοιπόν το άνοιγμα των λογαριασμών, αυτό, κύριε Δρίτσα που εσείς το ζητάτε προσωπικά στην επιτροπή για τον αναδρομικό έλεγχο της περιουσιακής κατάστασης των πρώην Πρωθυπουργών, Υπουργών, Αρχηγών κομμάτων, ότι εγώ επιμένω σε αυτό, αρχίζοντας από το Μιχαλολιάκο και τελειώνοντας στην Παπαρήγα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η οποία επιτροπή απέρριψε το αίτημά σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να γίνει έλεγχος στο δικό μου Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ τον κ. Βενιζέλο, στο δικό σας Πρόεδρο τον κ. Τσίπρα, στον κ. Καμμένο, τον κ. Κουβέλη, τους πάντες. Δεν λέω ότι είναι ένοχοι. Λέω ότι στη δημοκρατία, όπως έλεγε ο Λατίνος σοφός, «οι πολιτικοί ζουν σε σπίτια που γύρω-γύρω είναι ανοιχτά στην κοινή θέα».

Την Κυριακή το βράδυ κατήγγειλα το μεγάλο αίσχος, όπου επί δυόμισι χρόνια δεν εφαρμόζεται νόμος που εψήφισε ομοφώνως η Βουλή. Είδα τώρα σε μία εκδήλωση για τον Νίκο Κούνδουρο και τη Μαρία Φαραντούρη έναν από τους δύο πρώην Υφυπουργούς που έχουν μια διαφορά από τη δήλωση και τα παραστατικά μερικών χιλιάδων ευρώ, που προς γελοιοποίηση του Κοινοβουλίου, προς απαξίωση της δημοκρατίας θα το εμφανίσει αυτή η επιτροπή –στην οποία συμμετέχουν δύο ελεγχόμενοι ως πρώην Υπουργοί– ως πόρισμα ενός ελέγχου, τον οποίο και ο ίδιος ο κ. Σαμαράς ο Πρωθυπουργός ως Αρχηγός της Αντιπολιτεύσεως ζητούσε.

Ως Αρχηγοί της Αντιπολιτεύσεως όχι μόνο ο κ. Σαμαράς, λυπούμαι, αλλά και ο κ. Τσίπρας λέει πράγματα για τα οποία αν μη τι άλλο υποθέτω ότι θα υπολόγιζε και κάποιο χρόνο διασκέψεως. Λέω ότι μπορεί να κληθεί στα μέσα Φλεβάρη να κουβεντιάσει με αυτούς τους κυρίους, που είναι οι δανειστές μας. Γιατί όπως η νοικοκυρά δανειζόταν από το μπακάλη, από το μανάβη, από τον χασάπη κι έλεγε «Γράψ' τα και θα σας τα δώσω, περιμένω εμβάσματα», έτσι λέγαμε κι εμείς, η Κυβέρνηση, πεντέμισι χρόνια.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν λέτε λέξη γι' αυτά τα πεντέμισι χρόνια. Με τη Νέα Δημοκρατία στήσατε αυτόν τον καυγά σε βάρος του κ. Ρωμανού. Για μένα κάθε άνθρωπος έχει ατομικότητα στην προσωπικότητά του και είναι σεβαστός. Αυτές είναι οι πραγματικές ανθρωπιστικές αρχές και αξίες.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι αυτήν τη στιγμή, αυτό που είναι το κύριο –κι εδώ είναι, κύριε Υπουργέ, το θέμα που πρέπει να μας πείτε– σε ό,τι αφορά την υπόθεση Ρωμανού, εγώ σας λέω πολύ καθαρά το εξής: Τόσες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου έχουν γίνει, τι περιμένουμε; Αφού είναι φανερό ότι οι ιδέες του, ιδέες που δεν συμπεριζόμαι εγώ, αυτές είναι αυτές που κινούν έναν νεαρό δεκαοχτώ-δεκαεννιά χρονών, όσο ήταν τότε, να κάνει

αυτές τις εγκληματικές πράξεις.

Έχουμε, δηλαδή, έναν άνθρωπο –όχι σαν αυτούς που ξέρουμε τις περιπτώσεις, που και τρώνε και πίνουνε– που είναι φανερό ότι κάνει πραγματική απεργία πείνας. Δεν υπερασπίζομαι εγώ ούτε τις ιδέες του ούτε τις πράξεις του. Υπερασπίζομαι τη γαλήνη του τόπου. Πάμε ενδεχομένως σε εκλογές. Θα πρέπει να πάμε σε εκλογές κουβαλώντας κάσες νεκρών; Δεν νομίζω ότι κανείς εδώ μέσα πρέπει να θέλει κάτι τέτοιο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτά λέμε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι απαράδεκτο ο οποιοσδήποτε, είτε από τη μια είτε από την άλλη πλευρά, να επιρρίπτει μια τέτοια μομφή.

Εγώ θα πω κάτι άλλο. Επειδή εδώ δεν είναι ένα καφενείο, είναι η Βουλή των Ελλήνων, θα πω ότι θα έπρεπε με περισσότερη υπευθυνότητα να αντιμετωπίζουμε όλα τα θέματα.

Λοιπόν, η άποψή μου είναι απλή, κύριε Υπουργέ. Και για την τροπολογία αυτή που φέρνετε, όπως ξέρετε, το λέει το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου σας, ότι δηλαδή πρέπει να δημοσιευτεί ο νόμος. Ο νόμος για να δημοσιευτεί θέλει κάμποσες μέρες. Θα έχουμε όλη αυτή την αναστάτωση στη χώρα; Να! Αυτό με γυρίζει εμένα πολλά χρόνια πίσω, τότε που ενώ έβγαινε η χώρα από την τριπλή κατοχή, την γερμανο-ιταλικο-βουλγαρική κατοχή, η μεν «λευκή τρομοκρατία» της Δεξιάς κυνηγούσε τάχα τους κομμουνιστές, κάθε δημοκράτη που δεν έλεγε στην πλατεία του χωριού «ζήτω ο Βασιλιάς» και η ηγεσία της τότε κομμουνιστικής Αριστεράς έλεγε «Βγείτε στο βουνό!» Και οδηγήθηκε ο τόπος αυτός σ' ένα μακελειό. Όλη η Ευρώπη ανασυγκροτείτο, εκτός από την Ελλάδα που έσφαζε τα παιδιά της.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ουσιαστικά εσείς κυβερνάτε, εμείς απλώς ανεχόμαστε, γιατί ξέρουμε τι θα ακολουθήσει. Αυτό που πήγαμε και αποτρέψαμε την άνοιξη του 2010 είναι η αλήθεια που θα τη μάθει ο λαός, η αλήθεια που αποκρύπτει η Αντιπολίτευση από τον λαό, διότι περιμένει και κάποια «κουκιά». Δεν θέλω ν' αναφερθώ σε δημοσιεύματα, γιατί δεν το επιτρέπω εγώ στον εαυτό μου, εάν δηλαδή ερχόμαστε να καταλάβουμε την εξουσία και ταυτόχρονα απλωνόμαστε για ψηφοφόρους στην ακροατή, ενδεχομένως, Δεξιά.

Αλλιώς γιατί δεν λέτε πεντέμισι χρόνια; Ποιος ήταν Πρωθυπουργός της χώρας; Εγώ; Εγώ ήμουν, κύριε Δρίτσα; Ποιος κυβερνούσε πεντέμισι χρόνια από το 2004 μέχρι το 2009, ενώ η χώρα ήταν υπό έλεγχο; Δεν ήταν;

Δεν έπρεπε, λοιπόν, να κάνει αυτό που έκανε το ΠΑΣΟΚ; Σε δύο χρόνια έπρεπε να «βάλει πλάτη» και η Νέα Δημοκρατία κι εσείς, αντί να καίγεται η Αθήνα, αντί να λέμε όλοι να πέσει το ΠΑΣΟΚ, για να βγαίνουμε μετά να λέμε «έπεσε ο Παπανδρέου, θα πέσει τώρα και το ΠΑΣΟΚ» και να μας κυνηγούν στους δρόμους. Ποτέ από την εποχή του Εμφυλίου δεν έγινε αυτό. Έγινε μια φορά το 1958, όταν πήγανε μετά με τη βία και τη νοθεία σε βάρος του Αργυροπούλου στο Αιγάλεω, τον Γιώργου Κατηφόρη, πάλι η ακροατή, η σκληροπυρηνική Δεξιά.

«Το ένα χέρι νίβει τ' άλλο». Κάνετε μεγάλο λάθος και δεν με απασχολεί αν θα το πληρώσετε ως σχηματισμός εσείς, αλλά ότι θα το πληρώσει ο τόπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η πρότασή μου –επαναλαμβάνω– είναι αυτή.

Κύριε Υπουργέ, κακώς γίνεται όλη αυτή η συζήτηση. Μία πράξη νομοθετικού περιεχομένου αρκούσε, εφόσον ο συνήγορός του, όπως άκουσα, λέει ότι δέχεται τον δακτύλιο, αλλά δεν θέλει να το έχει εκεί σαν το άστρο του Ισραήλ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Από εκεί και πέρα, αφού εμπιστευθήκαμε τόσους και τόσους, ως εμπιστευόμενους εν ονόματι της ανθρωπιάς και τον κ. Ρωμανό.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με αυτό μόνο, διότι αφορά και το περιφημο νομοσχέδιο, το οποίο ουσιαστικά δεν συζητείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε υπερβεί τον χρόνο κατά τρία λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πόσο χρόνο σας πήρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Είστε στο δέκατο τρίτο

και μου έχετε πει να αφήνω το κουδούνι να κτυπάει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τώρα λέει και ο κ. Τραγάκης τον δικό του πόνο, γιατί όταν προεδρεύεις, εδώ που τα λέμε, υφίστασαι τους πάντες.

Πείραν έχετε, κύριε Τραγάκη. Θα υποστείτε και μένα για ένα λεπτό ακόμη. Ξέρω ότι έχω και τη ανοχή των συναδέλφων που με ακούν.

Κύριε Υπουργέ, το άρθρο 2 για μένα αφορά τη δυνατότητα του οποιουδήποτε απατεώνα, του οποιουδήποτε λωποδύτη, του οποιουδήποτε μίζαδору να δώσει αυτά που πήρε. Σχεδόν μέχρι τώρα ξέραμε ότι η έμπρακτη μετάνοια είναι πριν καν κινηθεί καμμία διαδικασία. Κάποιος κύριος, που διαπαιδαγωγεί την κοινή γνώμη, γιατί είναι και εκδότης, πήγε και τα έδωσε -πεντακόσιες χιλιάδες, πόσα ήταν;- πριν του απαγγελθεί η κατηγορία.

Αυτή η διάταξη, κύριε Υπουργέ, δεν θα χρειαζόταν καν, εάν γινόταν αυτό που ξελαρυγγιάζομαι εγώ τώρα επί μήνες. Έχουμε δισεκατομμύρια διαφορά μεταξύ δηλώσεων εισοδήματος και καταθέσεων σε ελληνικές τράπεζες η εμβασμάτων στο εξωτερικό. Γι' αυτά αρκούσε μία πράξη του συναδέλφου σας, του Αντιεργασίας του Αρείου Πάγου του κ. Νικολούδη, στην Αρχή για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Αν του δώσουμε τη δυνατότητα, αυτά θα τα δεσμεύσει και θα τρέχουν αυτοί οι κύριοι να αποδείξουν ότι είναι εισοδήματα που δεν φορολογούνται ή δεν ξέρω τι άλλο. Τότε, θα έχετε στο πρώτο άρθρο, που αφορά δημευθέντα ή που βρίσκονται σε θυρίδες, εκεί που είναι κάποια εκατομμύρια, θα έχετε δισεκατομμύρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και εάν η Ελλάδα βγει από το μνημόνιο, θα έχει ένα μαξιλάρι και δεν θα χρειάζεται γραμμές πολιτικής πίστωσης!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κοντονής για επτά λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γιατί, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν ζητάτε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου έκανε αρνητική εντύπωση ο τρόπος με τον οποίο απάντησε στη δευτερολογία του ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης. Διότι στην Αίθουσα αυτή σήμερα άπαντες οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης κατέθεσαν την αγωνία τους, για να γλιτώσει το θάνατο ένα παιδί, ένας νέος άνθρωπος!

Αντί λοιπόν να δει αυτήν την αγωνία, αντί να συμεριστεί την έγνοια την οποία εκφράσαμε σήμερα οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, επιδόθηκε σε ειρωνείες και σε μικροπολιτικά σχόλια εις βάρος του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, με συγχωρείτε! Μόνο θα υβρίζετε και δεν θα παίρνετε απαντήσεις; Εγώ δεν σας ύβρισα, δεν έχετε το μονοπώλιο εδώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, ο ΣΥΡΙΖΑ προσήλθε σήμερα και σας είπε ότι κατατίθενται προτάσεις, ακόμα και δική μας τροπολογία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Οι συνάδελφοί σας είπαν για Πόντιο Πιλάτο!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θέλετε να με διακόψετε; Να σταματήσω να μιλήσετε! Δεν έχω κανένα πρόβλημα.

Ακούσατε ύβρεις από την Αντιπολίτευση; Εμείς σας είπαμε, πάρτε τις προτάσεις και διαμορφώστε όποια θέση θέλετε, για να γλιτώσει τη ζωή του αυτό το παιδί! Κι εσείς επιδίδατε σε τέτοιου τύπου μικροπολιτικά σχόλια;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν ξέρετε τι λέτε!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ακούω τι λέει ο κύριος Υπουργός και πρέπει να διακόπτω και να χάνω το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Μα, δεν είναι έτσι!

Πριν μερικές μέρες ο κ. Σαμαράς από βήμα κοινοπραξίας εκδήλωσης αποκάλυψε φοιτητές του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου «θρασίμια»! Αυτό το είπε ο Έλληνας Πρωθυπουργός! Ιδού το επί-

πεδο στο οποίο έχει φτάσει η πολιτική ζωή του τόπου! Και σήμερα ένας νέος άνθρωπος κινδυνεύει να χάσει τη ζωή του!

Σε ποιο κατήφορο έχετε μπει, κύριοι της Κυβέρνησης, ενάντια στη νεολαία αυτού του τόπου, η οποία διεκδικεί δικαιώματα, διεύρυνση των συνταγματικών δικαιωμάτων; Σε ποιο κατήφορο έχετε μπει, με πρώτο τον κύριο Πρωθυπουργό, που αποκαλεί φοιτητές «θρασίμια»; Δεν ντρεπόμαστε λίγο όλοι μας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Κοντονή, θα σας διακόψω για ένα λεπτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχω το δικαίωμα και δεν επιτρέπω σε κανέναν...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι, δεν έχετε το δικαίωμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, κλείστε το μικρόφωνο στον κ. Κοντονή!

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: ...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί; Είστε στρατάρχης; Δεν μπορείτε να διακόψετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ακούστε, κύριε Κοντονή. Κατηγορήσατε τον κύριο Υπουργό ότι έκανε «πνεύμα». Έχετε καταλάβει τι λέτε εσείς για τον Έλληνα Πρωθυπουργό;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, συνεχίστε. Έκανε ένα ευφυολόγημα, έστω ατυχές.

Ορίστε μας!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρατηρούμε ότι η Κυβέρνηση έχει μπει «κακού τη σκάλα» και δεν ανταποκρίνεται τα αυτονόητα.

Κύριε Υπουργέ, προσήλθαμε στη συζήτηση σήμερα γιατί ακριβώς υπάρχουν όλα εκείνα τα δεδομένα που μπορούν να σας δώσουν τη δυνατότητα να νομοθετήσετε και να ρυθμίσετε το θέμα.

Έχουμε τη δήλωση του Προέδρου των ΤΕΙ, ο οποίος λέει ότι δεν γίνεται αυτό που εσείς με νομοθετική πρωτοβουλία θέλετε να περάσετε σήμερα από τη Βουλή. Σας λέει επίσης ο Πρόεδρος των ΤΕΙ ότι εξ αποστάσεως φοίτηση σε αυτήν την περίπτωση δεν μπορεί να γίνει!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πού το λέει αυτό;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ο Πρόεδρος των ΤΕΙ το έχει πει δημοσίως, κύριε Υπουργέ. Εάν δεν το έχετε αντιληφθεί, λυπάμαι!

Δεύτερον, σας φέραμε μια τροπολογία και σας έκανα και μια ερώτηση: Γιατί όλα αυτά τα πράγματα; Γιατί από την αρχή είχαμε διαπιστώσει ότι η τροπολογία, την οποία φέρνετε και η ένταξη στο καθεστώς της επιτήρησης -με το γνωστό «βραχιολάκι»- δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να εφαρμοστεί, διότι βρίσκεται εμπόδιο από το νόμο.

Το άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας εξαιρεί από αυτό το ευεργέτημα τους υποδίκους για τα αδικήματα του άρθρου 380 και του άρθρου 187Α. Και πού είναι το τραγικό της υπόθεσης, κύριε Υπουργέ; Ότι τουλάχιστον για το 187Α αυτό το παιδί έχει αθωωθεί. Δηλαδή ενώ έχει αθωωθεί από δικαστήριο και είναι βέβαιο ότι θα αθωωθεί και από το επόμενο -διότι δεν μπορεί να καταδικαστεί για κάτι για το οποίο έχει αθωωθεί- με την επίκληση του 187Α εμποδίζεται η ρύθμιση, για την οποία και εσείς είπατε και εγώ είπα -για να δείτε και το συναινετικό πνεύμα- ότι κινείται σε μια θετική κατεύθυνση.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, σας λέμε και πάλι ότι για να αρθεί το αδιέξοδο και αυτό το παιδί να συνεχίσει να σπουδάζει, δεν υπάρχει άλλος δρόμος εκτός από τη νομοθετική διεκπεραίωση του θέματος.

Θεωρούμε ότι η πλέον καταλληλότερη τροπολογία είναι η τροπολογία που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Όμως και πάλι, αν εσείς θέλετε να τη διαμορφώσετε καθ' οιονδήποτε τρόπο κρίνετε εσείς σκόπιμο και σωστό, κάντε το! Κάντε το, κύριε Υπουργέ! Το θέμα είναι να γλιτώσουμε τη ζωή ενός ανθρώπου. Δεν είμαστε εδώ για να κρίνουμε τις πράξεις του. Για τις πράξεις του κρίθηκε από τη δικαιοσύνη.

Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτή η Αριστερά δεν επιδοκιμάζει αυτές τις πρακτικές. Εμείς τα βλέπουμε αλλιώς τα πράγματα, αλλιώς

οργανώνουμε την πολιτική και κοινωνική πάλη.

Όμως, το ζήτημα είναι ότι αυτός ο άνθρωπος που σήμερα κινδυνεύει να χαθεί δίνει έναν αγώνα για τα δικαιώματα των φυλακισμένων και ιδίως των νέων ανθρώπων που θέλουν να σπουδάσουν. Είναι μία διαδικασία που μόνο καλό θα του κάνει.

Επομένως, άλλος δρόμος, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει εκτός από τη νομοθετική ρύθμιση του θέματος. Δεν σας είπαμε εμείς ούτε να επέμβετε στη δικαιοσύνη ούτε να πάρετε τηλέφωνο δικαστές ή υπηρεσιακούς παράγοντες. Σας λέμε να ρυθμίσουμε εδώ το ζήτημα νομοθετικά. Τι άλλο πιο ειλικρινές από αυτό να πούμε;

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω κάτι. Ακούστε: Εάν συμβεί το οποιοδήποτε μοιραίο, να ξέρετε ότι από όλους αυτούς που σήμερα ενδεχομένως σας σπρώχνουν σε αυτήν την κατεύθυνση ή υπερασπίζονται αυτήν τη στάση την οποία επιδεικνύει δι' υμών η Κυβέρνηση, κανένας δεν θα βρεθεί να σας υπερασπιστεί. Μόνος σας θα σηκώσετε το σταυρό του μαρτυρίου. Και να ξέρετε ότι αυτή η κατάσταση, εάν φθάσει στο απευκαίον, τότε είναι όνειδος για αυτήν την κοινωνία. Επιτέλους, τι θέλει η Κυβέρνηση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ολοκληρώνω.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω ότι άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Ας το αντιληφθείτε και ας πάρουμε σήμερα μια νομοθετική πρωτοβουλία για να λυθεί το θέμα.

Τελειώνω, λέγοντας το εξής, όσον αφορά το νομοσχέδιο: Έχετε στα χέρια σας –δεν θα το αναγνώσω γιατί δεν έχω τον χρόνο– την έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής.

Κύριε Υπουργέ, όσα είπε ο ΣΥΡΙΖΑ από του Βήματος της Ολομέλειας, με έναν τρόπο επιστημονικά τεκμηριωμένο και –θα έλεγα– απολύτως ορθό, τα λέει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Σας απασχολεί αυτό το ζήτημα, ότι η Νομική Υπηρεσία της Βουλής ταυτίζεται απολύτως με όσα σας είπαμε εμείς από του Βήματος της Βουλής και κατ' επανάληψη σας είπαμε και εις την Επιτροπή;

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω λέγοντας ότι αυτή η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί δεν πάει άλλο. Ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοινώνει απόψε ότι θα υποβάλει αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας για το θέμα του Ρωμανού, για την τροπολογία που έχει κατατεθεί και ας πάρει κάθε Βουλευτής την ευθύνη στους ώμους του. Άλλη λύση και άλλος δρόμος εκτός από την υπεύθυνη στάση ενός εκάστου δεν υπάρχει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ψηλάντης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα αναφερθώ κατ' αρχάς στο νομοσχέδιο.

Θα περίμενε κάποιος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από την Αντιπολίτευση γενικότερα να τοποθετηθεί σήμερα επί των θεμάτων αυτών στην πραγματική τους βάση, όπως αυτά αναλύθηκαν –και ακούστηκαν γνώμες από τους διάφορους φορείς– κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή.

Αντ' αυτού, η σημερινή συζήτηση μετατέθηκε στο θέμα της απεργίας πείνας του νεαρού Ρωμανού και στην τροπολογία εκείνη την οποία κατέθεσε κατά τη διάρκεια της συζήτησης ο ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα πριν από μία με δύο ώρες.

Ήρθαν εδώ προετοιμασμένοι όλοι οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ για να υποστηρίξουν αυτά τα οποία ακούστηκαν σήμερα και τα οποία θα σχολιάσω στη συνέχεια. Θα μπορούσαν βεβαίως να είχαν φέρει μία συγκεκριμένη, ρεαλιστική πρόταση βελτίωσης, αν θέλετε, αυτού που κάνατε εσείς, κύριε Υπουργέ, σήμερα, δηλαδή να φέρετε μία συγκεκριμένη τροπολογία η οποία –κι αυτό θέλω να ακουστεί– παρέχει σε κάθε υπόδικο ή κατάδικο ο οποίος έχει εισαχθεί σε πανεπιστημιακά ιδρύματα το δικαίωμα να παρακολουθήσει τις σπουδές του με τη βοήθεια της σύγχρονης τεχνολογίας. Φέρατε σήμερα πρόταση, η οποία δεν υπήρχε.

Όπως περιμέναμε τις θέσεις σας επί του νομοσχεδίου, κυρίες

και κύριοι συνάδελφοι, για παράδειγμα στα θέματα του πλαισίου των ποινών και δεν ήρθαν ποτέ, κάτι αντίστοιχο συνέβη με τα θέματα τα οποία αφορούν το ζήτημα του Ρωμανού.

Είναι αλήθεια ότι η πρώτη τροπολογία η οποία κατατέθηκε –και στην αρχή την υποστήριζαν– του συναδέλφου καθηγητή κ. Πανούση, είχε πολλά προβλήματα. Προσπαθήσαμε να το δούμε από μια διαφορετική οπτική γωνία. Δεν μπορούσαν όμως να τοποθετηθούν κάποια πράγματα με τη λογική και τη νομική συνέχεια. Και στη συνέχεια, κατατέθηκε αυτή η τροπολογία –εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ σε κάτι. Διότι γι' αυτό ήρθαν εδώ. Από την πρώτη στιγμή ήρθαν εδώ για να παρουσιάσουν την «κακή Κυβέρνηση της Δεξιάς», η οποία είναι ανάληψη και δεν θέλει να προσφέρει καλές υπηρεσίες στον τόπο και στη νεολαία μας.

Και από την άλλη, είδαμε το φαινόμενο αυτό της εμμονής στο ότι «εάν δεν γίνει αυτό το οποίο θέλουμε και προτείνουμε εμείς, δεν πρόκειται να φύγουμε από αυτήν την Αίθουσα».

Μία τέτοια ευθεία πρόκληση κατά του κοινοβουλευτισμού και της δημοκρατίας, σε στιγμές πράγματι κρίσιμες για τη χώρα μας, δυναμιτίζει περαιτέρω το πολιτικό κλίμα και δίνει μαθήματα για το πώς πρέπει να λειτουργεί σήμερα η δημοκρατία και η Ευρώπη, με θέσεις οι οποίες όμως αφίστανται πάρα πολύ της πραγματικότητας.

Σήμερα το πρωί σε μία κρίση του ο οικονομολόγος κ. Βαρουφάκης είπε ότι σε ενδεχόμενη εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ θα έχουμε πρόβλημα ρευστότητας στη χώρα. Θα έχουμε και ελλείμματα.

Οι θέσεις τις οποίες ακούμε σήμερα παραπέμπουν, κύριε Πρόεδρε, πραγματικά σε θλιβερές σελίδες της Ελληνικής Ιστορίας τις οποίες οι νέοι, οι πραγματικοί νέοι, αυτοί που αγωνίζονται και θέλουν την πρόοδο και την προκοπή του τόπου, απεύχονται και δίνουν τους αγώνες τους.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, είναι ευτύχημα το γεγονός ότι σήμερα σας άκουσε ολόκληρος ο ελληνικός λαός και είναι ευτύχημα, διότι στην περίπτωση μας, με αυτά τα οποία ειπώθηκαν σήμερα από μέρους σας, με την εμμονή σας και το στείο αντίλογό σας στην κυβερνητική πρόταση για τη ρεαλιστική και με βάση τη νομιμότητα αντιμετώπιση της περίπτωσης Ρωμανού, δεν θα επιβεβαιωθεί αυτό το οποίο ο λαός μας λέει: «Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη».

Ευτυχώς σε σας δεν θα σας επιτρέψει να συμβεί ούτε μια ούτε δυο του κλέφτη. Θα σας δώσουμε σύντομα, εάν χρειαστεί, την απάντηση εκείνη προκειμένου η χώρα μας να μη γευθεί αυτά τα οποία εσείς επαγγέλλεσθε και τα οποία οδηγούν τον τόπο στην καταστροφή και με μαθηματική ακρίβεια στην υπανάπτυξη και εκτός του χώρου της Ευρώπης και των ιδανικών τα οποία εμείς οι Έλληνες πρώτοι σε αυτόν τον τόπο έχουμε καταθέσει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαλτούρος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά την κατατεθείσα από τον Υπουργό τροπολογία, αν και τοποθετήθηκε και στην πρωτολογία μου, θα ήθελα να πω δυο λόγια και εγώ.

Τους περισσότερους από τους συναδέλφους, ειδικά του ΣΥΡΙΖΑ, τους γνωρίζω, είναι ευγενείς άνθρωποι. Για αρκετούς από αυτούς νιώθω και ιδιαίτερα φιλικά αισθήματα. Πολλές φορές αισθάνομαι ειλικρινά ότι αδυνατώ να αντιληφθώ την όξυνση στην οποία εύκολα κάποιες φορές –φαινομενικά, τουλάχιστον– παρεκτρέπεσε και λέτε πράγματα για τα οποία ίσως θα έπρεπε να σκεφτόμαστε ότι μας ακούει ο λαός, ότι κάποιος παρακολουθούν το κανάλι της Βουλής.

Πριν, δηλαδή, ήταν μια ευθεία απειλή και προς εμένα, προς όλους μας ότι, αν ψηφίσουμε αυτή την τροπολογία, τι ακριβώς είμαστε; Για ποιο ακριβώς πράγμα κινδυνεύουμε να κατηγορηθούμε; Μήπως ότι δεν διακατεχόμαστε από ανθρώπινα συναισθήματα; Μήπως ότι δεν γνωρίζουμε τι θα πει ανθρωπισμός;

Εγώ αυτό που θέλω να πω είναι αυτό που έχουμε προτείνει και αυτός ήταν και ο λόγος που ενόχλησα επανειλημμένως τον Υπουργό και τον ευχαριστώ για την κατανόηση και την υπομονή του. Έχουμε προσπαθήσει –ίσως αργήσαμε λίγο παραπάνω και ίσως γι' αυτό δεν κατέστη εφικτό να καταλήξουμε σήμερα σε μια

ουσιαστική λύση- και έχουμε ζητήσει από τον κύριο Υπουργό να προχωρήσει, αφού μελετήσει την πρότασή μας. Δυστυχώς, δεν έχουμε πολύ χρόνο.

Με ενημέρωσε ο κύριος Υπουργός ότι και οι ίδιοι -εννοώ αυτός και οι συνεργάτες του- επεξεργάζονταν στο Υπουργείο ένα παρόμοιο σχέδιο και αυτό αφορά, όπως υπαινιχθηκε και πριν, τη δυνατότητα χρήσης της ηλεκτρονικής επιτήρησης με μια σχετική τροποποίηση, εφόσον αυτό καταστεί νομικώς εφικτό. Είμαστε σίγουροι ότι θα καταστεί εφικτό και φαντάζομαι ότι ο κύριος Υπουργός θα το δηλώσει σε πολύ λίγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Περιμένουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Εξάλλου, νομοθετικό έργο θα έχουμε σε μερικές μέρες ξανά από το συγκεκριμένο Υπουργείο, με το συγκεκριμένο Υπουργό εδώ. Αυτό φυσικά, όπως έλεγα, θα αφορά τροποποιήσεις, νομοτεχνικές βελτιώσεις στο άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε να αρθούν οι εξαιρέσεις που υπάρχουν για συγκεκριμένους υποδίκους, κατηγορούμενους για συγκεκριμένα αδικήματα, ώστε να μην εξαιρούνται -εφόσον, ξαναλέω, αυτό καταστεί εφικτό νομικά, κάτι που είναι η ελπίδα μας, η ευχή μας και πίστη μας- και να μπορεί να γίνει χρήση της ηλεκτρονικής επιτήρησης και από τον συγκεκριμένο κατηγορούμενο και υπόδικο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Πότε, κύριε συνάδελφε;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Θεωρείτε ότι έχει τόσες ημέρες μπροστά του;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Εγώ θέλω να πιστεύω ότι θα πρυτανεύσει η λογική και ότι καλόπιστα θα αντιμετωπισθεί η ειλικρινής πρόθεσή μας να υπάρξει λύση σε αυτό το θέμα. Ελπίζω να ανταμβάνεσθε ότι δεν είναι εύκολο αυτό κάτω από συνθήκες όξυνσης και με θέματα τόσο σοβαρά να τίθενται εδώ μέσα. Δηλαδή, ανταμβάνεσθε ότι το να ζητείται να υποκατασταθεί η δικαστική κρίση από την πολιτική βούληση της ηγεσίας του Υπουργείου είναι κάτι που δεν θα μπορούσε τουλάχιστον εμάς τους νομικούς να μας βρει σύμφωνους.

Εμείς, λοιπόν, αυτό που αναμένουμε είναι πάρα πολύ σύντομα να βρεθεί αυτή η χρυσή τομή, να υπάρξουν αυτές οι βελτιώσεις τις έχουμε προτείνει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Σήμερα να γίνει όμως, όχι αύριο!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΗΛΛΑΝΤΗΣ: Με τον σωστό τρόπο. Επitéλους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γιατί τον διακόπτετε, επιτέλους! Παρακαλώ! Δεν έχει διακόψει κανέναν ο κ. Σαλτούρος και μιλάει ήρεμα και ωραία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κι εμείς ήρεμα μιλάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μα, δεν κατάλαβα, επειδή διαφωνείτε πρέπει να διακόπτετε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν διαφωνούμε. Συμφωνούμε και λέμε «σήμερα». Συμφωνούμε και επαυξάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το είπατε τέσσερις φορές το «σήμερα».

Συνεχίστε, κύριε Σαλτούρο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Αυτό που τουλάχιστον εγώ είμαι σε θέση να παραχωρήσω στον Υπουργό, ο οποίος είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος, είναι τον χρόνο που χρειάζεται, ώστε να καταθέσει αυτό που πρέπει, που έχουμε ανάγκη και που πρέπει να είναι, ως νομοτεχνική βελτίωση, κι έτσι να πετύχουμε τη χρυσή τομή και να αποφορτιστεί όλη αυτή η κατάσταση η οποία αδικώς, για όλους μας, έχει φτάσει στο σημείο που έχει φτάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι μία λύση, κύριε Πρόεδρε, που μπορεί όλη η Βουλή να τη δεχθεί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΗΛΛΑΝΤΗΣ: Ντόρο θέλουν να κάνουν σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ!

Νομίζω ότι θα πρέπει να σκεφτούμε λίγο την πρόταση του Προέδρου του κ. Κακλαμάνη.

Τον λόγο έχει η κ. Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα ξεκινήσω με τις δύο τροπολογίες των Ανεξάρτητων Ελλήνων, τις οποίες απ' ό,τι φάνηκε δεν δέχεται ο κύριος

Υπουργός.

Θέλω να σας κάνω δύο επισημάνσεις, κύριε Υπουργέ:

Πρώτον, ασφαλώς και είστε αρμόδιος προς τούτο και για τις δύο τροπολογίες, γιατί εσείς έχετε εισηγηθεί τον αντίστοιχο νόμο, το βασικό νόμο του οποίου με τις τροπολογίες αυτές επιδιώκεται η συμπλήρωση.

Δεύτερον, όσον αφορά το ότι δεν είχατε το χρόνο για να μπορέσετε να μελετήσετε τις αντίστοιχες τροπολογίες, σας απαντώ ότι είχατε το χρόνο, διότι αυτές κατατέθηκαν και στην επιτροπή εμπροθέσμως και ενεχειρίσθηκαν σε εσάς ιδιοχείρως. Και να σας πω κιόλας ότι οι ίδιες αυτές τροπολογίες είχαν κατατεθεί και στο νομοσχέδιο του κ. Λοβέρδου, το οποίο πέρασε πρόσφατα από την Ολομέλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πολλά λόγια, εν προκειμένω, είναι φτώχεια. Όποιοι θέλουν, λοιπόν, να σταματήσουν την κατασπατάληση δημοσίων πόρων που προορίζονται για τη στήριξη κομμάτων και όχι κακοποιών, στηρίζουν τις τροπολογίες. Όποιοι τηρούν αιδήμονα σιωπή, θέλοντας να προστατεύσουν ενδεχομένως κάποιους, δεν στηρίζουν τις τροπολογίες για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος από πολιτικά κόμματα. Τα πράγματα είναι έτσι, είναι πάρα πολύ απλά.

Τώρα, γιατί οφείλουμε να δούμε τη συνολική εικόνα, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Δεν είναι μόνο η ατελής ποινική συνδιαλλαγή και δεν υπάρχουν μόνο θυρίδες ή τραπεζικοί λογαριασμοί στην Ελλάδα με κλοπιμαία. Υπάρχουν και εξωχώριες εταιρείες, υπάρχουν και τηλεοπτικά κανάλια που εκπέμπουν σε δημόσιες συχνότητες, υπάρχουν και ιδρύματα που λεηλάτησαν το δημόσιο χρήμα. Υπάρχουν, λοιπόν και αυτά, κύριε Υπουργέ. Και μιλούμε για πολλές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ.

Εάν θέλουμε, λοιπόν, να είμαστε αξιόπιστοι, θα πρέπει να αποδείξουμε όλοι μας ότι εννοούμε επιτέλους εδώ μέσα αυτά τα οποία υποστηρίζουμε, πως όντως θέλουμε να καθαρίσει το τοπίο στη χώρα μας. Να δείξουμε, λοιπόν, στους πολίτες πως όσα λέμε εδώ τα εννοούμε για όλους, και για τα πολιτικά κόμματα, χωρίς εξαιρέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί του νομοσχεδίου δεν θα πω περισσότερα πράγματα. Νομίζω ότι τοποθετήθηκαν επαρκώς στην πρωτολογία μου και βεβαίως, στο στάδιο της επεξεργασίας στην επιτροπή.

Ένα μόνο θέλω να σας πω και να σας παραπέμψω σε αυτά τα οποία διαλαμβάνει η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής και να σας παραπέμψω επίσης στις απόψεις του καθηγητή κ. Μυλωνόπουλου, από τις οποίες προκύπτει ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιό σας είναι διάτρητο. Άλλωστε, νομίζω ότι και προς την κατεύθυνση αυτή κινήθηκαν και οι φορείς που παρέστησαν στην επιτροπή.

Τώρα, σε σχέση με την τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης για την περίπτωση του νεαρού Ρωμανού, για την οποία έγινε και εκτενής συζήτηση -και ορθά βεβαίως- στην πρωτολογία μου διατύπωσα ξεκάθαρα τη θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων, εμμένοντας βεβαίως και στην εξής θέση: Διατηρούμε πραγματικά, πάρα πολλές αμφιβολίες για το εάν η τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης ως έχει θα μπορέσει να δώσει λύση στο πρόβλημα, λόγω ακριβώς έλλειψης υποδομών στο σωφρονιστικό μας σύστημα.

Οφείλουμε, όμως, να επισημάνουμε ότι πραγματικά δεν θα είχαμε καμμία αντίρρηση -μπορώ να σας πω μάλιστα ότι συμφωνούμε- με την προταθείσα από το συνάδελφο της ΔΗΜΑΡ τον κ. Πανούση, συμπλήρωση της τροπολογίας αυτής.

Υπ' αυτήν λοιπόν την έννοια, θεωρούμε ότι θα ήταν πραγματικά χρήσιμο να παραταθεί η σημερινή συζήτηση -νομίζω ότι κι ο συνάδελφος κ. Δρίτσας το είπε-, έτσι ώστε να επιδιώξουμε και να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να υπάρχει σύγκλιση θέσεων, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις απόψεις που διατυπώνονται στις τροπολογίες, για να μπορέσει πραγματικά να δοθεί λύση σε αυτό το οξύτατο πρόβλημα. Διότι εδώ κινδυνεύει να χαθεί μια ανθρώπινη ζωή ενός νέου ανθρώπου και επομένως, πρέπει να εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο και να βρούμε λύση προς την κατεύθυνση αυτή.

Συναφώς, όμως, οφείλω να πω ότι όχι απλώς συμφωνώ, αλλά επαυξάνω -και θα έπρεπε πραγματικά με τον ίδιο ζήλο μέσα σε

αυτήν την Αίθουσα να το επιδιώξουμε- για τη θέση η οποία εκφράστηκε, ότι με δεδομένη και την οικονομική κρίση που πλήττει τη χώρα μας κι έχει εξαθλιώσει τους Έλληνες πολίτες και η οποία έχει ως βασικούς αποδέκτες τους εμπόρους, τους επαγγελματίες και τους βιοτέχνες, επιβάλλεται να διεκδικήσουμε την αποποινικοποίηση και της έκδοσης ακάλυπτων επιταγών και της μη καταβολής εισφορών και οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, διότι και για αυτούς τους λόγους υπάρχουν πάρα πολλοί συμπολίτες μας οι οποίοι είναι έγκλειστοι στις φυλακές, αφού λόγω της οικονομικής ανέχειας αδυνατούν να αποπληρώσουν αυτές τις υποχρεώσεις τους.

Σε σχέση με τις υπόλοιπες τροπολογίες, τελείως επιγραμματικά θέλω να πω το εξής:

Όσον αφορά την τροπολογία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης δεν έχουμε κανένα λόγο να διατυπώσουμε κάποια αντίρρηση επί αυτής.

Σχετικά με την τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τα δικαστήρια και τους δικαστικούς υπαλλήλους, θέλουμε να πούμε ότι θα την υπερψηφίσουμε για έναν και μοναδικό λόγο: Επειδή, κύριε Υπουργέ, με τη συγκεκριμένη τροπολογία επιδιώκετε να δώσετε έστω και μια προσωρινή λύση στην αξιοποίηση των επιτυχόντων σε διαγωνισμούς δικαστικών υπαλλήλων, των οποίων οι πίνακες λήγουν άμεσα.

Για τη με αριθμό 2062 τροπολογία, την οποία δεχτήκατε, αναφορικά με τους δημάρχους που υπηρετούν σε ορεινές και απομακρυσμένες περιοχές και εμείς συμφωνούμε, όπως και με την τροπολογία του κ. Κεγκέρογλου.

Κατά τα λοιπά, για να μην τρώω το χρόνο, στη φάση της ψηφοφορίας θα διατυπώσουμε τη θέση μας και για τις υπόλοιπες τροπολογίες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Πανούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Κύριε Υπουργέ, με το νομοσχέδιο παραβιάζεται η δογματική του Ποινικού Δικαίου. Με την τροπολογία παραβιάζεται η σωφρονιστική λογική.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Κρατούμενος για έκτιση ποινής ισοβίου μπορεί με απόφαση του συμβουλίου της φυλακής να πάρει άδεια -έχουμε τέτοιες περιπτώσεις- και να γυρίσει το βράδυ στη φυλακή.

Ο κατάδικος, όμως, που είναι και προσωρινά κρατούμενος, χρειάζεται τη συμφωνία του νόμου, του ανακριτή. Ένα διοικητικό όργανο, δηλαδή, το συμβούλιο της φυλακής, εξαρτά την απόφασή του για έναν κρατούμενο που θα γυρίσει να αναλαμβάνω στη φυλακή το βράδυ από τη σύμφωνη γνώμη ενός δικαστικού λειτουργού. Ο δικαστικός λειτουργός, όμως, τι ακριβώς αξιολογεί και ποιες διαδικασίες προτείνει, πλην της αποδοχής της μετатροπής σε περιοριστικούς όρους, που σημαίνει ότι δεν θα γυρίσει ο κρατούμενος το βράδυ; Τι μπορεί να κάνει και να επιβάλει σε σχέση με το άρθρο 58 του Σωφρονιστικού Κώδικα; Είναι άλλη η δουλειά του, δεν είναι δουλειά σωφρονιστικής μεταχείρισης. Δεν είναι ύποπτος φυγής ο καταδικασθείς σε δεκαπέντε χρόνια κάθειρξης και είναι ο προσωρινά κρατούμενος; Επαναλαμβάνω πως έχει γίνει λάθος της ερμηνείας του άρθρου 58 και εκεί πάνω γίνονται όλα τα κακά.

Πράξη νομοθετικού περιεχομένου ή νόμο ή ΚΥΑ, συμφωνώ. Ποιο είναι το περιεχόμενό τους, όμως; Επ' αυτού πρέπει να συμφωνήσουμε. Θα σας πω μια εύκολη λύση, για να διαλευκάνουμε αυτήν τη σύγχυση που υπάρχει, κατά τη γνώμη μου, στο ζήτημα της διπλής ιδιότητας. Κύριε Υπουργέ, θέλω να με προσέξετε λιγάκι, γιατί είναι νομικά αυτά: Μια διάταξη, λοιπόν, «Στις περιπτώσεις σύμπτωσης στο ίδιο πρόσωπο της ιδιότητας του κρατούμενου και του υπόδικου, κατά τη διαδικασία χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας υπερισχύει την ιδιότητα του κρατούμενου και ακολουθείται κατά τα λοιπά η διαδικασία του άρθρου 58 παράγραφος 1 α' και β' εδάφιο». Με αυτό και μόνο καθαρίζουμε την ατμόσφαιρα και το συμβούλιο της φυλακής παίρνει την απόφαση.

Θέλετε και δεύτερη σκέψη; «Σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας, σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις αμέσου κινδύνου ζωής ή

σοβαρής μόνιμης βλάβης υγείας των κρατουμένων, την απόφαση για τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων τους λαμβάνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης με ειδική αιτιολογημένη απόφαση μετά από γνώμη του ΚΕΣΦ». Παντού έχουμε το πρόβλημα άμεσου κινδύνου ζωής. Στο 31, στο 30 του Σωφρονιστικού Κώδικα.

Κάποιο όργανο, λοιπόν, όταν έχουμε άμεσο κίνδυνο ζωής ή εξαιρετικές συνθήκες ή σοβαρή και μόνιμη βλάβη της υγείας των ανθρώπων, πρέπει να πάρει μια απόφαση εκείνη την ώρα. Τι θα γίνει εκείνη την ώρα; Θα ζητήσουμε από το συμβούλιο φυλακής να το βρούμε, αν διαφωνεί με τον ανακριτή και τι ακριβώς γίνεται; Γι' αυτό υπάρχει, κύριε Υπουργέ, η εκτελεστική εξουσία. Για να λύνει τις δύσκολες περιπτώσεις.

«Βραχιολάκι»: Δεν το έχουμε, αλλά και αν το είχαμε, με το 282 της Ποινικής Δικονομίας απαγορεύεται το «βραχιολάκι» καθαρήν για το 380 παράγραφος 2. Άρα, πρέπει να προβλέψουμε εξαιρέσεις. Είναι η τροπολογία που σας έδωσα. Χαίρομαι που είπατε κατ' αρχάς ότι θα τη μελετήσετε. Αλλά σας δίνουμε τρεις, τέσσερις, πέντε νομοθετικές διεξόδους. Τώρα, όχι στο μέλλον, για να λύσουμε και τις διχογνωμίες, να υπερβούμε τις ερμηνείες, ό,τι θελέτε.

Τελειώνω, κύριε Υπουργέ, με ένα συγκεκριμένο θέμα. Γίνεται λάθος στάθμιση. Αυτό που είπε ο Μαγκάκης στη σύγκρουση καθκόντων για οριακή κατάσταση του δικαίου, έχουμε από μια μεριά τη ζωή ενός ανθρώπου και από την άλλη τον υποτιθέμενο κίνδυνο διασάλευσης της τάξης από τη χορήγηση μιας εκπαιδευτικής άδειας σε ένα εικοσάχρονο παιδί. Όπως και να το δείτε, εγώ δεν θα σας πω ότι έχετε δίκιο στην εκτίμηση που κάνετε. Είναι αυτή σοβαρή στάθμιση για μια πολιτεία; Δηλαδή να λείπει ότι «έχεις δικαίωμα, αλλά κάπου έχει μπερδευτεί η διαδικασία και στη μια ζυγαριά βάζουμε αυτό και στην άλλη βάζουμε ότι μπορεί να είσαι και επικίνδυνος». Σας λέω έδιναν άδεια σε ισόβια, όχι σε αυτά που συνέβησαν.

Ως προς το νομοσχέδιο, εμείς θέλαμε να το ψηφίσουμε, αν το πρώτο μέρος ήταν και η ιδέα του κ. Ρουπακιάτη. Ποιά όμως είναι η νομική φύση; Εγώ δεν καταλαβαίνω τι είναι αυτό το οποίο κάνετε. Νομικά δεν καταλαβαίνω. Τεχνικά και πολιτικά καταλαβαίνω. Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής είπε ότι είναι ένας ιδιόρρυθμος λόγος μερικής εξάλειψης του αξιοποίνου. Εγώ σας έχω πει άλλες πέντε περιπτώσεις του τι μπορεί να είναι. Υπαναχώρηση, έμπρακτη μετάνοια. Sui generis όλα αυτά, έτσι; Sui generis χάρη, sui generis αμνηστία, δικαστική άφεση, ό,τι θέλετε μπορείτε να βάλετε, κατά παράβαση όμως της δογματικής όλων αυτών των θεσμών. Δεν λένε αυτά οι θεσμοί, αλλά λένε και εμείς κάνουμε κάτι άλλο. Σε σχέση με τη διαδικασία σας είπα, κάνει κάποιος μια ανέκκλητη δήλωση και τέλειωσε. Όχι. Πρακτικό και άλλα τινά, όπως συμβαίνουν σε όλον τον κόσμο.

Εμείς ως ΔΗΜΑΡ επιμένουμε ότι θα μπορούσαμε να συζητήσουμε τη συνολική τροπολογία του άρθρου 2 που κατέθεσα στην επιτροπή. Δεν έγινε συζήτηση επί αυτής, είπατε κάποια πράγματα, συζήτηση δεν έγινε, εμμεναιό σε ένα πολύ θολό κείμενο. Έτσι μας υποχρεώνετε κι εμάς και στο νομοσχέδιο να είμαστε στο «παρών».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είναι μια ώρα που κατά τη γνώμη μας πρέπει να μπουν στην άκρη και τα νομικά προσχήματα και τα νομικά κωλύματα και να πείτε ευθαρσώς αν υπάρχει η πολιτική βούληση - γιατί εκεί είναι το πρόβλημα- να δοθεί λύση και να δοθεί λύση σήμερα στο συγκεκριμένο πρόβλημα.

Αν υπάρχει η πολιτική βούληση, τα νομικά κωλύματα μπορούν πάρα πολύ εύκολα να ξεπεραστούν.

Ήδη έχουν κατατεθεί μια σειρά προτάσεις που κατά τη γνώμη μας μπορούν να δώσουν διέξοδο στο όλο πρόβλημα. Αν δεν σας αρέσουν ή δεν σας ικανοποιούν, μπορείτε να βρείτε μια άλλη λύση. Επιστημονικά επιτελεία έχετε, επιστημονικούς συμβούλους έχετε, πολύ καλύτερα από ό,τι έχουμε εμείς. Μπορείτε να βρείτε λύση στο πρόβλημα. Το θέμα είναι η πολιτική βούληση.

Υπάρχει το θέμα με την ηλεκτρονική επιτήρηση και το «βρα-

χιολάκι». Το έχουμε ξαναπεί, θα το ξαναπούμε άλλη μια φορά. Βεβαίως, υπάρχει απαγόρευση εφαρμογής αυτού του περιοριστικού μέτρου της παραγράφου 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σε περιπτώσεις υποδίκων που κατηγορούνται για τα εγκλήματα των άρθρων 187, 187α, όπως είναι η συγκεκριμένη περίπτωση. Μπορεί, όμως, να υπάρξει εξαίρεση προκειμένου να υπαχθεί και ο Ρωμανός σε μια συγκεκριμένη εξαίρεση.

Άλλωστε, δεν ζητείται εδώ πέρα αλλαγή της προσωρινής κράτησης σε ένα άλλο περιοριστικό μέτρο. Θα παραμείνει προσωρινά κρατούμενος. Δεν θα αλλάξει αυτό. Δεν θα αλλάξει από την προσωρινή κράτηση σε κάτι άλλο, στην κατ' οίκον ηλεκτρονική επιτήρηση, που εδώ αναφέρεται η απαγόρευση. Θα παραμείνει προσωρινά κρατούμενος και απλά αυτό θα διακόπτεται με την ηλεκτρονική επιτήρηση και με την εκπαιδευτική άδεια για να μπορεί να σπουδάζει και να μορφώνεται για ορισμένες ώρες.

Θα μου πείτε ότι αυτό είναι κάτι καινοφανές. Ε και λοιπόν; Που είναι το πρόβλημα; Και η ηλεκτρονική επιτήρηση, το «βραχιολάκι», μέχρι να εισαχθεί στο δίκαιό μας δεν υπήρχε. Και τώρα είναι κάτι καινούργιο.

Αρκετά με όλες αυτές τις αναφορές για τη νομική συνέχεια, για τις βάσεις του δικαϊκού συστήματος που πρέπει να διαφυλαχθούν κ.ο.κ. Κατά τη γνώμη μας όλα αυτά είναι μια τεράστια υποκρισία και μια επιλεκτική ευαισθησία.

Γιατί αν θέλατε να τηρήσετε τις βάσεις του δικαϊκού συστήματος και τη νομική συνέχεια κ.λπ., δεν θα φέρνατε το νομοσχέδιο που εισάγει θεσμούς ποινικής συνδιαλλαγής πρωτόγνωρους για το Ελληνικό Ποινικό Δίκαιο. Εκεί δεν υπάρχει νομική συνέχεια; Εκεί δεν υπάρχει ευαισθησία, κύριε Υψηλάντη;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Συμφωνώ με ό,τι έχετε πει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Εδώ το νομοσχέδιο θεσπίζει θεσμούς ποινικής συνδιαλλαγής που ανατρέπουν όλη την ουσία του Ποινικού Δικαίου. Εκεί δεν υπάρχει νομική συνέχεια; Και το πρόβλημα είναι να δοθεί μερικές ώρες άδεια, διακοπή της προσωρινής κράτησης; Ούτε καν αντικατάσταση από άλλο προσωρινό μέτρο.

Άρα υπάρχει τρόπος διεξόδου, υπάρχουν δυνατότητες, αρκεί να υπάρχει και η πολιτική βούληση. Και η Κυβέρνηση πρέπει άμεσα, αύριο, αν γίνει η συζήτηση για την ονομαστική ψήφοφωρία, να καταθέσει πρόταση και νομοθετική παρέμβαση.

Διαφορετικά παίρνει ακέραια την ευθύνη για ό,τι συμβεί και όσον αφορά την υγεία του συγκεκριμένου ανθρώπου και όσον αφορά τις πολιτικές συνέπειες που μπορεί να έχει όλο αυτό το ζήτημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Καραγκούνη, να προηγηθεί η κ. Κωνσταντοπούλου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Καλύτερα για να απαντήσω συνολικά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν ζήτησα να προηγηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν θέλετε να μιλήσετε; Πότε θέλετε να μιλήσετε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν θέλω να προηγηθώ. Μπορεί να μιλήσει ο κ. Καραγκούνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Καραγκούνη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Έχω την εντύπωση, κύριε Πρόεδρε, ότι εδώ ζούμε πραγματικά το θέατρο του παραλόγου με ό,τι ακούμε.

Κύριε Κοντονή, αναφερθήκατε στον Πρωθυπουργό που μίλησε για «θρασύμια που μπαίνουν μέσα στα πανεπιστήμια».

Πρόκειται περί θρασιμίων, κύριε Κοντονή, να το επαναλάβω και εγώ. Όσοι μπαίνουν στα πανεπιστήμια, πετάνε σκουπίδια, χτίζουν πρυτάνεις, γκρεμίζουν τα πανεπιστήμια, διαλύουν το Πολυτεχνείο, θρασύμια είναι.

Να το επαναλάβουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όσοι υποστηρίζουν αυτά τα θρασύμια θεωρώ ότι ταυτίζονται απόλυτα με αυτές τις λογικές. Ξεκάθαρα.

Δεν καταλαβαίνω ποια είναι η κρίση σας. Έχω την εντύπωση

ότι ο παραλογισμός ειδικά με το ζήτημα πραγματικά του Ρωμανού δεν έχει όριο. Να πάμε λίγο στην ουσία της ρύθμισης; Ποια είναι η λογική; Γιατί εδώ παραθέσαμε διάφορα ζητήματα. Ούτως ή άλλως, το ζήτημα της εκπαιδευτικής άδειας, αν είναι σύμφωνη σύμφωνα με το άρθρο 70 του Σωφρονιστικού Κώδικα και το άρθρο 58, κρίθηκε και από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών και από τον Άρειο Πάγο. Κρίθηκε. Και τι ερχόμαστε και λέμε; Προσπαθούμε να βρούμε λύσεις.

Να πάμε όμως στη βασική ουσία; Τι λέμε τώρα εδώ μέσα και στην κοινωνία που μας ακούει έξω; Πρώτα απ' όλα, να το πω άλλη μια φορά, από τη στιγμή που κάποιος μπαίνει στη φυλακή, υπάρχει το ζήτημα της ασφαλείας, το δικαίωμα της ασφαλείας, το ζήτημα της δημόσιας τάξης. Δεν μπορώ να καταλάβω.

Κάθε φορά που κάποιος θα κάνει απεργία πείνας θα αλλάζουμε τον νόμο; Και δεν αναφέρομαι στο Ρωμανό. Δεν το καταλαβαίνω. Αν αύριο, κύριε Παφίλη, ο κ. Κασιδιάρης ή ο κ. Ξηρός ή οι «Πυρήνες της Φωτιάς» ή αυτός ο οποίος έχει κόψει το κεφάλι της συζύγου ή αυτός που είναι έμπορος ναρκωτικών κάνει απεργία πείνας θα έρθουμε να αλλάξουμε τον νόμο, είτε για τους περιοριστικούς όρους είτε για τις άδειες; Αυτό μας λέτε τώρα; Τι είναι αυτά που λέτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ξέρετε πολλούς που το κάνουν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Και σας λέω και τη βασική αντιμετώπιση. Αυτό δεν μπορώ να καταλάβω. Βεβαίως εδώ να συμφωνήσουμε πώς θα γίνει ανθρωπινότερο. Μιλήσαμε για τα «βραχιολάκια», μιλήσαμε για τη νομοθετική πρωτοβουλία που έφερε ο Υπουργός, για την εξ αποστάσεως μάθηση.

Πού δεν συμφωνούμε; Δεν καταλαβαίνω. Δηλαδή το ζήτημα της ασφαλείας –το θέτω γενικά και όχι για το Ρωμανό– το πώς προστατεύουμε έξω τον πολύτιμο το θέτουμε καθόλου; Ρωτάμε τον πολίτη για την ασφάλεια, αν φοβάται ότι κάποιος ο οποίος θα πάρει άδεια, αύριο θα κυκλοφορεί ελεύθερος και θα διαπράξει καινούργια κακουργήματα; Αυτό το ρωτήσατε στην ελληνική κοινωνία προτού πάρετε αυτές τις θέσεις; Κάθε φορά, δηλαδή, που κάποιος θα κάνει απεργία πείνας να έρθουμε να αλλάζουμε τον νόμο! Επιτέλους, δηλαδή, θα χάσουμε κάθε λογική εδώ μέσα. Δεν την καταλαβαίνω καν. Να μας εξηγήσετε.

Αύριο έμπορος ναρκωτικών θα κάνει απεργία πείνας. Θα έρθετε να προστρέξετε να αλλάξουμε τον νόμο γι' αυτόν; Εξηγήστε μου να καταλάβω, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Αλλού είστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είναι τυχαίο που αυτοί δεν κάνουν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Αυτή είναι η ουσία. Και αυτό δεν καταλαβαίνει ο κόσμος

Είμαστε εδώ, κύριε Βούτση. Και σας το λέει ένας άνθρωπος που το θεσμό των «βραχιολιών» τον έκανε γι' αυτόν τον λόγο. Για να γίνουν πιο ανθρώπινες οι συνθήκες κράτησης. Να αποσυμφωρήσουμε τις φυλακές. Να υφίστανται και για τις άδειες. Σας το λέει αυτός ο άνθρωπος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Οι έμποροι ναρκωτικών βγαίνουν είτε έτσι είτε αλλιώς και με το κλειδί. Το ξέρετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Σας παρακαλώ. Να αντιληφθείτε την ουσία. Δεν μπορείτε να εκβιάζετε στο κάτω-κάτω το κράτος. Να πω και πάλι ότι δεν αναφέρομαι στο Ρωμανό, αλλά στον οποιονδήποτε θα κάνει απεργία πείνας.

Είπα να το δούμε ανθρώπινα το ζήτημα. Και το βλέπει ο Υπουργός ανθρώπινα το ζήτημα. Είπαμε να συμφωνήσουμε. Δεν αντιλαμβάνομαι όμως αυτήν τη βία. Δεν το καταλαβαίνω. Υπάρχει και η δημόσια ασφάλεια. Μας ακούει ο κόσμος. Δεν πρέπει να την προστατεύσουμε; Έγινε χαμός πριν από δυο μήνες ότανδόθηκε η άδεια στο Χριστόδουλο Ξηρό. Κυκλοφορεί ελεύθερος. Έπεσαν όλοι να φάνε το συμβούλιο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς πέσατε να φάτε το συμβούλιο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Είπαμε εμείς για το συμβούλιο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Είναι από την αντίθετη πλευρά, κύριε Κοντονή. Τι δεν καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Κοντονή, παρακαλώ. Δεν σας διέκοψε κανένας. Γιατί διακόπτετε συνεχώς; Μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Εγώ αυτό που λέω είναι να

βρούμε λύση προς το ανθρωπινότερο. Αλλά αυτήν τη λογική δεν την καταλαβαίνω, επιτρέψτε μου να πω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Κωνσταντοπούλου έχει τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Απ' ό,τι ενημερώνομαι, ο Νίκος Ρωμανός ανακοίνωσε ότι θα ξεκινήσει απεργία δίψας. Θα σας πρότεινα να είμαστε όλοι λίγο πιο ήρεμοι και πιο ειλικρινείς. Οφείλω να πω ότι είναι αποκρουστικό το θέαμα προσώπων τα οποία εντός Αίθουσας με αυτόν τον τρόπο τοποθετούνται λάβρα και έξω από την Αίθουσα τραβάνε τα μαλλιά τους και λένε «τι είναι αυτά που ψηφίζουμε».

Τώρα, στη συγκεκριμένη υπόθεση και για να ενημερωθεί η Αντιπροσωπεία, όλα αυτά τα οποία ειπώθηκαν είναι εκτός πραγματικότητας. Ακούστε γιατί έχει απορριφθεί η εκπαιδευτική άδεια του Ρωμανού.

Το συμβούλιο στις 29 Οκτωβρίου του 2014 απευθύνθηκε στον ειδικό ανακριτή Πρόεδρο Εφετών Αθήνας και στον επίκουρο ειδικό ανακριτή Εφετών Αθήνας, ζητώντας τη γνώμη τους σε σχέση με τη χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας. Ο Πρόεδρος Εφετών, ο ανακριτής δεν απάντησε ποτέ. Δεν υπάρχει αρνητική απάντησή του. Ο επίκουρος ειδικός ανακριτής απάντησε στις 4 Νοεμβρίου του 2014, επτά ημέρες πριν ξεκινήσει απεργία πείνας ο Νίκος Ρωμανός, και ξέρετε τι είπε: «Μετά δε την κατά νόμο στάθμιση, κρίνουμε ότι προέχει η εξασφάλιση της παρούσας του στο δικαστήριο και η υποβολή του στην εκτέλεση των αποφάσεων που θα εκδοθούν». Αυτό έκρινε. Ούτε άλλα αδικήματα ούτε επικινδυνότητα ούτε τίποτα απ' όλα αυτά τα εμπρηστικά που ακούστηκαν και τα οποία μόνο να πυροδοτήσουν άλλες καταστάσεις μπορεί να αποσκοπούν. Αυτά έκρινε ο επίκουρος ειδικός ανακριτής και τίποτε άλλο και βεβαίως δεν ήταν προ των υπαρκτών διλημάτων ζωής ή θανάτου που είναι η ελληνική Αντιπροσωπεία σήμερα.

Σταματήστε, λοιπόν, να κρύβεστε πίσω από ένα παλιόχαρτο, το οποίο είναι εκπρόθεσμο, εκτός πάσης πραγματικής κατάστασης σήμερα και που είμαι βέβαιη ότι και αυτός που το έχει υπογράψει δεν θα το ξανασυνέτασσε υπό αυτές τις συνθήκες, διότι δεν θα στάθμιζε ποτέ ότι από τη στάθμιση των αγαθών προέχει ο θάνατός του. Η στάθμιση που καλείτε την Εθνική Αντιπροσωπεία να κάνει σήμερα είναι να βαρύνει τη κρίση της υπέρ του θανάτου. Εμείς λέμε να βαρύνει η κρίση και η θέση και η πρωτοβουλία μας υπέρ της ζωής.

Για να σταματήσουν και όλα τα άλλα φληναφήματα και προβλητικά ιδεολογήματα που ακούσαμε, έθεσε υπ' όψιν μας ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ τη νομοθετική βελτίωση που πρότεινε το ΠΑΣΟΚ, η συγκυβερνώσα δύναμη. Εμείς σας λέμε ότι και αυτήν τη θεωρούμε θετική. Σας έχουμε δώσει μία δική μας πρόταση, σας έχουμε πει ότι συμφωνούμε με την πρόταση που έχει κατατεθεί από πλευράς της ΔΗΜΑΡ. Σας λέμε ότι θεωρούμε θετική και αυτήν την πρόταση που καταθέτει το συγκυβερνών με εσάς κόμμα. Το κάνουμε γιατί θέλουμε να εκτραχύνουμε και να οξύνουμε;

Πρέπει να απαντήσετε ποια είναι η θέση σας. Εδώ κάνει μια πρόταση το ΠΑΣΟΚ και λέει ότι για τη λειτουργία του θεσμού της ηλεκτρονικής επιτήρησης υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια και την πιλοτική εφαρμογή του θα προκριθούν υπόδικοι και καταδικασθέντες που έχουν περάσει σε ΑΕΙ και ΤΕΙ και ότι αίρεται η εξαίρεση γι' αυτές τις περιπτώσεις. Σας λέμε ότι και αυτό είναι μία λύση, κύριε Υπουργέ, και σας την κάνω ως πρόταση το συγκυβερνών κόμμα.

Τι άλλο δηλαδή περιμένετε για να στείλετε ένα μήνυμα προς αυτόν τον άνθρωπο, ο οποίος εν αντιθέσει με όλους όσοι μίλησαν με την οξύτητα, με την οποία μίλησαν διεκδικώντας το θάνατό του, είναι διατεθειμένος να πεθάνει για τις ιδέες του; Ποιος από εσάς είναι; Πόσες φορές έχετε αλλάξει την ψήφο και τη γνώμη σας κάτω από εκβιασμούς; Πόσες φορές έχει έρθει εδώ σε αυτήν την Αίθουσα εκβιασμός της τρόικας και κλαυθμηρίζετε ότι δεν πιστεύετε, δεν θέλετε, αλλά ψηφίζετε; Είστε απέναντι σε ένα νέο άνθρωπο είκοσι ενός ετών που τόσο πολύ τα πιστεύει αυτά που λέει, ώστε δίνει τη ζωή του. Αυτό και μόνο δεν σας συγκινεί;

Κύριε Υπουργέ, τι άλλο θέλετε να πούμε; Κάντε αυτό το βήμα.

Εμείς σας λέμε να δεχθείτε έστω αυτό που σας προτείνει η δική σας συγκυβερνώσα δύναμη και αποδείξτε ότι δεν επιδιώκετε ούτε την εκτραχύνση ούτε την αποσταθεροποίηση.

Όπως ξέρετε, υπήρξα και είμαι συνήγορος πολιτικής αγωγής της οικογένειας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Στη δίκη που έγινε, στον δολοφόνο του Αλέξανδρου, όταν εξέπνευσε το δεκαοκτάμηνο, δόθηκε άδεια εξόδου και ήταν τέσσερις μήνες ελεύθερος και είχε δολοφονήσει παιδί. Και κανείς δεν μπορούσε να πει όχι, γιατί είχε εκπνεύσει το δεκαοκτάμηνο. Αυτό ήταν το συνταγματικά επιβεβλημένο.

Δεν μπορεί να προσποιούμαστε ότι είναι μη ανεκτό σε μια δημοκρατία ένα παιδί είκοσι ενός ετών, ένας νέος άνθρωπος, με ακέραια διεκδίκηση και συνέπεια λόγων και έργων, να μην μπορεί να πάρει μια εκπαιδευτική άδεια, γιατί δεν το ανέχεται δήθεν η νομιμότητα.

Αν η νομιμότητα δεν μπορεί να περιλάβει αυτόν το νέο άνθρωπο, τότε η νομιμότητα έχει προ πολλού αποστεί από τον πυρήνα του κράτους δικαίου, από τις θεμελιώδεις αξίες της δημοκρατίας και από τον πυρήνα του ανθρωπισμού. Αν δεν υπάρχουν για όλα αυτά και υπάρχουνε χάριν κούφινων διακηρύξεων, τότε, κύριε Υπουργέ, ούτε εσείς ούτε εμείς ούτε κανείς δεν δικαιούται να υποκρίνεται ότι ζούμε σε μια δημοκρατία που εγγυάται δήθεν με ίσο τρόπο τα δικαιώματα για όλους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είναι γνωστή η δική μας θέση σε ό,τι αφορά τις απόψεις που έχει ο Νίκος Ρωμανός και οι όμοιοί του. Δεν το συζητώ, ούτε υπάρχει λόγος να κάνουμε τέτοιου είδους συζήτηση. Επίσης, δεν υπάρχει λόγος να γενικεύεται η συζήτηση για όλα αυτά.

Θέλετε να μιλήσουμε για την ασφάλεια των πολιτών; Δηλαδή, η ασφάλεια των πολιτών ποια είναι; Μόνο ο Ρωμανός ή οι κλέφτες ή ο υπόκοσμος ή όλα αυτά, όταν είναι ενάμισι εκατομμύριο οι άνεργοι; Ποια ασφάλεια έχουν δηλαδή; Αυτή είναι η ασφάλεια;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ:... (Δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μην με προκαλείτε. «Αγός τη φτέρη έσειε, κακό του κεφαλιού του» λένε.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να γενικεύσουμε τη συζήτηση περί ασφάλειας και όλα τα υπόλοιπα, θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά πράγματα. Ποια ασφάλεια; Σοβαρολογείτε; Με το σύστημά σας; Δέκα και δεκαπέντε χρόνων παιδιά πεθαίνουν από την πείνα. Εκατομμύρια είναι οι άνεργοι. Αυτοί, δηλαδή, τι είναι; Από τι κινδυνεύουν; Αν θέλετε να γενικεύσουμε.

Δεν είναι, όμως, αυτό το θέμα. Εγώ πήρα τον λόγο, αλλά δεν μίλησα αναλυτικά. Αναφέρθηκε ο Γιάννης Γκικόκας και τα κάλυψε όλα και έκανε στο τέλος συγκεκριμένη και ολοκληρωμένη πρόταση.

Εδώ συζητάμε για μία περίπτωση. Αν θέλετε να συζητήσουμε γενικά, να συζητήσουμε άλλη φορά. Υπάρχει αυτήν τη στιγμή ένα γεγονός. Ένας νέος άνθρωπος -άσχετα αν συμφωνεί ή διαφωνεί- πεθαίνει και πρέπει να δώσουμε μια λύση.

Βγαίνει ο κ. Κακλαμάνης εδώ, με τον οποίο έχουμε συγκρουστεί άπειρες φορές, και λέει ότι κάνουνε οκτακόσιες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου για να λύσετε θέματα μεγάλα. Και αυτό είναι μεγάλο και τεράστιο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Τα θέματα τα μεγάλα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άρα, τι έλεγε, αν σας ερμηνεύω σωστά, κύριε Πρόεδρε; Ότι υπάρχει λύση, αν θέλετε.

Το θέμα είναι αυτό, κύριε Υπουργέ, και πρέπει να τελειώνουμε. Έχετε πολιτική βούληση να το λύσετε, ναι ή όχι; Και να μην κρυβόμαστε. Αν έχετε, καθήστε κάτω, κάντε μια διακοπή για να συσχεφθούν όλοι, για να υπάρξει μια πρόταση που να την συμφωνήσουμε όλοι, η οποία θα δίνει λύση, αν υπάρχει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό είναι το κρίσιμο θέμα. Αλλιώς, παίρνετε την ευθύνη και φαντάζομαι ότι και εσείς, που έχετε κάνει δικαστή και μάλιστα κορυφαίος, αλλά και όλοι οι δικαστές δεν δικάζουν μόνο με το γράμμα, την τελεία και το κόμμα, αλλά παίρ-

νουν υπ' όψιν και την κοινωνία, το κοινωνικό περιβάλλον, το πολιτικό περιβάλλον και πάρα πολλά άλλα πράγματα και ο νόυν νο-
εϊτο.

Για να μην αναφερθώ σε αποφάσεις που παίρνουν σε άλλες περιπτώσεις, όπου καταδικάζονται επειδή κατηγορούν την εργο-
δοσία ότι εκμεταλλεύεται τους εργάτες.

Αυτή είναι απόφαση δικαστηρίου του Πειραιά, κύριε Κακλα-
μάνη, για να ξέρετε.

Λέω, λοιπόν, ότι σε αυτήν τη φάση αυτή είναι η δική μας η
θέση. Ας αφήσουμε τώρα το ότι θα κάνουν οι έμποροι ναρκωτι-
κών απεργίες πείνας και όλα τα υπόλοιπα. Εντάξει, ας μην φτά-
νουμε σε τέτοια επίπεδα. Δηλαδή, είναι και γελοιοποίηση. Ξέρετε
όλη η οικουμένη είναι γεμάτη από εμπόρους ναρκωτικών που κά-
νουν απεργία πείνας για να βγουν από τη φυλακή. Μην τρελα-
θούμε τώρα! Δεν λέγονται τέτοια πράγματα.

Και απορώ πώς, ενώ προπαθούμε όλοι να κρατήσουμε μία
ψυχραιμία, έχουμε τα εμπρηστικά του κ. Καραγκούννη και άλλων.
Δηλαδή, τι θέλετε; Θέλετε να βρούμε λύση. Να τη βρούμε
απόψε, όλη νύχτα. Να καθίσουν ο κ. Γκιόκας και όσοι είναι υπεύ-
θυνοι από κάθε κόμμα και να βρουν μια νομοθετική ρύθμιση.

Δεν μπορείτε να την κάνετε; Αλλάζει το δικαϊκό σύστημα;
Τώρα με αυτά τα ποινικά, ξέρετε πού πάμε; Κλέβει ένας 5 εκα-
τομμύρια, κάνει μίζες κ.λπ. και μόλις αντιλαμβάνεται ότι θα τον
πιάσουν πάει και τα δίνει πίσω και είναι ωραίος και καλός. Τρώει
πέντε χρόνια, κάθεται δύο, για να μην πω και έξι μήνες και βγαίνει
και έξω. Αυτό δεν ανατρέπει το δικαϊκό σύστημα; Τι κάνει, δη-
λαδή; Γιατί δε μιλάτε γι' αυτό;

Εμείς κάνουμε έκκληση –δεν θέλουμε να οξύνουμε τίποτα– την
τελευταία στιγμή, να βρεθεί λύση απόψε και αύριο να επανέλθει
και να ψηφιστεί. Να έρθει ο Υπουργός με μια πρόταση υλοποι-
ήσιμη, άμεση, που θα λύσει αυτό το θέμα. Σε διαφορετική περι-
πτωση αναλαμβάνει πολιτικές ευθύνες, που κανένας δεν μπορεί
να ξέρει και τι διαστάσεις μπορεί να πάρουν. Ελπίζω, κύριε
Υπουργέ, αυτό να το σκεφτείτε σοβαρά, σαν Κυβέρνηση συνολικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω
τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Πρόεδρε, μισό
λεπτό. Να δώσουμε τον λόγο στην κ. Μακρή για έξι λεπτά, που
είναι η τελευταία Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος και μετά, αν θέ-
λετε, να πάρετε τον λόγο, αν και δεν τον δικαιούστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι ακριβώς μήπως τώρα
κλείσουμε το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όλοι στο ακριβώς είμα-
στε. Έκανα και εγώ τις διαβουλεύσεις μου, απ' ό,τι είδατε. Περι-
μένουμε να δούμε.

Κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Αθανασίου, αντιπαρέρχομαι την ανασφάλειά σας, η
οποία σας οδηγεί, αντί να απαντάτε στα ερωτήματα που σας
έθεσα, να μου επιτίθεστε.

Ακούσαμε τον ειδικό αγορητή της Νέας Δημοκρατίας προ-
ηγούμενως να λέει ότι μελέτησε την τροπολογία την οποία κα-
ταθέσαμε μαζί με Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και με τον κ. Πανούση
από τη Δημοκρατική Αριστερά και ότι αφού τη μελετήσατε, προ-
έκυψε ότι στερείται λογικής και νομικής τεκμηρίωσης.

Θέλετε, δηλαδή, να μας πείτε ότι η τροπολογία που φέρατε
εδώ και καταθέσατε και προβλέπει τη δυνατότητα κρατουμένων
που έχουν πετύχει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για να κάνουν
χρήση της τηλεματικής διακατέχεται και από λογική και από νο-
μική τεκμηρίωση, όταν, βέβαια, ο ίδιος ο Πρόεδρος του ΤΕΙ σας
λέει πως είναι αδύνατον να εφαρμοστεί λόγω της έλλειψης των
μέσων και λόγω τεχνικών δυσκολιών. Άρα, στην ουσία, γνωρίζατε
πάρα πολύ καλά ότι η τροπολογία που φέρνετε είναι ανεφάρμο-
στη στην πράξη.

Καταθέσαμε μία τροπολογία, λοιπόν, η οποία ξεκάθαρα λέει
για το θέμα του Νίκου Ρωμανού, αλλά και όλων των υπολοίπων
κατηγορουμένων και θέτει όλες τις ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε
να μην βλάπτει ή να θέτει σε κίνδυνο υπέρτερο έννομο αγαθό.

Προβλέπει δε ότι σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος χο-
ρήγησης αδείας ο κρατούμενος δικαιούται να υποβάλει σε κάθε

στάδιο της διαδικασίας αίτηση θεραπείας, ζητώντας τη χορή-
γηση της αδείας υπό συγκεκριμένους όρους, εκ των οποίων τη
δυνατότητα συνοδείας κατά την εκπαιδευτική άδεια από εκπαι-
δευτικό των φυλακών ή χρήση συσκευής γεωεντοπισμού σε πε-
ριπτώσεις όπου το μέτρο αυτό κρίνεται αναγκαίο για τη
διασφάλιση της μη παραβίασης των όρων της αδείας.

Για τη χρήση συσκευής γεωεντοπισμού απαιτείται να γίνει έγ-
γραφη γνωστοποίηση της δυνατότητας προς τον κρατούμενο. Για
τη διαδικασία γνωστοποίησης της δυνατότητας συντάσσεται έκ-
θεση που υπογράφουν ο διευθυντής του σωφρονιστικού καταστή-
ματος και ο κρατούμενος. Για την απόρριψη της σχετικής αίτησης
θεραπείας που υποβάλλεται είτε στο συμβούλιο φυλακών είτε στο
δικαστικό συμβούλιο απαιτείται ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιο-
λογία με μνεία πραγματικών περιστατικών, από τα οποία να προ-
κύπτει ότι κανένας εκ των ανωτέρω όρων δεν αρκεί για να
διασφαλιστεί η συμμόρφωση στους λοιπούς όρους της αδείας.

Τι ακριβώς δεν καταλαβαίνετε; Δεν καταλαβαίνετε ότι δεν αλ-
λάζετε νόμο, γιατί απλούστατα δεν υπάρχει νόμος; Γιατί, εάν
υπήρχε νόμος, δεν θα χρειαζόταν να είμαστε εδώ και να το συ-
ζητάμε σήμερα, ούτε ο νεαρός να κάνει απεργία πείνας για να
διεκδικήσει το δικαίωμά του να σπουδάσει. Εάν υπήρχε πρό-
βλεψη, εάν υπήρχαν οι δομές, εάν υπήρχε η μέριμνα, τότε
απλούστατα δεν θα υπήρχε πρόβλημα.

Αναφέρατε ότι δεν μπορείτε εσείς να παρεμβαίνετε και να αλ-
λάζετε τον Ποινικό Κώδικα. Κάνατε, όμως, αποδεκτή μία τροπο-
λογία τριών Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, τη με αριθμό 2073/149.
Διαβάζουμε, λοιπόν, από την εισηγητική έκθεση: «Παράλληλα
κρίθηκε να ανασταλούν οι ποινικές διώξεις για οφειλές σύμφωνα
με τους φορολογικούς νόμους».

Με παρακολουθείτε, κύριε Υπουργέ;

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, απασχολεί τον κύριο Υπουργό
και δεν ακούει.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-
φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Σας ακούω.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Γιατί, κάνετε αποδεκτή και συνυπογράφεται
αυτήν την τροπολογία; Δύο μέτρα και δύο σταθμά;

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-
φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Ποια τροπολογία;

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Υπάρχει τροπολογία με αριθμό 2073/149 που
κάνετε πριν από λίγη ώρα αποδεκτή και συνυπογράφεται από
Βουλευτές της συγκυβέρνησής σας. Αυτές τις τροπολογίες τις
κάνετε αποδεκτές, οι οποίες αναστέλλουν ποινικές διώξεις για
φορολογικούς νόμους. Και μετά έρχεστε και λέτε ότι προστα-
τεύετε τους πολίτες σε αυτή τη χώρα; Έλεος πια! Είναι σαν να
δίνετε το μήνυμα σε όλους τους πολίτες ότι μπορούν να κλέβουν
και μετά να κάνουν και πάρτι στη Μύκονο, γιατί τυχαίνει να έχουν
και συνηγόρους που είναι και Βουλευτές και Υπουργοί του κυ-
βερνώντος κόμματος. Δεν έχω να σας πω κάτι άλλο.

Λυπάμαι πάρα πολύ που ονομάζεστε και Υπουργός Ανθρωπί-
νων Δικαιωμάτων, κύριε Υπουργέ! Αποτελεί ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ,
έχετε τον λόγο.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-
φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Κυρία Μακρή, αποτε-
λεί ντροπή που αναφέρεστε στην τροπολογία που είπατε και
μιλάτε για ποινικές κυρώσεις, ενώ αφορά αστικά και αναστολή
της εκτελέσεως προσωρινά. Ντροπή, λοιπόν, για εσάς που πα-
ραποιείτε τα πράγματα, μόνο και μόνο για να σας ακούν οι τηλε-
θεατές και για τίποτα άλλο!

Εγώ ήθελα να πω, όπως είπα και άλλη φορά, το εξής. Το πρό-
βλημα εδώ ποιο είναι τώρα; Να σπουδάσει ο νεαρός που πέρασε
ή να βγει από τη φυλακή; Το θέμα μας είναι να σπουδάσει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Να ζησει είναι το θέμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-
φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Κύριε Πρόεδρε, θα με
προστατεύσετε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έ, όχι, δα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν επιτρέπω καμμία
διακοπή από κανέναν!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν κινδυνεύει, πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι να σπουδάσει. Και ερωτώ, λοιπόν: Εάν είχαμε το αρτιότερο σύστημα στον κόσμο της εξ αποστάσεως μόρφωσης, θα το δεχόσασταν; Ναι ή όχι; Γιατί εκεί εστιάζεται το θέμα. Είναι ρητορική η ερώτηση. Απαντήστε μετά.

Εάν το δεχόσασταν αυτό –γιατί εκεί είναι το ζητούμενο– τότε η πολιτεία αυτήν τη στιγμή θέλει να κάνει ένα τέτοιο σύστημα. Εάν δεν το κάνει και δεν το πετύχει...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ξέρετε μετά από πόσα χρόνια θα γίνει αυτό, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γιατί δεν απαντήσατε στο πρώτο ερώτημα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ, σε αυτήν τη χώρα ζούμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Κουράκη, εσείς; **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Κύριε συνάδελφε, απαντήστε μου στο πρώτο ερώτημα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε πάρει όλους τους χρόνους, κύριε Κουράκη. Ποια δευτερολογία μου λέτε; Εδώ έχω όλους τους χρόνους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Συμφωνείτε ότι εάν είχαμε ένα τέτοιο άρτιο σύστημα, ότι δεν θα υπήρχε θέμα; Πείτε το, για να το ακούσουν και οι γονείς και ο κόσμος και ο ίδιος ο κρατούμενος, ο απεργός. Συμφωνείτε ή όχι;

Έρχομαι τώρα μαζί με τον κ. Λοβέρδο και λέμε να εξασφαλίσουμε ένα τέτοιο σύστημα. Προσέξτε, μπορεί να μην τα καταφέρουμε. Εάν δεν τα καταφέρουμε, βελτιώνοντας το σύστημα αυτό, τότε τι λέμε; Παράλληλα, πιέζω πάρα πολύ την εταιρεία, η οποία έχει αναλάβει την ηλεκτρονική επιτήρηση, για να μπορέσουμε να έχουμε και το «βραχιολάκι».

Τώρα, για τα θέματα του 282 και τις προτάσεις, δεσμεύτηκα –το είπαν και ο κ. Πανούσης και ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ– να τις δούμε αυτές τις προτάσεις και να δούμε πώς μπορεί να βελτιωθεί το σύστημα της ηλεκτρονικής επιτήρησης για τους φοιτητές. Δεν είμαι αντίθετος. Δεν είπα τίποτα, να το δούμε, αλλά μην παίζουμε κρυφτούλι εδώ. Το καίριο ερώτημα ποιο είναι; Οι σπουδές ή το να βγει απ' τη φυλακή; Αυτό είναι το ζήτημα, μην γελιέστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, βγαίνει από τη φυλακή; Λέει κανείς από εδώ να τον αφήσουμε ελεύθερο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, το να παίρνει τις άδειες, αυτό είναι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Αυτό είναι βγαίνει απ' τη φυλακή;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι οι σπουδές το ζήτημα;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Να ζήσει, αυτό είναι το ζήτημα!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ό,τι λέει ο κανονισμός των ΤΕΙ για τα εργαστήρια, κύριε Υπουργέ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό κάνουμε! Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε! Εάν δεν τα καταφέρουμε, θα δούμε εναλλακτικές προτάσεις. Αφήστε να το δοκιμάσουμε λίγο. Δεν θέλει κανείς να πάθει το παιδί τίποτα, ούτε έχετε περισσότερες ευαισθησίες εσείς από την Κυβέρνηση, από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Δεν έχουμε αποδείξει ότι είμαστε ανάλγητοι σε αυτά τα θέματα. Κρίμα.

Τώρα, σε σχέση με όσα είπε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, ήθελα να πω ότι κρίθηκε από πρωτοβάθμιο, κρίθηκε από δευτεροβάθμιο όργανο, πήγε στον Άρειο Πάγο και τα είπατε «παλιόχαρτα»; Αν δεν κατάλαβα καλά, να το διορθώσω.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα σας απαντήσω μετά! Να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είπατε «παλιόχαρτα»

τα βουλευματα;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτή είναι η πίστη σας στο κράτος δικαίου και στη δικαιοσύνη;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν ντρέπεστε! Θα του απαντήσω μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτά λέγατε προχθές; Αν είπατε αυτό, αν το κατάλαβα καλά, αλλιώς είμαι έτοιμος να το διορθώσω. Το «παλιόχαρτο» έτσι το κατάλαβα. Πείτε μου, για να το αποσύρω. Αν όμως είπατε αυτό, άλλα λέγατε προχθές στους δικαστές, στην αίθουσα.

Τώρα, για τα πρακτικά προβλήματα που είπα, τα είπα στην επιτροπή και θα το ξαναπώ. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος φοιτητής πέρασε σε μία σχολή νησιωτική, στην πατρίδα μου, παραδείγματος χάριν, στη Μυτιλήνη, που έχει μία Σχολή Περιβάλλοντος, η οποία νομίζω ότι δεν υπάρχει αλλού και δεν έχει φυλακές. Πείτε μου πώς θα γίνεται αυτό το πήγαινε-έλα.

Όλα αυτά τα σκεφτήκαμε και λέμε ότι θα τα ρυθμίσουμε με τις υπουργικές αποφάσεις. Έχουμε μία εμπειρία και ο Υπουργός Παιδείας έχει μια εμπειρία πάνω σε αυτά και θα τα δούμε, για να κάνουμε το καλύτερο. Πείτε μου πώς θα γίνεται όταν ένας είναι, ας πούμε, στις φυλακές Κέρκυρας, πέρασε στη σχολή ενός νησιού του Αιγαίου και δεν υπάρχει σχολή στην Κέρκυρα, τι θα κάνουμε;

Αυτά είναι μερικά ζητήματα, τα οποία λέμε να τα δούμε. Μην πάμε, δηλαδή, από το ένα άκρο στο άλλο. Δεν είναι κανείς απόλυτος, ούτε θέλει κανείς να πάθει κάτι ο νεαρός κρατούμενος. Μακριά από εμάς αυτές οι σκέψεις. Αυτά τα λίγα ήθελα να πω.

Να πω κάτι για το θέμα που ανέφερε ο κύριος καθηγητής ο κ. Πανούσης, ότι σε περίπτωση που υπάρχει κρατούμενος φοιτητής, και κατάδικος και υπόδικος, ότι προηγείται το «κατάδικος». Το είπε κάπως και ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής. Ίσως, ο κ. Κακλαμάνης να μην άκουσε πριν τι είπα.

Αυτό θα ήταν σωστό, κύριε καθηγητά, με μια προϋπόθεση, ότι στην υποδικία δεν θα είχαμε ένταλμα προσωρινής κράτησης. Εκεί είναι το πρόβλημα, εκεί κολλάει το όλο ζήτημα. Εδώ έχουμε ένα ένταλμα προσωρινής κράτησης. Αν είχαμε υπόδικο, ο οποίος είχε περιοριστικούς όρους και ήταν ελεύθερος, θα μπορούσα να συμφωνήσω μαζί σας. Εδώ, όμως, έχουμε και εντάλματα και μάλιστα τρία. Τι θα πούμε γι' αυτά; Θα έρθει ο Υπουργός Δικαιοσύνης και θα πει ότι τα καταργεί; Για σκεφτείτε το.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Για να κλείσω τη συζήτηση, θα δώσω δύο λεπτά στον κ. Κακλαμάνη, που δεν τα δικαιούται – και το ξέρει ο Πρόεδρος ότι δεν τα δικαιούται – θα δώσω δύο λεπτά στον κ. Κουράκη, που το δικαιούται. Θα δώσω δύο λεπτά στην κ. Κατριβάνου, που το ζήτησε και το δικαιούται και θα δώσω και δύο λεπτά στην κ. Κωνσταντοπούλου για να απαντήσει, επειδή της ετέθη ερώτημα.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα ήθελα να κάνω μία έκκληση στην υπογλυκαιμία, η οποία τις βραδινές ώρες, όπως γνωρίζουμε, παίζει κάποιο ρόλο. Όσοι είναι γιατροί το γνωρίζουν.

Έτσι, λοιπόν, κάνω έκκληση να κατεβάσουμε τους τόνους και προτείνω το εξής, κύριε Υπουργέ. Πραγματικά, ούτε εσείς πιστεύω ότι θέλετε να πεθάνει ένας άνθρωπος ούτε οι συνάδελφοι απ' την άλλη πλευρά επιθυμούν κάτι τέτοιο. Θα ήταν εντελώς απάνθρωπο. Άλλοι οι φωνές καμιά φορά και οι συγκρούσεις και άλλο το τι κανείς σε βάθος επιδιώκει.

Είναι πολιτική απλώς η αντιπαράθεση. Είναι περίοδοι τώρα, μετά την προεδρική εκλογή, όπου εάν δεν έχουμε εκλογή, θα πάμε σε εκλογές και θα έχουμε τέτοιες αψιμαχίες. Όχι σαν εκείνες που μας χωρίζουν και τους δυο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σε εμάς απευθύνεστε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εννιά νεκρούς έχεις εσύ, δύο έχω εγώ. Έχω και εγώ νεκρούς, λοιπόν. Τότε στο παρελθόν, τότε που μας βγάλανε τα μάτια άλλοι.

Η πρότασή μου, κύριε Πρόεδρε, είναι ξεκάθαρη και εάν γίνεται

κατανοητή, μπορούμε και εδώ να σταματήσουμε τη συζήτηση. Δηλαδή, ο κύριος Υπουργός, αν κατάλαβα καλά, δεν είναι κατ' αρχάς αντίθετος στην πρόταση τη δική μας διά του κ. Σαλτούρου. Δεν είναι. Είπε ότι θέλει να τη μελετήσει. Εγώ το αντιλαμβάνομαι αυτό.

Θα έλεγα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, μέχρι αύριο, πριν από την ψηφοφορία, να είστε σε θέση –αυτό που είπε ο κ. Πανούσης, που αντιλαμβάνομαι το νομικό λόγο για τον οποίο δεν συμφωνείτε να κάνετε μία εξαίρεση. Να πείτε στις περιπτώσεις αυτές που δίδεται άδεια λόγω σπουδών, η απόφαση, η καταδίκη απορροφά την περίπτωση της υποδικίας, γι' αυτές τις περιπτώσεις. Εν πάση περιπτώσει, όμως, εάν μας πείτε ότι ναι, αυτήν την πρόταση που ακούω και από τον ΣΥΡΙΖΑ και από το Κομμουνιστικό Κόμμα ...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όλοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν την δείτε και τη φέρετε έτσι που να λύνει το πρόβλημα, ώστε να πάει αύριο το μήνυμα σε αυτό το παιδί «άρων τον κρέβατόν σου», από εκεί και πέρα, τα τεχνικά, οι διαδικασίες δεν είναι τίποτα. Ο δικηγόρος του, τουλάχιστον, λέει ότι αυτό που θέλει είναι να εκφραστεί αυτό από τη Βουλή και φυσικά η Κυβέρνηση να υλοποιήσει αυτή τη διάθεση όλων μας, και ημών και υμών, ώστε να σταματήσει ο επερχόμενος κίνδυνος. Αν είναι έτσι, κύριε Υπουργέ, να συμφωνήσουμε και να σταματήσει τώρα η συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Κουράκης έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, μετά και από την πρόταση της συμπολίτευσης, καταλαβαίνετε ότι η πρότασή σας δεν στέκεται πλέον. Γιατί αντιλαμβάνεται και η συμπολίτευση ότι η πρότασή σας δεν έχει έρεισμα.

Να σας πληροφορώ, όπως μας πληροφορήσατε και εσείς με τα στοιχεία της Ευρώπης, ότι στη Γερμανία που εφαρμόζεται επί χρόνια, μόνο το 50% των αιτήσεων για παρακολούθηση εξ αποστάσεως μπορεί να ικανοποιηθεί. Η μόνη χώρα που το ικανοποιεί είναι η Σουηδία.

Πείτε μου, με ποιον προϋπολογισμό και σε πόσα χρόνια θα φθάσουμε στο 50%; Είναι υποκριτικό αυτό που λέτε και το γνωρίζετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Απόψε έχουμε τη μία περίπτωση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Σήμερα έχουμε και την απόφαση της Συγκλήτου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, που εκλιπαρεί να εγκαταλείψει αυτήν τη θέση. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Έχουμε τον κ. Φορτσάκη, που δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ, που λέει ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η πρόταση είναι ανεφάρμοστη και για τεχνικούς λόγους και για έναν επιπλέον λόγο, για τον οποίο δεν πήρα την απάντησή σας, ότι μία τέτοια εξ αποστάσεως διδασκαλία προϋποθέτει ελεύθερο ίντερνετ είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο. Θα προχωρήσετε και σε πόσο διάστημα –έστω ότι θα το κάνετε– σε αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση, που θεωρώ ότι είναι λάθος; Δεν μπορούν οι κρατούμενοι να έχουν ελεύθερο πρόσβαση στο ίντερνετ.

Στην επιτροπή για την Αναμόρφωση του Σωφρονιστικού Συστήματος το κείμενο που καταθέσαμε για το νέο Σωφρονιστικό Κώδικα δεν περιλαμβάνει ελεύθερη πρόσβαση στο ίντερνετ. Εσείς θα προχωρήσετε σε ελεύθερη πρόσβαση στο ίντερνετ;

Γι' αυτόν τον λόγο σας λέω ότι η πρότασή σας για εξ αποστάσεως διδασκαλία είναι υποκριτική. Παρακάμπτει το ζήτημα και απευθύνεται στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, λέγοντας ότι ενώ η πρότασή τους δίνει λύση, αύριο να συνταχθούν με την ονομαστική ψηφοφορία και να καταψηφίσουν. Και αυτό ενδεχομένως αποτελεί και μία έκκληση, μία παράκληση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν ο Υπουργός έρθει αύριο και μας πει ότι το δέχεται;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Βεβαίως, αν ο Υπουργός έρθει αύριο και καταθέσει αυτό που είπατε και συναινούμε, ναι, βεβαίως είναι λύση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ολοκληρώσατε. Ευχαριστούμε, κύριε Κουράκη.

Τον λόγο έχει η κ. Κατριβάνου για δύο λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Υπουργέ, το μικρό διάστημα

που είμαι Βουλευτής δεν έχω δει ποτέ τόσο σύμπινοια, ευρηματικότητα και κινητικότητα από τη μεριά των περισσοτέρων μας, για να μπορέσουμε να δώσουμε μία λύση. Έχουμε μέσα σε όλη αυτήν τη διαδικασία πέντε διαφορετικές προτάσεις. Δεν έχω ξανακούσει ποτέ τον έναν ή τον άλλον Βουλευτή, από τη μία ή την άλλη παράταξη, να λέει ότι «εγώ κάνω πίσω, αν είναι να γίνει αποδεκτή η μία τροπολογία ή η άλλη».

Ποτέ άλλοτε δεν έχει γίνει, κύριε Υπουργέ. Γιατί γίνεται; Γιατί είναι η ζωή ενός ανθρώπου και το ξέρουμε όλοι. Και εσείς φέρετε μία τροπολογία, η οποία δεν θα λύσει το πρόβλημα και το ξέρετε πάρα πολύ καλά.

Ο άνθρωπος αυτός, ο Ρωμανός, μπήκε σε απεργία δίψας. Δεν θα πάρει νερό. Δύο μέρες έχουμε χρόνο και το πράγμα έχει γίνει κρίσιμο. Δεχτείτε οποιαδήποτε πρόταση! Είναι λογικό αυτό που κάνετε;

Αυτήν τη στιγμή υπάρχει έξω μία μεγάλη συγκέντρωση χιλίων ανθρώπων, ως επί το πλείστον νέων, γιατί τους παρακινεί αυτό που συζητάμε εδώ. Όλη η κοινωνία μας παρακολουθεί.

Και να σας πω και κάτι; Κάντε το απόψε. Δώστε ένα πολιτικό μήνυμα απόψε. Κάντε ό,τι συνεννοήσεις θέλετε, με όποιον θέλετε, για να πάρετε το «οκ» και δώστε ένα πολιτικό μήνυμα σήμερα ότι αύριο θα φέρετε την τροπολογία. Πέντε σας έχουμε προτείνει. Ποτέ δεν έχει υπάρξει τέτοια ευρηματικότητα και σύμπινοια εδώ μέσα, πέρα από πολιτικές αντιπαράθεσεις.

Πείτε ότι θα φέρετε αύριο μία τροπολογία και εγώ σας προτείνω, αν θέλετε, το εξ αποστάσεως σύστημα –το οποίο αυτήν τη στιγμή δεν είναι αυτό που θα δώσει λύση, γιατί απλά δεν θα το δεχτεί ο Ρωμανός άμεσα– να το φέρετε με έναν κανονικό τρόπο αργότερα, που θα ενέχει και τη διαβούλευση που του αρμόζει. Γιατί το εξ αποστάσεως θέλει διαβούλευση και θέλει προσοχή, για να γίνει αυτό το άρτιο σύστημα που λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Έκκληση από όλους και όλες μας: Πάρτε μία απόφαση σήμερα και φέρετε την αύριο. Διαλέξτε όποια από τις πέντε προτάσεις σας έχουμε φέρει και εμείς είμαστε διατεθειμένοι να κάτσουμε εδώ να σας φέρουμε κι άλλες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου και ολοκληρώνεται ο κατάλογος.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεχθήκατε πριν από λίγο τροπολογία άσχετη, με την οποία αναστέλλονται οι πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, για τα μέλη των οποίων έχετε κατ' επανάληψη φέρει τροπολογίες εκπρόθεσμες άρσης του αξιοποιούν των πράξεών τους.

Το ερώτημα είναι αμείλικτο: Για εσάς αυτά είναι πιο σημαντικά από την ανθρώπινη ζωή; Για εσάς ήταν πιο σημαντικό να δεχθείτε μία τέτοια τροπολογία, όπως και άλλες τροπολογίες που δεχθήκατε, ή την τροπολογία που φέρνετε για να ρυθμίσετε πάσης φύσεως ζητήματα διαδικαστικά της απονομής της δικαιοσύνης; Όλα αυτά είναι πιο σημαντικά από την ανθρώπινη ζωή που διακυβεύεται;

Η τοποθέτηση που κάνατε, μετά την τοποθέτηση του εκπροσώπου της συγκυβερνώσας με εσάς κοινοβουλευτικής δύναμης και μετά τη δική μας τοποθέτηση, ότι δηλαδή δεχόμαστε μία τέτοια προσέγγιση, γιατί δίνει το μήνυμα «Νίκο Ρωμανέ, θέλουμε να ζήσεις», από πλευράς Κυβέρνησης...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Καί της Βουλής.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Καί της Βουλής.

Εσείς να εκπέμπετε αυτήν την άτεγκτη, άχρωμη στάση ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί; Εδώ έχετε μπορέσει να φέρετε λαγούς με πετραχήλια σε επίπεδο τροπολογιών, νύχτα, βράδυ, αεροπλανικά και δεν σας απασχόλησε τίποτα από αυτά που προσπορίζετε ότι σας απασχολεί.

Προσπαθήσατε, κύριε Υπουργέ, να μεταποπίσετε τη συζήτηση και με ρωτήσατε αν είπα «παλιόχαρτα» τις δικαστικές αποφάσεις. Να το επαναλάβω, λοιπόν, γιατί δεν καταλάβατε. Θα το επαναλάβω, λοιπόν, για άλλη μία φορά.

Κρύβεστε πίσω από ένα χαρτί με ημερομηνία 4-11-2014, που υπογράφει ο επίκουρος ειδικός ανακριτής κ. Νικόπουλος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, μια μικρή ανοχή. Δεν θα μακρηγορήσω.

Αυτό λέει ότι δεν συναινεί, δεν παρέχει σύμφωνη γνώμη, γιατί θεωρεί ότι είναι προέχουσα η εξασφάλιση της παρουσίας του στο δικαστήριο και η υποβολή του στην τυχόν απόφαση. Νεκρός θα παραστεί στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην τυχόν απόφαση; Ή μας λέτε ότι προ πάσης δικαστικής αποφάσεως βγάλατε εσείς απόφαση θανατικής ποινής σε πείσμα αυτών τα οποία προβλέπονται και στη χώρα μας και σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και στις χώρες- μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης; Δεν έβγαλε καμμία δικαστική αρχή απόφαση επί της ουσίας.

Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών ξέρετε τι είπε; «Η εξουσία του παρόντος Συμβουλίου εξαντλείται της νομικής βασιμότητας, που όμως στην κρίσιμη περίπτωση δεν συντρέχει, αφού η προβαλλόμενη απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου που απέρριψε την αίτηση του κρατουμένου ελήφθη σύννομα, λόγω της έλλειψης της ανωτέρω προϋπόθεσης που ορίζει το άρθρο 58, δηλαδή της σύμφωνης γνώμης του ειδικού ανακριτή.

Δεν καταλάβατε τι σας είπα; Να σας το ξαναπώ: Κρύβεστε πίσω από ένα χαρτί που έχει ημερομηνία 4 Νοεμβρίου 2014, προ πάσης απεργίας πείνας, όταν ο κύριος ανακριτής δεν ήταν προ αυτού του διλήμματος, προ του οποίου απορώ πώς στέκεστε με τέτοια νηφαλιότητα και απάθεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω με μια φράση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με μια φράση λέτε, αλλά βγήκαν πολλές φράσεις.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας καλώ να ακούσετε, όχι το ΣΥΡΙΖΑ, όχι τη Δημοκρατική Αριστερά, όχι το Κομμουνιστικό Κόμμα, όχι τους Ανεξάρτητους Έλληνες, όχι τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, αλλά το συγκυβερνών με εσάς κόμμα χωρίς τη συναίνεση του οποίου δεν μπορείτε να προχωράτε, ούτως ή άλλως. Έτσι δεν είναι; Δεν έχετε πλειοψηφία απόλυτη. Ακούστε, λοιπόν, αυτό και αύριο φέρτε μια νομοθετική τροποποίηση τέτοια η οποία θα δίνει σαφές μήνυμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ολοκληρώσατε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μα, όλο ολοκληρώνετε και δεν ολοκληρώνετε.

Μία κουβέντα πείτε ακόμη, σας παρακαλώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Νομίζω ότι είναι σοβαρό το θέμα. Σε μισό λεπτό θα έχω ολοκληρώσει.

Εάν επιμένετε σε αυτή τη στάση, δηλαδή αν επιμένετε να εκπέμπετε το μήνυμα ότι προτιμάτε το Νίκο Ρωμανό νεκρό παρά -ας πούμε- φυγά...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έτσι είπα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να ολοκληρώσουμε.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, ολοκληρώνετε με μια κουβέντα μόνο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό λέτε: «Προκειμένου να διακινδυνεύσετε την τυχόν παραβίαση». Αν υπάρξει γενοτοπισμός, δηλαδή «βραχιολάκι», δεν τίθεται θέμα παραβίασης. Έτσι δεν είναι; Εσείς φαίνεται να προτιμάτε ο άνθρωπος αυτός να χάσει τη ζωή του. Αυτό το μήνυμα που εκπέμπετε στην κοινωνία δεν ξέρετε τι θα προκαλέσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, τελειώσατε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μία τελευταία φράση επιτρέψτε μου να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μα, όλο τελευταία φράση λέτε. Για όνομα της Παναγίας! Ολοκληρώστε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό θέλετε εν όψει και των ψηφοφοριών για την προεδρική εκλογή; Θέλετε μέσα σε αυτό το

κλίμα με αυτές τις συνθήκες και με τέτοια γεγονότα να πάμε σε τέτοιες διαδικασίες συνταγματικές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, ολοκληρώσατε.

Θα θέλατε να συμπληρώσετε κάτι, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Κωνσταντοπούλου, εγώ δεν νιώθω κανένα πείσμα για τίποτα κι ούτε θέλω να πάθει κανένας άνθρωπος κάτι, πολύ περισσότερο ένας, ο οποίος βρίσκεται αυτήν τη στιγμή σε αυτήν την κατάσταση.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Στα χέρια σας είναι η ζωή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, μην διακόπτετε με τέτοιες εκφράσεις κιάλας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν μου απαντήσατε όμως. Δεν μου απαντήσατε στο ερώτημα: Εάν είχαμε ένα άρτιο σύστημα παρακολούθησης εξ αποστάσεως στην Ελλάδα θα το δεχόσασταν; Μιλήσατε τρεις και δεν απαντάτε. Αυτό λέει πολλά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να σας απαντήσουμε και σε αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε μιλήσει σαράντα λεπτά και δικαιούστε δεκαοχτώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είπα το εξής: Εφόσον υπάρχουν αυτές οι προτάσεις -αν και η πρόταση του ΠΑΣΟΚ δεν έχει κατατεθεί, αλλά δεν έχει σημασία, εγώ το θεωρώ καλής προαίρεσης και θα τη δούμε- είπα ότι χρειάζεται μια μελέτη το ζήτημα αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε που θα σας διακόψω εγώ.

Όπως ξέρετε, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί της συγκεκριμένης τροπολογίας που έχετε καταθέσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μπορεί να την αποσύρω, κύριε Πρόεδρε. Αφήστε να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να πω και εγώ κάτι. Δηλαδή επιτρέπετε σε όλους τους άλλους και δεν επιτρέπετε σε εμένα; Έχω το δικαίωμα να τον πάρω τον λόγο και να πω το εξής: Επειδή υπάρχει αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας που έχει υποβληθεί για τη συγκεκριμένη τροπολογία, έχετε το δικαίωμα, παρά το γεγονός ότι δεν έχει εφαρμοστεί πολλές φορές, αλλά έχει εφαρμοστεί δύο φορές, αύριο σε αυτή την τροπολογία να κάνετε κάποια βελτίωση. Έχει γίνει και μάλιστα σε μία περίπτωση δεν είχε γίνει η ονομαστική ψηφοφορία. Λάβετε το υπ' όψιν σας αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το είπα τρεις φορές και το είπε και ο κ. Παφίλης: Να τις μελετήσουμε. Εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση. Το είπα να τις δούμε. Είναι διαφορετικές προτάσεις, να τις δούμε. Αλλά δεν έχουμε χρόνο να τις δούμε τώρα, γι' αυτό παρακαλώ ας διακόψουμε γι' αύριο, να έχουμε περιθώριο να μιλήσουμε με τη συγκυβέρνηση, με τους Υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε. Δεν θα διακόψουμε. Θα ψηφίσουμε. Επειδή, όμως, υπάρχει ονομαστική...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Σύμφωνα με την απόφαση του Προεδρείου μπορεί να παραταθεί η συζήτηση για την επόμενη μέρα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ! Έχετε υποβάλει την πρότασή σας, κύριε Δρίτσα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αν προβλέπεται αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν προβλέπεται. Ακούστε τι προβλέπεται. Θα γίνει η ψήφιση και επί της συγκεκριμένης τροπολογίας, αφού θέλετε το χρόνο για να τη μελετήσετε, μπορούμε αύριο...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ωραία. Να ψηφίσουμε, δηλαδή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα ψηφίζουμε όλα τα άλλα και αύριο στην ονομαστική, επειδή έχει ξαναγίνει πράγματι πριν ένα χρόνο ακριβώς...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Δρίτσα, ξέρω την πρότασή σας. Σας παρακαλώ. Έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση. Έληξε!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δώστε μου τον λόγο ή επί της διαδικασίας ή επί της δευτερολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με συγχωρείτε, νομίζετε ότι μπορείτε να παίρνετε τον λόγο επί της διαδικασίας όποτε θέλετε; Δεν μπορείτε, αλλά επειδή έχετε κάνει μία πρόταση, ακούστε και την πρότασή του. Λέει ότι αύριο πριν από την ονομαστική ψηφοφορία θα μας φέρει μία βελτιωμένη ή όποια πρόταση έχει, για να ψηφίσουμε. Αφήστε το. Το είπε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δώστε μου τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ξέρετε ότι δεν προβλέπεται.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ένα ερώτημα θέλω να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σε ποιον; Σε μένα θα το απευθύνετε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Και σε εσάς και στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μισό λεπτό. Αν είναι το ερώτημα που υποβάλατε στην αρχή, να συνεχιστεί η συζήτηση αύριο, αυτό δεν προβλέπεται. Έχετε άλλο ερώτημα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Προσερχόμαστε εντελώς καλοπροαίρετα. Επιτρέψτε μου. Είδα μία διχογνωμία. Ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε σε συνέχιση της συζήτησης κι εσείς ανταπαντήσατε να τελειώσει αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με συγχωρείτε, αλλά ο κύριος Υπουργός δεν ήξερε ότι είναι εκτός Κανονισμού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Να διευκρινιστεί αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Είναι εκτός Κανονισμού. Όπως ξέρετε, αυτό πραγματικά δεν προβλέπεται, αλλά πράγματι έγινε δύο φορές και μάλιστα σε μία από αυτές δεν έγινε ονομαστική ψηφοφορία, διότι συμφώνησαν οι υποβάλλοντες την αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία με τη γνώμη του Υπουργού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά είναι ουσιώδες. Αν ο κύριος Υπουργός εννοεί ότι θέλει δύο μέρες να το σκεφτεί και εσείς με τη θέση που παίρνετε αυτό το εμποδίζετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι δύο μέρες. Εσείς λέγατε ότι είναι θέμα ώρας. Τώρα λέτε δύο μέρες; Αύριο το πρωί, λοιπόν, που θα ψηφιστεί...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εμείς θέλουμε αύριο ο Υπουργός να είναι έτοιμος να μας πει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αφήστε να πω και την ώρα που θα γίνει η ονομαστική ψηφοφορία να είμαστε έτοιμοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Παρών.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί

της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση των άρθρων και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Παρών.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Παρών.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Παρών.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 9

έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2072 και ειδικό 148 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2072 και ειδικό 148 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 2075 και ειδικό 151, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, θα υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας, που θα διεξαχθεί αύριο Τετάρτη στις 12.00'.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2076 και ειδικό 152, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2076 και ειδικό 152 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2062 και ειδικό 143 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Παρών.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2062 και ειδικό 143 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2081 και ειδικό 154 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2081 και ειδικό 154 έγινε δεκτή ως έχει ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2082 και ειδικό 155 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2082 και ειδικό 155 έγινε δεκτή ως έχει ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2083 και ειδικό 156 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2083 και ειδικό 156 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2073 και ειδικό 149 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 2073 και ειδικό 149 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.50' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασίων του Σώματος: α) νομοθετική εργασία: 1) συνέχιση της συζήτησης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ρύθμιση δεσμεύσεων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών και άλλες διατάξεις» 2) «μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Ρυθμίσεις θεμάτων Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Δημοσίων Έργων» και β) συζήτηση και λήψη απόφασης, για αιτήσεις άρσης ασυλίας Βουλευτών, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ